

Офіційне
друковане видання
Верховної Ради
України — газета
«Голос України»

Голос України

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення державного регулювання та нагляду на ринках капіталу та організованих товарних ринках

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

1) статті 1—3 та 5 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначення термінів

1. Для цілей цього Закону наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) арешт — тимчасове, до скасування відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України, позбавлення за ухвалою суду права на розпорядження та користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом вчинення порушення профільного законодавства;

2) визначення кредитного рейтингу (рейтингування) — пов'язана з ринками капіталу та організованими товарними ринками діяльність, що провадиться рейтинговим агентством та спрямована на визначення кредитоспроможності об'єкта рейтингування в цілому та/або щодо його окремого боргового зобов'язання;

3) експерт — особа, яка володіє спеціальними знаннями та навичками і може надавати консультації та висновки під час проведення розслідування на ринках капіталу та організованих товарних ринках та/або розгляду справ про порушення профільного законодавства;

4) заходи реагування на повідомлення про фактичні або потенційні порушення профільного законодавства (далі — заходи реагування) — дії, що вчиняються з метою оцінювання інформації, отриманої у повідомленні про фактичні або потенційні порушення профільного законодавства, запобігання або усунення таких порушень, зокрема внутрішні перевірки (службові розслідування, службові перевірки), розслідування на ринках капіталу та організованих товарних ринках, повідомлення про кримінальні правопорушення, ініціювання процедур відшкодування завданої шкоди відповідно до законодавства;

5) звітні дані — інформація про учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків та їхню діяльність, що на виконання вимог законодавства подається такими особами до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у порядку, строки та за формою, встановленими нею;

6) керівник — особа, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу, або голова та члени колегіального виконавчого органу, голова та члени ради (наглядової ради), голова та члени ради директорів, головний бухгалтер юридичної особи;

7) корпоративне управління — система відносин між учасниками, органами управління юридичної особи та іншими заінтересованими особами, яка забезпечує існування та функціонування організаційної структури та механізмів, через які визначаються цілі юридичної особи, способи їх досягнення, а також здійснюються виконання та моніторинг виконання таких цілей. Корпоративне управ-

ління юридичної особи визначає спосіб розподілу повноважень і відповідальності між органами управління такої особи, а також порядок і способи прийняття ними рішень;

8) кредитний рейтинг — умовний вираз кредитоспроможності об'єкта рейтингування в цілому та/або щодо його окремого боргового зобов'язання згідно з національною шкалою кредитних рейтингів;

9) кримінальне правопорушення у сфері ринків капіталу та організованих товарних ринків — кримінальне правопорушення у сфері господарської діяльності, передбачене статтями 199 (у частині виготовлення, зберігання, придбання, перевезення, пересилання, ввезення в Україну з метою збуту, а також збут незаконно виготовлених, одержаних чи підроблених державних цінних паперів), 222¹, 223¹, 224, 232 (у частині умисного розголошення професійної таємниці на ринках капіталу та організованих товарних ринках), 232¹, 232² Кримінального кодексу України;

10) Національна рейтингова шкала (далі — Національна шкала) — шкала, яка поділена на визначені групи рівнів та рівні, кожен з яких характеризує здатність позичальника своєчасно та в повному обсязі виплачувати відсотки і основну суму за своїми борговими зобов'язаннями, а також його платоспроможність. Національна шкала використовується для оцінки кредитного ризику позичальника — органу місцевого самоврядування, суб'єкта господарювання та окремих боргових інструментів — облігацій, іпотечних цінних паперів, позик;

11) профільне законодавство — законодавство про ринки капіталу та організовані товарні ринки, у тому числі про систему накопичувального пенсійного забезпечення, законодавство про акціонерні товариства, законодавство про рекламу фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків, а також законодавство про захист прав споживачів фінансових та супровідних послуг, державне регулювання та нагляд за наданням яких здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

12) рейтингова оцінка емітента — показник, що характеризує рівень спроможності емітента цінних паперів своєчасно та в повному обсязі виплачувати відсотки і основну суму за борговими зобов'язаннями відносно боргових зобов'язань інших позичальників;

13) рейтингова оцінка цінних паперів емітента — показник, що характеризує рівень спроможності позичальника (емітента) своєчасно та в повному обсязі обслуговувати зобов'язання за цінними паперами;

14) свідок — фізична особа, якій відомі або можуть бути відомі обставини, пов'язані з предметом розслідування на ринках капіталу та організованих товарних ринках або розгляду справи про порушення профільного законодавства, та стосовно якої винесено постанову про проведення опитування;

15) уповноважена особа Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі — уповноважена особа Комісії) — службовець Національної комі-

сії з цінних паперів та фондового ринку, уповноважений на проведення інспекції на ринках капіталу та організованих товарних ринках (уповноважений на проведення інспекції), уповноважений на проведення розслідування на ринках капіталу та організованих товарних ринках (уповноважений на проведення розслідування), уповноважений на супроводження або уповноважений на розгляд справ про порушення профільного законодавства (уповноважений на розгляд справ).

2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у таких значеннях:

1) терміни «багатостороння система», «договір про заміну сторони деривативного контракту», «емітент», «інвестори у фінансові інструменти», «правочин щодо фінансових інструментів», «професійна таємниця на ринках капіталу та організованих товарних ринках», «професійні учасники організованих товарних ринків», «ринки капіталу», «учасники ринків капіталу», «системний ризик для функціонування ринків капіталу», «учасники товарних спот-ринків», «фінансові інструменти» — у значеннях, наведених у Законі України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

2) терміни «бездоганна ділова репутація», «ідентифікаційні дані», «члени сім'ї» — у значеннях, наведених у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

3) терміни «близька особа», «потенційний конфлікт інтересів», «реальний конфлікт інтересів» — у значеннях, наведених у Законі України «Про запобігання корупції»;

4) термін «правнича допомога» — у значенні, наведеному в Законі України «Про безоплатну правничу допомогу»;

5) терміни «суб'єкти системи накопичувального пенсійного забезпечення», «вкладники», «учасники» — у значеннях, наведених у Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;

6) термін «адміністративна послуга» — у значенні, наведеному в Законі України «Про адміністративні послуги»;

7) терміни «заходи раннього втручання», «пруденційні вимоги», «пруденційні нормативи» — у значеннях, наведених у Законі України «Про фінансові послуги та фінансові компанії»;

8) термін «недержавний пенсійний фонд» — у значенні, наведеному в Законі України «Про недержавне пенсійне забезпечення»;

9) термін «збройна агресія» — у значенні, наведеному в Законі України «Про оборону України».

Стаття 2. Завдання та форми здійснення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринках капіталу та організованих товарних ринках

1. Державне регулювання та нагляд за діяльністю на ринках капіталу та організованих товарних ринках (далі — державне регулювання та нагляд) здійснюють Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку

(НКЦПФР) (далі — Комісія) та інші державні органи у межах повноважень, визначених законом.

2. Завдання Комісії щодо державного регулювання та нагляду полягає у забезпеченні:

1) розвитку ринків капіталу та організованих товарних ринків, їх справедливості, прозорості та ефективності;

2) захисту прав та інтересів інвесторів;

3) зменшення системних ризиків для функціонування ринків капіталу.

3. Комісія здійснює державне регулювання та нагляд на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що прямо передбачені законом, а також у строк — якщо це передбачено законом, шляхом:

1) прийняття нормативно-правових актів Комісії;

2) ліцензування та застосування інших способів авторизації на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

3) ведення реєстрів;

4) здійснення реєстраційних дій щодо юридичних та фізичних осіб та їхніх документів у встановлених законом випадках;

5) реєстрації випусків цінних паперів, звітів про результати емісії цінних паперів та затвердження проспектів цінних паперів;

6) надання адміністративних послуг у сфері ринків капіталу та організованих товарних ринків;

7) здійснення правозастосування;

8) делегування саморегульвнв організації професійних учасників ринків капіталу (далі — СРО) у порядку, встановленому законом, повноважень (функцій та/або прав, визначених законом) Комісії або їх частин;

9) координації та забезпечення методологічними рекомендаціями сприяння підвищенню рівня фінансової грамотності інвесторів у фінансові інструменти;

10) захисту прав споживачів фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за наданням яких здійснює Комісія;

11) здійснення інших заходів відповідно до закону.

4. Вимоги, що встановлюються Комісією до професійних учасників ринків капіталу, які є банками, повинні узгоджуватися з відповідними вимогами до банків, встановленими Національним банком України.

Стаття 3. Принципи діяльності та гарантії здійснення повноважень Комісії

1. Принципами, на яких ґрунтується діяльність Комісії та якими вона повинна керуватися під час здійснення своїх повноважень, є:

1) встановлення повноважень виключно законом;

2) відкритість і прозорість, гласність процесу державного регулювання та нагляду, крім випадків, встановлених цим Законом;

3) підконтрольність, підзвітність та операційна незалежність при здійсненні своїх повноважень;

4) достатність ресурсів та інституційної спроможності для виконання завдань і здійснення своїх повноважень;

5) ґрунтована необхідність розроблення та прийняття нормативно-правових актів або застосування інших заходів державного регулювання;

6) адекватність — відповідність форм та способів здійснення повноважень потребам у вирішенні існуючих проблем та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив;

7) ефективність — забезпечення при здійсненні повноважень досягнення максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, громадян та держави;

8) збалансованість — забезпечення балансу інтересів учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, громадян та держави при здійсненні повноважень;

9) передбачуваність, послідовність, прозорість та врахування думки учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків у процесі прийняття нормативно-правових актів Комісією;

10) відповідність працівників Комісії вимогам щодо професійної придатності та іншим вимогам, встановленим цим Законом;

11) виявлення, моніторинг, вжиття заходів щодо зменшення системних ризиків для функціонування ринків капіталу;

12) виявлення та врегулювання невідповідностей правовідносин, що належать до сфери компетенції Комісії;

13) запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у працівників Комісії, а також забезпечення призначення таким працівникам винагороди у спосіб, що унеможливує створення загрози незалежності та об'єктивності в їхній діяльності;

14) комплексність здійснення правозастосування;

15) недопущення зловживань повноваженнями під час здійснення правозастосування;

16) процесуальна справедливість під час здійснення повноважень, передбачених законом, — дотримання справедливих, неупереджених, співмірних, передбачуваних та визначених законом процедур;

17) пропорційність правозастосування — забезпечення максимально допустимого невтручання у звичайний хід організації внутрішніх процесів особи, щодо якої здійснюється правозастосування, та дотримання розумного балансу між приватними та публічними інтересами, враховуючи ризик-орієнтований підхід, обставини та умови конкретної ситуації, зокрема розміри такої особи, фінансовий стан її та власників істотної участі в ній, види здійснюваної нею діяльності та ризики, притаманні цій діяльності;

18) пріоритетність правозастосування — визначення послідовності прийняття рішень та вжиття інших відповідних заходів, ґрунтуючись на результатах оцінки ризиків у діяльності особи, щодо якої здійснюється правозастосування;

19) розумність строків здійснення правозастосування — прийняття рішень та вжиття інших відповідних заходів у строки, що є об'єктивно необхідними для здійснення правозастосування та не перевищують строки, визначені законодавством;

20) інші принципи, встановлені законом.

2. У разі якщо норми закону чи іншого нормативно-правового акта або різних законів чи нормативно-правових актів припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків та/або Комісії, внаслідок чого можливо прийняти рішення або винести (видати) акт індивідуальної дії на користь учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків або Комісії, рішення приймається або акт індивідуальної дії виноситься (видається) на користь учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків.

3. Втручання органів державної влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, будь-яких інших юридичних чи фізичних осіб у виконання Комісією повноважень, встановлених законом, не допускається, крім випадків, передбачених Конституцією України та цим Законом.

Вплив у будь-якій формі на працівника Комісії з метою перешкоджання виконанню ним службових обов'язків тягне за собою відповідальність згідно із законом»;

«Стаття 5. Комплексна інформаційна система Комісії

1. З метою забезпечення державного регулювання та нагляду Комісія створює комплексну інформаційно-комуні-

каційну систему (далі — КІС) як інтегровану систему, складові (підсистеми) якої забезпечують, зокрема, здійснення Комісією нагляду за діяльністю учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, вжиття заходів реагування, надання Комісією фізичним та юридичним особам послуг (у тому числі електронних), пов'язаних із здійсненням державного регулювання та нагляду, а також здійснення розкриття інформації учасниками ринків капіталу та професійними учасниками організованих товарних ринків.

2. Порядок функціонування КІС встановлюється Комісією як колегіальним органом. Доступ учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків до КІС здійснюється на безоплатній основі.

3. Комісія може укласти з юридичною особою, 100 відсотків акцій (часток) якої належать державі та яка належить до сфери управління Комісії, договір про технічне, технологічне забезпечення функціонування КІС, умови якого повинні містити, зокрема, обов'язок такої особи (технічного адміністратора) щодо забезпечення збереження та захисту даних, що містяться в КІС.

4. Комісія забезпечує плановий розвиток КІС за рахунок коштів, що спрямовуються на фінансування Комісії»;

2) у статті 6:

а) у частині другій слова «центрального апарату» замінити словами «офісу Комісії»;

б) частини третю — п'яту та восьму виключити;

в) частину дев'яту викласти в такій редакції:

«Комісія як колегіальний орган утворюється у складі Голови та семи членів Комісії»;

г) частини тринадцяту і чотирнадцяту викласти в такій редакції:

«Засідання Комісії як колегіального органу вважається повноважним, якщо на ньому присутні не менше п'яти осіб з її загального кількісного складу.

Рішення з питань порядку денного засідання Комісії як колегіального органу вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше п'яти осіб від її загального кількісного складу. Голова та члени Комісії мають по одному голосу кожен»;

г) частини п'ятнадцяту — двадцять першу виключити;

д) у частині двадцять другій:

у пункті 1 слова «систему Комісії» замінити словом «Комісією»;

пункти 5, 6, 10, 11, 13—15 виключити;

пункт 16 викласти в такій редакції:

«16) затверджує положення про структурні підрозділи офісу Комісії у разі, якщо інше не встановлено цим Законом»;

е) частини двадцять третю — двадцять шосту викласти в такій редакції:

«Член Комісії:

1) бере участь у засіданнях Комісії як колегіального органу та голосуваннях з питань, що розглядаються на таких засіданнях;

2) відповідно до обов'язків, визначених згідно з пунктом 3 частини двадцять другої цієї статті:

забезпечує взаємодію Комісії з Верховною Радою України, органом, що здійснює забезпечення діяльності Президента України, Кабінетом Міністрів України, міністерствами та відомствами, іншими органами та установами;

здійснює керівництво роботою комітету (комітетів) Комісії;

вносить пропозиції щодо розгляду питань на засіданнях Комісії;

підписує документи та здійснює інші повноваження в межах своєї компетенції»;

3) за дорученням Голови Комісії:

представляє Комісію в міжнародних організаціях;

бере участь у міжнародних переговорах; підписує міжнародні угоди з питань, що належать до компетенції Комісії.

У разі відсутності Голови Комісії або неможливості здійснення ним своїх повноважень його обов'язки виконує один із членів Комісії за окремим наказом Голови Комісії, а за відсутності такого наказу — за розпорядженням Комісії як колегіального органу.

При Комісії відповідно до цього Закону утворюються та діють Консультативно-експертна рада при Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі — КЕР), Бюджетна рада Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі — Бюджетна рада), інші органи та установи, повноваження яких визначаються законом, а порядок їхньої діяльності — законом та актами Комісії.

Комісія звертається до суду з позовами (заявами) у зв'язку з порушенням профільного законодавства»;

е) частини двадцять сьому — тридцять другу виключити;

ж) у тексті статті, крім частин шостої, двадцять п'ятої, слова «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словом «Комісія» у відповідному відмінку;

3) доповнити статтю 6¹ такого змісту: «Стаття 6¹. Порядок формування складу Комісії

1. Головою або членом Комісії може бути особа, яка має громадянство України, бездоганну ділову репутацію, вищу освіту в галузі фінансів, економіки чи права, досвід роботи не менше п'яти років на керівних посадах у державних органах, що забезпечують формування та/або реалізують державну фінансову, економічну чи правову політику, або на керівних посадах у Комісії, Національному банку України, міжнародних фінансових організаціях або стаж роботи не менше п'яти років посадовою особою у професійних учасниках ринків капіталу та організованих товарних ринків (професійних учасниках фондового ринку), або досвід наукової роботи не менше п'яти років за фінансовою, економічною чи правовою тематикою, а також володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови.

2. Головою або членом Комісії не може бути особа, яка:

1) має представницький мандат;

2) є членом політичної партії або перебуває у трудових чи інших договірних відносинах з політичною партією;

3) не відповідає вимогам, передбаченим пунктом 3 частини першої та частиною четвертою статті 12 цього Закону;

4) за рішенням суду визнана недієдатною або дієдатністю якої обмежена;

5) має хронічні психічні чи інші захворювання, що перешкоджають виконанню функцій уповноваженої особи Комісії;

6) не має бездоганної ділової репутації;

7) є близькою особою Голови або члена Комісії;

8) не подала декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

9) не пройшла спеціальну перевірку відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

10) є особою, до якої застосовуються заборони, визначені частиною третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади»;

11) є особою, стосовно якої застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції»;

12) має громадянство (підданство) іншої держави;

13) має заборгованість із сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання;

14) не відповідає вимогам, передбаченим частиною першою цієї статті.

Особа повинна відповідати вимогам, визначеним цією частиною, протягом усього строку перебування на посаді Голови або члена Комісії.

3. Призначення на посаду Голови або члена Комісії здійснюється за результатами відкритого конкурсного відбору на зайняття посади Голови або члена (членів) Комісії (далі у цій статті — конкурсний відбір). Організацію та проведення конкурсного відбору здійснює конкурсна комісія, що формується відповідно до цієї статті та діє відповідно до цього Закону (далі у цій статті — Конкурсна комісія).

Членами Конкурсної комісії можуть бути громадяни України, які мають повну цивільну дієздатність, вищу освіту, бездоганну ділову репутацію, високі професійні та моральні якості.

Персональний склад Конкурсної комісії у кількості не менше п'яти осіб затверджується Президентом України.

Член Конкурсної комісії не має права брати участь у конкурсному відборі. Особа, яка була членом Конкурсної комісії, не має права брати участь у конкурсному відборі протягом 12 місяців з дня припинення нею повноважень члена Конкурсної комісії.

Члени Конкурсної комісії виконують свої повноваження на громадських засадах.

Конкурсна комісія обирає голову та затверджує регламент своєї роботи.

Інформація про порядок денний, дату, час і місце проведення засідання Конкурсної комісії оприлюднюється на офіційному веб-сайті Президента України не пізніше ніж за два робочі дні до дня засідання.

Засідання Конкурсної комісії проводяться у формі відкритих слухань. Рішення Конкурсної комісії приймаються простою більшістю голосів її членів. У разі рівного розподілу голосів голос Голови Конкурсної комісії є вирішальним.

Протоколи засідань Конкурсної комісії розміщуються на офіційному веб-сайті Президента України протягом трьох робочих днів після проведення засідання.

Письмові чи усні вказівки, розпорядження, доручення органу державної влади, іншого державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, суб'єктів господарювання, політичних партій, громадських об'єднань, професійних спілок чи їх органів, а також інших осіб, які обмежують або визначають порядок та/або спосіб реалізації повноважень членів Конкурсної комісії, є незаконним впливом. Незаконний вплив на діяльність членів Конкурсної комісії забороняється.

Роботу та організаційно-технічне забезпечення діяльності Конкурсної комісії та її членів забезпечує орган, що здійснює забезпечення діяльності Президента України.

Фінансування діяльності Конкурсної комісії та її членів може здійснюватися за рахунок коштів залученої міжнародної технічної допомоги.

4. Конкурсна комісія оголошує прийом документів на відкритий конкурсний відбір у разі:

закінчення визначеного цим Законом строку повноважень Голови або члена (членів) Комісії — не менше ніж за три місяці до дати закінчення такого строку;

дострокового припинення повноважень Голови або члена (членів) Комісії відповідно до цього Закону — протягом п'яти робочих днів з дня такого припинення.

Прийом документів для участі у конкурсному відборі здійснюється протягом 45 календарних днів з дня його оголошення.

Порядок та умови проведення конкурсного відбору затверджуються Конкурсною комісією та розміщуються на офіційному веб-сайті Президента України, а також публікуються в загальнодержавних друкованих медіа.

Порядок та умови проведення конкурсного відбору мають, зокрема, містити:

1) строк подання документів для участі у конкурсному відборі;

2) критерії оцінювання, порядок визначення рейтингової оцінки та проведення голосування з метою формування подання про призначення на посаду Голови або члена (членів) Комісії;

3) порядок забезпечення прозорості проведення конкурсного відбору;

4) порядок зберігання матеріалів конкурсного відбору протягом строку повноважень Голови або члена (членів) Комісії, призначеного (призначених) за результатами такого конкурсного відбору;

5) порядок оскарження результатів конкурсного відбору.

5. Особа, яка претендує на участь у конкурсному відборі, подає такі документи:

1) заяву про участь у конкурсному відборі із зазначенням основних мотивів щодо зайняття посади Голови або члена Комісії, до якої додається резюме дозвільної форми;

2) згоду на проведення спеціальної перевірки, передбаченої Законом України «Про запобігання корупції», згоду на оприлюднення відомостей щодо неї відповідно до Закону України «Про очищення влади» та згоду на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»;

3) автобіографію;

4) особовий листок з обліку кадрів;

5) копію паспорта громадянина України;

6) копії документів про освіту, про присвоєння вчених звань, присудження наукового ступеня;

7) копію військового квитка або посвідчення особи військовослужбовця (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);

8) довідку про допуск до державної таємниці (за наявності);

9) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

10) заяву про відсутність заборгованості із сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання.

Відомості, що містяться у визначених цієї частини документах, підлягають оприлюдненню упродовж трьох робочих днів після закінчення строку подання документів на офіційному веб-сайті Президента України, крім відомостей, які відповідно до закону належать до інформації з обмеженим доступом, та відомостей про контактний номер телефону, адресу електронної пошти кандидата.

6. Конкурсна комісія протягом 30 календарних днів з дня завершення строку подання документів для участі у конкурсному відборі проводить необхідні процедури, передбачені порядком та умовами проведення конкурсного відбору, з метою формування подання про призначення на посаду Голови або члена (членів) Комісії.

Протягом передбаченого абзацом першим цієї частини строку також проводяться спеціальна перевірка, передбачена Законом України «Про запобігання корупції», та перевірка, передбачена Законом України «Про очищення влади».

7. За результатами проведення процедури та перевірок, зазначених у частині шостій цієї статті, Конкурсна комісія вносить Президенту України подання з рекомендаціями щодо призначення Головою або членом (членами) Комісії особи (осіб), яка отримала (які отримали) найвищу рейтингову оцінку за результатами оцінювання, із зазначенням рейтингової оцінки усіх осіб, які подали документи, передбачені частиною п'ятою цієї статті, для участі у конкурсному відборі. Таке подання не пізніше наступного робочого дня з дня його внесення оприлюднюється на офіційному веб-сайті Президента України.

8. Строк повноважень Голови або члена Комісії становить шість років. Одна й та сама особа не може бути Головою та/або членом Комісії більше ніж два строки поспіль.

Після закінчення строку повноважень Голова або член Комісії продовжує виконувати свої обов'язки до звільнення з посади відповідно до пункту 1 частини дев'ятої цієї статті та/або призначення на посаду нового відповідно Голови або члена Комісії в порядку, встановленому цим Законом.

9. Голова або член Комісії звільняється з посади відповідно до статті 6 цього Закону виключно у разі:

1) закінчення строку повноважень, передбаченого цим Законом;

2) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням;

3) настання обставин, за яких особа не може бути Головою або членом Комісії відповідно до частини другої цієї статті;

4) смерті;

5) набрання законної сили рішенням суду про визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою;

6) набрання законної сили вироком суду, яким особу засуджено до позбавлення волі або іншого покарання, яке виключає можливість продовження виконання такою особою повноважень Голови або члена Комісії;

7) встановлення факту подання особою у документах, визначених частиною п'ятою цієї статті, недостовірних відомостей чи неподання усіх відомостей для участі у конкурсному відборі, непроходження такого конкурсного відбору та/або непроходження процедури, передбачених частиною шостою цієї статті;

8) припинення повноважень Голови та усіх членів Комісії у випадку, якщо повноважне засідання Комісії не може відбутися більше 30 календарних днів поспіль»;

4) статті 7—11 викласти в такій редакції:

«Стаття 7. Повноваження Комісії

1. Комісія відповідно до покладених на неї завдань у випадках і в межах, встановлених законом, здійснює такі повноваження:

1) у строки, встановлені законами, забезпечує розроблення та затвердження нормативно-правових актів, передбачених такими законами;

2) узагальнює практику застосування профільного законодавства, розробляє пропозиції щодо його вдосконалення;

3) вносить на розгляд Президента України, Кабінету Міністрів України, комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належить питання ринків капіталу, у встановленому порядку пропозиції щодо удосконалення актів профільного законодавства, а також бере участь у підготовці проектів актів, розроблення яких здійснюється іншими органами державної влади, іншими державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування;

4) ініціює, бере участь у розробленні та підготовці проектів міжнародних договорів України щодо ринків капіталу та організованих товарних ринків, корпоративного управління та захисту прав споживачів фінансових та супровідних послуг;

5) роз'яснює порядок застосування профільного законодавства;

6) роз'яснює перелік дій, що можуть вчинятися виключно за умови отримання відповідної ліцензії на провадження виду діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках або свідоцтва про внесення до відповідного реєстру;

7) визначає належність дій, що вчиняються на ринках капіталу та організованих товарних ринках, до дій, що можуть вчинятися виключно за умови отримання відповідної ліцензії на провадження виду діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках або свідоцтва про внесення до відповідного реєстру, а також забороняє вчинення таких дій без отримання відповідної ліцензії або свідоцтва;

8) встановлює факт наявності у правилах функціонування багатосторонньої системи положень, що передбачають обов'язковість централізованого вчинення та централізованого виконання правочинів;

9) приймає рішення про належність/неналежність об'єктів цивільних прав, деривативних контрактів та/або договорів до фінансових інструментів, а також про належність/неналежність об'єктів цивільних прав та/або договорів до деривативних контрактів, які не є фінансовими інструментами;

10) приймає рішення про належність/неналежність фінансових інструментів та/або об'єктів цивільних прав до цінних паперів;

11) здійснює методологічне забезпечення впровадження та розвитку міжнародних стандартів корпоративного управління та узагальнює практику застосування законодавства з питань корпоративного управління;

12) розробляє та затверджує Кодекс корпоративного управління;

13) встановлює вимоги, розробляє та затверджує стандарти корпоративного управління у професійних учасниках ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків), особах, які провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками, а також здійснює контроль та нагляд за їх дотриманням;

14) встановлює з урахуванням вимог, передбачених частиною десятою статті 76 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», додаткові вимоги щодо корпоративного управління у системно важливих професійних учасниках ринків капіталу, які є банками, за погодженням з Національним банком України;

15) розробляє методичні рекомендації щодо організації системи корпоративного управління професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків;

16) встановлює вимоги, розробляє та затверджує стандарти корпоративного управління у недержавних пенсійних фондах з урахуванням вимог Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення», а також здійснює контроль та нагляд за їх дотриманням;

17) встановлює порядок видачі, зупинення, відновлення дії та анулювання ліцензій, передбачених статтею 4 цього Закону, а також приймає акти щодо видачі, зупинення, відновлення дії та анулювання таких ліцензій;

18) встановлює порядок видачі, зупинення, відновлення дії та анулювання свідоцтва про включення до Реєстру осіб, уповноважених надавати інформаційні послуги на ринках капіталу та організованих товарних ринках, передбачених Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», а також приймає акти щодо видачі, зупинення, відновлення дії та анулювання такого свідоцтва;

19) встановлює порядок видачі, зупинення, відновлення дії та анулювання

свідоцтва про включення до Реєстру осіб, уповноважених провадити діяльність торгового репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, передбачених Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», а також приймає акти щодо видачі, зупинення, відновлення дії та анулювання такого свідоцтва;

20) встановлює порядок створення, ведення, адміністрування та створює, веде і адмініструє:

а) Державний реєстр випусків цінних паперів;

б) Реєстр цінних паперів іноземних емітентів, допущених до обігу на території України;

в) Єдиний державний реєстр інститутів спільного інвестування;

г) Реєстр недержавних пенсійних фондів;

г) Реєстр осіб, уповноважених надавати інформаційні послуги на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

д) Реєстр осіб, уповноважених провадити діяльність торгового репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

е) Реєстр пов'язаних агентів;

е) Реєстр професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків;

ж) Реєстр організованих ринків, що функціонують на території України (у тому числі Реєстр ринків малих та середніх підприємств), та їх операторів;

з) Реєстр саморегульованих організацій професійних учасників ринків капіталу;

и) Державний реєстр уповноважених рейтингових агентств;

21) визначає за погодженням з Фондом державного майна України перелік випадків обов'язкового рецензування рецензентами Фонду державного майна України звітів про оцінку майна та майнових прав, складених суб'єктами оціночної діяльності за результатами проведення ними незалежної оцінки майна у випадках, передбачених профільним законодавством;

22) встановлює порядок атестації керівників:

а) професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків). Передбачене цим підпунктом повноваження здійснюється Комісією за відповідним видом професійної діяльності на ринках капіталу у разі, якщо за таким видом діяльності СРО не розпочала здійснення такого повноваження відповідно до частини другої статті 144¹ Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

б) осіб, які провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками;

23) встановлює вимоги до ділової репутації керівників професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків), керівників осіб, які провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками, та посадових осіб систем внутрішнього контролю юридичних осіб (крім банків), зазначених у цьому пункті, а також контролює дотримання таких вимог у встановленому нею порядку;

24) координує роботу та здійснює заходи для підвищення рівня фінансової грамотності інвесторів у фінансові інструменти;

25) організовує роботу та здійснює заходи із захисту прав споживачів фінансових та супровідних послуг, державне регулювання та нагляд за наданням яких вона здійснює;

26) встановлює обмеження на вчинення правочинів щодо фінансових інструментів для некваліфікованих інвесторів (щодо правочинів, вчинення яких некваліфікованими інвесторами може завдати шкоди таким інвесторам);

27) встановлює порядок функціонування КІС;

28) встановлює порядок захисту та обробки персональних даних, які обробляються Комісією у зв'язку з виконанням покладених на неї завдань;

29) веде облік, встановлює вимоги та здійснює контроль за дотриманням вимог до програмного забезпечення автоматизованих, інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем, призначених для здійснення:

а) професійної діяльності на ринках капіталу;

б) професійної діяльності на організованих товарних ринках;

в) діяльності, пов'язаної з діяльністю на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

30) визначає перелік звітних даних учасників ринків капіталу та професій-

них учасників організованих товарних ринків, небанківських фінансових груп, переважна діяльність у яких здійснюється фінансовими установами, нагляд за якими вона здійснює, а також порядок складання таких звітних даних, строки та форму їх подання до Комісії;

31) встановлює порядок оприлюднення у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та/або професійних учасників організованих товарних ринків, рішень органів емітентів, які підлягають оприлюдненню відповідно до закону;

32) здійснює контроль за розміщенням регульованої інформації у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та/або професійних учасників організованих товарних ринків;

33) здійснює аналіз та контроль даних фінансової звітності, яка подається та/або оприлюднюється відповідно до вимог законодавства учасниками ринків капіталу (крім інвесторів у фінансові інструменти, які не є інституційними інвесторами або не належать до інших категорій учасників ринків капіталу), професійними учасниками організованих товарних ринків та небанківськими фінансовими групами, переважна діяльність у яких здійснюється фінансовими установами, нагляд за якими вона здійснює, аналіз відповідності такої звітності міжнародним стандартам фінансової звітності або національним положенням (стандартам) бухгалтерського обліку;

34) встановлює вимоги до порядку, строків та змісту інформації, що подається сторонами деривативних контрактів та договорів про купівлю-продаж права вимоги чи інших договорів, наслідками яких є заміна сторони деривативного контракту, до торгового репозиторію, а щодо деривативних контрактів грошового ринку — додатково за погодженням з Національним банком України;

35) встановлює порядок присвоєння унікальних ідентифікаторів продуктів (Unique Product Identifier) та унікальних ідентифікаторів транзакцій (Unique Transaction Identifier);

36) встановлює для учасників ринків капіталу (крім інвесторів у фінансові інструменти, які не є інституційними інвесторами або не належать до інших категорій учасників ринків капіталу, та суб'єктів звітування, що є учасниками ринку небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України) та професійних учасників організованих товарних ринків вимоги до розкриття відповідно до профільного законодавства окремих показників у файлі єдиного електронного формату подання фінансової звітності за міжнародними стандартами на основі таксономії, а для учасників ринків капіталу — суб'єктів звітування, що є учасниками ринку небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлює такі вимоги за погодженням з Національним банком України;

37) оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті, зокрема:

а) відомості про структуру власності професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків;

б) інформацію про факт невиконання емітентом своїх зобов'язань, зазначених у проспекті цінних паперів;

в) інформацію про факти невиконання вимог щодо подання повідомлень, передбачених статтею 92 Закону України «Про акціонерні товариства»;

г) перелік фінансових інструментів, щодо яких подано заяву про допуск до торгів на організованих ринках капіталу, фінансових інструментів, допущених до торгів на організованих ринках капіталу, а також фінансових інструментів, щодо яких вперше подані заявки та/або котирування на організованих ринках капіталу;

г) відомості про небанківські фінансові групи, переважна діяльність у яких здійснюється фінансовими установами, нагляд за якими здійснює Комісія;

д) календар торговельних днів організованих ринків на території України;

38) встановлює порядок здійснення професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, а також діяльності, пов'язаної з діяльністю на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

39) встановлює вимоги до внутрішніх документів професійних учасників рин-

ків капіталу та організованих товарних ринків щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, що виникає під час провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, а також заходів їх реалізації;

40) встановлює вимоги до внутрішніх документів професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків) щодо винагороди, які затверджуються професійними учасниками ринків капіталу та організованих товарних ринків;

41) встановлює пруденційні нормативи, інші показники та вимоги, що обмежують ризики за операціями, пов'язаними з безпосереднім провадженням професійної діяльності, щодо кожного виду професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках (крім банків), а також суб'єктів системи накопичувального пенсійного забезпечення;

42) встановлює відповідно до закону особливості порядку реорганізації і ліквідації професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків);

43) визначає вимоги до керівників професійних учасників ринків капіталу (крім банків), професійних учасників організованих товарних ринків та осіб, які провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками;

44) відповідно до Закону України «Про інститути спільного інвестування» визначає вимоги до членів наглядових рад корпоративних інвестиційних фондів;

45) відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» визначає вимоги до членів ради недержавних пенсійних фондів;

46) визначає за погодженням з Національним банком України додаткові кваліфікаційні вимоги до членів наглядових рад системно важливих професійних учасників ринків капіталу, які є банками, щодо їх професійної придатності;

47) визначає вимоги до керівників структурних підрозділів професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків (для банків — до керівників структурних підрозділів, відповідальних за провадження професійної діяльності на ринках капіталів, крім професійної діяльності на грошовому ринку);

48) погоджує в установленому нею порядку осіб, призначених у професійних учасниках ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків) на посади керівників та осіб, відповідальних за здійснення функцій комплаєнсу, управління ризиками, внутрішнього аудиту, фінансового моніторингу;

49) визначає особливості регулювання та нагляду за системно важливими професійними учасниками ринків капіталу та організованих товарних ринків (для банків — за погодженням з Національним банком України);

50) виявляє, здійснює моніторинг, вживає заходів щодо належного управління системними ризиками для функціонування ринків капіталу та щодо пом'якшення наслідків реалізації таких ризиків;

51) встановлює вимоги до правил функціонування організованого ринку та реєструє такі правила (зміни до них);

52) встановлює порядок допуску цінних паперів до торгів на організованому фондовому ринку, а також порядок укладання та виконання правочинів щодо цінних паперів, допущених до таких торгів;

53) встановлює критерії суттєвого відхилення ціни від поточної ціни відповідного активу, допущеного до торгів на організованому ринку, залежно від виду, ліквідності та/або ринкової вартості такого активу;

54) здійснює правозастосування на ринках капіталу та організованих товарних ринках, а саме: здійснює нагляд, проводить інспекції на ринках капіталу та організованих товарних ринках (далі — інспекції), розслідування на ринках капіталу та організованих товарних ринках (далі — розслідування), здійснює розгляд справ про порушення профільного законодавства, а також здійснює заходи правозастосування;

55) встановлює кваліфікаційні вимоги до експертів та порядок їх залучення;

56) надсилає учасникам ринків капіталу, професійним учасникам організованих товарних ринків, суб'єктам системи накопичувального пенсійного забезпечення (крім вкладників та учасників)

а) запити про вжиття заходів, у тому числі щодо скасування певних рішень, припинення вчинення певних дій або припинення бездіяльності, що надсилаються з метою усунення порушень профільного законодавства та зменшення їх негативних наслідків;

б) обов'язкові до виконання розпорядження про усунення порушень профільного законодавства.

Запити та розпорядження, передбачені цим пунктом, можуть надсилатися Національному банку України виключно щодо:

здійснення Національним банком України діяльності, пов'язаної із забезпеченням функціонування корпоративного недержавного пенсійного фонду Національного банку України;

депозитарної діяльності Національного банку України та депозитарної діяльності депозитарної установи, що провадиться Національним банком України, — щодо проведення депозитарних операцій за рахунками в цінних паперах третіх осіб, які є клієнтами/депонентами Національного банку України, у разі якщо такі операції не пов'язані із здійсненням Національним банком України грошово-кредитної політики, валютного регулювання та обслуговуванням державного боргу;

57) надсилає обов'язкові до виконання запити про надання інформації (у тому числі надання пояснень у письмовій чи усній формі) та документів, пов'язаних з виконанням вимог профільного законодавства:

а) органам державної влади, іншим державним органам, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування;

б) учасникам ринків капіталу та професійним учасникам організованих товарних ринків;

в) особам, які зобов'язані подавати повідомлення, передбачене статтею 92 Закону України «Про акціонерні товариства»;

г) особам, яких контролюють особи, зазначені у підпунктах «б» та «в» цього пункту, або особам, під контролем яких перебувають особи, зазначені у підпунктах «б» та «в» цього пункту;

г) особам, які здійснюють управлінські функції в особах, зазначених у підпунктах «б», «в» та «г» цього пункту;

д) суб'єктам аудиторської діяльності щодо надання доступу до робочих документів з питань аудиту учасників ринків капіталу (крім інвесторів у фінансові інструменти, які не є інституційними інвесторами або не належать до інших категорій учасників ринків капіталу) та професійних учасників організованих товарних ринків;

е) емітентам, оферентам цінних паперів, особам, які подають заявку про допуск до торгів на організованому фондовому ринку, та/або особам, які здійснюють управлінські функції в них;

е) будь-яким фізичним чи юридичним особам, які здійснюють (виявили намір здійснювати) операції на ринках капіталу та організованих товарних ринках та/або яким можуть бути відомі обставини, пов'язані з проведенням (наміром проведення) таких операцій або з провадженням діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

ж) засновникам недержавних пенсійних фондів, а також раді та особам, які входять до складу ради недержавного пенсійного фонду;

з) особам, які мають участь (пряму та/або опосередковану) у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків;

и) суб'єктам оціночної діяльності, які проводять (проводили) незалежну оцінку у випадках, встановлених профільним законодавством;

58) вимагає від емітента (інших осіб, які оформили проспект), а також осіб, які контролюються емітентом (іншими особами, які оформили проспект) або які контролюють емітента (інших осіб, які оформили проспект), розкриття у порядку та строки, визначені нею, будь-якої інформації, зокрема тієї, що може мати вплив на оцінку цінних паперів, які допущені до торгів на організованому фондовому ринку;

59) самостійно розкриває інформацію, розкриття якої вимагається згідно з пунктом 58 цієї частини, за власною ініціативою, якщо емітент не виконав відповідну вимогу Комісії;

60) під час проведення розслідувань для надання допомоги регулятору ринків капіталу іноземної держави в рамках міжнародного співробітництва надсилає запити про надання інформації (у тому

числі надання пояснень у письмовій чи усній формі, документів) органам державної влади, іншим державним органам, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування, учасникам ринків капіталу та професійним учасникам організованих товарних ринків або будь-яким фізичним чи юридичним особам, яким відомі або можуть бути відомі обставини, зазначені у відповідному запиті, отриманому Комісією від регулятора ринків капіталу іноземної держави;

61) у визначеному нею порядку встановлює факт наявності значного впливу на управління або діяльність професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків);

62) встановлює вимоги до реклами фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків та здійснює нагляд за дотриманням законодавства про рекламу фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків;

63) у визначеному нею порядку зупиняє на період до 10 робочих днів або забороняє розповсюдження реклами фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків, а також встановлює порядок поновлення розповсюдження такої реклами;

64) у визначеному нею порядку зупиняє проведення учасниками ринків капіталу прямих чи опосередкованих заходів із збільшення продажів фінансових інструментів (шляхом управління продуктами та/або надання послуг професійних учасників ринків капіталу), а також поширення інформації про фінансові інструменти (шляхом управління продуктами та/або надання послуг професійних учасників ринків капіталу), що не належить до реклами фінансових інструментів та ринків капіталу;

65) порушує перед контролерами/власниками істотної участі у професійних учасниках ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків) питання про звільнення/відсторонення з посад осіб, які здійснюють управлінські функції у таких учасниках, у разі недодержання особами, які здійснюють управлінські функції, вимог законодавства, встановлених до таких осіб;

66) у разі порушення оператором організованого ринку законодавства про ринки капіталу та організовані товарні ринки та/або правил функціонування таких ринків зупиняє торгівлю на таких ринках до усунення порушень;

67) у разі наявності достатніх підстав, підтверджених відповідними доказами, вважати, що відбулося порушення профільного законодавства, має право зупинити на період до 10 робочих днів:

а) вчинення та/або виконання деривативних контрактів, правочинів щодо цінних паперів;

б) здійснення публічної пропозиції цінних паперів або допуск цінних паперів до торгів на організованому ринку;

68) на основі зафіксованого факту вчинення порушення профільного законодавства має право заборонити на період до усунення такого порушення або скасувати заборону;

а) вчинення та/або виконання деривативних контрактів, правочинів щодо цінних паперів;

б) здійснення публічної пропозиції цінних паперів або допуск цінних паперів до торгів на організованому ринку;

в) внесення змін до системи депозитарного обліку щодо цінних паперів певного емітента або певного власника;

69) зупиняє обіг цінних паперів емітента у зв'язку з включенням його до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, а також відновлює обіг таких цінних паперів;

70) у разі нерозкриття номінальним утримувавцем інформації у випадках, встановлених законом, забороняє або обмежує на строк до усунення зазначеного порушення проведення всіх або окремих депозитарних операцій на рахунку в цінних паперах номінального утримувача;

71) має право звертатися до суду з позовною заявою в інтересах осіб, зазначених у частинах першій та четвертій статті 41 цього Закону;

72) на будь-якій стадії судового розгляду має право вступати у справу як третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні осіб, зазначених у частинах першій та четвертій статті 41 цього Закону;

73) визначає, крім випадків, передбачених законом, вимоги до емісії (видачі) та обігу цінних паперів, до проспекту цінних паперів (рішення про емісію цін-

них паперів), зокрема іноземних емітентів, які здійснюють емісію цінних паперів на території України, а також встановлює порядок затвердження проспекту цінних паперів, реєстрації випуску цінних паперів, рішення про емісію цінних паперів, звіту про результати емісії та порядок скасування реєстрації випуску цінних паперів;

74) здійснює реєстрацію випусків цінних паперів, затверджує проспекти цінних паперів та скасовує реєстрацію випусків цінних паперів, крім випадків, передбачених законом;

75) встановлює порядок здійснення публічної пропозиції цінних паперів та вимоги до документів, що складаються при такому здійсненні, а також встановлює максимальну сумарну номінальну вартість цінних паперів, щодо яких здійснюється публічна пропозиція, яка не вимагає оформлення проспекту цінних паперів;

76) визначає вимоги до допуску до обігу на території України цінних паперів іноземних емітентів та надає такий допуск;

77) у процесі розгляду проспекту цінних паперів, поданого на затвердження, має право вимагати від емітента (інших осіб, які оформили проспект) надання змін, доповнень та/або пояснень до такого проспекту;

78) визначає вимоги до проведення зборів власників облігацій, проведення підрахунку результатів голосування на таких зборах, оформлення рішень зборів, зберігання документації у зв'язку із зборами;

79) визначає вимоги до осіб, які можуть бути адміністраторами за випуском облігацій;

80) визначає за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, порядок встановлення ознак фіктивності емітента цінних паперів та порядок визначення емітента цінних паперів таким, що відповідає ознакам фіктивності;

81) приймає рішення про включення/виключення емітента до/із списку емітентів, що мають ознаки фіктивності;

82) встановлює вимоги до специфікації деривативних контрактів, які укладаються на організованому ринку (щодо специфікації деривативних контрактів грошового ринку — за погодженням з Національним банком України), та реєструє їх (зміни до них);

83) у встановленому нею порядку визначає випадки обов'язковості проведення клірингу центральним контрагентом за деривативними контрактами, укладеними поза регульованим ринком (за деривативними контрактами грошового ринку — за погодженням з Національним банком України);

84) видає уповноваженим рейтинговим агентствам свідоцтва про включення до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств та анулює такі свідоцтва;

85) визначає перелік міжнародних рейтингових агентств, які мають право визначати обов'язкові за законом рейтингові оцінки емітентів та цінних паперів;

86) встановлює правила визначення уповноваженим рейтинговим агентством рейтингової оцінки за Національною шкалою;

87) встановлює порядок подання Рейтинговим агентством інформації до Комісії;

88) встановлює відповідність рівнів рейтингових оцінок за шкалою міжнародних рейтингових агентств рівням за Національною шкалою;

89) встановлює граничні тарифи на послуги Рейтингових агентств, які оплачуються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

90) узагальнює досвід та практику діяльності Рейтингових агентств і забезпечує публічність визначених рейтингових оцінок;

91) шокварталу розраховує середньозважений показник зміни чистої вартості одиниці пенсійних активів та оприлюднює таку інформацію в установленому нею порядку;

92) оприлюднює в установленому нею порядку перелік недержавних пенсійних фондів — суб'єктів другого рівня системи пенсійного забезпечення, яким видає ліцензії на надання послуг у накопичувальній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;

93) порушує перед радою недержавного пенсійного фонду питання щодо заміни особи, яка здійснює управління пенсійними активами такого фонду, якщо в результаті діяльності такої особи

зміна чистої вартості одиниці пенсійних активів такого фонду зменшилася протягом останнього року більш як на 10 відсотків;

94) визначає форму та вимоги до інформації про накопичувальну систему загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, яка підлягає оприлюдненню, та встановлює порядок оприлюднення такої інформації;

95) оприлюднює інформацію про страховиків, які здійснюють страхування довічних пенсій за рахунок коштів накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, у тому числі показники, що застосовуються такими страховиками для розрахунку довічних пенсій;

96) погоджує статuti недержавних пенсійних фондів та зміни до них у встановленому нею порядку;

97) реєструє інвестиційні декларації недержавних пенсійних фондів та зміни до них у встановленому нею порядку;

98) погоджує у встановленому нею порядку кандидатури осіб, делегованих до рад недержавних пенсійних фондів;

99) у разі включення емітента до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, має право звернутися до суду про припинення такої юридичної особи — емітента;

100) звертається до суду з позовом про ліквідацію акціонерного товариства у разі:

а) допущення при його створенні порушень, які неможливо усунути;

б) неподання акціонерним товариством до Комісії інформації, передбаченої законом, протягом двох років поспіль;

в) неутворення органів акціонерного товариства протягом одного року з дня реєстрації Комісією звіту про результати емісії акцій, які підлягають розміщенню серед засновників такого товариства відповідно до статті 10 Закону України «Про акціонерні товариства»;

г) нескликання акціонерним товариством загальних зборів акціонерів протягом двох років поспіль;

г) відсутності в акціонерного товариства зареєстрованого в установленому порядку випуску акцій;

101) звертається до суду про ліквідацію корпоративного інвестиційного фонду;

102) виносить постанову про ліквідацію пайового інвестиційного фонду;

103) визначає вимоги до іноземних фінансових установ, які можуть відкрити рахунок у цінних паперах номінального утримувача в депозитарній установі;

104) встановлює порядок надання нею адміністративних послуг;

105) встановлює порядок використання електронного підпису учасниками ринків капіталу та професійними учасниками організованих товарних ринків;

106) встановлює порядок переведення обліку часток товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю до облікової системи часток товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю, що ведеться Центральним депозитарієм цінних паперів (далі в цьому пункті — облікова система), порядок припинення такого обліку часток в обліковій системі, порядок її ведення, внесення до неї змін та надання інформації з неї, а також порядок, за яким через облікову систему із застосуванням засобів електронних комунікацій здійснюються реалізація переважних прав учасників зазначених товариств, направлення повідомлень таким учасникам, проведення їх загальних зборів та виплата дивідендів;

107) встановлює порядок відкриття та функціонування рахунку умовного зберігання (ескроу) часток товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю;

108) встановлює порядок авторизації програмно-технічного комплексу Центрального депозитарію цінних паперів, що забезпечує проведення зборів власників цінних паперів;

109) здійснює мобілізаційну підготовку Комісії;

110) визначає особливості функціонування ринків капіталу та організованих товарних ринків, діяльності учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків в умовах воєнного стану чи під час особливого періоду;

111) визначає особливості здійснення державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, а також за діяльністю акціонерних товариств (крім

банків та небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України) в умовах воєнного стану чи під час особливого періоду;

112) визначає особливості застосування передбачених законом заходів правозастосування в умовах воєнного стану чи під час особливого періоду;

113) підтримує співробітництво з питань здійснення державного регулювання та нагляду з Європейським органом з цінних паперів і ринків (European Securities and Markets Authority — ESMA), іншими відповідними установами Європейського Союзу, національними органами регулювання інших держав, іншими іноземними та міжнародними організаціями;

114) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

2. Комісія здійснює повноваження, передбачені частиною першою цієї статті, як колегіальний орган, крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

3. У разі якщо законом прямо не передбачено, що Комісія здійснює відповідне повноваження як колегіальний орган, Комісія як колегіальний орган може визначити службовця Комісії та/або структурний підрозділ офісу Комісії, який здійснюватиме (які здійснюватимуть) таке повноваження.

Стаття 8. Міжнародне співробітництво

1. Комісія відповідно до своєї компетенції на умовах взаємності здійснює міжнародне співробітництво з міжнародними організаціями, відповідними регуляторами ринків капіталу та організованих товарних ринків іноземних держав, організаціями (асоціаціями) таких регуляторів, у тому числі в рамках Багатостороннього меморандуму про взаєморозуміння щодо консультування та співробітництва і обміну інформацією (Multilateral Memorandum of Understanding Concerning Consultation and Cooperation and the Exchange of Information — MMoU) Міжнародної організації комісій з цінних паперів (International Organization of Securities Commissions — IOSCO) (далі — Меморандум IOSCO).

2. Комісія має право в рамках міжнародного співробітництва:

1) укладати міжвідомчі міжнародні договори України відповідно до Закону України «Про міжнародні договори України»;

2) обмінюватися, у тому числі в рамках Меморандуму IOSCO, в установленому законодавством порядку інформацією;

а) щодо здійснення правозастосування та інших повноважень, передбачених законом;

б) пов'язаною з ліцензуванням, іншими формами авторизації та наглядом за діяльністю учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків;

в) про ринкові умови та події на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

г) щодо ідентифікації, зокрема, осіб, які є бенефіціарними власниками чи контролерами професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків;

г) про емітентів, цінні папери яких допущені або щодо яких подано заявку про допуск до торгів на організованому фондовому ринку;

д) про подання неповної чи недостовірної інформації емітентами або професійними учасниками ринків капіталу та організованих товарних ринків;

е) щодо порушень умов провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

є) про судові рішення щодо емітентів або професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків;

ж) про дії чи події, що впливають або можуть вплинути на фінансові інструменти, які допущені до торгів на організованих ринках;

з) щодо наявності ознак маніпулювання та/або неправомірного використання інсайдерської інформації;

и) про порушення профільного законодавства та законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

і) іншою інформацією щодо ринків капіталу та організованих товарних ринків;

3) проводити консультації з міжнародними організаціями, відповідними регуляторами ринків капіталу та організованих товарних ринків іноземних дер-

жав, організаціями (асоціаціями) таких регуляторів з питань функціонування ринків капіталу та організованих товарних ринків, регулювання діяльності акціонерних товариств.

3. У рамках Меморандуму IOSCO Комісія має право:

1) обмінюватися в установленому законодавством порядку інформацією про учасників ринків капіталу, у тому числі про їхні операції на таких ринках, кінцевих бенефіціарних власників, контролерів та власників юридичних осіб, інших фізичних або юридичних осіб, зазначених у запиті, отриманих від регуляторів ринків капіталу іноземних держав, які є підписантами Меморандуму IOSCO (далі — регулятори — підписанти Меморандуму IOSCO), у тому числі інформацією з обмеженим доступом, інформацією, яка становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, банківську таємницю, інформацією, яка містить персональні дані, а також іншою інформацією, розпорядником якої є Комісія;

2) надавати допомогу з урахуванням вимог законодавства:

а) відповідно до запитів, отриманих від регуляторів — підписантів Меморандуму IOSCO:

у налагодженні співпраці з особами, які володіють або можуть володіти інформацією щодо предмета запиту, у тому числі отримувати добровільні свідчення або заяви таких осіб;

в отриманні інформації або документів, у тому числі судових рішень;

у здійсненні розслідувань, що проводяться регуляторами — підписантами Меморандуму IOSCO;

б) надавати чи отримувати інформацію та/або документи щодо:

регуляторних вимог та процесів; виявлення, зменшення або усунення потенційних ризиків для ринків капіталу або інвесторів;

3) проводити розслідування на запит регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO в порядку, встановленому статтею 34 цього Закону;

4) здійснювати інші заходи, передбачені Меморандумом IOSCO.

4. Інформація, отримана або надана в рамках Меморандуму IOSCO Комісією та іншими регуляторами — підписантами Меморандуму IOSCO, використовується відповідно до його положень, у тому числі для:

1) цілей, зазначених у запиті Комісії або регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO, у тому числі для забезпечення дотримання вимог законодавства, пов'язаних із таким запитом;

2) здійснення заходів державного регулювання та нагляду (зокрема здійснення правозастосування) відповідно до запиту Комісії або регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO, у тому числі для надання допомоги СРО у здійсненні таких заходів (у разі делегування такої СРО відповідних повноважень);

3) сприяння органам досудового розслідування;

4) проведення Комісією або регулятором — підписантом Меморандуму IOSCO розслідування, пов'язаного з порушеннями законодавства, зазначеними у відповідному запиті.

У разі необхідності використання інформації, отриманої за запитом відповідно до Меморандуму IOSCO, для цілей інших, ніж передбачені пунктами 1—4 цієї частини, таке використання можливе виключно за умови отримання згоди на це надавача такої інформації — відповідного регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO або Комісії.

5. Інформація щодо наявності запити регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO, проведення консультацій з таким регулятором, інформація, що міститься в такому запиті, а також відомості, одержані під час здійснення заходів відповідно до такого запиту, є професійною таємницею на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

6. Розкриття інформації про наявність запити регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO іншим особам можливе виключно за умови, що виконання такого запити є неможливим без розкриття інформації про його наявність, а також лише після проведення консультацій з таким регулятором та отримання його письмової згоди на розкриття такої інформації.

Інформація, отримана за запитом Комісії від регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO, також розкривається Комісією за рішенням суду невідкладно після повідомлення про це такого регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO.

7. Комісія може відмовити у виконанні заходів відповідно до запити регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO у разі наявності хоча б однієї з таких обставин:

1) виконання таких заходів суперечить інтересам суспільства та держави;

2) запит оформлений з порушенням положень Меморандуму IOSCO;

3) запит подано щодо обставин, за фактом яких в Україні вже розпочато кримінальне провадження, крім випадків, якщо регулятор — підписант Меморандуму IOSCO, який подав запит, зможе довести, що заходи впливу, які будуть ним застосовані, матимуть іншу правову природу або не дублюватимуть заходи, які можуть бути застосовані судом у кримінальному провадженні;

4) запит подано стосовно особи, яка була засуджена в Україні за тими самими обставинами, що зазначені у такому запиті, крім випадків, якщо регулятор — підписант Меморандуму IOSCO, який подав запит, зможе довести, що заходи впливу, що будуть ним застосовані, матимуть іншу правову природу або не дублюватимуть заходи, що були застосовані судом у кримінальному провадженні;

5) виконання таких заходів призведе до порушення Комісією вимог закону.

Стаття 9. Відносини Комісії з Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, іншими органами державної влади та правоохоронними органами

1. Комісія підзвітна Верховній Раді України, Президенту України та Кабінету Міністрів України в межах їхніх конституційних повноважень.

2. Комісія подає:

1) щокварталу до Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів України аналітичну довідку про роботу Комісії та стан ринків капіталу та організованих товарних ринків;

2) щороку, до 1 червня, до Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів України звіт про роботу Комісії, у тому числі результати такої роботи, а також про стан ринків капіталу та організованих товарних ринків, корпоративного управління в акціонерних товариствах, захисту прав споживачів фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за наданням яких здійснює Комісія.

Документи, передбачені цією частиною, зокрема повинні включати інформацію, виявлену у процесі державного регулювання та нагляду, про:

суттєві події на ринках капіталу та організованих товарних ринках і наслідки таких подій;

захист прав інвесторів;

системні ризики для функціонування ринків капіталу та пропозиції щодо усунення таких ризиків або мінімізації їхнього впливу.

3. Верховна Рада України та її органи, народні депутати України, Президент України та Кабінет Міністрів України мають право запитувати у Комісії інформацію щодо стану ринків капіталу та організованих товарних ринків. На такі запити не може надаватися інформація, що належить до інформації з обмеженим доступом, крім випадків, встановлених законом.

У разі якщо інше не встановлено законом, Комісія розглядає запит, зазначений в абзаці першому цієї частини, протягом 10 календарних днів з дня його одержання та надає відповідь з питань, що порушуються у такому запиті. У разі неможливості розгляду запити у зазначений строк Голова Комісії або особа, яка виконує його повноваження, повідомляє про це ініціатора запити листом з викладенням причин продовження строку розгляду. У разі продовження строку розгляду запити, передбаченого цією частиною, загальний строк розгляду такого запити не може перевищувати 30 календарних днів з дня його одержання.

4. Комісія взаємодіє з Кабінетом Міністрів України, центральними органами виконавчої влади на засадах відкритості та прозорості з урахуванням обмежень, передбачених частиною третьою статті 3 цього Закону.

Комісія розробляє та подає до Кабінету Міністрів України проекти актів Кабінету Міністрів України з питань, що належать до її компетенції, узагальнюю та аналізує інформацію про виконання таких актів, вносить пропозиції щодо їх удосконалення.

5. Комісія відповідно до законодавства з урахуванням обмежень, передбачених частиною третьою статті 3 цього Закону, взаємодіє з Антимонопольним комітетом України, Національним банком України, Національною комісією,

що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, з іншими державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування та правоохоронними органами.

У разі виявлення ознак порушення законодавства, притягнення до відповідальності за яке належить до компетенції органів, зазначених в абзаці першому цієї частини, Комісія повідомляє відповідний орган про такі виявлені ознаки порушення законодавства. Такий орган інформує Комісію про результати розгляду отриманого від неї повідомлення на її запит.

Комісія взаємодіє з Національним банком України відповідно до статті 141 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та статті 22 Закону України «Про фінансові послуги та фінансові компанії», зокрема щодо питань нагляду за учасниками ринків капіталу, що є банками, та іншими особами, які здійснюють діяльність на ринку фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України.

Комісія взаємодіє з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до статті 142 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», зокрема в частині протидії маніпулюванню та іншим зловживанням при здійсненні операцій з оптовими енергетичними продуктами.

Обмін інформацією, необхідною для виконання Комісією завдань, визначених статтею 2 цього Закону, здійснюється з урахуванням вимог, встановлених законодавством, між Комісією та Національним банком України, Антимонопольним комітетом України, іншими державними органами та правоохоронними органами шляхом інформаційної взаємодії на підставі меморандуму, договору про обмін інформацією або іншого документа, затвердженого Комісією та відповідним органом.

6. Комісія з питань, віднесених до її компетенції, з урахуванням обмежень, встановлених законом, надає на запит Національного банку України, інших державних органів, органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування або правоохоронних органів документи, у тому числі статистичну та іншу інформацію, необхідні для виконання такими органами їхніх функцій.

3. Урахованням обмежень, встановлених законом, Національний банк України, інші державні органи, органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування та правоохоронні органи відповідно до компетенції та повноважень, визначених законом, на запит Комісії надають їй документи, у тому числі податкову звітність, статистичну та/або іншу інформацію з питань, що належать до компетенції Комісії.

7. У порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комісією, Комісія, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, здійснюють обмін інформацією, отриманою під час виконання ними повноважень та відповідно до компетенції, передбачених законодавством, щодо купівлі-продажу та переробки деревини, операцій з деревиною та виробами з деревини, експорту та імпорту лісоматеріалів і окремих виробів з деревини.

Стаття 10. Офіс Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку

1. Роботу Комісії забезпечує офіс Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі — офіс Комісії), який складається з центрального офісу та його територіальних органів.

Територіальні органи офісу Комісії утворюються за рішенням Комісії як структурні підрозділи її офісу, що не мають статусу юридичної особи.

2. Структура офісу Комісії та порядок його діяльності затверджуються Комісією як колегіальним органом відповідно до вимог, передбачених цим Законом, щодо забезпечення діяльності Комісії та з урахуванням особливостей такої діяльності.

Стаття 11. Статус працівників Комісії

1. Працівниками Комісії є службовці та обслуговуючий персонал (працівни-

ки, які виконують функції з обслуговування) Комісії.

Службовцями Комісії вважаються Голова Комісії, члени Комісії, керівник офісу Комісії, інші керівні працівники та спеціалісти офісу Комісії, які безпосередньо беруть участь у здійсненні повноважень Комісії.

До обслуговуючого персоналу Комісії належать особи, які обіймають посади контролерів, зазначених у статті 35 цього Закону, працівники, які безпосередньо не беруть участі у здійсненні повноважень Комісії, та інші особи, які виконують функції з обслуговування.

Критерії розподілу посад працівників Комісії на службовців та обслуговуючий персонал визначаються Комісією як колегіальним органом відповідно до цього Закону з урахуванням законодавства про працю.

2. Працівники Комісії не є державними службовцями.

Голова та члени Комісії є посадовими особами юридичної особи публічного права.

3. Умови найму, звільнення, надання відпусток, службові обов'язки та права, система дисциплінарних стягнень, питання соціального захисту працівників Комісії (крім випадків, передбачених цим Законом) визначаються Комісією як колегіальним органом з урахуванням законодавства про працю.

4. Комісія як колегіальний орган відповідно до статті 21 Кодексу законів про працю України визначає перелік посад працівників Комісії, трудовий договір з якими укладається у формі контракту.

5. Заохочення працівників Комісії здійснюється в порядку, встановленому Комісією як колегіальним органом;

5) статті 11¹, 11² і 12 виключити;

6) включити статті 12 і 13 такого змісту: «Стаття 12. Заборони та обмеження працівників Комісії

1. Працівники Комісії не мають права:

1) бути представниками третіх осіб у відносинах з Комісією;

2) використовувати майно Комісії в політичних цілях чи особистих інтересах;

3) займатися іншою оплачуваною (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту) або підприємницькою діяльністю;

4) розкривати професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

Вимоги пункту 3 цієї частини не застосовуються до обслуговуючого персоналу.

Вимоги пункту 4 цієї частини застосовуються також до колишніх працівників Комісії.

2. Працівники Комісії зобов'язані запобігати реальному, потенційному конфлікту інтересів під час виконання ними посадових обов'язків.

3. Працівники Комісії повинні неухильно дотримуватися Кодексу етики працівника Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі — Кодекс етики працівника Комісії) та стандартів процесуальної справедливості, затверджених Комісією як колегіальним органом.

4. Працівникам Комісії та членам їхніх сімей забороняється прямо чи опосередковано мати у власності акції (частки), отримувати фінансову або матеріальну винагороду (допомогу) чи займати будь-яку посаду, в тому числі на громадських засадах, в:

1) професійних учасниках ринків капіталу та організованих товарних ринків;

2) юридичних особах, що провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками;

3) юридичних особах, споріднених та/або афілійованих з особами, визначеними пунктами 1 і 2 цієї частини.

Вимоги цієї частини не застосовуються до працівників Комісії та членів їхніх сімей, які здійснюють управління об'єктами державної власності.

5. Забороняється вчиняти правочини щодо фінансових інструментів:

1) працівникам Комісії;

2) чоловікові, дружині або прирівняним до них особам працівників Комісії;

3) синові, дочці, усиновленій особі, пасинку, падчериці працівників Комісії;

4) особі, яка перебуває під піклуванням працівників Комісії.

Заборона, встановлена цією частиною, не застосовується у випадку отримання працівником Комісії, зазначеним у пунктах 1–4 цієї частини, у порядку, встановленому Кодексом етики працівника Комісії, довідки про відсутність

конфлікту інтересів у вчиненні такого правочину.

6. Нагляд за дотриманням вимог частин першої — п'ятої цієї статті здійснюється Комісією у встановленому нею порядку.

7. На службовців Комісії, крім заборон та обмежень, зазначених у частині першій — п'ятій цієї статті, поширюються також обмеження та вимоги, встановлені Законом України «Про запобігання корупції».

Стаття 13. Комітети Комісії

1. Комітети Комісії (далі у цій статті — комітети) є постійно діючими робочими колегіальними органами Комісії, які утворюються Комісією як колегіальним органом за певними напрямками для забезпечення реалізації повноважень Комісії, зокрема для підготовки проектів нормативно-правових актів Комісії, інших документів, що виносяться на розгляд Комісії.

2. Порядок роботи комітетів встановлюється положенням про комітети, що затверджується Комісією як колегіальним органом.

3. Комітети відповідно до порядку, встановленого положенням про комітети, на своїх засіданнях попередньо розглядають проекти нормативно-правових актів Комісії та забезпечують їх підготовку для подальшого розгляду на засіданнях Комісії.

4. Проведення закритих засідань комітетів щодо попереднього розгляду проектів нормативно-правових актів Комісії не допускається.

Для участі в засіданні комітету можуть запрошуватися представники професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, СРО, експерти та інші особи. Запрошена особа має право брати участь у засіданні комітету з правом дорадчого голосу.

У разі якщо на засіданні комітету розглядається проект нормативно-правового акта Комісії, матеріали щодо такого розгляду відповідно до порядку, встановленого положенням про комітети, надсилаються його членам та особам, запрошеним для участі у засіданні;

7) статті 14–16 викласти в такій редакції:

«Стаття 14. Професійна підготовка працівників Комісії

1. Комісія постійно організовує професійну підготовку працівників Комісії для закріплення та оновлення необхідних професійних знань, вмінь та навичок, тренінги з вивчення новітнього міжнародного досвіду у сфері регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків, у тому числі із залученням представників міжнародних організацій, іноземних закладів освіти.

2. Професійна підготовка працівників Комісії проводиться за рахунок коштів, що спрямовуються на фінансування Комісії, та з інших джерел, не заборонених законодавством.

3. Комісія у межах витрат, передбачених її кошторисом, забезпечує організацію професійної підготовки працівників Комісії на робочому місці або в інших установах (організаціях), у тому числі шляхом закупівлі послуг, необхідних для забезпечення такої професійної підготовки, у фізичних та юридичних осіб відповідно до вимог Закону України «Про публічні закупівлі».

4. На строк професійної підготовки за працівником Комісії зберігаються його посада та заробітна плата.

5. З метою підвищення рівня професійної підготовки Комісія відповідно до законодавства може проводити стажування своїх працівників, зокрема за кордоном, з відривом від роботи строком від одного до шести місяців.

На строк стажування за працівником Комісії зберігається його посада.

6. Порядок організації та проведення професійної підготовки працівників Комісії встановлюється Комісією як колегіальним органом.

Стаття 15. Правовий захист

1. Голова та члени Комісії, інші працівники Комісії зобов'язані діяти добросовісно, на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Особи, зазначені в абзаці першому цієї частини, не несуть відповідальності за діяння, якщо вони діяли добросовісно, на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

2. Виключно Комісія є відповідачем у справах про:

1) визнання протиправним та скасування акта індивідуальної дії чи окремих

його положень, винесеного (виданого, наданого) Комісією або її працівниками;

2) визнання протиправними дій чи бездіяльності Комісії або її працівників та зобов'язання утриматися від вчинення певних дій або зобов'язання вчинити певні дії;

3) встановлення наявності чи відсутності компетенції (повноважень) у Комісії та/або її працівників.

3. Комісія забезпечує правовий захист Голови та членів Комісії, інших працівників Комісії, залучених експертів, зокрема шляхом організації надання адвокатами та іншими фахівцями у галузі права правничої допомоги таким особам у разі, якщо у зв'язку з виконанням ними своїх службових обов'язків (умов договорів) проти них подано позов або вони беруть участь в адміністративному чи кримінальному провадженні.

Комісія має право представляти своїх працівників та залучених експертів у судах, органах досудового слідства, інших державних органах.

4. Шкода, заподіяна внаслідок діяння Комісії або її працівників (залучених експертів), у тому числі професійної помилки, у разі якщо судом ухвалено рішення про відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок діяння Комісії або її працівників (залучених експертів), відшкодовується Комісією згідно із законом.

5. Відшкодування Комісією згідно із законом шкоди, заподіяної внаслідок діяння Комісії або її працівників (залучених експертів), зокрема шкоди, заподіяної внаслідок професійної помилки, не звільняє винних осіб від адміністративної або кримінальної відповідальності згідно із законом.

Комісія, відшкодувавши шкоду, заподіяну її працівником або залученим експертом, має право зворотної вимоги (регресу) до винної особи у розмірі виплаченого відшкодування.

6. У разі якщо судом ухвалено рішення про відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок діяння Комісії або її працівників (залучених експертів), зокрема внаслідок професійної помилки, Комісією в обов'язковому порядку здійснюється дисциплінарне провадження щодо факту, що спричинив таку шкоду.

Стаття 16. Дисциплінарне провадження стосовно Голови та членів Комісії

1. Дисциплінарне провадження стосовно Голови або члена Комісії порушується за розпорядженням Президента України за фактом:

1) отримання Президентом України інформації про можливе заподіяння шкоди фізичним та/або юридичним особам внаслідок рішень, дій та/або бездіяльності Голови або члена Комісії;

2) отримання Президентом України обґрунтованої інформації про можливе порушення Головою або членом Комісії актів законодавства, у тому числі актів Комісії, положень Кодексу етики працівника Комісії, або про невиконання чи неналежне виконання ним посадових обов'язків.

2. У розпорядженні Президента України зазначаються підстава для порушення дисциплінарного провадження, прізвище, ім'я та по батькові Голови або члена Комісії, стосовно якого порушується дисциплінарне провадження, строк здійснення дисциплінарного провадження та перелік органів державної влади, представники яких входять до складу дисциплінарної комісії.

Строк здійснення дисциплінарного провадження визначається з урахуванням таких обмежень:

1) дисциплінарне стягнення застосовується не пізніше шести місяців з дня порушення дисциплінарного провадження, не враховуючи часу тимчасової непрацездатності Голови або члена Комісії чи перебування його у відпустці;

2) дисциплінарне стягнення не може бути застосовано пізніше одного року з дня вчинення порушення, що стало підставою для порушення дисциплінарного провадження.

3. Дисциплінарне провадження здійснюється дисциплінарною комісією.

Дисциплінарна комісія складається з голови та членів дисциплінарної комісії. Персональний склад дисциплінарної комісії затверджується розпорядчим актом керівника органу, визначеного головним виконавцем розпорядження Президента України.

Порядок організації роботи дисциплінарної комісії встановлюється положенням про дисциплінарну комісію, затвердженим Указом Президента України.

Члени дисциплінарної комісії здійснюють свої повноваження на громадських засадах.

Засідання дисциплінарної комісії є повноважним, якщо в ньому бере участь не менше двох третин її складу, затвердженого відповідно до абзацу третього цієї частини.

Дисциплінарна комісія у межах наданих повноважень приймає рішення більшістю голосів її членів, присутніх на засіданні.

Рішення дисциплінарної комісії за результатами дисциплінарного провадження оформлюється висновком, який подається на затвердження Президенту України.

4. У разі якщо дисциплінарне провадження стосується інформації з обмеженим доступом, таке провадження здійснюється з урахуванням положень законів України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», «Про державну таємницю», «Про інформацію», «Про захист персональних даних» і «Про доступ до публічної інформації».

5. За результатами дисциплінарного провадження на підставі висновку дисциплінарної комісії, затвердженого Президентом України, до Голови або члена Комісії може застосовуватися дисциплінарне стягнення у формі:

- 1) зауваження;
- 2) догани;
- 3) відшкодування Комісії в порядку регресу шкоди, заподіяної фізичним та/або юридичним особам.

6. Під час визначення розміру відшкодування шкоди відповідно до пункту 3 частини п'ятої цієї статті враховуються майновий стан Голови або члена Комісії, співвідношення розміру заподіяної шкоди до його заробітної плати, а також інші обставини, у зв'язку з якими повне відшкодування Головою або членом Комісії шкоди буде необґрунтованим.

7. З метою відшкодування шкоди відповідно до пункту 3 частини п'ятої цієї статті Президент України повідомляє Голову або члена Комісії про розмір, порядок і строки відшкодування шкоди, обставини, що стали підставою для відшкодування, та пропонує здійснити таке відшкодування.

Пропозиція, зазначена в абзаці першому цієї частини, здійснюється протягом п'яти днів з дня затвердження відповідного висновку дисциплінарної комісії, передбаченого частиною п'ятою цієї статті. Голова або член Комісії повинен у письмовій формі надати відповідь на таку пропозицію протягом 14 календарних днів з дня її отримання.

У разі якщо Голова або член Комісії не надав відповідь на пропозицію, передбачену абзацом першим цієї частини, відмовився від відшкодування або не відшкодував шкоду протягом строку, зазначеного у такій пропозиції, питання відшкодування шкоди, передбаченого такою пропозицією, може бути вирішено у судовому порядку шляхом подання відповідного позову до суду Комісією як колегіальним органом або суб'єктом призначення члена Комісії.

8. Заохочення до Голови або члена Комісії не застосовується протягом одного року з дня застосування до нього дисциплінарного стягнення;

8) включити статтю 17 такого змісту: «Стаття 17. Консультативно-експертна рада при Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку

1. КЕР є постійно діючим консультативно-дорадчим органом, що утворюється з метою сприяння виконанню Комісією завдань, покладених на неї цим Законом, та залучення громадян до реалізації державної політики із здійснення державного регулювання та нагляду.

КЕР не є структурним підрозділом офісу Комісії та незалежна у своїй діяльності.

2. До повноважень КЕР належить:

- 1) сприяння Комісії у реалізації покладених на неї завдань, визначених статтею 2 цього Закону;

- 2) опрацювання проектів державних програм щодо ринків капіталу та організованих товарних ринків і проектів актів профільного законодавства, зокрема проведення експертизи таких проектів актів;

- 3) підготовка та надання Комісії пропозицій щодо розроблення проектів актів профільного законодавства, у тому числі пропозицій щодо планів розвитку профільного законодавства;

- 4) підготовка пропозицій щодо приведення профільного законодавства у відповідність із законодавством Європейського Союзу та міжнародними стандартами;

- 5) здійснення аналізу стану, проблем та тенденцій розвитку ринків капіталу та організованих товарних ринків і корпоративного управління;

- 6) опрацювання проблемних питань у сфері державного регулювання та нагляду, а також підготовка пропозицій щодо вирішення зазначених питань;

- 7) підготовка пропозицій щодо інформатизації та підвищення прозорості ринків капіталу та організованих товарних ринків;

- 8) визначення у порядку, передбаченому цим Законом, осіб, які входять до складу Бюджетної ради.

3. КЕР має право:

- 1) утворювати постійні та тимчасові робочі органи (комітети, комісії, експертні групи тощо);

- 2) отримувати проекти нормативно-правових актів Комісії;

- 3) залучати до роботи КЕР працівників Комісії, інших державних органів, представників вітчизняних та міжнародних інститутів громадянського суспільства, експертних і наукових організацій, підприємств, установ та організацій (за згодою їхніх керівників), а також окремих фахівців (за їхньою згодою);

- 4) отримувати в установленому законодавством порядку від Комісії та інших державних органів інформацію, необхідну для забезпечення діяльності КЕР, з урахуванням обмежень, встановлених законом, щодо процедур доступу до інформації з обмеженим доступом;

- 5) ініціювати проведення семінарів, вебінарів, конференцій, засідань та інших заходів для обговорення актуальних питань розвитку ринків капіталу та організованих товарних ринків, а також з метою здійснення повноважень, передбачених частиною другою цієї статті.

Члени КЕР мають право доступу до приміщень Комісії в порядку, встановленому Комісією.

4. Положення про Консультативно-експертну раду при Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі — Положення про КЕР) затверджується Комісією як колегіальним органом.

5. Кількість членів КЕР не може перевищувати 21 особу, з яких 20 осіб делегуються:

- 1) по одному представнику — від кожної СРО, яка отримала такий статус відповідно до Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

- 2) по одному представнику — від Центрального депозитарію цінних паперів та особи, яка провадить клірингову діяльність центрального контрагента;

- 3) по одному представнику — від об'єднань професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, які не є СРО, громадських об'єднань, спілок, асоціацій, інших організацій, які зареєстровані та діють відповідно до законодавства, основними напрямками діяльності яких є корпоративне управління, ринки капіталу та організовані товарні ринки або які мають робочі органи, основними напрямками діяльності яких є корпоративне управління, ринки капіталу та організовані товарні ринки;

- 4) одна особа, визначена комітетом Верховної Ради України, до предмета відання якого належить питання ринків капіталу.

До складу КЕР за посадою входить член Комісії, визначений Комісією як колегіальним органом.

Порядок визначення представників, делегованих відповідно до пункту 3 цієї частини, повинен враховувати пропорційне репрезентування учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків у частині видів діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, їх місцезнаходження, дотримання гендерного балансу та балансу інтересів усіх заінтересованих сторін.

У разі якщо до складу КЕР делеговано більше 20 осіб, до персонального складу КЕР першочергово включаються особи, делеговані відповідно до пунктів 1, 2 та 4 цієї частини, а решта персонального складу визначається Комісією у встановленому нею порядку з числа представників, делегованих відповідно до пункту 3 цієї частини.

Порядок делегування представників, зазначених у пунктах 1—3 цієї частини, та кваліфікаційні вимоги до осіб, які делегуються до складу КЕР, встановлюються Положенням про КЕР.

Членом КЕР не може бути особа, яка: є громадянином (підданним) держави, що здійснює збройну агресію проти України; або

є фізичною особою, стосовно якої застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції»; або

не відповідає кваліфікаційним вимогам, встановленим Положенням про КЕР.

6. Персональний склад КЕР затверджується Комісією як колегіальним органом.

Комісія зобов'язана затвердити персональний склад КЕР, за умови що його формування здійснено з дотриманням вимог цього Закону та відповідно до Положення про КЕР.

Комісія може відхилити кандидатуру члена КЕР, делеговану відповідно до частини п'ятої цієї статті, виключно за умови невідповідності такої особи вимогам, встановленим цим Законом та Положенням про КЕР, із зазначенням підстави такого відхилення.

Персональний склад КЕР вважається повноважним після його затвердження Комісією.

7. Перше засідання КЕР скликається Комісією протягом п'яти робочих днів з дня затвердження персонального складу КЕР.

Члени КЕР на першому її засіданні обирають із свого складу простою більшістю голосів голову КЕР, а також за пропозицією голови — секретаря КЕР. Строк повноважень голови та секретаря КЕР становить два роки.

8. Строк повноважень члена КЕР становить чотири роки.

Голова, секретар та інші члени КЕР беруть участь у її роботі на громадських засадах на безоплатній основі.

9. Членство в КЕР припиняється на підставі її рішення, погодженого Комісією, у разі:

- 1) систематичної відсутності (не менше двох разів на рік) члена КЕР на її засіданнях без поважної причини;

- 2) надходження до Комісії повідомлення від суб'єктів делегування, зазначених у пунктах 1—4 частини п'ятої цієї статті, про відкликання свого представника та припинення його членства у КЕР;

- 3) втрати статусу СРО, представника якої делеговано до складу КЕР;

- 4) припинення державної реєстрації юридичної особи, зазначеної у пункті 3 частини п'ятої цієї статті, представника якої делеговано до складу КЕР;

- 5) подання членом КЕР відповідної заяви;

- 6) набрання стосовно члена КЕР законної сили рішенням суду, що унеможливає виконання ним функцій члена КЕР;

- 7) визнання члена КЕР недієздатним або обмежено дієздатним;

- 8) неможливості виконання функцій члена КЕР за станом здоров'я відповідно до висновку медичної комісії;

- 9) смерті члена КЕР або набрання законної сили рішенням суду про визнання члена КЕР померлим чи безвісно відсутнім.

У разі винесення Комісією як колегіальним органом постанови про невідповідність члена КЕР встановленим цим Законом та Положенням про КЕР вимогам, які діяли на момент набуття такою особою повноважень члена КЕР, повноваження такого члена КЕР припиняються на підставі зазначеної постанови Комісії.

У разі припинення членства в КЕР особи, делегованої суб'єктом, зазначеним у пунктах 1—4 частини п'ятої цієї статті, такий суб'єкт делегування невідкладно подає до Комісії іншу кандидатуру з урахуванням вимог цієї статті.

Припинення членства особи в КЕР не є підставою для втрати складом КЕР статусу повноважного.

10. Матеріально-технічне забезпечення роботи КЕР здійснює офіс Комісії.

11. Комісія забезпечує КЕР інформацією, необхідною для виконання нею завдань та реалізації повноважень, передбачених цією статтею, у порядку, визначеному Положенням про КЕР. У разі отримання членами КЕР інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, на таких членів КЕР поширюються вимоги щодо збереження та нерозголошення такої інформації.

12. Організаційними формами роботи КЕР є її засідання, зокрема у режимі відеоконференції, а також засідання робочих груп, що утворюються та працюють відповідно до Положення про КЕР.

Засідання КЕР проводяться не менше одного разу на місяць.

13. Будь-які рішення КЕР не повинні стосуватися державного регулюван-

ня та нагляду за конкретними учасниками ринків капіталу та професійними учасниками організованих товарних ринків.

Члени КЕР не мають права голосу під час розгляду та прийняття КЕР рішень, якщо вони мають конфлікт інтересів, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття ними рішень.

14. Комісія щокварталу за пропозицією КЕР оприлюднює інформацію, передбачену Положенням про КЕР, на своєму офіційному веб-сайті;

9) статтю 18 виключити;

10) включити статтю 18 такого змісту: «Стаття 18. Вимоги до уповноважених осіб Комісії

1. На посаду уповноваженої особи Комісії може бути призначена особа, яка має громадянство України, не молодша 30 та не старша 65 років, має вищу освіту в галузі права (або в галузі економіки — для уповноваженого на проведення інспекції на ринках капіталу та організованих товарних ринках) та стаж професійної діяльності у відповідних сферах не менше п'яти років, є компетентною, добросесною, а також володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови.

2. На посаду уповноваженої особи Комісії не може бути призначена особа, яка:

- 1) має представницький мандат;

- 2) є членом політичної партії або перебуває у трудових чи інших договірних відносинах з політичною партією;

- 3) не відповідає вимогам, передбаченим пунктом 3 частини першої та частиною четвертою статті 12 цього Закону;

- 4) за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатністю якої обмежена;

- 5) має хронічні психічні чи інші захворювання, що перешкоджають виконанню функцій уповноваженої особи Комісії;

- 6) не має бездоганної ділової репутації;

- 7) є близькою особою іншої уповноваженої особи Комісії;

- 8) є близькою особою члена Комісії або Голови Комісії;

- 9) не подала декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік;

- 10) не пройшла спеціальну перевірку відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

- 11) є особою, до якої застосовуються заборони, визначені частиною третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади»;

- 12) є особою, стосовно якої застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції»;

- 13) має громадянство (підданство) іншої держави;

- 14) має заборгованість із сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання;

- 15) не відповідає вимогам, передбаченим частиною першою цієї статті.

Особа повинна відповідати вимогам, визначеним цією частиною, протягом усього строку перебування на посаді уповноваженої особи Комісії;

11) доповнити статтями 19—21 такого змісту:

«Стаття 19. Порядок відбору, призначення та звільнення уповноважених осіб Комісії

1. Кандидати на посади уповноважених осіб Комісії визначаються комісією з відбору уповноважених осіб Комісії (далі у цій статті — комісія з відбору) за результатами відкритого відбору (конкурсу) на зайняття цієї посади, що проводиться в порядку, встановленому цією статтею.

Порядок формування персонального складу комісії з відбору, порядок її роботи, а також порядок проведення відкритого відбору (конкурсу) на зайняття посади уповноваженої особи Комісії (далі у цій статті — порядок відбору) встановлюються Комісією як колегіальним органом.

Персональний склад комісії з відбору визначається постановою Комісії як колегіального органу.

Не може бути членом комісії з відбору особа, яка є громадянином (підданним) держави, що здійснює збройну агресію проти України, та/або фізична особа, стосовно якої застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції».

2. Відбір на посаду уповноважених осіб Комісії здійснюється відповідно до цього Закону в порядку, визначеному порядком відбору, та включає, зокрема, такі етапи:

1) винесення Комісією як колегіальним органом постанови про проведення відбору (конкурсу) на заміщення вакантних посад уповноважених осіб Комісії;

2) розміщення Комісією на своєму офіційному веб-сайті оголошення про проведення відбору кандидатів на посаду уповноваженої особи Комісії. В оголошенні зазначаються кількість вакантних посад уповноважених осіб Комісії та строк подання документів до Комісії, що не може становити менше 30 днів з дати розміщення оголошення;

3) подання до Комісії особами, які мають намір стати уповноваженою особою Комісії, відповідної заяви та документів, визначених порядком відбору;

4) здійснення комісією з відбору перевірки відповідності осіб, які подали заяву для участі у відборі, вимогам, установленим цим Законом до уповноваженої особи Комісії, на підставі поданих документів;

5) допуск комісією з відбору осіб, які за результатами перевірки на час звернення відповідають вимогам, установленим цим Законом до уповноваженої особи Комісії, до участі у відборі та складання кваліфікаційного іспиту;

6) складання особою, допущеною до участі у відборі, кваліфікаційного іспиту;

7) встановлення комісією з відбору результатів кваліфікаційного іспиту та їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Комісії;

8) проведення стосовно осіб, які успішно склали кваліфікаційний іспит, спеціальної перевірки, передбаченої Законом України «Про запобігання корупції», та перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади»;

9) складання комісією з відбору із числа осіб, які пройшли перевірки, зазначені в пункті 8 цієї частини, рейтингового списку кандидатів на посаду уповноваженої особи Комісії, оприлюднення такого списку на офіційному веб-сайті Комісії;

10) подання комісією з відбору до Комісії як колегіального органу інформації про кандидатів на посаду уповноваженої особи Комісії.

Склад передбаченої цим пунктом інформації визначається порядком відбору;

11) розгляд Комісією як колегіальним органом інформації, зазначеної у пункті 10 цієї частини, проведення співбесіди з кандидатами на посади уповноважених осіб Комісії;

12) видання Комісією як колегіальним органом розпорядження про призначення особи на посаду уповноваженого на проведення інспекції на ринках капіталу та організованих товарних ринках, уповноваженого на проведення розслідування на ринках капіталу та організованих товарних ринках, уповноваженого на супроводження або уповноваженого на розгляд справ про порушення профільного законодавства.

3. Засідання комісії з відбору відкриті для представників медіа та журналістів. Забезпечуються відео- та аудіофіксація і трансляція у режимі реального часу відповідної відео- та аудіоінформації із засідань комісії з відбору на офіційному веб-сайті Комісії.

Інформація про дату, час та місце проведення засідання комісії з відбору оприлюднюється на офіційному веб-сайті Комісії не пізніше ніж за 48 годин до його початку.

4. Комісія з відбору:

1) розглядає документи, подані особами для участі у відкритому відборі (конкурсі);

2) проводить кваліфікаційний іспит;

3) визначає осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка, передбачена Законом України «Про запобігання корупції», і перевірка, передбачена Законом України «Про очищення влади»;

4) із числа осіб, які пройшли перевірку, визначену пунктом 3 цієї частини, складає рейтинговий список кандидатів за результатами кваліфікаційного іспиту та аналізу професійного досвіду, знань і якостей для виконання службових обов'язків уповноваженої особи Комісії;

5) на основі рейтингу шляхом відкритого голосування визначає не менше двох кандидатів на кожну вакантну посаду уповноваженої особи Комісії та подає до Комісії як колегіального органу інформацію, передбачену порядком відбору, стосовно кандидатів на посаду

уповноваженої особи (посади уповноважених осіб) Комісії;

6) оприлюднює інформацію про кожний етап відбору.

5. Порядок складання рейтингового списку та визначення рейтингу кандидатів на посаду уповноваженої особи Комісії затверджуються Комісією як колегіальним органом.

6. За результатами проведення співбесіди та/або у разі порушення порядку відбору Комісія як колегіальний орган може відмовити у призначенні особи на посаду уповноваженої особи Комісії.

7. Уповноважені особи Комісії призначаються на посаду розпорядженням Комісії як колегіального органу за результатами конкурсу, проведеного в порядку, визначеному цією статтею.

8. Повноваження уповноваженої особи Комісії припиняються виключно у разі:

1) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням;

2) призначення чи обрання на іншу посаду за її згодою;

3) настання обставин, за яких вона перестала відповідати вимогам, визначеним частиною другою статті 18 цього Закону;

4) досягнення нею 70-річного віку;

5) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я відповідно до висновку медичної комісії;

6) смерті;

7) набрання законної сили рішенням суду про визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою;

8) встановлення факту подання особою недостовірних відомостей для участі у відкритому відборі (конкурсі) на зайняття посади уповноваженої особи Комісії;

9) порушення Кодексу етики працівника Комісії, встановленого за результатами дисциплінарного провадження;

10) набрання законної сили вирокіом суду, яким особу засуджено до позбавлення волі або іншого покарання, яке виключає можливість продовження роботи на посаді уповноваженої особи Комісії.

9. Повноваження уповноваженої особи Комісії припиняються з дня видання Комісією як колегіальним органом розпорядження про звільнення такої особи з посади уповноваженої особи Комісії, якщо інша дата не визначена таким розпорядженням.

Стаття 20. Незалежність уповноважених осіб Комісії

1. Уповноважена особа Комісії у своїй діяльності щодо проведення інспекцій, розслідувань, фіксації факту вчинення порушення профільного законодавства або здійснення розгляду справ про порушення профільного законодавства або здійснення розгляду справ про порушення профільного законодавства є незалежною від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

Вплив у будь-якій формі на уповноважених осіб Комісії з метою перешкодження виконанню ними службових обов'язків тягне за собою відповідальність згідно із законом.

2. Уповноважені особи Комісії проводять інспекції, розслідування, фіксацію фактів вчинення порушення профільного законодавства та здійснюють розгляд справ про порушення профільного законодавства відповідно до Конституції України і законів України, керуючись принципом верховенства права та принципами, передбаченими статтею 3 цього Закону.

Втручання у діяльність уповноваженої особи Комісії забороняється та має наслідком відповідальність, установлену законом.

3. Уповноважена особа Комісії не зобов'язана надавати жодних пояснень щодо суті інспекції, розслідування, фіксації факту вчинення порушення профільного законодавства або розгляду справи про порушення профільного законодавства, які вона проводить, крім надання пояснень у межах кримінальних проваджень та під час судового процесу.

4. Уповноважена особа Комісії зобов'язана звернутися з повідомленням про втручання в її діяльність щодо проведення інспекції, розслідування, фіксації факту вчинення порушення профільного законодавства або здійснення розгляду справи про порушення профільного законодавства до Голови Комісії та до правоохоронних органів.

5. Незалежність уповноважених осіб Комісії забезпечується:

1) особливим порядком їх призначення та звільнення;

2) особливим порядком проведення інспекції, розслідування, фіксації факту вчинення порушення профільного зако-

нодавства, здійснення розгляду справ, визначених відповідно до цього Закону;

3) забороненою втручання у проведення інспекції, розслідування, фіксації факту вчинення порушення профільного законодавства та здійснення розгляду справ про порушення профільного законодавства;

4) належним матеріальним та соціальним забезпеченням таких осіб;

5) визначеними законом засобами правового захисту.

Стаття 21. Колегія уповноважених на розгляд справ про порушення профільного законодавства

1. Комісія відповідно до вимог цього Закону проводить розгляд справ про порушення профільного законодавства. Від імені Комісії розгляд таких справ здійснюють уповноважені на розгляд справ про порушення профільного законодавства (далі — уповноважені на розгляд справ), які входять до складу Колегії уповноважених на розгляд справ про порушення профільного законодавства (далі — Колегія уповноважених на розгляд справ).

2. Колегія уповноважених на розгляд справ є самостійним структурним підрозділом офісу Комісії. Колегія уповноважених на розгляд справ підпорядковується Комісії як колегіальному органу. До складу Колегії уповноважених на розгляд справ входять службовці — уповноважені на розгляд справ та помічники уповноважених на розгляд справ. До складу Колегії уповноважених на розгляд справ входять не менше трьох і не більше 14 уповноважених на розгляд справ. Фактична чисельність Колегії уповноважених на розгляд справ визначається Комісією як колегіальним органом.

Положення про Колегію уповноважених на розгляд справ про порушення профільного законодавства (далі у цій статті — Положення про Колегію) затверджується Комісією як колегіальним органом.

3. Уповноважені на розгляд справ призначаються на посаду за результатами конкурсу, який проводиться у порядку, передбаченому цим Законом.

Строк повноважень уповноваженого на розгляд справ становить сім років.

4. Керівник Колегії уповноважених на розгляд справ та його заступник обираються на посади строком на три роки з числа уповноважених на розгляд справ шляхом таємного голосування більшістю голосів уповноважених на розгляд справ у порядку, встановленому Положенням про Колегію.

Особи, обрані на посаду керівника чи заступника керівника Колегії уповноважених на розгляд справ, зберігають статус уповноважених на розгляд справ.

Керівник Колегії уповноважених на розгляд справ та його заступник достроково звільняються з відповідної посади за ініціативою не менше однієї третини загальної кількості уповноважених на розгляд справ шляхом таємного голосування не менш як двома третинами уповноважених на розгляд справ у порядку, встановленому Положенням про Колегію.

5. Керівник Колегії уповноважених на розгляд справ:

1) визначає уповноважених на розгляд справ, які здійснюватимуть розгляд справ про порушення профільного законодавства та/або затверджуватимуть угоди про врегулювання наслідків вчинення порушення профільного законодавства;

2) визначає адміністративні повноваження свого заступника;

3) контролює ефективність діяльності помічників уповноважених на розгляд справ;

4) організовує ведення статистики розгляду справ та інформаційно-аналітичне забезпечення уповноважених на розгляд справ з метою підвищення якості розгляду справ;

5) надає обов'язкові до виконання розпорядження поміщикам уповноважених на розгляд справ;

6) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

6. У разі виникнення у керівника Колегії уповноважених на розгляд справ або його заступника конфлікту інтересів під час виконання службових повноважень вони повинні негайно повідомити про це Комісію як колегіальний орган.

7. Кожний уповноважений на розгляд справ має помічників, статус і умови діяльності яких визначаються цим Законом та Положенням про Колегію.

Уповноважений на розгляд справ може мати не більше п'яти помічників.

Помічник уповноваженого на розгляд справ з питань підготовки та організаційного забезпечення розгляду справ підзвітний лише відповідному уповноваженому на розгляд справ. Уповноважений на розгляд справ є його безпосереднім керівником.

На помічників уповноваженого на розгляд справ, який більше одного місяця не здійснює розгляд справ про порушення профільного законодавства, на визначений строк у порядку, встановленому Положенням про Колегію, може покладатися виконання повноважень помічника іншого уповноваженого на розгляд справ.

Помічники уповноважених на розгляд справ призначаються у порядку, встановленому Комісією як колегіальним органом, на строк повноважень безпосереднього керівника.

8. Організаційне забезпечення роботи Колегії уповноважених на розгляд справ здійснюється відповідно до Положення про Колегію;

12) доповнити статтею 22 такого змісту: «Стаття 22. Матеріально-технічне та кадрове забезпечення Комісії, оплата праці її службовців

1. Матеріально-технічне забезпечення діяльності Комісії здійснюється з урахуванням специфіки, інтенсивності та особливого характеру її повноважень з дотриманням таких принципів:

1) кадрової самостійності, що передбачає можливість залучення необхідної кількості кваліфікованих кадрів для належного виконання її повноважень;

2) операційної незалежності, що передбачає забезпечення її потреб у матеріальних засобах, техніці, обладнанні, іншому майні для провадження працівниками Комісії службової діяльності.

2. Кадрова самостійність передбачає, зокрема, умови оплати праці, розміри, порядок і строки виплати заробітної плати службовців Комісії, що забезпечують достатні матеріальні умови для незалежного виконання ними службових обов'язків з урахуванням характеру та інтенсивності роботи, стимулювання досягнення ними високих результатів у службовій діяльності, компенсацію інтелектуальних затрат.

3. Заробітна плата службовця Комісії складається з:

1) посадового окладу;

2) доплати за роботу, що передбачає доступ до державної таємниці;

3) доплати за інтенсивність;

4) премії (у разі встановлення).

4. Службовцям Комісії виплачується щомісячна доплата за роботу, що передбачає доступ до державної таємниці, у розмірі залежно від ступеня секретності інформації:

1) відомості та їх носії, що мають ступінь секретності «особливої важливості» або «цілком таємно», — 10 відсотків посадового окладу;

2) відомості та їх носії, що мають ступінь секретності «таємно», — 5 відсотків посадового окладу.

5. Загальний розмір доплат за інтенсивність, які може отримати службовець Комісії за рік, не може перевищувати 100 відсотків фонду посадового окладу для відповідних посад за рік.

6. Премії службовцям Комісії встановлюються відповідно до Положення про преміювання, затвердженого Комісією як колегіальним органом, та можуть передбачати річні, квартальні та/або місячні премії за результатами роботи за відповідний період та/або відповідно до особистого внеску в загальний результат роботи.

Загальний розмір премій, які може отримати службовець Комісії за рік, не може перевищувати 100 відсотків фонду посадового окладу для відповідних посад за рік.

Преміювання Голови та членів Комісії здійснюється Комісією як колегіальним органом з урахуванням цієї частини»;

13) доповнити статтями 23—28 такого змісту:

«Стаття 23. Фінансування Комісії

1. Фінансування Комісії та юридичних осіб, управління якими здійснює Комісія, здійснюється за рахунок коштів загального та спеціального фондів Державного бюджету України.

Оплата праці працівників Комісії здійснюється за рахунок бюджетних призначень за загальним фондом Державного бюджету України.

Інші видатки Комісії здійснюються за рахунок надходжень до спеціального фонду Державного бюджету України від-

повідно до цієї статті та статей 24 і 25 цього Закону. Такі надходження не підлягають вилученню та використовуються за цільовим призначенням на фінансування діяльності Комісії.

2. Виключно на забезпечення діяльності Комісії до спеціального фонду Державного бюджету України спрямовуються:

1) внески на регулювання, що сплачуються учасниками ринків капіталу та професійними учасниками організованих товарних ринків відповідно до статті 24 цього Закону;

2) плата за надання Комісією адміністративних послуг;

3) кошти, що надходять для Комісії в рамках програм допомоги Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ;

4) кошти, що надходять з інших джерел, не заборонених законодавством.

Комісія самостійно розподіляє та розпоряджається коштами, передбаченими пунктами 1—4 цієї частини. Використання таких коштів здійснюється в порядку, затвердженому Комісією, в межах кошторису на відповідний рік.

3. Юридичним та фізичним особам забороняється спрямовувати інші, ніж передбачені пунктами 1 і 2 частини другої цієї статті, кошти на фінансування Комісії.

4. Комісія має право використовувати протягом поточного бюджетного періоду залишки бюджетних коштів, що утворилися на початок поточного року на рахунках спеціального фонду, для здійснення видатків, передбачених у кошторисі на поточний рік, відповідно до законодавства, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Стаття 24. Внески на регулювання

1. З професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, які станом на 1 січня відповідного року мають чинну ліцензію на провадження діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, справляються внески на регулювання у такому розмірі:

1) з осіб, які провадять діяльність з торгівлі фінансовими інструментами, — 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

2) з осіб, які провадять діяльність з організації торгівлі фінансовими інструментами, — 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

3) з осіб, які провадять діяльність з організації торгівлі продукцією, — 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

4) з осіб, які провадять клірингову діяльність, — 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

5) з осіб, які провадять депозитарну діяльність депозитарної установи, — 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

6) з осіб, які провадять діяльність з управління активами інституційних інвесторів, — 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

7) з осіб, які провадять діяльність з управління майном для фінансування операцій з нерухомістю, — 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

8) з осіб, які провадять діяльність з адміністрування недержавних пенсійних фондів, — 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

2. З осіб, які станом на 1 січня відповідного року мають чинну авторизацію на провадження діяльності, пов'язаної з діяльністю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, справляються внески на регулювання у такому розмірі:

1) з осіб, які провадять діяльність з надання інформаційних послуг на ринках капіталу та організованих товарних ринках, — 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

2) з осіб, які провадять діяльність торгового репозиторію, — 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

3. З Центрального депозитарію цінних паперів справляється внесок на регулювання у розмірі 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

4. У разі якщо особа одночасно належить до двох або більше категорій, передбачених частинами першою і другою цієї статті, така особа сплачує один внесок, що є більшим у грошовому еквіваленті.

5. Внески на регулювання, визначені частинами першою — третьою цієї статті, обчислюються від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого станом на 1 січня поточного року.

Внески на регулювання сплачуються щороку, до 1 липня, особами, визначеними частинами першою — третьою цієї статті, до спеціального фонду Державного бюджету України.

У разі несплати або сплати не в повному обсязі особою, визначеною частинами першою — третьою цієї статті, внеску на регулювання відповідно до вимог цієї частини Комісія як колегіальний орган виносить постанову про стягнення несплаченого внеску на регулювання.

У разі якщо протягом одного місяця з дня набрання чинності постановою Комісії про стягнення несплаченого внеску на регулювання особа, стосовно якої прийнято таку постанову, письмово не повідомила Комісію про добровільне виконання цієї постанови та її не було оскаржено у судовому порядку, вона набуває статусу виконавчого документа, підлягає оформленню відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання відповідно до законодавства.

6. У разі несплати або сплати не в повному обсязі внеску на регулювання особа, визначена частинами першою — третьою цієї статті, сплачує фінансову санкцію (штраф), передбачену частиною сьомою статті 50 цього Закону. Сплата такої фінансової санкції (штрафу) не звільняє від сплати внеску на регулювання в повному обсязі.

Стаття 25. Плата за надання Комісією адміністративних послуг

1. Порядок визначення розміру плати за надання Комісією адміністративних послуг встановлюється Комісією як колегіальним органом за погодженням з Антимонопольним комітетом України.

2. Розмір плати за надання Комісією адміністративних послуг, а також випадки звільнення від плати за надання Комісією відповідних адміністративних послуг встановлюються Комісією як колегіальним органом.

Розмір плати за надання Комісією адміністративних послуг розраховується виходячи з принципу відшкодування фізичними або юридичними особами витрат Комісії, пов'язаних із наданням таких послуг.

3. Розмір плати за надання Комісією адміністративних послуг не може збільшуватися протягом бюджетного періоду.

Зміни до будь-яких елементів (розмір плати, перелік осіб, яким надається послуга) адміністративних послуг не можуть вноситися менш як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому діятимуть нові елементи, крім випадку зменшення чи звільнення від плати за надання адміністративної послуги.

4. Плата за надання адміністративної послуги сплачується до спеціального фонду Державного бюджету України.

5. Платіжний документ, що підтверджує внесення заявником плати за надання відповідної адміністративної послуги, подається заявником разом із заявою про надання відповідної адміністративної послуги, крім випадку звільнення від плати за надання адміністративної послуги.

6. У разі повторного подання повного переліку документів, необхідних для надання Комісією відповідної адміністративної послуги, у випадку залишення Комісією первинної заяви про надання такої адміністративної послуги без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів або відкликанням заявником такої заяви протягом трьох робочих днів з дня надходження до Комісії такої заяви повторне внесення заявником плати за надання такої адміністративної послуги не вимагається. У разі збільшення розміру плати за надання Комісією відповідної адміністративної послуги між первинним та повторним поданням переліку документів, необхідних для надання Комісією відповідної адміністративної послуги, заявник додатково сплачує різницю, на яку збільшено розмір плати.

7. Особа, яка звертається за наданням адміністративної послуги, має право сплатити подвійний розмір плати за надання відповідної послуги. У такому разі встановлений законодавством строк надання такої адміністративної послуги скорочується наполовину, але не може становити менше трьох робочих днів.

Стаття 26. Планування фінансування Комісії

1. Комісія бере участь у плануванні надходжень і витрат загального фонду Державного бюджету України у порядку, встановленому бюджетним законодав-

ством, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Комісія бере участь у плануванні надходжень і витрат спеціального фонду Державного бюджету України відповідно до цього Закону з урахуванням бюджетного законодавства.

2. Комісія формує та подає Бюджетній раді для затвердження проекти бюджетних запитів, проекти паспортів бюджетних програм, проекти кошторисів, проекти змін до паспортів бюджетних програм. Комісія може передбачати у проекті бюджетного запиту, проекті паспорта бюджетної програми та проекті кошторису створення резерву коштів.

Комісія формує та подає Бюджетній раді для затвердження проект кошторису та бюджетного запиту на наступний рік не пізніше 1 червня року, що передує плановому.

3. Протягом 10 робочих днів з дня отримання документів, зазначених у частині другій цієї статті, Бюджетна рада розглядає такі документи та приймає рішення про їх затвердження або про надання обґрунтованих зауважень до них.

Бюджетна рада приймає рішення, враховуючи дотримання принципів достатності та стабільності фінансування Комісії.

4. У разі отримання зауважень Бюджетної ради Комісія протягом п'яти робочих днів подає для затвердження доопрацьовані документи, зазначені у частині другій цієї статті. Протягом п'яти робочих днів з дня отримання доопрацьованих документів Бюджетна рада розглядає їх та приймає рішення про їх затвердження або про надання обґрунтованих зауважень до них. У разі якщо Комісією повністю враховані зауваження Бюджетної ради та до текстів документів не внесено жодних інших змін, не пов'язаних з отриманими зауваженнями, Бюджетна рада приймає рішення про затвердження таких документів.

5. Рішення Бюджетної ради, визначені частинами третьою і четвертою цієї статті, у тому числі затверджені обґрунтовані зауваження, підлягають оприлюдненню на офіційному веб-сайті Комісії протягом п'яти робочих днів з дня прийняття.

У разі якщо Бюджетна рада у строк, передбачений частиною третьою або четвертою цієї статті для розгляду документів та прийняття відповідного рішення, не прийняв жодного із зазначених рішень, відповідні документи вважаються такими, що затверджені Бюджетною радою.

6. Після затвердження в порядку, передбаченому цією статтею, документів, зазначених у частині другій цієї статті, Комісія до 1 липня подає такі документи до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової та бюджетної політики, для обов'язкового включення до проекту Державного бюджету України на відповідний рік у повному обсязі відповідних доходів та видатків.

7. Затверджений Бюджетною радою бюджетний запит оприлюднюється в порядку, встановленому Бюджетним кодексом України.

8. Комісія як колегіальний орган затверджує кошторис та штатний розпис Комісії після набрання чинності законом України про Державний бюджет України на відповідний рік.

Затверджений Комісією кошторис оприлюднюється на її офіційному веб-сайті.

У разі незатвердження кошторису на відповідний рік до початку календарного року фінансування Комісії до його затвердження здійснюється відповідно до затвердженого кошторису на попередній рік.

9. Контроль за цільовим використанням Комісією коштів здійснюється відповідно до законодавства.

10. Звіт про виконання кошторису оприлюднюється на офіційному веб-сайті Комісії.

Стаття 27. Бюджетна рада Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку

1. Бюджетна рада здійснює діяльність як зовнішній незалежний орган при Комісії з метою забезпечення прозорості та контролю за фінансуванням Комісії.

Бюджетна рада не є структурним підрозділом офісу Комісії та незалежна у своїй діяльності.

Засідання Бюджетної ради проводяться за потреби та у випадках, встановлених цим Законом.

2. До складу Бюджетної ради входять:

- 1) дві особи, визначені Верховною Радою України за поданням комітету Верховної Ради України, до предмета відан-

ня якого належить питання ринків капіталу;

2) дві особи, визначені Радою національної безпеки і оборони України;

3) чотири особи, визначені КЕР;

4) Голова Комісії, який входить до складу Бюджетної ради за посадою.

Бюджетна рада вважається повноважною у разі призначення до її складу не менше чотирьох осіб.

Особи, визначені пунктом 3 цієї частини, визначаються КЕР з числа осіб, кандидатури яких запропоновані юридичними особами, визначеними частинами першою — третьою статті 24 цього Закону, та набрали найбільшу кількість голосів за підсумками рейтингового голосування, що проведено такими юридичними особами, за процедурою, затвердженою КЕР. При цьому кожна із зазначених юридичних осіб має право запропонувати одну кандидатуру та має один голос під час рейтингового голосування. Рішення КЕР щодо визначення осіб до складу Бюджетної ради оформлюється окремим протоколом із зазначенням результатів рейтингового голосування, який підписується головою та секретарем КЕР.

3. Особа призначається членом Бюджетної ради безстроково. Повноваження такої особи можуть бути припинені за ініціативою суб'єкта, який її визначив членом Бюджетної ради, або за власною ініціативою особи.

4. Члени Бюджетної ради здійснюють свої повноваження на громадських засадах.

Голова Бюджетної ради обирається її членами з їх числа. Головою Бюджетної ради не може бути обрано Голову Комісії.

5. Засідання Бюджетної ради є повноважним, якщо в ньому беруть участь не менше п'яти її членів.

Рішення Бюджетної ради приймаються простою більшістю голосів.

6. Бюджетна рада діє відповідно до затвердженого нею регламенту.

7. Матеріально-технічне забезпечення діяльності Бюджетної ради здійснює офіс Комісії.

8. Бюджетна рада:

1) затверджує проекти бюджетних запитів, проекти паспортів бюджетних програм, проекти кошторисів, проекти змін до паспортів бюджетних програм;

2) до 1 квітня року, наступного за звітним, затверджує річну фінансову звітність Комісії;

3) затверджує звіт про виконання кошторису та звіт про виконання паспортів бюджетних програм;

4) вирішує інші питання, пов'язані з фінансуванням та матеріально-технічним забезпеченням Комісії відповідно до вимог цього Закону.

Стаття 28. Аудит Комісії

1. Аудит річної фінансової звітності Комісії проводиться не менше одного разу на рік центральним органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів України на реалізацію державної політики у сфері державного фінансового контролю.

2. Бюджетна рада розглядає аудиторський звіт.

3. Затверджений Бюджетною радою звіт про виконання кошторису, звіт про виконання паспортів бюджетних програм за звітний рік та річна фінансова звітність оприлюднюються на офіційному веб-сайті Комісії;

14) доповнити статтями 29—33 такого змісту:

«Стаття 29. Акти Комісії

1. Комісія з питань, що належать до її компетенції, у порядку, визначеному цим Законом, приймає нормативно-правові акти та інші акти, передбачені частиною другою цієї статті, виносить (видає) акти індивідуальної дії, а також має право надавати роз'яснення, рекомендації, у тому числі методичні рекомендації.

Комісія з урахуванням особливостей, передбачених частиною третьою цієї статті, затверджує план своєї нормотворчої діяльності на наступний календарний рік не пізніше 15 грудня поточного року.

У разі якщо прийнятим законом передбачено прийняття нормативно-правових актів Комісії та/або необхідність внесення змін до чинних актів Комісії, розроблення та прийняття відповідних актів забезпечується Комісією у строки, встановлені таким законом.

2. Акти Комісії поділяються на акти:

1) обов'язкового характеру:

- а) індивідуальної дії — постанови, розпорядження, запити про вжиття заходів, запити про надання інформації;

б) загальної дії (нормативно-правові акти) — рішення;

2) необов'язкового характеру:

а) індивідуальної дії — рекомендації за результатами проведення інспекції або за результатами здійснення пруденційного нагляду та нагляду на консолідованій основі;

б) загальної дії — методичні рекомендації, орієнтовні (невиключні) переліки, роз'яснення, концепції, стратегії.

3. Комісія як колегіальний орган та службовці Комісії можуть видавати внутрішні розпорядження та інші документи з організаційно-розпорядчих та інших поточних питань роботи Комісії та її офісу.

Передбачені цією частиною документи не належать до актів Комісії.

4. Акти Комісії розробляються та приймаються в порядку, встановленому статтями 30 і 31 цього Закону, з урахуванням вимог, передбачених цією статтею.

5. Нормативно-правові акти та інші акти загальної дії приймаються виключно Комісією як колегіальним органом. Порядок розроблення та прийняття актів загальної дії встановлюється Комісією як колегіальним органом з урахуванням вимог закону.

Розгляд проектів нормативно-правових актів Комісії, не включених до плану нормотворчої діяльності Комісії на поточний рік, на засіданні Комісії не допускається. Розгляд таких проектів може здійснюватися виключно після внесення відповідних змін щодо їх включення до плану нормотворчої діяльності Комісії на поточний рік.

6. Акти Комісії індивідуальної дії, що приймаються Комісією як колегіальним органом, а також акти Комісії індивідуальної дії, що виносяться уповноваженими на розгляд справ, приймаються (вносяться) після надання можливості особі, стосовно якої приймається (вноситься) такий акт, надати свої пояснення щодо суті питання, що є предметом відповідного акта Комісії.

7. Акти Комісії (крім нормативно-правових актів) набирають чинності з дня їх прийняття, якщо такими актами не встановлено пізніший строк набрання ними чинності.

8. Нормативно-правові акти Комісії підлягають оприлюдненню в порядку, передбаченому частиною шостою статті 30 цього Закону.

Інші акти Комісії, крім зазначених в абзаці першому цієї частини, оприлюднюються на офіційному веб-сайті Комісії у встановлених законодавством випадках, за винятком частин, що містять інформацію з обмеженим доступом. Обсяг інформації, що не підлягає оприлюдненню, визначається Комісією, зокрема на підставі клопотання заінтересованих осіб, з урахуванням вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Комісія забезпечує вільний доступ до оприлюднених актів Комісії на своєму офіційному веб-сайті.

9. Порядок набрання чинності та офіційного оприлюднення рішень Комісії встановлюється статтею 30 цього Закону.

10. Комісія у затверженому нею порядку веде реєстр актів Комісії.

11. Комісія відповідно до вимог та в порядку, встановлених цим Законом, розробляє та приймає нормативно-правові акти, обов'язкові до виконання органами державної влади, іншими державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, учасниками ринків капіталу та організованих товарних ринків та їх об'єднаннями.

Контроль за виконанням нормативно-правових актів Комісії та актів індивідуальної дії Комісії здійснюється Комісією у порядку, передбаченому законом. За порушення вимог таких актів Комісія застосовує заходи впливу контрольного характеру.

12. Нормативно-правові акти Комісії повинні відповідати Конституції та законам України, нормативно-правовим актам вищої юридичної сили або міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Нормативно-правові акти Комісії не потребують погодження або схвалення органами державної влади, іншими державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, іншими юридичними особами, крім випадків, прямо передбачених законом.

Комісією або судом акти Комісії можуть бути скасовані або їх дія зупинена.

Акти Комісії можуть бути оскаржені до суду в порядку, встановленому Кодексом адміністративного судочинства України.

Звернення до суду щодо оскарження рішення Комісії не зупиняє його дію.

Стаття 30. Порядок затвердження нормативно-правових актів Комісії

1. Проекти нормативно-правових актів Комісії до їх оприлюднення підлягають розгляду на засіданні відповідного комітету Комісії та попередньому схваленню на засіданні Комісії.

2. З метою одержання зауважень і пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань проекти нормативно-правових актів Комісії після їх попереднього схвалення Комісією підлягають оприлюдненню шляхом розміщення на офіційному веб-сайті Комісії разом з відповідними документами, що містять результати аналізу (для Комісії та учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків) відповідних потенційних витрат і позитивних наслідків, пов'язаних з прийняттям такого нормативно-правового акта, а також з посланням на принципи, передбачені частиною першою статті 3 цього Закону.

Строк, протягом якого приймаються зауваження та пропозиції, встановлюється Комісією і не може становити менше 10 робочих днів з дня, наступного за днем оприлюднення проекту нормативно-правового акта Комісії. У разі якщо оприлюднений проект нормативно-правового акта Комісії передбачає запровадження нових форм здійснення державного регулювання та нагляду, в тому числі викладення чинного акта Комісії в новій редакції, строк, протягом якого приймаються зауваження та пропозиції, не може становити менше 20 робочих днів з дня, наступного за днем оприлюднення такого проекту.

Строки, передбачені абзацом другим цієї частини для прийняття зауважень та пропозицій, встановлюються Комісією з урахуванням розумних строків, достатніх для підготовки таких зауважень та пропозицій.

3. Комісія інформує КЕР про схвалення проекту нормативно-правового акта та його опублікування на офіційному веб-сайті Комісії.

4. Усі зауваження та пропозиції щодо проекту нормативно-правового акта Комісії, одержані протягом установленого строку, підлягають обов'язковому опрацюванню та узагальненню офісом Комісії.

При прийнятті нормативно-правового акта Комісія розглядає отримані зауваження та пропозиції, що були попередньо опрацьовані та узагальнені офісом Комісії, та повністю чи частково їх враховує або вмотивовано відхиляє.

Вимоги абзацу другого цієї частини застосовуються виключно щодо одержаних Комісією зауважень та пропозицій до останньої редакції проекту нормативно-правового акта, оприлюднення якої передувало прийняттю такого нормативно-правового акта.

Інформація про результати розгляду зауважень та пропозицій підлягає обов'язковому оприлюдненню на офіційному веб-сайті Комісії протягом п'яти робочих днів з дня такого розгляду на засіданні Комісії.

5. Нормативно-правові акти Комісії підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України, крім випадків, прямо визначених законом.

Державна реєстрація нормативно-правового акта Комісії здійснюється у строк до 10 робочих днів з дня, наступного за днем направлення такого акта до Міністерства юстиції України. Передбачений цим абзацом строк не може бути продовжений.

Державна реєстрація нормативно-правового акта Комісії полягає у проведеної правової експертизи щодо його відповідності Конституції України та законам України, нормативно-правовим актам вищої юридичної сили та/або міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, прийняті рішення про державну реєстрацію такого акта, присвоєння йому реєстраційного номера та внесення до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.

Підставою для відмови у державній реєстрації нормативно-правового акта Комісії може бути виключно його невідповідність Конституції України та законам України, нормативно-правовим актам вищої юридичної сили та/або міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

У разі повернення нормативно-правового акта Комісії без державної реєстрації Міністерство юстиції України має зазначити виключний перелік зауважень, що стали підставою для відмови у державній реєстрації. У разі врахування Комісією усіх висловлених Міністерством юстиції України зауважень нормативно-правовий акт Комісії підлягає обов'язковій державній реєстрації протягом трьох робочих днів з дня, наступного за днем повторного подання такого акта на державну реєстрацію.

Міністерство юстиції України повідомляє Комісію про державну реєстрацію нормативно-правового акта Комісії або про відмову в державній реєстрації такого акта не пізніше завершення робочого дня, наступного за днем прийняття відповідного рішення.

6. Комісія, крім випадків, передбачених абзацом другим цієї частини, забезпечує офіційне опублікування свого нормативно-правового акта не пізніше закінчення робочого дня, наступного за днем отримання офіційного повідомлення про державну реєстрацію такого акта відповідно до частини п'ятої цієї статті.

Нормативно-правові акти Комісії з питань, передбачених пунктами 109—112 частини першої статті 7 цього Закону, та в інших випадках, прямо визначених законом, не підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України та офіційно опубліковуються після їх прийняття Комісією.

Офіційним опублікуванням нормативно-правового акта Комісії вважається його оприлюднення на офіційному веб-сайті Комісії.

7. Нормативно-правовий акт Комісії набирає чинності з дня, наступного за днем його офіційного опублікування, якщо пізніший строк набрання чинності не встановлений у такому акті та/або не передбачений законом.

Нормативно-правові акти Комісії щодо внесення змін до порядку подання, форми та/або змісту регульованої інформації, інших звітних даних, що подаються до Комісії, набирають чинності не раніше першого числа першого місяця звітного періоду, наступного за днем офіційного оприлюднення такого акта.

8. Комісія відповідно до вимог цього Закону у встановленому нею порядку здійснює відстеження результативності прийнятих нею нормативно-правових актів (оцінку стану впровадження таких актів, досягнення ними цілей, задекларованих при їх прийнятті) та перегляд таких актів.

Комісія регулярно, але не менше одного разу протягом двох років, здійснює узагальнений комплексний аналіз актуальності всіх своїх нормативно-правових актів та визначає необхідність перегляду таких актів, а також доцільність перегляду профільного законодавства в цілому.

Стаття 31. Порядок затвердження актів Комісії рекомендаційного (необов'язкового) характеру

1. З метою забезпечення загального, однакового та послідовного застосування норм права у процесі регулювання одних і тих самих правовідносин, сприяння безпеці та стабільності функціонування ринків капіталу та організованих товарних ринків Комісія видає методичні рекомендації, орієнтовні (невиключні) переліки, роз'яснення порядку застосування профільного законодавства.

2. Комісія здійснює аналіз відповідних потенційних витрат і позитивних результатів, пов'язаних з виданням актів, передбачених частиною першою цієї статті, для учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, а також для цілей державного регулювання та нагляду.

З метою здійснення аналізу, передбаченого абзацом першим цієї частини, у разі доцільності та з огляду на сферу охоплення, характер і вплив відповідного акта, Комісія може проводити відкриті публічні консультації.

Аналіз потенційних витрат і позитивних наслідків, пов'язаних з виданням актів, передбачених частиною першою цієї статті, а в разі якщо відкриті публічні консультації, передбачені абзацом другим цієї частини для такого аналізу, не були проведені — також причини непроведення відкритих публічних консультацій щодо такого аналізу оприлюднюються на офіційному веб-сайті Комісії.

3. Відкриті публічні консультації, передбачені частиною другою цієї статті, можуть бути проведені, зокрема, шляхом:

1) розгляду КЕР;

2) розміщення на офіційному веб-сайті Комісії форми зворотного зв'язку

для надання відповіді на поставлені запитання;

3) надсилання адресних анкет-опитувальників;

4) проведення відкритих слухань.

4. Комісія може залучати КЕР, органи державної влади, інші державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування до підготовки (розроблення) проектів актів Комісії, передбачених частиною першою цієї статті.

У разі якщо Комісія не залучає КЕР до підготовки (розроблення) проектів актів, вона у найкоротший строк повідомляє КЕР про підстави такого незалучення.

5. Акти, передбачені частиною першою цієї статті, не повинні відтворювати положення профільного законодавства, на роз'яснення яких вони видаються. З метою уникнення дублювання актів з одних і тих самих питань та забезпечення формування послідовної позиції Комісії при роз'ясненні відповідних норм профільного законодавства у ході підготовки зазначених актів Комісія обов'язково проводить огляд раніше виданих актів, передбачених частиною першою цієї статті, з тих самих та пов'язаних питань.

6. Учасники ринків капіталу та професійні учасники організованих товарних ринків звільняються від відповідальності, у разі якщо вони діяли відповідно до роз'яснення або рекомендації Комісії.

7. Комісія проводить узагальнення актів, передбачених частиною першою цієї статті, які підлягають оприлюдненню на її офіційному веб-сайті.

Стаття 32. Нагляд на ринках капіталу та організованих товарних ринках

1. Нагляд на ринках капіталу та організованих товарних ринках — це система превентивних заходів, що передбачає з метою виконання завдань, визначених частиною другою статті 2 цього Закону, постійне збирання, оброблення та аналіз Комісією інформації про учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, а також про правовідносини між ними.

2. У процесі здійснення нагляду на ринках капіталу та організованих товарних ринках Комісія здійснює такі заходи:

1) отримання у випадках, передбачених законом, регулярних та нерегулярних звітних даних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, регульованої інформації;

2) отримання інформації шляхом направлення запитів про надання інформації;

3) отримання в режимі реального часу інформації про торговельну діяльність на організованих ринках капіталу та організованих товарних ринках з можливістю ідентифікації учасників торгів та/або їхніх клієнтів;

4) аналіз інформації, передбаченої пунктами 1—3 цієї частини;

5) направлення рекомендацій та/або запитів про вжиття заходів, зокрема за результатами здійснення пруденційного нагляду та нагляду на консолідованій основі.

3. Нагляд на ринках капіталу та організованих товарних ринках здійснюється у таких формах:

1) пруденційний нагляд;

2) нагляд за ринковою поведінкою.

4. Пруденційний нагляд здійснюється Комісією відповідно до цього Закону та інших актів профільного законодавства з метою забезпечення фінансової стійкості окремого професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків і стабільності фінансової системи загалом, виявлення, запобігання та мінімізації потенційних ризиків у діяльності професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, зокрема ризиків невиконання зобов'язань перед клієнтами та/або інвесторами, та захисту інших їхніх законних інтересів, а також своєчасного реагування на можливі негативні наслідки в діяльності таких професійних учасників.

5. Пруденційний нагляд здійснюється шляхом:

1) оцінювання та контролю рівня, характеру та особливостей ризиків діяльності професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, у тому числі ризиків, які такий професійний учасник створює для фінансової стабільності, оцінювання та контролю окремих видів діяльності (операцій) професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, у тому числі визначення рівня безпечності та стабільності його операцій, виявлення

недоліків та негативних тенденцій у його діяльності;

2) оцінювання якості системи корпоративного управління, системи внутрішнього контролю професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків з урахуванням характеру його діяльності;

3) оцінювання та контролю фінансового стану професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, стану дотримання ним пруденційних вимог;

4) перевірки достовірності, зрозумілості, узгодженості та повноти звітних даних професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, що подаються до Комісії відповідно до вимог законодавства, у частині дотримання пруденційних вимог;

5) виявлення фактів здійснення ризикової діяльності, ознаки якої визначено профільним законодавством, яка загрожує інтересам клієнтів та кредиторів професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, та запобігання здійсненню такої діяльності;

6) контролю та забезпечення дотримання пруденційних вимог професійним учасником ринків капіталу та організованих товарних ринків;

7) застосування до професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків коригувальних заходів та/або заходів раннього втручання.

6. Нагляд за ринковою поведінкою здійснюється Комісією з метою захисту прав та законних інтересів учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, забезпечення ефективності та цілісності ринків капіталу та організованих товарних ринків, прозорості та відкритості їх функціонування, а також забезпечення функціонування належного конкурентного середовища на зазначених ринках та підвищення довіри до них, у тому числі за рахунок зменшення системних ризиків для функціонування ринків капіталу до мінімально можливих рівнів.

7. Нагляд за ринковою поведінкою здійснюється шляхом контролю за дотриманням установлених профільним законодавством вимог щодо:

1) правил провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, а також діяльності, пов'язаної з ринками капіталу та організованими товарними ринками, що здійснюється відповідно до розділу VI Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

2) захисту прав клієнтів (у тому числі потенційних клієнтів) професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, осіб, які відповідно до розділу VI Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками, а також споживачів фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за наданням яких здійснює Комісія;

3) поширення маркетингових матеріалів професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків та/або осіб, які відповідно до розділу VI Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками, інформації про методи пропозиції та продажу такими професійними учасниками та/або особами послуг, залучення ними до надання послуг посередників, іншої інформації про діяльність таких професійних учасників та/або осіб;

4) розкриття інформації, яка надається клієнтам професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, осіб, які відповідно до розділу VI Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками, до, під час та після надання послуг;

5) прозорості діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, у тому числі розкриття структури власності та інформації, яка розкривається відповідно до закону;

6) ділової репутації та інших кваліфікаційних вимог;

7) діяльності СРО;

8) запобігання та врегулювання конфлікту інтересів учасниками ринків капіталу та професійними учасниками організованих товарних ринків;

9) запобігання правопорушенням на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

10) добросовісності конкуренції на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

11) виконання фізичними та юридичними особами положень Закону України «Про акціонерні товариства».

8. Комісія з метою забезпечення функцій нагляду здійснює аналіз та контроль даних фінансової звітності, яка подається та/або оприлюднюється відповідно до вимог законодавства учасниками ринків капіталу (крім інвесторів у фінансові інструменти, які не є інституційними інвесторами або не належать до інших категорій учасників ринків капіталу), професійними учасниками організованих товарних ринків та небанківськими фінансовими групами, переважна діяльність у яких здійснюється фінансовими установами, нагляд за якими здійснює Комісія, її відповідності міжнародним стандартам фінансової звітності або національним положенням (стандартам) бухгалтерського обліку.

9. Як складову нагляду за ринковою поведінкою Комісія також здійснює нагляд за дотриманням вимог законодавства про захист прав споживачів фінансових та/або супровідних послуг у порядку та межах, встановлених Законом України «Про фінансові послуги та фінансові компанії».

Стаття 33. Проведення інспекцій на ринках капіталу та організованих товарних ринках

1. Комісія проводить інспекції з метою забезпечення дотримання вимог профільного законодавства, виявлення та зменшення ризиків невідповідності діяльності осіб, щодо яких проводяться інспекції, таким вимогам, а також зменшення негативних наслідків реалізації таких ризиків.

Предметом інспекції може бути дотримання вимог профільного законодавства кількома особами, щодо яких проводиться інспекція.

2. Комісія має право проводити інспекції щодо таких осіб:

1) учасники ринків капіталу та професійні учасники організованих товарних ринків;

2) юридична особа, ліцензію якої, передбачену статтею 4 цього Закону, анульовано, — щодо дотримання вимог законодавства, що регулює дії такої юридичної особи у разі анулювання такої ліцензії;

3) юридична особа, свідоцтво якої про включення до Реєстру осіб, уповноважених надавати інформаційні послуги на ринках капіталу та організованих товарних ринках, передбачене статтею 79 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», анульовано, — щодо дотримання вимог законодавства, що регулює дії такої юридичної особи у разі анулювання такого свідоцтва;

4) юридична особа, свідоцтво якої про включення до Реєстру торгових репозиторіїв, передбачене статтею 88 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», анульовано, — щодо дотримання вимог законодавства, що регулює дії такої юридичної особи у разі анулювання такого свідоцтва;

5) юридична особа, яка подала заяву про видачу ліцензії, передбачену статтею 71 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

6) юридична особа, яка подала заяву про включення до Реєстру осіб, уповноважених надавати інформаційні послуги на ринках капіталу та організованих товарних ринках, передбачену статтею 79 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

7) юридична особа, яка подала заяву про включення до Реєстру торгових репозиторіїв, передбачену статтею 88 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

Інспекція, передбачена пунктом 1 цієї частини, щодо Національного банку України може проводитися лише у формі безвізної інспекції та стосуватися виключно:

діяльності з управління активами інституційних інвесторів, діяльності з адміністрування недержавних пенсійних фондів, депозитарної діяльності із зберігання активів пенсійних фондів, що провадяться Національним банком України для забезпечення функціонування корпоративного недержавного пенсійного фонду Національного банку України;

депозитарної діяльності депозитарної установи, що провадиться Національним банком України, у разі якщо така діяльність не пов'язана із здійсненням Національним банком України грошово-кредитної політики, валютного регу-

лювання та операцій, пов'язаних з обслуговуванням державного боргу.

Інспекція, передбачена пунктом 1 цієї частини, щодо інвестора у фінансові інструменти, який не є інституційним інвестором, не належить до інших категорій учасників ринків капіталу, не є професійним учасником організованих товарних ринків, проводиться з урахуванням особливостей, передбачених частиною п'ятою цієї статті, та виключно з підстав, визначених частиною дев'ятою цієї статті.

Інспекція, передбачена пунктами 2, 3 і 4 цієї частини, може бути проведена не пізніше ніж протягом трьох років з дня анулювання ліцензії або свідоцтва.

3. Інспекції проводяться з дотриманням принципу об'єктивності, який полягає в обов'язку уповноважених на проведенні інспекції у рівній мірі вживати заходів для встановлення обставин, що свідчать і про дотримання, і про порушення вимог профільного законодавства.

4. Строк проведення інспекції не може перевищувати 30 робочих днів з дня початку її проведення. За наявності обґрунтованих підстав такий строк може бути продовжений не більш як на 15 робочих днів.

5. Інспекції можуть бути планові та позапланові.

Інспекції можуть бути безвізними (безвізний нагляд) та візними (інспекційна перевірка).

Візні інспекції проводяться у приміщеннях учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, крім інвесторів у фінансові інструменти, які не є інституційними інвесторами або не належать до інших категорій учасників ринків капіталу та учасників товарних спот-ринків, а також осіб, зазначених у пунктах 2—7 частини другої цієї статті.

Візні інспекції проводяться у приміщеннях учасників ринків капіталу (крім інвесторів у фінансові інструменти, які не є інституційними інвесторами, не належать до інших категорій учасників ринків капіталу, не є професійними учасниками організованих товарних ринків) та професійних учасників організованих товарних ринків, а також осіб, зазначених у пунктах 2—7 частини другої цієї статті.

У разі проведення візної інспекції щодо професійного учасника ринків капіталу, який є банком, така візна інспекція проводиться виключно у приміщеннях, в яких безпосередньо здійснюється професійна діяльність на ринках капіталу.

Безвізні інспекції проводяться у приміщеннях Комісії.

Щодо інвесторів у фінансові інструменти, які не є інституційними інвесторами, не належать до інших категорій учасників ринків капіталу, не є професійними учасниками організованих товарних ринків, можуть проводитися виключно позапланові безвізні інспекції. У разі проведення передбаченої першим реченням цього абзацу інспекції щодо інвестора у фінансові інструменти, який не є інституційним інвестором, не належить до інших категорій учасників ринків капіталу, не є професійним учасником організованих товарних ринків, така особа за її згоди може бути запрошена до приміщення Комісії та не несе відповідальності за неявку.

Особа, щодо якої проводиться візна інспекція, зобов'язана забезпечити уповноваженим на проведення інспекції умови для проведення такої інспекції та вільний доступ у робочий час до приміщення, у яких проводиться інспекція.

Уповноважені на проведення інспекції мають право на доступ до приміщень, зазначених в абзаці третьому цієї частини, у робочий час (з 9 години до 18 години) лише у разі наявності відповідної постанови Комісії про проведення інспекції, а також документів, що посвідчують їх особу.

Уповноважені на проведення інспекції перед початком проведення візної інспекції зобов'язані, крім випадків проведення контрольованої послуги відповідно до статті 35 цього Закону, пред'явити особі, щодо якої чи у приміщенні якої проводиться інспекція, службове посвідчення та надати копію постанови Комісії про проведення інспекції, відповідно до якої їм доручено здійснити інспекцію, а також у випадках, встановлених Комісією, — інші визначені Комісією документи. У разі непред'явлення документів, визначених першим реченням цього абзацу, уповноважені на проведення інспекції не мають права проводити візну інспекцію.

6. Періодичність здійснення планових інспекцій визначається Комісією з урахуванням встановлених частиною другою статті 2 цього Закону завдань Комісії щодо державного регулювання та нагляду, а також принципів діяльності Комісії та інших положень, передбачених статтею 3 цього Закону.

Планова інспекція здійснюється частіше одного разу на рік. Комісія затверджує план інспекцій на наступний календарний рік не пізніше 25 грудня поточного року та оприлюднює його на своєму офіційному веб-сайті не пізніше ніж у 10-денний строк після затвердження.

Комісія зобов'язана офіційним каналом зв'язку повідомити особу, щодо якої проводиться планова інспекція, про проведення такої інспекції не пізніше як за 10 календарних днів до її початку.

7. Порядок проведення інспекцій, у тому числі винесення постанови про проведення позапланової інспекції, встановлюється Комісією.

8. Комісія має право на проведення позапланової інспекції щодо осіб, зазначених у частині другій цієї статті, з таких підстав:

1) виявлення у звітних даних, що подаються до Комісії, інформації, що вказує на недотримання особою вимог профільного законодавства та/або надання такою особою недостовірної інформації;

2) наявність інформації, що може свідчити про порушення особою вимог профільного законодавства, — у разі якщо така особа не надасть пояснення та їх документальне підтвердження на запит про надання інформації, в якому зазначаються такі можливі порушення профільного законодавства та який надісланий у встановленому цим Законом порядку;

3) перевірка виконання особою запити про вжиття заходів або розпорядження про усунення порушення профільного законодавства;

4) неподання особою у встановлений профільним законодавством строк звітних даних, інших документів та інформації, подання яких вимагається профільним законодавством та/або відповідно до письмової вимоги Комісії у випадках, передбачених цим Законом;

5) наявність фактів, що свідчать про погіршення фінансового стану особи та/або підвищення ступеня ризику від здійснюваної такою особою діяльності;

6) результати аналізу звернень з інформацією, підтвердженою відповідними документами (їх копіями), щодо порушення законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, що були вчинені особою та спричинили шкоду правам та законним інтересам споживачів фінансових послуг.

Фізичні особи, які подали безпідставне звернення про порушення особою вимог законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, несуть відповідальність, передбачену законом;

7) інші обґрунтовані підстави, визначені нормативно-правовими актами Комісії.

9. Комісія має право на проведення позапланових безвізних інспекцій щодо інвесторів у фінансові інструменти, які не є інституційними інвесторами, не належать до інших категорій учасників ринків капіталу, не є професійними учасниками організованих товарних ринків, виключно з підстав дотримання вимог:

1) законодавства про акціонерні товариства;

2) розділу XII Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» щодо протидії зловживанням на ринках капіталу.

10. У разі наявності підстави (підстав), зазначеної (зазначених) у пунктах 1—7 частини сьомої та пунктах 1, 2 частини восьмої цієї статті, доцільність проведення позапланової інспекції визначається Комісією.

11. Під час проведення позапланової інспекції з'ясовуються лише ті питання, що є предметом такої інспекції та необхідність перевірки яких стала підставою для її проведення. При цьому у постанові Комісії про проведення позапланової інспекції такі питання обов'язково зазначаються у предметі інспекції разом із зазначенням підстави (підстав) для проведення такої інспекції. У разі виявлення необхідності з'ясування інших питань, ніж ті, які були зазначені у предметі позапланової інспекції у відповідній постанові Комісії, зміни до такої постанови не вносяться, а для з'ясування таких питань Комісією виносяться постанови про проведення нової позапланової інспекції.

За винятком випадків, передбачених другим реченням цього абзацу, повторне проведення інспекції забороняється у разі, якщо питання, що мають бути предметом такої інспекції, були перевірені під час раніше проведеної інспекції. Комісія може винести постанову про проведення повторної інспекції виключно у разі, якщо стосовно уповноваженого на проведення інспекції, який раніше проводив зазначену інспекцію, розпочато дисциплінарне провадження або такої особи повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, яке вважається корупційним кримінальним правопорушенням відповідно до Кримінального кодексу України.

12. У постанові Комісії про проведення позапланової інспекції має бути зазначено:

1) особу, щодо якої проводиться інспекція, предмет та підстави проведення інспекції, дату початку проведення інспекції, перелік уповноважених на проведення інспекції;

2) інформацію щодо засобів правового захисту особи, щодо якої проводиться інспекція, зокрема: право надавати усні або письмові пояснення, збирати і подавати докази, право отримувати правничу допомогу, право оскаржити постанову про проведення інспекції в судовому порядку;

3) інформацію щодо встановленої законом відповідальності за перешкоджання у проведенні інспекції.

13. Комісія зобов'язана офіційним каналом зв'язку повідомити особу, щодо якої проводиться позапланова інспекція, про проведення такої інспекції не пізніше дня її початку, крім випадків проведення контрольованої послуги відповідно до статті 35 цього Закону.

14. Уповноважені на проведення інспекції для з'ясування питань, передбачених предметом інспекції, зазначеним у постанові Комісії про проведення інспекції, у процесі проведення інспекції мають право:

1) після вручення постанови особі, щодо якої проводиться виїзна інспекція, вимагати визначення такою особою контактної особи — координатора, який здійснюватиме координацію взаємодії уповноважених на проведення інспекції з особами, які братимуть участь у проведенні інспекції. У разі проведення інспекції щодо професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків таким координатором є керівник підрозділу комплаєнсу (особа, яка одноосібно здійснює функції такого підрозділу), якщо інше не передбачено внутрішніми документами такого професійного учасника;

2) приймати рішення про проведення виїзної інспекції;

3) надавати особам, щодо яких проводиться інспекція, іншим особам, пов'язаним з проведенням операції на ринках капіталу та організованих товарних ринках, попередній перелік інформації, що буде запитана у ході проведення інспекції, з метою здійснення такими особами підготовки до надання відповідної інформації;

4) вимагати надання доступу до пов'язаних з предметом інспекції інформації та речей (у тому числі носіїв інформації);

5) вимагати надання будь-якої інформації (незалежно від способу її збереження або відображення), пов'язаної з предметом інспекції, у тому числі копій документів, що засвідчені особою, щодо якої проводиться інспекція (або її уповноваженою особою), або іншою особою, пов'язаною з проведенням операції на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

6) вимагати надання письмових пояснень щодо запитань, пов'язаних з предметом інспекції;

7) здійснювати аудіо-, фото- та/або відеофіксацію проведення інспекції;

8) вимагати від особи, щодо якої проводиться інспекція, продовження строку збереження будь-якої інформації, що може бути пов'язана з предметом інспекції, на строк, що не перевищує період інспекції та шість місяців після її завершення. Не вважається порушенням вимог, передбачених цим пунктом, передача такої інформації, зокрема оригіналів документів, до державних та комунальних органів, установ та організацій у встановленому законодавством порядку;

9) долучати до матеріалів інспекції документи та інші матеріали, пов'язані з предметом інспекції;

10) у разі встановлення у ході інспекції фактів, що можуть свідчити про наявність порушень профільного законо-

давства, з метою усунення таких порушень та зменшення їх негативних наслідків направляти запити про вжиття заходів;

11) проводити інтерв'ю (зокрема з використанням засобів відео-, аудіозв'язку) з керівниками, посадовими особами та іншими працівниками особи, щодо якої проводиться інспекція, за їхньої згоди та з попереднім повідомленням контактної особи — координатора, визначеної відповідно до пункту 1 цієї частини, а також проводити інтерв'ю (зокрема з використанням засобів відео-, аудіозв'язку) з будь-якою іншою особою, яка висловила згоду на проведення такого інтерв'ю.

Передбачено цим пунктом інтерв'ю проводиться на добровільній основі щодо питань, пов'язаних з предметом інспекції, та може бути проведено за бажанням осіб у письмовій формі;

12) організувати та проводити контрольовані послуги відповідно до статті 35 цього Закону;

13) залучати інших працівників Комісії до заходів, що проводяться у процесі проведення інспекції;

14) звертатися до Національної поліції України з повідомленням про перешкоджання у доступі до приміщень, в яких має проводитися виїзна інспекція з урахуванням вимог, передбачених частиною п'ятою цієї статті, та/або перешкоджання проведенню виїзної інспекції у приміщенні особи, щодо якої проводиться інспекція;

15) здійснювати інші повноваження, визначені цим Законом.

15. Особи, щодо яких проводиться інспекція, мають право на:

1) отримання правничої допомоги;

2) отримання копії постанови Комісії про проведення інспекції та інших документів, визначених Комісією;

3) ненадання доступу до приміщення, в якому проводиться виїзна інспекція, у разі ненадання документів, передбачених пунктом 2 цієї частини, та/або неперед'явлення уповноваженим на проведення інспекції його службового посвідчення;

4) отримання інформації про заплановану тривалість проведення інспекції. У разі якщо під час проведення інспекції виникла вірогідність завершення інспекції в інший строк, ніж було повідомлено особі, щодо якої проводиться інспекція, уповноважені на проведення інспекції зобов'язані повідомити таку особу про зазначену вірогідність;

5) отримання пояснень щодо того, яким чином інформація, що запитуються у процесі інспекції, пов'язана з предметом інспекції;

6) надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень щодо інформації, що передається уповноваженим на проведення інспекції;

7) надання доказів з питань, пов'язаних з предметом інспекції;

8) отримання проекту звіту про результати проведення інспекції;

9) надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень до проекту звіту про результати проведення інспекції;

10) отримання копії постанови Комісії про завершення проведення інспекції;

11) здійснення аудіо-, фото- та/або відеофіксації проведення виїзної інспекції;

12) здійснення інших прав, передбачених законом.

Особа, щодо якої проводиться інспекція, набуває прав, передбачених цією частиною, з моменту її повідомлення про проведення щодо неї інспекції.

16. Особи, з якими у процесі проведення інспекції відповідно до пункту 11 частини чотирнадцятої цієї статті проводиться інтерв'ю, мають право на:

1) отримання правничої допомоги;

2) отримання пояснень щодо того, яким чином запитання, поставлені під час інтерв'ю, пов'язані з предметом інспекції;

3) ознайомлення протягом розумного строку з документами, наданими уповноваженими на проведення інспекції під час інтерв'ю;

4) вимогу щодо організації проведення інтерв'ю у письмовій формі;

5) ознайомлення із зафіксованою під час (за результатами) інтерв'ю інформацією;

6) надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень щодо зафіксованої під час (за результатами) інтерв'ю інформації;

7) виправлення (за потреби) стенограми чи протоколу інтерв'ю;

8) відмову від інтерв'ю або від продовження вже розпочатого інтерв'ю на будь-якому етапі. Зазначена у цьому пункті відмова не тягне за собою відповідальності для особи, яка її вчинила;

9) здійснення інших прав, передбачених законом.

17. Уповноважені на проведення інспекції фіксують у порядку, встановленому Комісією, результати заходів, здійснених ними у процесі проведення інспекції, шляхом складання відповідних документів (зокрема постанов, стенограм, протоколів), які підписуються всіма учасниками проведення таких заходів. У разі відмови особи від такого підписання відомості про таку відмову включаються до тексту відповідного документа.

18. Фізичні та юридичні особи зобов'язані не перешкоджати проведенню інспекції шляхом:

1) ненадання відповідно до вимог цієї статті інформації, пов'язаної з предметом інспекції, або надання такої інформації не в повному обсязі, або надання недостовірної інформації;

2) надання інформації у формі або у спосіб, що унеможливує чи ускладнює її використання;

3) знищення документів, інформації, у тому числі що міститься в інформаційних системах (базах даних), інших матеріалів, що пов'язані з предметом інспекції;

4) перешкоджання в процесі виїзної інспекції у доступі до приміщень, який здійснюється з урахуванням вимог та обмежень, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

19. За результатами проведення інспекції в порядку, визначеному цією статтею, оформлюється звіт про результати проведення інспекції, вноситься постанова Комісії про завершення проведення інспекції та можуть надаватися рекомендації та/або вживатися інші заходи за результатами інспекції.

У разі якщо у процесі інспекції виявлено ознаки порушення вимог профільного законодавства, звіт про результати проведення інспекції повинен містити детальний опис фактів, що підтверджують вчинення такого правопорушення.

Форма звіту про результати проведення інспекції, вимоги до нього та порядок його оформлення встановлюються нормативно-правовим актом Комісії.

20. За результатами проведення інспекції уповноважений на проведення інспекції складає проект звіту про результати проведення інспекції.

Проект звіту про результати проведення інспекції не пізніше ніж за 14 днів до завершення строку проведення інспекції надсилається особі, щодо якої проводиться інспекція. У супровідному листі до такого проекту звіту зазначається строк, протягом якого особа, щодо якої проводиться інспекція, може надати свої коментарі, пропозиції (зокрема щодо необхідності додаткового здійснення заходів, передбачених частиною чотирнадцятою цієї статті), пояснення та/або заперечення до такого проекту звіту.

Уповноважений на проведення інспекції розглядає коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення, подані до проекту звіту про проведення інспекції особою, щодо якої проводиться інспекція, враховує такі коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення або вмотивовано відхиляє їх, про що зазначає у тексті проекту звіту про результати проведення інспекції. У разі внесення змін до тексту проекту звіту про результати проведення інспекції такої особи проект повторно надсилається особі, щодо якої проводиться інспекція, для повторного надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень із зазначенням строку для такого надання. Повторно отримані коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення опрацьовуються в порядку, передбаченому першим реченням цього абзацу, для складання остаточного тексту звіту про проведення інспекції.

Строки, передбачені цією частиною для надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень до проекту звіту про результати проведення інспекції, не повинні становити для кожного такого строку менше п'яти робочих днів з дня відповідного отримання проекту звіту про результати проведення інспекції особою, щодо якої проводиться інспекція, та не повинні виходити за межі загального максимального строку проведення інспекції, встановленого відповідно до частини четвертої цієї статті.

21. У разі якщо у процесі інспекції виявлено ризики невідповідності діяль-

ності особи, щодо якої проводиться інспекція, вимогам профільного законодавства, з метою зменшення негативних наслідків реалізації таких ризиків уповноважені на проведення інспекції надають рекомендації щодо усунення цих ризиків із зазначенням строків реалізації (виконання) таких рекомендацій. Такі рекомендації у разі їх надання надсилаються особі, щодо якої проводиться інспекція, разом з проектом звіту.

Особа, щодо якої проводиться інспекція, у встановлені уповноваженими на проведення інспекції строки в межах загального максимального строку проведення інспекції, визначеного відповідно до частини четвертої цієї статті, повідомляє уповноважених на проведення інспекції про згоду з наданими рекомендаціями та строками їх виконання або повідомляє про незгоду з такими рекомендаціями разом з відповідним обґрунтуванням.

Заходи, що вживаються Комісією за результатами наданих рекомендацій, визначаються Комісією в межах наданих законом повноважень.

22. За результатами проведення процедур, передбачених частиною двадцятою цієї статті, уповноважений на проведення інспекції оформлює остаточний текст звіту про результати проведення інспекції та подає його на розгляд Комісії.

23. Протягом трьох робочих днів з дня подання уповноваженим на проведення інспекції звіту про результати проведення інспекції Комісія за результатом розгляду такого звіту може:

1) винести постанову Комісії про завершення проведення інспекції; або

2) за наявності обґрунтованих підстав з урахуванням максимального строку проведення інспекції, встановленого відповідно до частини четвертої цієї статті, продовжити проведення інспекції, зокрема з метою належного реґування на коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення, отримані від особи, щодо якої проводиться інспекція.

24. Розгляд звіту про результати проведення інспекції здійснюється у порядку, встановленому Комісією. Звіт про результати проведення інспекції є невід'ємною частиною постанови Комісії про завершення проведення інспекції.

25. Після винесення постанови Комісії про завершення проведення інспекції Комісія може вжити один або декілька з таких заходів:

1) направлення особі, щодо якої проводилася інспекція, запити про вжиття заходів;

2) направлення матеріалів інспекції до правоохоронних органів, Національного банку України, інших державних органів, органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та/або органів місцевого самоврядування відповідно до їхньої компетенції;

3) передання матеріалів інспекції уповноваженому на супроводження;

4) передання матеріалів інспекції уповноваженому на проведення розслідування;

5) направлення матеріалів інспекції регуляторам ринків капіталу та організованих товарних ринків іноземних держав — у разі виявлення в таких матеріалах ознак вчинення правопорушень особами, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснюються такими регуляторами.

Заходи, передбачені цією частиною, можуть вживатися протягом одного року з дня винесення постанови Комісії про завершення проведення інспекції.

26. У разі виявлення інформації, що свідчить про порушення вимог профільного законодавства, якщо цього вимагають обставини справи, для захисту інтересів держави та/або учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків заходи, передбачені пунктами 2—5 частини двадцять п'ятої цієї статті, можуть вживатися уповноваженими на проведення інспекції невідкладно після виявлення ознак відповідного правопорушення.

У разі виявлення інформації, що свідчить про наявність ознак вчинення кримінального правопорушення, уповноважений на проведення інспекції направляє матеріали інспекції, що містять таку інформацію, до правоохоронних органів.

Вимога щодо заборони розголошення інформації, встановлена частиною двадцять сьомою цієї статті, не поширюється на випадки, передбачені цією частиною.

27. Уповноваженим на проведення інспекції, крім випадків, передбачених цим Законом, забороняється розголошу-

вати будь-яку інформацію, пов'язану з проведенням інспекції, та/або щодо заходів, що вживаються Комісією за наслідками розгляду звіту про результати проведення інспекції.

28. Проведення інспекції або вчинення окремих дій у процесі проведення інспекції може бути оскаржено до суду.

29. У процесі проведення інспекції Комісія має право збирати та обробляти персональні дані, що стосуються предмета інспекції. При цьому згода осіб, персональні дані яких пов'язані з предметом інспекції, на проведення таких дій не вимагається.

Суб'єкт персональних даних після завершення інспекції повідомляється Комісією про склад та зміст зібраних у процесі проведення інспекції персональних даних щодо нього, про свої права, визначені Законом України «Про захист персональних даних», та мету збирання персональних даних.

30. Матеріали інспекції зберігаються у Комісії протягом 10 років, якщо більший строк зберігання всіх чи окремих матеріалів не встановлено законом»;

15) доповнити статтями 34 і 35 такого змісту:

«Стаття 34. Проведення розслідувань на ринках капіталу та організованих товарних ринках

1. Комісія після отримання інформації про фактичні або потенційні порушення вимог профільного законодавства або після самостійного виявлення інформації, що може свідчити про вчинення такого порушення, протягом шести місяців з дня такого отримання (виявлення) зобов'язана проаналізувати таку інформацію, а якщо існує обґрунтована підозра про вчинення фізичних або юридичними особами порушень профільного законодавства — подати на розгляд Комісії як колегіального органу проект постанови про проведення розслідування. Комісія як колегіальний орган виносить постанову про проведення розслідування або постанову про відмову у проведенні розслідування.

Комісія може проводити розслідування також у разі отримання запиту від регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO у рамках міжнародного співробітництва, передбаченого статтею 8 цього Закону, про що Комісія як колегіальний орган виносить постанову про проведення розслідування.

2. Метою проведення розслідування з підстав, передбачених абзацом першим частини першої цієї статті, є підтвердження або спростування наявної інформації щодо вчинення порушення вимог профільного законодавства, а також встановлення особи, яка вчинила таке правопорушення.

Метою проведення розслідування з підстав, передбачених абзацом другим частини першої цієї статті, є надання регулятору — підписанту Меморандуму IOSCO відповідно до запиту, отриманого Комісією від такого регулятора, допомоги, передбаченої положеннями міжнародного договору, у спосіб, передбачений таким договором.

3. Порядок винесення постанов про проведення розслідування встановлюється Комісією як колегіальним органом.

4. Постанова Комісії про проведення розслідування повинна містити інформацію про предмет розслідування.

5. Комісія не пізніше першого робочого дня, наступного за днем винесення постанови про проведення розслідування, визначає уповноваженого (уповноважених) на проведення такого розслідування.

Розслідування може проводитися виключно тим уповноваженим (уповноваженими) на проведення розслідування, який визначений (які визначені) Комісією.

6. Дата винесення постанови про проведення розслідування є датою початку такого розслідування. Максимальний строк проведення розслідування не може перевищувати 18 місяців. У разі наявності суттєвої шкоди інвесторам внаслідок вчинення порушення, що є предметом розслідування, строк проведення такого розслідування за обґрунтованою та мотивованою постановою Комісії як колегіального органу може бути додатково продовжено на один рік.

Для цілей цієї частини під суттєвою шкодою розуміється шкода, розмір якої перевищує двісті розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої у місячному розмірі на 1 січня року розгляду питання щодо продовження проведення розслідування.

Перебіг строку розслідування може бути зупинений у випадках та на строк,

передбачені частиною дев'ятнадцятою цієї статті.

7. Уповноважений на проведення розслідування у процесі проведення розслідування має право:

1) отримувати доступ до приміщення учасника ринків капіталу (крім інвестора у фінансові інструменти, який не є інституційним інвестором, не належить до інших категорій учасників ринків капіталу, не є професійним учасником організованих товарних ринків) або професійного учасника організованих товарних ринків на підставі винесеної таким уповноваженим відповідної постанови та з дотриманням вимог частини восьмою цієї статті;

2) отримувати доступ до приміщень фізичних та юридичних осіб на підставі рішення адміністративного суду, передбаченого частиною одинадцятою статті 289⁸ Кодексу адміністративного судочинства України;

3) отримувати доступ до пов'язаних з предметом розслідування інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем, документів, носіїв інформації, інших речей та інформації, яка може у них міститися, на підставі винесеної ним відповідної постанови із обґрунтуванням їх зв'язку з предметом розслідування;

4) отримувати від осіб копії документів, що містять інформацію, пов'язану з предметом розслідування, та/або копії інформації, пов'язаної з предметом розслідування, що зберігається на носіях інформації, в інформаційних та інформаційно-комунікаційних системах, а також самостійно копіювати такі документи та/або інформацію;

5) збирати та долучати до матеріалів розслідування докази, зібрані таким уповноваженим у процесі проведення розслідування, а також долучати пов'язані з предметом розслідування докази, надані будь-якою іншою особою. Забороняється долучати до матеріалів розслідування докази, отримані з порушенням вимог, встановлених цим Законом, та/або зібрані чи отримані внаслідок істотного порушення прав та свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також будь-які інші докази, здобуті завдяки інформації, отриманій внаслідок істотного порушення прав та свобод людини;

6) вимагати надання будь-якої інформації, пов'язаної з предметом розслідування, зокрема інформації з обмеженим доступом (крім інформації, що становить адвокатську таємницю), незалежно від способу її зберігання або відображення, у тому числі копій документів, засвідчених особою, в розпорядженні якої знаходиться така інформація, або її уповноваженою особою. Інформація з обмеженим доступом надається уповноваженому на проведення розслідування у порядку та обсягах, встановлених законом для доступу до такої інформації;

7) вимагати надання письмових пояснень з питань, пов'язаних з предметом розслідування, а також отримувати такі пояснення. Така вимога повинна містити обґрунтування зв'язку таких питань з предметом відповідного розслідування;

8) здійснювати аудіо-, фото- та/або відеофіксацію проведення розслідування;

9) вимагати продовження строку зберігання будь-якої інформації, що може бути пов'язана з предметом розслідування, на строк, що не перевищує період розслідування та шести місяців після його завершення. Не вважається порушенням вимог, передбачених цим пунктом, передача такої інформації, зокрема оригіналів документів, до державних та комунальних органів, установ та організацій у встановленому законодавством порядку;

10) проводити, у тому числі з використанням відео- та/або аудіофіксації, опитування фізичних осіб відповідно до вимог, визначених частиною дванадцятою цієї статті, на підставі винесеної таким уповноваженим за письмовим погодженням з Головою Комісії постанови про проведення опитування;

11) отримувати в порядку, встановленому статтею 289⁷ Кодексу адміністративного судочинства України, доступ до інформації про електронні комунікаційні послуги за рішенням адміністративного суду на підставі поданої уповноваженим на проведення розслідування заяви про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги;

12) залучати інших працівників Комісії до заходів, що проводяться у процесі проведення розслідування;

13) залучати аудиторів, експертів та перекладачів до заходів, що проводяться у процесі проведення розслідування;

14) за письмовим погодженням з Головою Комісії звертатися відповідно до статті 289⁶ Кодексу адміністративного судочинства України до адміністративного суду із заявою про накладення з урахуванням обмежень, встановлених законом, арешту на майно, зокрема фінансові інструменти та кошти;

15) зупиняти виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках відповідно до вимог та на строки, визначені частиною дев'ятою цієї статті, на підставі винесеної таким уповноваженим за письмовим погодженням з Головою Комісії постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках з подальшим зверненням відповідно до статті 289⁶ Кодексу адміністративного судочинства України до адміністративного суду із заявою про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

16) зупиняти внесення змін до системи депозитарного обліку щодо цінних паперів певного власника на підставі винесеної таким уповноваженим за письмовим погодженням з Головою Комісії постанови про зупинення внесення змін до системи депозитарного обліку щодо цінних паперів певного власника;

17) у разі встановлення у процесі проведення розслідування фактів, що можуть свідчити про наявність порушень профільного законодавства, направляти запити про вжиття заходів з метою усунення таких порушень та зменшення їх негативних наслідків;

18) організовувати та проводити контрольовані послуги відповідно до статті 35 цього Закону;

19) звертатися до Національної поліції України з повідомленням про перешкоджання у доступі до приміщень, у яких має проводитися розслідування, з урахуванням вимог, передбачених частиною восьмою цієї статті, та/або про перешкоджання проведенню розслідування у приміщенні, в якому здійснюються заходи у процесі проведення розслідування;

20) здійснювати інші повноваження, визначені цим Законом.

Постанови, передбачені пунктами 1 і 3 цієї частини, не можуть виноситися щодо Національного банку України.

8. У разі винесення уповноваженим на проведення розслідування постанови, передбаченої пунктом 1 частини сьомою цієї статті, такий уповноважений та/або інші уповноважені на проведення розслідування, визначені відповідно до частини п'ятої цієї статті, отримують (отримують) право на доступ до приміщення учасника ринків капіталу або професійного учасника організованих товарних ринків не менш як через три робочі дні з дня, наступного за днем надання такої постанови такому учаснику (професійному учаснику) офіційним каналом зв'язку.

У разі ухвалення адміністративним судом рішення, передбаченого частиною одинадцятою статті 289⁸ Кодексу адміністративного судочинства України, уповноважений (уповноважені) на проведення розслідування отримують (отримують) право на доступ до приміщення фізичної або юридичної особи (крім приміщень, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням) без попереднього повідомлення такої особи відповідно до такого рішення адміністративного суду.

У разі пред'явлення відповідної постанови Комісії про проведення розслідування (крім випадків, визначених абзацом четвертим цієї частини) та постанови, передбаченої пунктом 1 частини сьомою цієї статті, або рішення, передбаченого частиною одинадцятою статті 289⁸ Кодексу адміністративного судочинства України, а також пред'явлення службового посвідчення (службових посвідчень) уповноваженим (уповноважені) на проведення розслідування має (мають) право на доступ до приміщень фізичних та юридичних осіб (крім приміщень, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням), у яких можуть знаходитися інформація (незалежно від способу її збереження або відображення), речі чи документи, які стосуються предмета розслідування, виключно у робочий час (з 9 години до 18 години).

У процесі проведення розслідування у разі отримання запиту регулятора ринків

капіталу та організованих товарних ринків іноземної держави відповідно до абзацу другого частини першої цієї статті для отримання права на доступ до приміщень постановою Комісії про проведення розслідування не пред'являється.

Проведення уповноваженим (уповноваженими) на проведення розслідування дій у приміщеннях фізичних або юридичних осіб здійснюється у порядку, встановленому Комісією як колегіальним органом.

Вимоги цієї частини не застосовуються у разі проведення контрольованої послуги відповідно до статті 35 цього Закону.

9. Порядок набрання чинності та втрати чинності постановою про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках, зазначеною у пункті 15 частини сьомою цієї статті, та порядок повідомлення про таку постанову, зокрема про набрання та втрату нею чинності, встановлюються Комісією як колегіальним органом з урахуванням вимог, визначених цією частиною.

У разі набрання чинності постановою про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках, винесеною уповноваженим на проведення розслідування відповідно до пункту 15 частини сьомою цієї статті, така постанова діє до ухвалення адміністративним судом одного із судових рішень, передбачених абзацом другим частини шостою, абзацом другим частини дев'ятою або частиною одинадцятою статті 289⁶ Кодексу адміністративного судочинства України.

Уповноважений на проведення розслідування після набрання чинності винесеною ним постановою про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках невідкладно, але не пізніше 18 години робочого дня, наступного за днем винесення такої постанови, звертається до адміністративного суду із заявою про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках. У разі якщо такий уповноважений не звернувся у встановлений строк до адміністративного суду, винесена ним постанова про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках втрачає чинність з 9 години дня, наступного за робочим днем, в якому завершується такий строк. При цьому повторне винесення постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках з тих самих підстав не дозволяється.

У разі якщо заява про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках була повернута адміністративним судом та уповноважений на проведення розслідування не звернувся повторно до адміністративного суду відповідно до вимог та у строк, визначені абзацом четвертим частини п'ятою статті 289⁶ Кодексу адміністративного судочинства України, відповідна постанова про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках втрачає чинність з 9 години дня, наступного за днем завершення строку, встановленого абзацом четвертим частини п'ятою статті 289⁶ Кодексу адміністративного судочинства України.

У разі постановлення адміністративним судом ухвали, передбаченої абзацом другим частини шостою статті 289⁶ Кодексу адміністративного судочинства України, або ухвалення адміністративним судом рішення, передбаченого абзацом другим частини дев'ятою статті 289⁶ Кодексу адміністративного судочинства України, відповідна постанова про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках втрачає чинність з моменту постановлення такої ухвали або ухвалення такого рішення.

10. Комісія як колегіальний орган встановлює порядок дій, які мають бути вчинені учасниками ринків капіталу на виконання постанови уповноваженого на проведення розслідування про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках та/або рішення адміністративного суду про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках, а щодо учасників товарних спот-ринків — такий порядок дій встановлюється Комісією як колегіальним органом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у відповідній сфері.

Невиконання сторонами договорів — учасниками ринків капіталу або товарних спот-ринків дій, передбачених такими договорами, внаслідок виконання постанов про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках та/або рішень адміністративних судів про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках не є порушенням зобов'язань за такими договорами та не може бути підставою для настання правових наслідків порушення зобов'язання.

11. Порядок дій, які мають бути вчинені учасниками ринків капіталу та товарних спот-ринків на виконання рішення адміністративного суду про накладення арешту на майно відповідно до статті 289⁶ Кодексу адміністративного судочинства України, встановлюється Комісією як колегіальним органом.

12. Уповноважений на проведення розслідування на підставі постанови про проведення розслідування за письмовим погодженням з Головою Комісії може винести постанову про проведення опитування, відповідно до якої має право провести опитування свідка.

Порядок винесення постанов про проведення опитування та вимоги до таких постанов встановлюються Комісією як колегіальним органом з урахуванням вимог, визначених цією частиною.

У разі винесення постанови про проведення опитування уповноважений на проведення розслідування зобов'язаний не пізніше ніж за три робочі дні до дня опитування повідомити свідка про таке опитування. Таке повідомлення повинно містити інформацію щодо місця, дати та часу проведення опитування. Повідомлення про проведення опитування має містити вимогу до свідка пройти опитування та може містити пропозицію такому свідкові прибути до приміщення Комісії для проведення такого опитування.

Уповноважений на проведення розслідування та свідок можуть погодити місце, дату та час проведення опитування.

Опитування проводиться державною мовою. У разі якщо свідок не володіє державною мовою та/або не розуміє її на рівні, достатньому для проведення опитування, уповноважений на проведення розслідування забезпечує присутність перекладача під час проведення опитування.

Опитування може проводитися у письмовій формі. Свідок має право обрати письмову форму проведення опитування у будь-який час, зокрема запропонувати її уповноваженому на проведення розслідування у процесі опитування, яке розпочато в іншій формі, ніж письмова. При цьому обрання свідком письмової форми проведення опитування не вважається відмовою від опитування.

Опитування може проводитися у формі відеоконференцз'язку. У такому разі обов'язково здійснюється відеофіксація процесу проведення опитування.

13. Особа, щодо якої чи у приміщенні (будівлі, на території) якої (зокрема особа — належний користувач приміщення, будівлі чи території) у процесі розслідування проводяться дії, передбачені частиною сьомою цієї статті, має право:

1) отримувати правничу допомогу;

2) надавати пояснення з питань, пов'язаних з предметом розслідування, в тому числі у процесі проведення опитування;

3) збирати і надавати уповноваженому на проведення розслідування докази, які підлягають обов'язковому долученню до матеріалів розслідування;

4) заявляти уповноваженому на проведення розслідування клопотання про проведення дій, передбачених частиною сьомою цієї статті;

5) брати участь у проведенні дій, передбачених частиною сьомою цієї статті, зокрема, звертатися із запитаннями до уповноваженого на проведення розслідування, подавати щодо порядку проведення таких дій зауваження та/або заперечення, які підлягають обов'язковому занесенню до документа, що фіксує проведення процедурної дії, а також вчиняти інші дії відповідно до законодавства;

6) ознайомлюватися з матеріалами розслідування, виготовляти з них копії (крім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом);

7) оскаржувати в судовому порядку постанову про проведення розслідування, постанову про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

8) звертатися до суду з клопотанням про повне або часткове скасування арешту, накладеного на її майно, чи про повне або часткове скасування зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

9) здійснювати інші права, визначені законом.

14. Свідки мають право:

1) отримувати правничу допомогу;

2) ознайомлюватися протягом розумного строку з документами, наданими уповноваженими на проведення розслідування;

3) отримувати пояснення щодо того, яким чином запитання, поставлені у процесі опитування, пов'язані з предметом розслідування;

4) ознайомлюватися протягом розумного строку з документом, що фіксує проведення (результати проведення) опитування;

5) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення щодо зафіксованої під час (за результатами) опитування інформації;

6) виправляти (за потреби) стенограму чи протокол опитування;

7) здійснювати інші права, передбачені законом.

15. Свідки та особи, зазначені в абзаці першому частини тринадцятої цієї статті, мають право:

1) не визнавати свою винуватість у вчиненні порушення профільного законодавства або відмовитися давати пояснення, показання та/або у будь-який момент відмовитися відповідати на окремі запитання, якщо такі пояснення, показання та/або відповіді можуть стати підставою для складання щодо них проекту акта про вчинення порушення профільного законодавства;

2) відмовитися давати пояснення, показання, які можуть стати підставою для складання щодо їхніх близьких родичів або членів їхніх сімей проекту акта про вчинення порушення профільного законодавства;

3) бути негайно повідомленими уповноваженими на проведення розслідування про свої права, передбачені цією статтею.

16. Уповноважений на проведення розслідування зобов'язаний фіксувати в порядку, встановленому Комісією, результати кожної проведеної ним дії, передбаченої частиною сьомою цієї статті, шляхом складання відповідного документа (зокрема протоколу, стенограми), що підписується усіма учасниками проведення такої дії. У разі відмови особи від підписання зазначеного документа відомості про таку відмову включаються до тексту документа.

17. Фізичні та юридичні особи зобов'язані не перешкоджати у проведенні розслідування шляхом:

1) ненадання або надання не в повному обсязі інформації, пов'язаної з предметом розслідування, крім випадків, передбачених пунктами 1 і 2 частини п'ятнадцятої цієї статті;

2) надання недостовірної інформації;

3) надання інформації у формі або у спосіб, що унеможливає чи ускладнює її використання;

4) знищення документів, інформації, у тому числі які містяться в інформаційних системах (базах даних), інших матеріалів, що можуть бути доказами;

5) неприбуття без поважних причин для проведення опитування або неповідомлення про причини такого неприбуття, крім випадків, передбачених частиною дванадцятою цієї статті;

6) перешкоджання в доступі до приміщень у разі дотримання вимог, зазначених у частині восьмій цієї статті.

18. У разі якщо у процесі проведення розслідування встановлено ознаки вчинення правопорушення, притягнення до відповідальності за вчинення якого не належить до повноважень Комісії, уповноважений на проведення розслідування має право винести одну або декілька таких постанов:

1) передбачених абзацом першим частини дев'ятнадцятої цієї статті; та/або

2) про направлення копій матеріалів розслідування до Національного банку України, інших державних органів, органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування відповідно до компетенції; та/або

3) про направлення копій матеріалів розслідування до регулятора ринків капіталу та організованих товарних ринків іноземної держави.

19. Якщо у процесі проведення розслідування встановлено ознаки вчинення кримінального правопорушення у сфері ринків капіталу та організованих

товарних ринків, уповноважений на проведення розслідування виносить постанову про направлення повідомлення про вчинення кримінального правопорушення відповідним правоохоронним органам та направляє таке повідомлення з копіями матеріалів розслідування. У разі якщо за таким повідомленням розпочато кримінальне провадження, такий уповноважений за письмовим погодженням з Головою Комісії виносить постанову про зупинення проведення розслідування на період кримінального провадження, крім випадків та відповідно до вимог, передбачених абзацом третім цієї частини.

Протягом кримінального провадження, розпочато за повідомленням про вчинення кримінального правопорушення, направленого уповноваженим на проведення розслідування, перебіг строку проведення розслідування, встановленого частиною шостою цієї статті, зупиняється, крім випадків, передбачених абзацом третім цієї частини.

У разі якщо у процесі проведення розслідування ознаки кримінального правопорушення у сфері ринків капіталу та організованих товарних ринків встановлені одночасно з ознаками порушення профільного законодавства, за письмовим погодженням з Головою Комісії уповноважений на проведення розслідування може не виносити постанову про зупинення проведення розслідування.

20. Уповноважений на проведення розслідування, крім випадків, передбачених абзацом третім частини дев'ятнадцятої цієї статті, у разі якщо розпочато кримінальне провадження за наслідками надісланого таким уповноваженим повідомлення, передбаченого абзацом першим частини дев'ятнадцятої цієї статті:

1) за письмовим погодженням з Головою Комісії виносить постанову про відновлення проведення розслідування — якщо таке кримінальне провадження закрито з підстави, передбаченої пунктом 2 частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України, або з цієї підстави судом ухвалено виправдувальний вирок;

2) складає проект постанови про закриття розслідування — якщо таке кримінальне провадження закрито з інших підстав, передбачених статтею 284 Кримінального процесуального кодексу України;

3) складає проект постанови про закриття розслідування — якщо у такому кримінальному провадженні ухвалено судове рішення, у якому суд вирішив обвинування по суті.

21. За результатами проведення розслідування з підстав, передбачених абзацом першим частини першої цієї статті, уповноважений на проведення такого розслідування складає проект однієї з таких постанов:

1) про завершення розслідування та передачу матеріалів розслідування на зберігання;

2) про завершення розслідування та передачу матеріалів розслідування уповноваженому на супроводження;

3) про завершення розслідування на підставі пункту 2 або 3 частини двадцятої цієї статті та передачу матеріалів розслідування на зберігання.

22. У разі проведення розслідування з підстав, передбачених абзацом другим частини першої цієї статті, за результатами такого розслідування уповноважений на його проведення складає проект постанови про завершення розслідування та передачу матеріалів розслідування регулятору — підписанту Меморандуму ІОСКО.

23. Проект постанови, складений уповноваженим на проведення розслідування, з результатами такого розслідування, з доданими до нього матеріалами розслідування протягом трьох робочих днів розглядаються Комісією як колегіальним органом та за результатами такого розгляду Комісія як колегіальний орган:

1) виносить одну з постанов, передбачених пунктами 1—3 частини двадцять першої цієї статті або частиною двадцять другою цієї статті; або

2) надає доручення про продовження проведення розслідування у межах строку, передбаченого частиною шостою цієї статті.

24. Постанова про завершення розслідування та передачу матеріалів розслідування на зберігання, передбачена пунктом 1 частини двадцять першої цієї статті, виноситься Комісією як колегіальним органом у разі, якщо за результатами проведення такого розслідування та/або за результатами розгляду проекту

постанови, складеного уповноваженим на проведення розслідування, не встановлено порушення профільного законодавства.

25. Уповноважені на проведення розслідування не можуть розголошувати інформацію, пов'язану з проведенням розслідування, крім випадків, передбачених цим Законом.

26. Крім випадків, передбачених другим реченням цього абзацу, повторне проведення розслідування забороняється у разі, якщо питання, що є предметом такого розслідування, вже були предметом раніше проведеного розслідування. Комісія може винести постанову про проведення повторного розслідування виключно у разі, якщо стосовно уповноваженого на проведення розслідування, який раніше проводив зазначене розслідування, розпочато дисциплінарне провадження або такої особи повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, яке вважається корупційним кримінальним правопорушенням відповідно до Кримінального кодексу України.

27. Постанови про проведення розслідування, постанови, винесені уповноваженими на проведення розслідування, та/або вчинення уповноваженими чи іншими особами окремих дій чи допущення бездіяльності у процесі проведення розслідування можуть бути оскаржені до суду.

28. У процесі проведення розслідування Комісія має право збирати та обробляти персональні дані, що стосуються предмета розслідування. При цьому згода осіб, персональні дані яких пов'язані з предметом розслідування, на проведення таких дій не вимагається.

Суб'єкт персональних даних після завершення розслідування повідомляється Комісією про склад та зміст зібраних у процесі проведення розслідування персональних даних щодо нього, про свої права, визначені Законом України «Про захист персональних даних», та мету збирання персональних даних.

29. Матеріали розслідування зберігаються у Комісії протягом 10 років з дня винесення постанови про завершення розслідування, якщо більший строк зберігання всіх чи окремих матеріалів не встановлено законом.

Стаття 35. Контрольована послуга

1. Контрольована послуга — це інструмент контролю за наданням послуг на ринках капіталу та організованих товарних ринках, який полягає в імітації отримання особою послуги, що надається (може надаватися) у процесі провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках або діяльності, пов'язаної з ринками капіталу та організованими товарними ринками, та/або імітації придбання чи отримання в осіб, щодо яких проводиться інспекція або розслідування, активу, який перебуває у вільному обігу на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

Метою контрольованої послуги є:

1) під час проведення інспекції — документування процесу виконання вимог профільного законодавства, виявлення та зменшення ризиків невідповідності цим вимогам та негативних наслідків виникнення таких ризиків для фізичних осіб;

2) під час проведення розслідування — підтвердження або спростування наявної інформації щодо вчинення порушення вимог профільного законодавства, а також встановлення особи, яка вчинила таке порушення.

2. Контрольована послуга може бути проведена Комісією у процесі проведення інспекції або розслідування виключно на підставі постанови про проведення контрольованої послуги, винесеної уповноваженим на проведення інспекції або уповноваженим на проведення розслідування.

Порядок проведення контрольованих послуг встановлюється Комісією як колегіальним органом.

3. Уповноважений на проведення інспекції або уповноважений на проведення розслідування виносить постанову про залучення для проведення конкретної контрольованої послуги працівника Комісії, який належить до обслуговуючого персоналу Комісії та призначений на посаду контролера.

Вимоги до контролерів, порядок призначення особи на посаду контролера та залучення контролера для проведення контрольованої послуги встановлюються Комісією як колегіальним органом.

4. Процес проведення контрольованої послуги в обов'язковому порядку фіксу-

ється за допомогою застосування аудіо-, фото- та/або відеофіксації, без використання спеціальних технічних засобів для зняття інформації з каналів зв'язку та інших технічних засобів негласного отримання інформації. При цьому згода особи, щодо якої проводиться контрольована послуга, чи працівників такої особи або інших осіб, залучених до обслуговування клієнтів такою особою, на проведення зазначеної фіксації не вимагається.

Матеріали аудіо-, фото- та/або відеофіксації долучаються до матеріалів інспекції або розслідування та можуть бути доказами під час фіксації факту вчинення порушення профільного законодавства та розгляду справи про порушення профільного законодавства.

5. Процес проведення контрольованої послуги завершується у порядку, встановленому Комісією як колегіальним органом, пред'явленням уповноваженим на проведення інспекції або уповноваженим на проведення розслідування особі, щодо якої проводиться така контрольована послуга, постанови про проведення контрольованої послуги, постанови про залучення контролера, службового посвідчення та надання копії постанови Комісії про проведення інспекції або розслідування.

Уповноважений на проведення інспекції або уповноважений на проведення розслідування долучає до матеріалів відповідної інспекції або розслідування матеріали, отримані у процесі проведення контрольованої послуги, виключно після пред'явлення особі, щодо якої проводиться контрольована послуга, документів, зазначених в абзаці першому цієї частини.

6. У процесі проведення контрольованої послуги не можуть вчинятися правочини щодо розміщення, обігу та викупу цінних паперів, укладатися товарні спот-контракти, деривативні контракти та договори про заміну сторони деривативного контракту.

7. Договори, укладені у процесі проведення контрольованої послуги, є нікчемними.

8. Вся інформація, пов'язана з процесом проведення контрольованої послуги, зокрема про осіб, які є контролерами, є професійною таємницею.

Особі, щодо яких проводилася контрольована послуга, залучені до обслуговування клієнтів такими особами, зобов'язані не розголошувати інформацію, пов'язану з процесом проведення контрольованої послуги, та несуть відповідальність за недотримання цієї вимоги.

9. Витрати, понесені особою, щодо якої проводилася контрольована послуга, пов'язані з наданням послуг, зокрема з ідентифікацією клієнта, проведенням операцій та укладенням договорів у процесі контрольованої послуги, не є заподіянням шкоди такій особі, за умови що процес контрольованої послуги проводився в межах та у спосіб, визначені законодавством»;

16) доповнити статтями 36—40 такого змісту:

«Стаття 36. Фіксація факту вчинення порушення профільного законодавства

1. Фіксація кожного факту вчинення порушення профільного законодавства здійснюється уповноваженим на супроводження в порядку, встановленому цією статтею.

2. Уповноважений на супроводження складає проект акта про вчинення порушення профільного законодавства у разі наявності доказів вчинення порушення профільного законодавства, достатніх для складання такого проекту, в отриманих:

1) документах від структурного підрозділу Комісії, який здійснює нагляд на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

2) матеріалах інспекції;

3) матеріалах розслідування.

Уповноважений на супроводження надсилає зазначений проект акта особі, щодо якої планується скласти акт про вчинення порушення профільного законодавства (далі — акт про правопорушення), для надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень із зазначенням строку для їх надання, який не може становити менше п'яти робочих днів з дня, наступного за днем отримання проекту такою особою.

3. Акт про правопорушення має містити:

1) ідентифікаційні дані особи, щодо якої складено акт;

2) посилання на норми законодавства (статті, частини, пункти), порушення

вимог яких зафіксовано у діях особи, щодо якої складено акт;

3) узагальнені доводи уповноваженого на супроводження щодо предмета розгляду справи про порушення профільного законодавства;

4) обставини, що підтверджують доводи уповноваженого на супроводження, з посиланням на відповідні докази;

5) пропонувані заходи впливу, яких уповноважений на супроводження вважає за необхідне вжити за результатами проведення розгляду справи про порушення профільного законодавства. У разі якщо уповноважений на супроводження вважає за необхідне застосувати до особи фінансові санкції (штрафи), зазначається конкретний розмір такої санкції в межах, передбачених статтею 50 цього Закону;

6) підпис уповноваженого на супроводження.

Інші вимоги до змісту та оформлення акта про правопорушення встановлюються Комісією.

4. Уповноважений на супроводження у випадках, встановлених Комісією як колегіальним органом, разом з проектом акта про правопорушення може направити проект угоди про врегулювання наслідків вчинення порушення профільного законодавства, складений відповідно до вимог статті 38 цього Закону.

Особа, щодо якої планується скласти акт про правопорушення, може відмовитися від пропозиції укладення угоди про врегулювання наслідків вчинення порушення профільного законодавства (далі — угода про врегулювання) або протягом зазначеного уповноваженим на супроводження строку надати пропозиції щодо зміни тексту проекту такої угоди.

У разі якщо уповноваженим на супроводження не направлено проект угоди про врегулювання, особа, щодо якої планується скласти акт про правопорушення, може самостійно запропонувати укладення такої угоди, проект якої складається та розглядається з урахуванням вимог статті 38 цього Закону.

У разі недотримання згоди щодо укладення угоди про врегулювання факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

5. У разі отримання від особи, щодо якої складено проект акта про правопорушення, коментарів, пропозицій (зокрема щодо укладення угоди про врегулювання або зміни тексту проекту такої угоди), пояснень та/або заперечень уповноважений на супроводження здійснює їх розгляд протягом розумного строку, але не більше одного місяця з дня їх отримання. За результатами такого розгляду уповноважений на супроводження:

1) у разі необхідності — з метою організації перевірки інформації, отриманої від особи, щодо якої складено проект акта про правопорушення, вживає додаткових дій, передбачених порядком розгляду справ про порушення профільного законодавства відповідно до статті 37 цього Закону, або ініціює проведення розслідування відповідно до статті 34 цього Закону;

2) у разі необхідності вносить зміни до тексту проекту акта про правопорушення та/або до тексту проекту угоди про врегулювання, після чого за потреби направляє змінений проект акта та/або змінений проект угоди особі, щодо якої складено такий проект акта, для надання коментарів, пропозицій, пояснень та/або заперечень із зазначенням строку для їх надання, який не може становити менше п'яти робочих днів з дня, наступного за днем отримання такою особою зміненого проекту (змінених проектів);

3) у разі досягнення згоди щодо тексту проекту угоди про врегулювання зупиняє складання акта про правопорушення та подає таку угоду про врегулювання до Колегії уповноважених на розгляд справ;

4) у разі відсутності пропозицій щодо укладення угоди про врегулювання або недотримання згоди щодо її тексту направляє акт про правопорушення разом з матеріалами, на підставі яких здійснювалася підготовка такого акта, з коментарями, пропозиціями, поясненнями та/або запереченнями (за наявності) особи, щодо якої складено такий акт, до Колегії уповноважених на розгляд справ.

У разі якщо особа, щодо якої складено проект акта про правопорушення, протягом строку, зазначеного уповноваженим на супроводження, не надала коментарів, пропозицій (зокрема щодо ук-

ладення угоди про врегулювання або зміни тексту проекту такої угоди), пояснень та/або заперечень, уповноважений на супроводження вчиняє дії, передбачені пунктом 1 або 4 цієї частини, невідкладно після завершення зазначеного строку.

6. Уповноважений на супроводження у процесі фіксації факту вчинення порушення профільного законодавства має право:

1) ініціювати укладення, укладати та подавати на затвердження до Колегії уповноважених на розгляд справ угоду про врегулювання;

2) ініціювати проведення розслідування відповідно до статті 34 цього Закону;

3) у процесі проведення розгляду справи про порушення профільного законодавства, що здійснюється відповідно до статті 37 цього Закону, надавати інформацію, документи, докази та заявляти клопотання, зокрема щодо залучення експертів та/або свідків, уповноваженому на розгляд справи;

4) здійснювати інші права, передбачені цим Законом.

7. Рішення, які у процесі фіксації факту вчинення порушення профільного законодавства має право прийняти уповноважений на супроводження, оформлюються постановами в порядку, визначеному Комісією як колегіальним органом.

8. Особа, щодо якої складається акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, має право:

1) отримувати правничу допомогу;

2) отримувати копії постанов, що виносяться уповноваженим на супроводження;

3) ознайомлюватися з матеріалами, на підставі яких здійснюється підготовка проекту акта про правопорушення, виготовляти копії з таких матеріалів (крім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом);

4) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення у відповідь на отримані від уповноваженого на супроводження пропозиції або документи та заявляти клопотання у процесі фіксації факту вчинення порушення профільного законодавства. Такі коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення підлягають обов'язковому долученню до матеріалів, на підставі яких здійснюється підготовка акта про правопорушення;

5) ініціювати укладення, укладати угоду про врегулювання;

6) оскаржувати в судовому порядку винесені щодо неї постанови уповноваженого на супроводження;

7) не визнавати свою винуватість у вчиненні правопорушення або відмовитися давати пояснення, показання та/або будь-який момент відмовитися відповідати на окремі запитання, у разі якщо такі пояснення, показання та/або відповіді можуть стати підставою для притягнення її до відповідальності;

8) відмовитися давати пояснення, показання, які можуть стати підставою для притягнення її близьких родичів або членів її сім'ї до відповідальності;

9) бути негайно повідомлено уповноваженим на супроводження про свої права, передбачені цією статтею;

10) здійснювати інші права, передбачені законом.

Стаття 37. Розгляд справ про порушення профільного законодавства

1. Метою розгляду справ про порушення профільного законодавства (далі — справи про правопорушення) є:

1) захист осіб, які не вчинили порушень профільного законодавства, від притягнення до відповідальності;

2) притягнення до відповідальності осіб, які вчинили порушення профільного законодавства;

3) застосування належних правових процедур врегулювання наслідків вчинення порушень профільного законодавства.

2. Комісія за результатами здійснення нагляду, проведення інспекцій або розслідувань на ринках капіталу та організованих товарних ринках має право притягати до відповідальності осіб, винних у порушенні профільного законодавства.

Порядок розгляду справ про порушення профільного законодавства (далі — порядок розгляду) встановлюється Комісією як колегіальним органом.

3. Керівник Колегії уповноважених на розгляд справ протягом одного робочого дня, наступного за днем отримання акта про правопорушення разом з наданими до нього матеріалами, на підставі яких здійснювалася підготовка такого акта, та з коментарями, пропозиціями, пояснен-

нями та/або запереченнями (за наявності) особи, щодо якої складено такий акт, або отримання угоди про врегулювання, визначає уповноваженого на розгляд справ, який здійснюватиме розгляд справи про правопорушення.

У разі спричинення істотної шкоди інвесторам, залежно від тяжкості або ірраціональності порушення профільного законодавства, обсягів діяльності особи, яка вчинила таке порушення, або величини доходів, які були отримані нею внаслідок його вчинення, або збитків, яких їй вдалося уникнути, та в інших випадках, передбачених порядком розгляду, керівник Колегії уповноважених на розгляд справ у строк, встановлений абзацом першим цієї частини, визначає декількох уповноважених на розгляд справ, які здійснюватимуть розгляд справи про правопорушення.

4. Уповноважений на розгляд справ у процесі проведення розгляду справи про правопорушення має право:

1) розглядати питання щодо притягнення особи, винної у порушенні профільного законодавства, до відповідальності, передбаченої цим Законом;

2) вимагати надання будь-якої інформації (незалежно від способу її збереження або відображення), необхідної для здійснення розгляду справи;

3) залучати для розгляду справи експертів, перекладачів, свідків;

4) проводити, зокрема з використанням відео-, аудіозв'язку, опитування свідків.

У разі прийняття уповноваженим на розгляд справ рішення про проведення опитування свідків, передбаченого цим пунктом, він зобов'язаний не пізніше ніж за три робочі дні до дня опитування у порядку, визначеному Комісією як колегіальним органом, письмово повідомити свідка про проведення опитування. Повідомлення про проведення опитування може містити вимогу до свідка з'явитися для проведення опитування до приміщення Комісії. За згодою свідка його опитування може бути проведено до дати, зазначеної у повідомленні про проведення опитування.

Свідок має право обрати письмову форму проведення опитування, передбаченого цим пунктом, у порядку, визначеному Комісією як колегіальним органом. Обрання письмової форми проведення опитування не вважається відмовою від опитування. У разі обрання письмової форми проведення опитування свідок протягом трьох робочих днів надає у письмовій формі відповіді на запитання уповноваженого на розгляд справ та підписує документ з такими відповідями;

5) направляти особі, щодо якої складено акт про правопорушення, запит про вжиття заходів;

6) затверджувати угоду про врегулювання;

7) застосовувати заходи впливу контрольного характеру;

8) видавати розпорядження про усунення порушення профільного законодавства;

9) здійснювати інші права, передбачені цим Законом.

5. Особа, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, у процесі проведення розгляду справи про правопорушення має право:

1) отримувати правничу допомогу;

2) отримувати копії постанов, що виносяться уповноваженим (уповноваженими) на розгляд справ;

3) ознайомлюватися з матеріалами справи, виготовляти з них копії (крім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом);

4) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення, які підлягають обов'язковому долученню до матеріалів справи;

5) надавати інформацію, документи, докази та заявляти клопотання, у тому числі щодо залучення експертів, свідків;

6) ініціювати укладення, укладати угоду про врегулювання;

7) оскаржувати в судовому порядку винесені щодо неї уповноваженим (уповноваженими) на розгляд справ постанови, видані розпорядження та інші документи;

8) здійснювати інші права, передбачені законом.

6. Свідки мають право:

1) отримувати правничу допомогу;

2) ознайомлюватися протягом розумного строку з документами, наданими уповноваженим (уповноваженими) на розгляд справ;

3) отримувати пояснення щодо того, яким чином запитання, поставлені у процесі опитування, пов'язані з предметом розгляду справи про правопорушення;

4) ознайомлюватися протягом розумного строку з документом, що фіксує проведення (результати проведення) опитування;

5) надавати коментарі, пропозиції, пояснення та/або заперечення щодо зафіксованої під час (за результатами) опитування інформації;

6) виправляти (за потреби) стенограму чи протокол опитування;

7) здійснювати інші права, передбачені законом.

7. Особа, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, та свідки мають право:

1) не визнавати свою винуватість у вчиненні правопорушення або відмовитися давати пояснення, показання та/або у будь-який момент відмовитися відповідати на окремі запитання, якщо такі пояснення, показання та/або відповіді можуть стати підставою для притягнення їх до відповідальності;

2) відмовитися давати пояснення, показання, які можуть стати підставою для притягнення їхніх близьких родичів або членів їхніх сімей до відповідальності;

3) бути негайно повідомленими уповноваженим на розгляд справ про свої права, передбачені цією статтею.

8. Уповноважений (уповноважені) на розгляд справ, визначений (визначені) згідно із частиною третьою цієї статті, відповідно до порядку розгляду виносити (вносять) постанову про початок проведення розгляду справи про правопорушення та призначає (призначають) дату розгляду справи про правопорушення (акта про правопорушення або угоди про врегулювання).

9. Рішення, які у процесі проведення розгляду справи про правопорушення має право приймати уповноважений на розгляд справ, оформлюються постановами, розпорядженнями та іншими документами відповідно до порядку розгляду.

10. Розгляд справи про правопорушення здійснюється у присутності особи, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, та/або у присутності уповноваженого представника такої особи.

У разі якщо особа, щодо якої складено акт про правопорушення або з якою укладено угоду про врегулювання, та/або її уповноважений представник належним чином повідомлені про місце, дату та час розгляду справи про правопорушення, але без поважних причин не з'явилися, такий розгляд може бути здійснений уповноваженим (уповноваженими) на розгляд справи за її (її) відсутності. У такому разі уповноважений (уповноважені) на розгляд справи повинні (повинні) мати докази, які підтверджують факт отримання такою особою (її уповноваженим представником) повідомлення про місце, дату та час розгляду справи про правопорушення.

11. У процесі проведення розгляду справи про правопорушення уповноважений (уповноважені) на розгляд справ повинен (повинні) надати особі, щодо якої складено акт про правопорушення та не укладено угоду про врегулювання, можливість:

1) надати коментарі, пояснення та/або заперечення щодо акта про правопорушення у строк не менше 10 робочих днів;

2) запропонувати укласти угоду про врегулювання.

У разі якщо після винесення постанови про початок проведення розгляду справи про правопорушення особа, щодо якої складено акт про правопорушення, запропонувала укласти угоду про врегулювання, така пропозиція розглядається уповноваженим на супроводження відповідно до статті 36 цього Закону.

У разі якщо за результатами розгляду пропозиції про укладення угоди про врегулювання таку угоду було укладено після винесення постанови про початок проведення розгляду справи про правопорушення, уповноважений (уповноважені) на розгляд справ зупиняє (зупиняють) розгляд акта про правопорушення та призначає (призначають) дату розгляду угоди про врегулювання.

12. Під час проведення розгляду справи уповноважений (уповноважені) на розгляд справ зобов'язаний (зобов'язані) всебічно, повно і неупереджено дослідити

ти обставини можливого вчинення порушення профільного законодавства. Встановлення факту вчинення такого порушення не може здійснюватися на підставі доказів, отриманих з порушення вимог, встановлених цим Законом.

Усі сумніви щодо доведеності вчинення особою порушення профільного законодавства тлумачаться на користь такої особи.

13. Фізичні та юридичні особи зобов'язані не перешкоджати у проведенні розгляду справи про правопорушення шляхом:

1) ненадання або надання не в повному обсязі інформації, пов'язаної з предметом розгляду справи про правопорушення, крім випадків, передбачених пунктами 1 і 2 частини сьомої цієї статті;

2) надання недостовірної інформації;

3) надання інформації у формі або у спосіб, що унеможливує чи ускладнює її використання;

4) знищення документів, інформації, у тому числі які містяться в інформаційних системах (базах даних), інших матеріалів, що можуть бути доказами;

5) неприбуття без поважних причин для проведення опитування або неповідомлення про причини такого неприбуття, крім випадків, передбачених абзацами другим і третім пункту 4 частини четвертої цієї статті.

14. Під час проведення розгляду справи про правопорушення уповноважений (уповноважені) на розгляд справ виносити (вносять) постанову:

1) про зупинення проведення розгляду справи про правопорушення;

2) про відновлення проведення розгляду справи про правопорушення;

3) про завершення проведення розгляду справи про правопорушення;

4) про встановлення факту порушення профільного законодавства;

5) про застосування заходів впливу контрольного характеру;

6) про затвердження угоди про врегулювання або про відмову у затвердженні угоди про врегулювання;

7) інші постанови, визначені законодавством.

У разі винесення постанови про затвердження угоди про врегулювання постанови, передбачені пунктами 3—5 цієї частини, не виносяться.

Передбачені цією частиною постанови направляються особі, щодо якої вони винесені, протягом п'яти робочих днів з дня винесення.

15. Постанова про зупинення проведення розгляду справи про правопорушення виноситися:

1) у випадках, передбачених частиною шістнадцятою цієї статті;

2) у разі настання обставин, що перешкоджають подальшому розгляду справи.

Винесення постанови про зупинення проведення розгляду справи про правопорушення зупиняє перебіг строку давності, визначеного частиною двадцять першою цієї статті, у разі винесення постанови відповідно до пункту 1 цієї частини.

Проведення розгляду справи про правопорушення зупиняється з підстави, передбаченої пунктом 2 цієї частини, на період існування обставин, що перешкоджають подальшому розгляду справи.

16. Якщо у процесі проведення розгляду справи про правопорушення виявлені ознаки вчинення кримінального правопорушення у сфері ринків капіталу та організованих товарних ринків, уповноважений (уповноважені) на розгляд справ виносити (вносять) постанову про направлення повідомлення про вчинення кримінального правопорушення до відповідних правоохоронних органів та направляє (направляють) таке повідомлення з копіями матеріалів справи. У разі якщо за таким повідомленням розпочато кримінальне провадження, такий уповноважений виносить (такі уповноважені виносять) постанову про зупинення проведення розгляду справи про правопорушення на період кримінального провадження, крім випадків, передбачених абзацом третім цієї частини.

Протягом кримінального провадження, розпочатого за наслідками повідомлення про вчинення кримінального правопорушення, направленого уповноваженим (уповноваженими) на розгляд справ, перебіг строків притягнення особи до відповідальності, визначених частиною двадцять першою цієї статті, зупиняється, крім випадків, передбачених абзацом третім цієї частини.

У разі якщо за результатами розгляду пропозиції про укладення угоди про врегулювання таку угоду було укладено після винесення постанови про початок проведення розгляду справи про правопорушення, уповноважений (уповноважені) на розгляд справ зупиняє (зупиняють) розгляд акта про правопорушення та призначає (призначають) дату розгляду угоди про врегулювання.

У разі якщо у процесі проведення розгляду справи ознаки кримінального правопорушення у сфері ринків капіталу та організованих товарних ринків встановлені одночасно з ознаками порушення профільного законодавства, уповноважений (уповноважені) на розгляд справ може (можуть) не виносити постанову про зупинення проведення розгляду справи про правопорушення.

17. Уповноважений (уповноважені) на розгляд справ, крім випадків, передбачених абзацом третім частини шістнадцятої цієї статті, у разі якщо було розпочато кримінальне провадження за наслідками надісланого таким уповноваженим (такими уповноваженими) повідомлення, передбаченого абзацом першим частини шістнадцятої цієї статті, виносити (вносять):

1) постанову про відновлення проведення розгляду справи про правопорушення — у разі якщо кримінальне провадження закрито з підстави, передбаченої пунктом 2 частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України, або з цієї самої підстави судом ухвалено виправдувальний вирок;

2) постанову про завершення проведення розгляду справи про правопорушення — у разі якщо кримінальне провадження закрито з інших підстав, передбачених статтею 284 Кримінального процесуального кодексу України;

3) постанову про завершення проведення розгляду справи про правопорушення — у разі якщо у кримінальному провадженні ухвалено судові рішення, у якому суд вирішив обвинувачення по суті.

18. Постанова про відновлення проведення розгляду справи про правопорушення виноситися у разі:

1) настання випадку, передбаченого пунктом 1 частини сімнадцятої цієї статті;

2) якщо угода про врегулювання вважається розірваною з підстави, передбаченої абзацом першим частини п'ятої статті 38 цього Закону;

3) зникнення обставин, що перешкождали розгляду справи.

19. Постанова про завершення проведення розгляду справи про правопорушення виноситися у разі:

1) якщо за наслідками розгляду справи про правопорушення встановлено відсутність складу порушення профільного законодавства або малозначність такого порушення;

2) настання випадку, передбаченого пунктом 2 або 3 частини сімнадцятої цієї статті.

20. Постанова про встановлення факту порушення профільного законодавства виноситися у разі встановлення складу порушення такого законодавства та за умови, що особа підлягає звільненню від відповідальності у зв'язку із завершенням визначеного частиною двадцять першою цієї статті строку притягнення до передбаченої цим Законом відповідальності за порушення профільного законодавства.

Передбачена абзацом першим цієї частини постанова може бути оскаржена у судовому порядку в частині встановлення складу порушення профільного законодавства.

21. Особа звільняється від передбаченої цим Законом відповідальності за порушення профільного законодавства, якщо минуло:

1) дев'ять місяців з дня виявлення порушення або три роки з дня вчинення порушення, крім випадків, зазначених у пункті 2 цієї частини;

2) п'ять років з дня вчинення порушення заборони (заборон), передбаченої (передбачених) статтями 21 та/або 22 Закону України «Про товарні біржі» та/або статтями 150, 153 та/або 159 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», а при триваючому порушенні, зазначеному в цьому пункті, — три роки з дня його виявлення.

Перебіг строків, визначених цією частиною, зупиняється у випадках, передбачених цією статтею.

22. Постанова про застосування заходів впливу контрольного характеру виноситися у разі встановлення складу порушення профільного законодавства та за умови, що не закінчилися строки давності, визначені частиною двадцять першою цієї статті.

23. При визначенні заходів впливу контрольного характеру, які підлягають застосуванню за наслідками встановлення вчинення порушення профільного законодавства, уповноважений (уповноважені) на розгляд справ зобов'язаний

(зобов'язані) взяти до уваги такі обставини:

1) тяжкість і тривалість порушення;

2) фінансовий стан порушника та прогнозовані наслідки для його фінансового стану, спричинені застосуванням до такого порушника фінансових санкцій (штрафів) за порушення профільного законодавства;

3) вигода (отриманий прибуток або збитки, яких вдалося уникнути), одержана порушником внаслідок вчинення порушення (якщо сума вигоди може бути визначена);

4) збитки третіх осіб, спричинені внаслідок вчинення порушення, якщо сума таких збитків може бути визначена;

5) інші порушення профільного законодавства, вчинені порушником протягом останніх 10 років, що передують дню винесення відповідної постанови;

6) умисність або необережність вчинення порушення;

7) співпраця порушника з Комісією;

8) заходи, вжиті порушником з метою запобігання повторному вчиненню порушення;

9) наслідки вчинення порушення для фінансової системи та/або системи організованих товарних ринків, зокрема виникнення системних ризиків для функціонування ринків капіталу внаслідок вчиненого порушення;

10) обставини, що відповідно до закону обтяжують відповідальність;

11) обставини, що пом'якшують відповідальність;

12) інші обставини, що мають значення для об'єктивного визначення заходів впливу контрольного характеру.

У разі якщо порушником профільного законодавства є фінансова установа, нагляд за діяльністю якої здійснює Національний банк України, уповноважений (уповноважені) на розгляд справ також повинен (повинні) брати до уваги інформацію, отриману від Національного банку України, щодо діяльності зазначеного суб'єкта, зокрема про його фінансовий стан та прогнозовані для його діяльності наслідки, спричинені застосуванням фінансових санкцій (штрафів) за порушення профільного законодавства.

24. У разі якщо станом на дату винесення постанови про встановлення факту порушення профільного законодавства або постанови про застосування заходів впливу контрольного характеру порушення профільного законодавства триває, уповноважений (уповноважені) на розгляд справ одночасно з винесенням відповідної постанови видає (видають) розпорядження про усунення порушення профільного законодавства, в якому зазначаються:

1) заходи, яких особа зобов'язана вжити з метою припинення порушення;

2) строк вжиття заходів, передбачених пунктом 1 цієї частини;

3) порядок звітування про вжиті заходи;

4) наслідки невиконання розпорядження.

Передбачене цією частиною розпорядження направляється особі, щодо якої воно видано, протягом п'яти робочих днів з дня видання.

25. Постанова про відмову в затвердженні угоди про врегулювання виноситися у разі, якщо:

1) умови угоди суперечать вимогам закону;

2) умови угоди не відповідають інтересам суспільства;

3) умови угоди порушують права, свободи чи інтереси сторін або інших осіб;

4) існують обґрунтовані підстави вважати, що укладення угоди не було добровільним;

5) очевидна неможливість виконання стороною угоди взятих на себе за угодою зобов'язань;

6) відсутні фактичні підстави для визнання винуватості.

У разі винесення постанови про відмову в затвердженні угоди про врегулювання, яку було подано до Колегії уповноважених на розгляд справ у випадку, передбаченому пунктом 3 частини п'ятої статті 36 цього Закону, уповноважений на супроводження відновлює процес фіксації факту порушення профільного законодавства в порядку, передбаченому статтею 36 цього Закону.

Постанова про затвердження угоди про врегулювання виноситися у разі, якщо відсутні підстави для відмови в затвердженні такої угоди, визначені пунктами 1—6 цієї частини. Угода про врегулювання є невід'ємною частиною постанови про затвердження угоди про врегулювання.

Винесення постанови про затвердження угоди про врегулювання зупиняє

розгляд справи про правопорушення та перебіг строків давності, визначених частиною двадцять першою цієї статті, на строк до виконання такої угоди або до настання обставин, передбачених абзацом першим частини п'ятої статті 38 цього Закону, за яких така угода вважається розірваною.

26. Постанови, передбачені пунктами 1—6 частини чотирнадцятої цієї статті, повинні містити:

1) ідентифікаційні дані особи, щодо якої складено акт про правопорушення та/або з якою укладено угоду про врегулювання;

2) відповідні норми профільного законодавства, за порушення яких щодо особи складено акт про правопорушення та/або вчинення яких така особа визнала, уклавши угоду про врегулювання;

3) передбачені цією статтею підстави винесення постанови, обґрунтування та мотиви застосування таких підстав;

4) строки і порядок набрання постановою законної сили та її оскарження;

5) порядок отримання копій постанови;

6) інші відомості, визначені порядком розгляду.

У разі винесення постанов, передбачених пунктами 3—6 частини чотирнадцятої цієї статті, додатково зазначається рішення щодо речових доказів.

У разі винесення постанови, передбаченої пунктом 4 частини чотирнадцятої цієї статті, додатково зазначаються докази підтвердження вчинення порушення із зазначенням мотивів врахування доказів, що містяться у матеріалах справи, у разі неврахування окремих доказів — мотиви неврахування, а також підстави звільнення від відповідальності відповідно до строків давності, визначених частиною двадцять першою цієї статті.

У разі винесення постанови, передбаченої пунктом 5 частини чотирнадцятої цієї статті, додатково зазначаються докази підтвердження вчинення порушення із зазначенням мотивів врахування доказів, що містяться у матеріалах справи, у разі неврахування окремих доказів — мотиви неврахування, а також заходи впливу контрольного характеру, призначені за кожне з порушень, що визнано доведеним, із зазначенням обставин, передбачених частиною двадцять третьою цієї статті, що були взяті до уваги при визначенні таких заходів впливу.

У разі винесення постанови про затвердження угоди про врегулювання, передбаченої пунктом 6 частини чотирнадцятої цієї статті, додатково зазначаються відомості про укладену угоду про врегулювання (її реквізити, зміст та передбачені нею заходи контрольного характеру).

27. Вимоги до форми та інші вимоги до змісту постанов, передбачених цією статтею, встановлюються порядком розгляду.

28. Постанови, винесені відповідно до цієї статті, набирають чинності з моменту їх винесення.

29. Постанова, винесена відповідно до цієї статті, може бути оскаржена виключно до суду у порядку, встановленому законом.

30. У разі якщо винесена відповідно до цієї статті постанова про застосування заходів впливу контрольного характеру, якою передбачено застосування до особи заходу контрольного характеру у вигляді накладення штрафу, протягом одного місяця з дня набрання нею чинності не була самостійно виконана особою, щодо якої застосовано такий захід контрольного характеру, або не була оскаржена у судовому порядку, така постанова набуває статусу виконавчого документа, підлягає оформленню Комісією відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законом.

У разі якщо зазначена постанова протягом одного місяця з дня набрання нею чинності була оскаржена у судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про визнання зазначеної постанови протиправною та скасування, така постанова набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням щодо такої постанови з урахуванням строків, передбачених Законом України «Про виконавче провадження».

31. Про застосування заходів впливу контрольного характеру до фінансових установ, нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, або посадових осіб таких установ Комісія інформує Національний банк України протягом трьох робочих днів з дня винесення відповідної постанови.

32. Кошти від сплати штрафів за порушення профільного законодавства зараховуються до загального фонду Державного бюджету України.

Стаття 38. Угода про врегулювання наслідків вчинення порушення профільного законодавства

1. Угода про врегулювання — це укладений між Комісією та особою, щодо якої складено акт про правопорушення або проект такого акта, у письмовій формі та у порядку, встановленому Комісією, договір, за яким така особа зобов'язується виконати умови, передбачені частиною четвертою цієї статті, а Комісія зобов'язується припинити притягнення такої особи до відповідальності за порушення профільного законодавства.

Угода про врегулювання від імені Комісії укладається уповноваженим на супроводження. Угода про врегулювання підлягає затвердженню уповноваженим (уповноваженими) на розгляд справ та набирає чинності після винесення постанови про затвердження такої угоди в порядку, визначеному статтею 37 цього Закону.

2. Угода про врегулювання може бути укладена виключно до винесення постанови, передбаченої пунктом 3, 4 або 5 частини чотирнадцятої статті 37 цього Закону.

3. Уповноважений на супроводження при вирішенні питання про укладення угоди про врегулювання зобов'язаний враховувати:

1) обставини, визначені пунктами 1—12 частини двадцять третьої статті 37 цього Закону;

2) наявність суспільного інтересу в забезпеченні якомога швидшого проведення розгляду справи про правопорушення, підвищенні ефективності здійснення державного нагляду на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

4. Обов'язковими умовами угоди про врегулювання є:

1) визнання особою, з якою укладено угоду, вчинення нею порушення профільного законодавства;

2) зменшення розміру фінансової санкції (штрафу), зазначеного уповноваженим на супроводження в акті про правопорушення або у проекті такого акта, та/або незастосування додаткового заходу впливу контрольного характеру;

3) добровільна сплата особою, з якою укладено угоду, застосованої до неї фінансової санкції (штрафу) відповідно до строків, погоджених сторонами угоди, вжиття такою особою заходів для усунення та/або недопущення у подальшій діяльності порушень, запобігання здійсненню (припиненню) забороненої діяльності, підвищення ефективності функціонування та/або адекватності системи внутрішнього контролю тощо.

Угода про врегулювання може містити інші умови, зокрема про відшкодування особою, з якою укладено таку угоду, збитків, завданих фізичним, юридичним особам, державі або територіальній громаді внаслідок вчинення порушення профільного законодавства.

5. У разі якщо особа, з якою укладено угоду про врегулювання, не виконала умови такої угоди або оскаржила постанову про її затвердження в судовому порядку, така угода вважається розірваною.

Невиконання умов угоди про врегулювання особою, з якою укладено таку угоду, належить до обставин, що обтяжують відповідальність, крім наявності підстав звільнення від відповідальності за порушення зобов'язання, визначених статтею 617 Цивільного кодексу України.

6. Контроль за належним виконанням умов затвердженої угоди про врегулювання здійснює уповноважений на супроводження.

Якщо угода про врегулювання вважається розірваною у випадках, передбачених абзацом першим частини п'ятої цієї статті, уповноважений на супроводження невідкладно:

1) у разі якщо складення акта про правопорушення було зупинено у випадках, передбачених пунктом 3 частини п'ятої статті 36 цього Закону, завершує складення акта про правопорушення відповідно до вимог та у порядку, визначених статтею 36 цього Закону, зазначає інформацію щодо розірвання угоди про врегулювання у такому акті та подає його до Колегії уповноважених на розгляд справ для подальшого розгляду в порядку, встановленому статтею 37 цього Закону;

2) у разі якщо постанова про початок проведення розгляду справи про правопорушення була винесена на підставі ра-

ніше поданого акта про правопорушення, на заміну раніше поданого акта складає новий акт про правопорушення відповідно до вимог та у порядку, визначених статтею 36 цього Закону, зазначає інформацію щодо розірвання угоди про врегулювання у такому акті та подає його до Колегії уповноважених на розгляд справ для подальшого розгляду в порядку, встановленому статтею 37 цього Закону.

7. Комісія у порядку, встановленому нею як колегіальним органом, оприлюднює інформацію про укладені угоди про врегулювання на своєму офіційному веб-сайті.

Стаття 39. Заміна Комісією керівника, тимчасовий керівник виконавчого органу професійного учасника ринків капіталу, професійного учасника організованого товарного ринку, особи, яка провадить діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками

1. За умови настання негативних наслідків для клієнтів юридичних осіб, зазначених у цій частині, та/або інвесторів, Комісія має право відповідно до постанови, винесеної нею як колегіальним органом, звернутися офіційним каналом зв'язку до юридичних осіб, зазначених у пунктах 1—3 цієї частини, та до їх власників з пропозицією про заміну протягом розумного строку керівника (керівників) виконавчого органу таких юридичних осіб.

До юридичних осіб, на яких поширюються положення цієї статті, належать:

1) професійні учасники ринків капіталу (крім банків);

2) професійні учасники організованих товарних ринків;

3) особи, які провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками (крім пов'язаних агентів).

2. Негативні наслідки, зазначені у частині першій цієї статті, можуть бути спричинені:

1) наявністю фінансової нестабільності відповідно до критеріїв, визначених Комісією;

2) наявністю публічного корпоративного конфлікту в осіб, зазначених у частині першій цієї статті;

3) арештом або набранням законної сили обвинувальним вироком щодо керівника особи, зазначеної у пунктах 1—3 частини першої цієї статті, що робить неможливим виконання таким керівником своїх посадових обов'язків;

4) порушенням вимог профільного законодавства, передбачених для припинення провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках або діяльності, пов'язаної з ринками капіталу та організованими товарними ринками, юридичною особою, зазначеною у пунктах 1—3 частини першої цієї статті.

3. У разі якщо протягом п'яти робочих днів офіційним каналом зв'язку не надійшла відповідь на звернення Комісії, передбачене абзацом першим частини першої цієї статті, або у разі отримання необґрунтованої відмови на таке звернення, Комісія як колегіальний орган може винести постанову про призначення тимчасового керівника виконавчого органу юридичної особи, зазначеної у пунктах 1—3 частини першої цієї статті (далі — тимчасовий керівник).

4. Наслідки призначення тимчасового керівника встановлюються частиною чотирнадцятою цієї статті.

5. Тимчасовий керівник, залежно від підстав його призначення, виконує такі завдання:

1) у випадках, визначених пунктами 1—3 частини другої цієї статті, — забезпечує виконання чинних зобов'язань осіб, зазначених у частині першій цієї статті, перед клієнтами та інвесторами з метою недопущення порушення прав клієнтів та інвесторів, без можливості взяття нових зобов'язань;

2) у випадках, визначених пунктом 4 частини другої цієї статті, — забезпечує відповідно до вимог профільного законодавства припинення провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках або діяльності, пов'язаної з ринками капіталу та організованими товарними ринками, юридичною особою, тимчасовим керівником якої його призначено.

6. Тимчасовий керівник може бути призначений на строк до 12 місяців. Зазначений строк може бути продовжений на строк до шести місяців виключно у разі, якщо умови, за яких тимчасового керівника було призначено, зберігаються.

Порядок призначення тимчасового керівника, умови та порядок його діяльності встановлюються Комісією як колегіальним органом.

7. Інформація про призначення тимчасового керівника оприлюднюється у день його призначення на офіційному веб-сайті Комісії.

8. Тимчасовим керівником може бути:

1) незалежний експерт (за договором);

2) особа, запропонована СРО, членом якої є особа, зазначена у пункті 1 частини першої цієї статті, за умови що така особа відповідає вимогам, встановленим Комісією.

Тимчасовим керівником може бути лише особа, яка має високі професійні та моральні якості, бездоганну ділову репутацію, вищу освіту у галузі права або економіки та досвід роботи, необхідний для виконання функцій тимчасового керівника, відповідно до вимог, встановлених Комісією.

9. Комісія з урахуванням вимог та у порядку, що передбачені цією статтею, має право у будь-який момент усунути тимчасового керівника від виконання обов'язків, зокрема у разі невідповідності його діяльності вимогам, встановленим Комісією.

10. У разі призначення тимчасового керівника Комісія укладає з ним договір, типовою формою якого затверджується Комісією як колегіальним органом.

Оплата праці тимчасового керівника, а також спеціалістів, залучених тимчасовим керівником для забезпечення здійснення своїх повноважень, проводиться згідно з укладеними з ними договорами за рахунок коштів особи, тимчасовим керівником якої його призначено.

Відносини, пов'язані з виконанням функцій тимчасового керівника, не підпадають під дію законодавства про працю та здійснюються на підставі договору, укладеного з ним Комісією, у тому числі щодо оплати праці тимчасового керівника.

11. Тимчасовим керівником не може призначатися особа, яка є кредитором, пов'язаною особою або акціонером (учасником) особи, зазначеної у частині першій цієї статті.

12. Тимчасовий керівник не має права:

1) приймати прямо або опосередковано будь-які послуги, подарунки та інші цінності від осіб, заінтересованих у вчиненні будь-яких дій, пов'язаних з призначенням тимчасового керівника;

2) використовувати або надавати дозвіл на використання майна, яке тимчасовий керівник має право контролювати, у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб;

3) розголошувати інформацію про діяльність особи, тимчасовим керівником якої його призначено, якщо це не пов'язано з виконанням завдань тимчасового керівника.

13. Невиконання або неналежне виконання тимчасовим керівником своїх завдань, що завдало збитків особі, тимчасовим керівником якої його призначено, або іншим учасникам ринків капіталів та/або учасникам товарних спот-ринків, є підставою для припинення виконання ним обов'язків та відшкодування завданих збитків у повному обсязі.

14. З дня винесення Комісією постанови про призначення тимчасового керівника повноваження органів управління (крім загальних зборів акціонерів (учасників) та осіб, які виконують управлінські функції в особі, в якій призначено тимчасового керівника, переходять до тимчасового керівника.

Повноваження органів управління особи, у якій призначено тимчасового керівника, поновлюються з дня припинення повноважень тимчасового керівника.

Правочини, вчинені від імені або в інтересах особи, в якій призначено тимчасового керівника, після такого призначення керівником, який був замінений таким призначенням, або іншою особою, яка виконує управлінські функції у такій особі, є нікчемними.

15. Повноваження тимчасового керівника припиняються з дня винесення Комісією як колегіальним органом постанови про припинення повноважень тимчасового керівника або з дня завершення строку, визначеного частиною п'ятою цієї статті.

Підставою для винесення постанови, передбаченої абзацом першим цієї частини, є:

1) подання тимчасовим керівником відповідної заяви;

2) неможливість виконання повноважень тимчасового керівника за станом здоров'я;

3) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо тимчасового керівника;

4) невідповідність тимчасового керівника вимогам, передбаченим цією статтею;

5) усунення тимчасового керівника від виконання обов'язків відповідно до частини восьмої цієї статті;

6) невиконання або неналежне виконання тимчасовим керівником своїх обов'язків відповідно до частини дванадцятої цієї статті;

7) смерть тимчасового керівника.

16. Тимчасовий керівник звітує про свою діяльність у порядку, встановленому Комісією як колегіальним органом.

17. Збитки, заподіяні тимчасовим керівником особі, у якій його призначено, за рішенням суду відшкодовуються Комісією такій особі в повному обсязі. Після відшкодування зазначених збитків Комісія має право зворотної вимоги (регресу) до особи, яка виконувала повноваження тимчасового керівника, у розмірі виплаченого відшкодування.

Стаття 40. Оприлюднення інформації в рамках здійснення правозастосування

1. Комісія у встановленому нею порядку після завершення проведення інспекції оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті інформацію про початок та завершення такої інспекції.

Узагальнені результати інспекцій, зокрема знеособлена інформація щодо недоліків у діяльності учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, виявлених у ході інспекцій, та узагальнені рекомендації щодо усунення таких недоліків оприлюднюються на офіційному веб-сайті Комісії.

2. Комісія у встановленому нею порядку після завершення проведення розслідування оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті інформацію про початок та завершення такого розслідування.

Вимоги абзацу першого цієї частини не поширюються на розслідування, що проводяться за запитом регулятора — підписанта Меморандуму IOSCO.

Постанови, які виносяться під час проведення розслідування, не підлягають оприлюдненню.

Будь-яка особа (крім уповноваженого на проведення розслідування) може розголошувати відомості розслідування, зокрема шляхом надання коментарів, лише за письмовою згодою уповноваженого на проведення розслідування та в обсязі, в якому такий уповноважений визнає можливим розголошення. Уповноважений на проведення розслідування надає письмову згоду на розголошення іншою особою відомостей розслідування за погодженням з безпосереднім керівником. Уповноважений на проведення розслідування може розголошувати відомості розслідування лише за письмовою згодою безпосереднього керівника.

Уповноважений на проведення розслідування попереджає осіб, яким стали відомі відомості розслідування у зв'язку з участю в ньому, про обов'язок нерозголошення таких відомостей без його письмової згоди. Незаконне розголошення відомостей розслідування тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Комісія у встановленому нею порядку оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті інформацію про застосування заходів впливу контрольного характеру за результатами проведення розгляду справи про правопорушення.

Зазначена у цій частині інформація оприлюднюється невідкладно після направлення постанови про застосування заходів впливу контрольного характеру та розпорядження про усунення порушення профільного законодавства (у разі його видання) або постанови про затвердження угоди про врегулювання особи, щодо якої винесено відповідну постанову (видано розпорядження).

Інформація, що оприлюднюється, повинна містити, зокрема, дані про вид та ступінь тяжкості вчинених порушень профільного законодавства, а також ідентифікувати осіб, щодо яких застосовано відповідні заходи впливу контрольного характеру.

4. Комісія у встановленому нею порядку має право здійснювати на своєму офіційному веб-сайті офіційні повідомлення, пов'язані із здійсненням нею правозастосування, за умови що такі повідомлення не призводять до оприлюднення інформації з обмеженим доступом»;

17) доповнити статтями 41—48 такого змісту:

«Стаття 41. Сфера застосування законодавства про інформаторів

1. Положення статей 42—48 цього Закону застосовуються у випадках, якщо повідомлення про фактичне або потенційне порушення профільного законодавства (далі — повідомлення про порушення) здійснюється:

1) фізичною особою, яка працює або працювала за трудовим договором (контрактом);

2) фізичною особою — підприємцем або особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, за умови що така особа не є працівником у межах цієї підприємницької чи незалежної професійної діяльності;

3) учасниками (акціонерами);

4) особою, яка здійснює або здійснювала управлінські функції;

5) особою, яка проходить або проходила стажування (набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань);

6) особою, яка надає або надавала послуги, виконує або виконувала роботи (у тому числі за договором підряду) для осіб, щодо яких здійснює повідомлення про фактичні або потенційні порушення вимог законодавства;

7) особою, яка перебуває у процесі працевлаштування, якщо повідомлена інформація здобута у процесі працевлаштування чи переговорів, що йому передували;

8) іншою особою, яка відповідно до вимог цього Закону здійснює повідомлення про порушення.

Особі, зазначені у цій частині, є інформаторами.

2. Положення цього Закону щодо захисту інформаторів, крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті, застосовуються у разі виконання обох таких умов:

1) інформатор має обґрунтовані підстави вважати, що інформація, зазначена у повідомленні про порушення, на момент подання такого повідомлення відповідає дійсності;

2) повідомлення про порушення здійснено шляхом:

а) внутрішнього повідомлення — інформатор повідомив про фактичне або потенційне порушення профільного законодавства уповноважених осіб (уповноважених підрозділи) учасника ринків капіталу та/або учасника товарних спот-ринків, якого стосується повідомлення про порушення;

б) повідомлення Комісії — інформатор повідомив про фактичне або потенційне порушення профільного законодавства відокремлений структурний підрозділ Комісії, що забезпечує отримання Комісією повідомлень про порушення та вжиття заходів реагування на них;

в) публічного повідомлення — інформатор з дотриманням будь-якої з умов, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої статті 46 цього Закону, оприлюднив інформацію про фактичне або потенційне порушення профільного законодавства через медіа або у мережі Інтернет. Для цілей цієї частини передача інформації медіа, здійснена інформатором, вважається публічним повідомленням.

У разі дотримання умов пунктів 1 і 2 цієї частини положення цього Закону щодо захисту інформаторів застосовуються також до інформаторів, які анонімно здійснили повідомлення про порушення.

3. Інформатори можуть повідомляти про фактичне або потенційне порушення профільного законодавства правоохоронні органи, органи державної влади, інші державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, які отримали повідомлення про порушення, невідкладно, але не пізніше трьох робочих днів з дня, наступного за днем отримання, надсилають копію такого повідомлення до Комісії.

Правоохоронні органи, органи державної влади, інші державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, які отримали повідомлення про порушення, невідкладно, але не пізніше трьох робочих днів з дня, наступного за днем отримання, надсилають копію такого повідомлення до Комісії. Інформація, що міститься у повідомленні про порушення, належить до службової інформації, доступ до якої обмежується відповідно до законодавства.

4. Положення цього Закону щодо захисту інформаторів застосовуються також до:

1) осіб, які у зв'язку з пов'язаністю з інформатором відносинами, передбаченими частиною першою цієї статті, конфіденційно надавали допомогу інформатору у здійсненні повідомлення про порушення;

2) колег або родичів інформатора, якщо здійснення інформатором повідомлення про порушення може призвести до безпідставного порушення їхніх законних інтересів;

3) юридичної особи, учасником (акціонером) або найманим працівником якої є інформатор.

5. Звуження змісту та обсягу прав, передбачених статтями 42—48 цього Закону, у тому числі у зв'язку із вчиненням особами будь-яких правочинів, не допускається.

6. Вчинення будь-яких дій, що перешкоджають здійсненню повідомлення про порушення, забороняється.

7. Здійснення завідомо неправдивого повідомлення про порушення забороняється.

За подання завідомо неправдивого повідомлення про порушення особа, яка здійснила таке повідомлення, несе відповідальність відповідно до закону.

Стаття 42. Внутрішнє повідомлення

1. Учасники ринків капіталу та учасники товарних спот-ринків зобов'язані відповідно до вимог, встановлених Комісією, забезпечити створення та функціонування каналів зв'язку, які можуть бути використані особами, зазначеними у частині першій статті 41 цього Закону, для здійснення внутрішнього повідомлення.

Вимоги абзацу першого цієї частини не застосовуються до:

1) учасників ринків капіталу та учасників товарних спот-ринків, середня кількість працівників яких, за даними фінансової звітності за попередній звітний період, не перевищує 50 осіб;

2) новостворених юридичних осіб на період до складання першої фінансової звітності відповідно до вимог законодавства;

3) інвесторів у фінансові інструменти, які не належать до інших категорій учасників ринків капіталу та учасників товарних спот-ринків.

Отримання внутрішнього повідомлення може бути організовано каналами зв'язку, що перебувають у спільному користуванні юридичних осіб — отримувачів такої інформації, у разі якщо середня кількість працівників кожної з таких юридичних осіб, за даними фінансової звітності за попередній звітний період, не перевищує 249 осіб, за умови дотримання вимог цього Закону щодо обмеження доступу до такої інформації неуповноважених осіб.

2. Особи, яким відомо про порушення профільного законодавства або обставини, що можуть призвести до такого порушення, повідомляють таку інформацію шляхом здійснення внутрішнього повідомлення, якщо таке повідомлення дасть змогу уникнути або усунути зазначене порушення, за умови відсутності у таких осіб обґрунтованих підстав вважати, що вони знають безпідставного порушення своїх законних інтересів внаслідок здійснення повідомлення про порушення.

Учасники ринків капіталу та учасники товарних спот-ринків зобов'язані інформувати осіб, зазначених у частині першій статті 41 цього Закону, про:

1) наявність каналів зв'язку, призначених для здійснення внутрішнього повідомлення (якщо наявність таких каналів зв'язку вимагається цим Законом) та подальших комунікацій з інформатором;

2) порядок використання каналів зв'язку для здійснення внутрішнього повідомлення та подальших комунікацій з інформатором;

3) порядок вжиття заходів реагування у разі отримання внутрішнього повідомлення.

3. Порядок використання каналів зв'язку для здійснення внутрішнього повідомлення та подальших комунікацій з інформатором, а також порядок вжиття заходів реагування у разі отримання внутрішнього повідомлення затверджуються учасниками ринків капіталу та учасниками товарних спот-ринків, які отримують внутрішні повідомлення, та повинні передбачати:

1) використання каналу зв'язку у спосіб, що дає змогу гарантувати конфіденційність інформації щодо ідентифікації особи інформатора та будь-яких осіб, зазначених у повідомленні про порушення, переданому таким каналом

зв'язку, а також запобігання доступу до такої інформації неуповноважених осіб;

2) надання підтвердження отримання повідомлення про порушення інформатору (крім анонімних інформаторів) протягом семи днів з дня його отримання;

3) повноваження осіб або підрозділів щодо здійснення подальших комунікацій з інформатором (крім анонімних інформаторів) та вжиття заходів реагування;

4) механізми здійснення заходів реагування, в тому числі за анонімними повідомленнями про порушення;

5) вжиття заходів реагування не пізніше трьох місяців з дня надання підтвердження, передбаченого пунктом 2 цієї частини, а у разі анонімного повідомлення — не пізніше 100 днів з дня його отримання, а також повідомлення інформатора (крім анонімних інформаторів) про вжиті заходи протягом трьох робочих днів з дня вжиття таких заходів;

6) інформування про встановлений законодавством порядок здійснення повідомлення про порушення шляхом повідомлення Комісії.

Зазначені у цій частині порядок використання каналів зв'язку для здійснення внутрішніх повідомлень та порядок вжиття заходів реагування повинні передбачати можливість здійснення внутрішнього повідомлення та подальших комунікацій з інформатором у письмовій та/або в усній формі (засобами телефонного зв'язку, засобами голосових повідомлень або на вимогу інформатора — під час особистої зустрічі з уповноваженою особою).

4. Учасник ринків капіталу або учасник товарних спот-ринків, який отримує повідомлення про порушення шляхом внутрішнього повідомлення, забезпечує збереження отриманої інформації та інформації щодо подальших комунікацій з інформатором відповідно до визначеного ним порядку з дотриманням вимог, встановлених цим Законом.

Стаття 43. Повідомлення Комісії

1. Структура офісу Комісії має передбачати відокремлений структурний підрозділ, що забезпечує отримання Комісією повідомлень про порушення та вжиття заходів реагування на них (далі — підрозділ з питань розгляду повідомлень). Призначення на посаду до підрозділу з питань розгляду повідомлень здійснюється в порядку, встановленому Комісією як колегіальним органом, після проходження особою спеціальної підготовки.

Спеціальна підготовка включає теоретичну та практичну підготовку особи в порядку, встановленому Комісією як колегіальним органом. Оновлення програми спеціальної підготовки здійснюється не менше одного разу на три роки.

2. Підрозділ з питань розгляду повідомлень забезпечує:

1) інформування про порядок здійснення повідомлення про порушення;

2) отримання та розгляд Комісією повідомлень про порушення;

3) взаємодію Комісії з інформаторами (крім анонімних інформаторів).

3. Порядок отримання Комісією повідомлень про порушення шляхом повідомлення Комісії та вжиття заходів реагування на такі повідомлення затверджується Комісією як колегіальним органом та повинен передбачати:

1) можливість анонімного подання повідомлення про порушення;

2) способи уточнення або доповнення інформації, отриманої у повідомленні про порушення;

3) форму надання Комісією інформації про вжиті заходи реагування на повідомлення про порушення та строк надання такої інформації, що не може перевищувати три місяці з дня отримання повідомлення;

4) вичерпний перелік обставин, за яких інформація, що міститься у повідомленні про порушення, може бути передана третім особам.

4. Інформація, передбачена пунктом 1 частини другої цієї статті, розміщується на офіційному веб-сайті Комісії та повинна містити, зокрема, такі відомості:

1) канали зв'язку для отримання Комісією повідомлень про порушення, подальших комунікацій з інформатором та надання інформації про вжиті Комісією заходи реагування (далі у цій статті — канали зв'язку), а також контактні дані службовців підрозділу з питань розгляду повідомлень, зокрема:

а) номери телефонів із зазначенням, чи проводиться запис розмови під час використання таких телефонних ліній;

б) поштові та електронні адреси, які забезпечують конфіденційність під час зв'язку із службовцями підрозділу з питань розгляду повідомлень;

2) опис процедури отримання Комісією повідомлень про порушення та вжиття заходів реагування на них, у тому числі опис заходів реагування;

3) опис застосовуваного Комісією обмеження доступу до інформації, що міститься у повідомленні про порушення;

4) вимоги до повідомлення про порушення та особи, яка його здійснює, для надання такій особі гарантії захисту, передбачених цим Законом;

5) механізми реалізації передбачених законом гарантії захисту інформаторів, які здійснили повідомлення про порушення щодо своїх роботодавців та/або колег;

6) твердження про звільнення інформатора від передбаченої законом відповідальності за розкриття інформації про фактичні або потенційні порушення профільного законодавства;

7) номери засобів зв'язку підрозділу, що здійснює заходи підтримки відповідно до статті 48 цього Закону.

Комісія забезпечує ознайомлення інформатора або особи, яка має намір стати інформатором, з інформацією, передбаченою цією частиною.

5. Особи, яким відомо про обставини, що становлять або можуть призвести до порушення профільного законодавства, можуть подавати повідомлення про порушення до Комісії після здійснення внутрішнього повідомлення.

6. Канали зв'язку повинні відповідати усім таким вимогам:

1) є відокремленими від інших каналів, через які здійснюється організація загального зв'язку Комісії, включаючи канали внутрішньої комунікації та засоби зв'язку з третіми особами, а також можуть функціонувати в автономному режимі;

2) забезпечують повноту інформації (надання та отримання усіх даних, необхідних для їх використання, передбаченого законом), цілісність інформації (передача, отримання та зберігання даних без змін), конфіденційність інформації (захищеність даних від можливості незаконного доступу до них), а також унеможливають доступ до такої інформації службовців Комісії, не уповноважених на отримання такого доступу;

3) забезпечують зберігання інформації відповідно до вимог статті 44 цього Закону.

7. Подання каналом зв'язку повідомлення про порушення може здійснюватися у письмовій та/або усній формі. Повідомлення про порушення також може здійснюватися безпосередньо службовцю підрозділу з питань розгляду повідомлень під час особистого прийому.

Повідомлення про фактичне або потенційне порушення законодавства, отримане Комісією в іншій спосіб, ніж передбачено абзацом першим цієї частини (зокрема, надіслане правоохоронними органами, органами державної влади, іншими державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування відповідно до абзацу другого частини третьої статті 41 цього Закону), невідкладно, але не пізніше 24 годин після отримання повідомлення, передається до підрозділу з питань розгляду повідомлень.

Стаття 44. Отримання та збереження інформації, переданої інформаторами

1. Комісія встановлює порядок ведення обліку та збереження кожного отриманого повідомлення про порушення.

2. Інформація, що міститься у повідомленнях про порушення, інформація про інформаторів належить до професійної таємниці на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

3. Комісія протягом трьох робочих днів з дня, наступного за днем отримання повідомлення про порушення, повідомляє інформатора про отримання такого повідомлення, поданого у письмовій формі, на поштову або електронну адресу, зазначену таким інформатором при поданні повідомлення.

Комісія не здійснює передбаченого абзацом першим цієї частини повідомлення, якщо:

1) службовець підрозділу з питань розгляду повідомлень має обґрунтовані підстави вважати, що таке повідомлення призведе до заподіяння шкоди захисту ідентифікаційних даних інформатора;

2) інформатор прямо зазначив, що не потребує такого повідомлення.

4. У разі якщо повідомлення про порушення надійшло засобами телефонно-

го зв'язку, Комісія за згодою інформатора забезпечує збереження отриманої інформації шляхом здійснення:

1) аудіо- або аудіовізуального запису; та/або

2) повного і точного стенографування телефонної розмови службовцями підрозділу з питань розгляду повідомлень.

У разі якщо інформатор ідентифікував себе, службовець підрозділу з питань розгляду повідомлень виготовляє стенограму, а за відсутності технічної можливості запису телефонної розмови з інформатором — документує телефонну розмову у формі протоколу та надсилає стенограму (протокол) інформатору на зазначену ним адресу електронної пошти для надання йому можливості перевірити, виправити (за потреби) та підписати її (його) шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису. У разі відмови від підписання стенограми (протоколу) відповідне повідомлення про порушення вважається поданим анонімно.

5. У разі якщо повідомлення про порушення отримано Комісією під час особистого прийому службовцем підрозділу з питань розгляду повідомлень, результати такого особистого прийому підлягають обов'язковому збереженню відповідно до вимог, встановлених цим Законом, шляхом здійснення:

1) аудіо- або аудіовізуального запису; та/або

2) протоколювання особистого прийому службовцем підрозділу з питань розгляду повідомлень.

У разі якщо інформатор ідентифікував себе, службовець підрозділу з питань розгляду повідомлень виготовляє протокол та надає інформатору можливість перевірити, виправити (за потреби) та погодитися з протоколом особистого прийому, підписавши його.

6. Зберігання повідомлення про порушення здійснюється протягом строку, необхідного для ефективного вжиття заходів реагування на нього.

Стаття 45. Розгляд повідомлень про фактичні або потенційні порушення профільного законодавства

1. Комісія, отримавши повідомлення про порушення, у встановленому нею порядку:

1) вживає заходів реагування;

2) протягом розумного строку, але не пізніше трьох місяців з дня отримання повідомлення про порушення, повідомляє інформатора про вжиті заходи реагування. У разі отримання повідомлення про порушення, що містить інформацію про грубі порушення профільного законодавства, такий строк може бути продовжено до шести місяців;

3) повідомляє про результати розслідування, розпочатого за повідомленням про порушення;

4) у разі належності питань, порушених у повідомленні про порушення, до компетенції правоохоронних органів, Національного банку України, інших державних органів, інших органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування протягом розумного строку передає матеріали такого повідомлення до зазначених органів, про що невідкладно, але не пізніше трьох робочих днів з дня передачі, повідомляє інформатора.

2. Комісія після належної оцінки обставин, викладених у повідомленні про порушення, може у встановленому нею порядку не вживати заходів реагування у разі:

1) малозначності порушення вимог профільного законодавства, зазначеного у повідомленні про порушення;

2) якщо повідомлення про порушення є повторним повідомленням від одного і того самого інформатора з одного і того самого питання і перше повідомлення було розглянуто відповідно до процедур, встановлених цим Законом, за умови що належне реагування на інформацію, отриману у повторному повідомленні, не потребує вжиття додаткових заходів реагування.

Комісія каналом зв'язку, передбаченим статтею 43 цього Закону, повідомляє інформатора про невжиття заходів реагування на його повідомлення про порушення з обов'язковим зазначенням підстави такого невжиття, передбаченої пунктом 1 або 2 цієї частини. Невжиття заходів реагування не звільняє Комісію від обов'язку дотримання вимог цього Закону щодо режиму доступу до інформації, захисту інформаторів та інших вимог, пов'язаних із повідомленням Комісії.

3. Комісія вживає заходів реагування на повідомлення про порушення за принципом першочергового розгляду

повідомлень, що містять інформацію про грубі порушення профільного законодавства.

Стаття 46. Умови захисту інформатора, який здійснив публічне повідомлення

1. Інформатор, який здійснив публічне повідомлення, має право на захист, передбачений цим Законом, якщо виконується будь-яка з таких умов:

1) до здійснення публічного повідомлення такої інформації здійснив внутрішнє повідомлення та повідомлення Комісії або виключно повідомлення Комісії та у строк, передбачений цим Законом для надання Комісією інформації про вжиті заходи реагування, не отримав таку інформацію;

2) інформатор має обґрунтовані підстави вважати, що:

а) порушення може становити неминучу чи явну небезпеку для суспільних інтересів, зокрема у разі виникнення надзвичайної ситуації, або спричинити ризик незворотної шкоди; або

б) у разі здійснення повідомлення Комісії існує ризик безпідставного порушення його законних інтересів або ймовірність неусунення порушення через особливі обставини справи, якими, зокрема, можуть бути загрози приховування або знищення доказів у зв'язку з наявністю підозри про змову між працівниками Комісії та особами, які вчиняють порушення, або вчинення порушення працівниками Комісії.

Стаття 47. Захист інформації про інформаторів

1. Ідентифікаційні дані інформатора без його письмової згоди не можуть бути розкриті або передані будь-якій особі, яка не є уповноваженою на отримання повідомлень про порушення та/або вжиття заходів реагування на такі повідомлення.

Вимоги абзацу першого цієї частини застосовуються також до будь-якої іншої інформації, з якої безпосередньо чи опосередковано можуть бути встановлені ідентифікаційні дані інформатора.

2. Ідентифікаційні дані та інша інформація, передбачені частиною першою цієї статті, можуть бути розкриті лише за умови, що це необхідно для проведення відповідного розслідування та є пропорційним забезпеченню права на захист інформатора.

3. Про розкриття ідентифікаційних даних та іншої інформації, передбаченої частиною першою цієї статті, інформатор повідомляється письмово до такого розкриття із зазначенням його причин, крім випадків, якщо таке повідомлення становить загрозу інтересам розслідування або судовому розгляду.

4. Компетентним органам, які отримали інформацію з повідомлення про порушення, включаючи інформацію, що становить комерційну таємницю, забороняється використовувати та розголошувати таку інформацію для цілей, не пов'язаних з виконанням їхніх повноважень, передбачених законом.

Передача Комісією інформації, що міститься у повідомленні про порушення, регулятору ринків капіталу та організованих товарних ринків іноземної держави можлива виключно за умови існування у такій державі стандартів захисту персональних даних, що є еквівалентними або вищими за стандарти захисту персональних даних в Україні, та має бути обґрунтована необхідністю вжиття належних заходів реагування на отримане повідомлення. Умови передачі зазначеної інформації повинні передбачати зобов'язання регулятора ринків капіталу та організованих товарних ринків іноземної держави не передавати таку інформацію іншим особам та/або іншим третім державам, якщо Комісія не надала письмового дозволу на таку передачу.

5. Захист і обробка персональних даних у зв'язку з отриманням повідомлень про порушення та вжиття заходів реагування на них здійснюються відповідно до вимог законодавства про захист персональних даних. У разі якщо персональні дані, оброблені у процесі отримання та вжиття заходів реагування, не є необхідними для належного вжиття таких заходів, такі дані негайно видаляються або знищуються у спосіб, що унеможливує їх подальше використання чи поширення.

Строк зберігання персональних даних не може перевищувати п'ять років.

6. Положення цієї статті застосовуються також до осіб, щодо яких розпочато розслідування. Ідентифікаційні дані осіб, щодо яких розпочато розслідування, не підлягають розголошенню протягом усього часу проведення розслідуван-

ня, розпочатого за повідомленням про порушення.

Стаття 48. Державний захист інформаторів та інших осіб, на яких поширюється положення цього Закону щодо захисту інформаторів

1. Безпідставні порушення законних прав, свобод та інтересів осіб, зазначених у частині першій та четвертій статті 41 цього Закону, у зв'язку із здійсненням повідомлення про порушення забороняються.

2. Формами безпідставних порушень, зазначених у частині першій цієї статті, є:

1) відсторонення від роботи, звільнення або еквівалентні заходи;

2) переведення на нижчу посаду або відмова у призначенні на вищу посаду;

3) зміна істотних умов праці;

4) припинення стажування;

5) негативна оцінка за результатами оцінювання службової діяльності або видача негативного рекомендаційного листа;

6) притягнення до дисциплінарної відповідальності;

7) примушування до вчинення дій чи бездіяльності, залякування, цькування, інші заходи фізичного або психологічного тиску;

8) дискримінація або інші несправедливі заходи впливу;

9) відмова від укладення безстрокового трудового договору з працівником, зайнятим на умовах строкового трудового договору (контракту);

10) відмова від продовження дії строкового трудового договору (контракту), дострокове припинення дії строкового трудового договору (контракту);

11) заподіяння шкоди, зокрема шкоди діловій репутації особи та матеріальної шкоди;

12) внесення до переліків, сформованих на основі галузевих неофіційних домовленостей або офіційних угод, з метою недопущення та/або ускладнення працевлаштування особи в майбутньому;

13) дострокове припинення дії договору про виконання робіт чи надання послуг;

14) анулювання документів дозвільного характеру та інших документів, що надають право на здійснення відповідної діяльності;

15) примусове медичне обстеження (огляд) або застосування інших примусових заходів медичного характеру;

16) інші формально правомірні рішення та дії керівника або роботодавця, що мають вибірковий характер, зокрема не застосовуються до інших працівників у подібних ситуаціях та/або не застосовувалися у подібних ситуаціях раніше.

3. У разі якщо інформатор та/або особа, зазначена в частині четвертій статті 41 цього Закону, був звільнений (була звільнена) з роботи у зв'язку із здійсненням ним (нею) повідомлення про порушення, такий інформатор (така особа) підлягає негайному поновленню на попередній роботі (посаді) на підставі його (її) відповідної заяви, а також йому (їй) виплачується середній зарібок за час вимушеного прогулу, але не більш як за один рік. У разі якщо така заява про поновлення на роботі (посаді) розглядається більше одного року не з вини особи, яка її подала, такий особі виплачується середній зарібок за весь час її вимушеного прогулу. У разі неможливості поновлення такої особи на попередній роботі (посаді) їй виплачується дворічний середній зарібок.

4. Особам, зазначеним у частинах першій та четвертій статті 41 цього Закону, гарантується надання, зокрема, такої підтримки:

1) розміщення у легкодоступних місцях та організація безоплатного доступу до вичерпної і безсторонньої інформації та методичних рекомендацій щодо доступних процедур та засобів захисту від безпідставних порушень законних інтересів, а також про права інформаторів;

2) сприяння Комісії в захисті прав інформаторів іншими органами державної влади, державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування та правоохоронними органами, в тому числі надання підтвердження наявності у таких осіб права на захист;

3) правничу допомогу у кримінальних та міжнародних провадженнях в порядку цивільного судочинства, юридичний супровід будь-яких процесів, пов'язаних з такими провадженнями.

Міністерство юстиції України розробляє та затверджує за погодженням з Ко-

мірі до 81 мільйона гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

27) за порушення вимоги частини другої статті 88 Закону —

до юридичних осіб у розмірі від 200 тисяч до 400 тисяч гривень, але не більше 20 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

28) за порушення вимог абзацу четвертого частини третьої статті 88 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

29) за порушення вимог частини першої, абзаців першого, третього, п'ятого частини другої, частин п'ятої, шостої, сьомої, восьмої, дев'ятої статті 90 Закону —

до фізичних осіб у розмірі від 200 тисяч до 4 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі від 200 тисяч до 4 мільйонів гривень, але не більше 20 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

30) за порушення вимог абзаців другого, четвертого частини другої, частин третьої, четвертої статті 90 Закону —

до юридичних осіб у розмірі від 400 тисяч до 8 мільйонів гривень, але не більше 20 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

31) за порушення вимоги частини шостої статті 93 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

32) за порушення вимоги частини сьомої статті 95 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

33) за порушення вимог частин третьої, п'ятої статті 97 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

34) за порушення вимог абзацу другого частини першої, частин п'ятої, восьмої, дев'ятої, десятої, одинадцятої статті 98 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

35) за порушення вимог абзацу першого частини другої, частини третьої, абзацу першого частини четвертої, частини шостої статті 100 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

36) за порушення вимоги статті 101 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

37) за порушення вимог частини першої, абзацу шостого частини другої, частин третьої, п'ятої, шостої статті 102 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

38) за порушення вимоги частини шостої статті 124 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 22 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 110 мільйонів гривень, але не більше 5 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

39) за порушення вимог частин першої, другої, третьої, четвертої, п'ятої, шостої, сьомої, дев'ятої, десятої статті 126 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 22 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 110 мільйонів гривень, але не більше 5 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

40) за порушення вимог частини четвертої щодо пунктів 16, 17, 29, 30 частини першої статті 128 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 22 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 110 мільйонів гривень, але не більше 5 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

41) за порушення вимог частин першої, п'ятої, шостої, восьмої статті 133¹ Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 17 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 41 мільйона гривень, але не більше 2 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

42) за порушення вимог частин першої, другої, третьої, четвертої, п'ятої статті 148 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 9 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 17 мільйонів гривень;

43) за порушення вимог частини першої статті 150 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 243 мільйонів гривень, але не більше 15 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

44) за порушення вимог частини першої статті 153 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 243 мільйонів гривень, але не більше 15 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

45) за порушення вимог частин першої, другої статті 156 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 17 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 41 мільйона гривень, але не більше 2 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

46) за порушення вимог частин першої, третьої, четвертої, п'ятої, шостої статті 157 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 9 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 17 мільйонів гривень;

47) за порушення вимог частини першої статті 159 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 243 мільйонів гривень, але не більше 15 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

3. Комісія може застосовувати до фізичних та юридичних осіб фінансові санкції (штрафи) за такі порушення вимог Закону України «Про товарні біржі» (далі у цій частині — Закон):

1) за порушення вимог частини другої статті 3 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

2) за порушення вимог частин першої, третьої, четвертої, п'ятої статті 13¹ Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 17 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 41 мільйона гривень, але не більше 2 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

3) за порушення вимог частини другої статті 21 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 243 мільйонів гривень, але не більше 15 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

4) за порушення вимоги частини другої статті 22 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 243 мільйонів гривень, але не більше 15 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

4. Комісія може застосовувати до фізичних та юридичних осіб фінансові санкції (штрафи) за такі порушення вимог Закону України «Про акціонерні товариства» (далі у цій частині — Закон):

1) за порушення вимог абзацу другого частини четвертої статті 52 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 81 мільйона гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

2) за порушення вимог частин першої, другої, восьмої, дев'ятої, десятої статті 92 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 22 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 110 мільйонів гривень, але не більше 5 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

3) за порушення вимог частин першої, другої, третьої, четвертої статті 113 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 22 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 110 мільйонів гривень, але не більше 5 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

5. Комісія може застосовувати до фізичних та юридичних осіб фінансові санкції (штрафи) за такі порушення вимог Закону України «Про депозитарну

систему України» (далі у цій частині — Закон):

1) за порушення вимоги частини третьої статті 4 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 80 мільйонів гривень, до юридичних осіб у розмірі до 315 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

2) за порушення вимог частини третьої статті 16 Закону —

до юридичних осіб у розмірі до 315 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

3) за порушення вимог частини п'ятої статті 18 Закону —

до юридичних осіб у розмірі до 315 мільйонів гривень, але не більше 10 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

6. Комісія може застосовувати до фізичних та юридичних осіб фінансові санкції (штрафи) за такі порушення вимог Закону України «Про рекламу» (далі у цій частині — Закон):

1) за порушення вимог абзацу першого частини четвертої статті 24 Закону щодо фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за наданням яких здійснює Комісія, —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи;

2) за порушення вимог частини шостої статті 25 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

3) за порушення вимог абзацу третього частини дев'ятої статті 25 Закону —

до фізичних осіб у розмірі до 21 мільйона гривень, до юридичних осіб у розмірі до 150 мільйонів гривень, але не більше 3 відсотків загального річного обороту юридичної особи.

7. Комісія може застосовувати фінансові санкції (штрафи) за інші порушення профільного законодавства, ніж передбачені частинами першою — шостою цієї статті, —

до фізичних осіб у розмірі до 50 тисяч гривень, до юридичних осіб у розмірі до 100 тисяч гривень.

8. У разі якщо розмір вигоди, отриманої особою внаслідок вчинення порушення, передбаченого частинами першою — сьомою цієї статті, може бути визначений, за таке порушення Комісія незалежно від максимального розміру фінансової санкції, передбаченого цією статтею, може застосовувати фінансові санкції (штрафи) у розмірі, що:

1) вдвічі перевищує розмір вигоди, отриманої особою внаслідок вчинення порушення, передбаченого цією статтею, — для порушень, передбачених частинами першою — сьомою цієї статті, крім порушень, зазначених у пункті 2 цієї частини;

2) втричі перевищує розмір вигоди, отриманої особою внаслідок вчинення порушення, передбаченого цією статтею, — для порушень, передбачених пунктами 41—47 частини другої, пунктами 2—4 частини третьої цієї статті.

Для цілей цієї частини під вигодою, отриманою внаслідок вчинення порушення, розуміється отриманий особою прибуток або збитки, яких вдалося уникнути, внаслідок вчинення такого порушення.

9. Для цілей цієї статті під загальним річним оборотом юридичної особи розуміється загальний сукупний дохід, який отримано юридичною особою (крім банку та страховика), що розраховується на основі річної фінансової звітності, перевіреної суб'єктом аудиторської діяльності, та складається з суми чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), суми інших операційних доходів, суми інших фінансових доходів, суми інших доходів.

Для цілей цієї частини під загальним річним оборотом юридичної особи, яка є банком або страховиком, розуміється загальний сукупний дохід, який отримано такою юридичною особою від операцій на ринках капіталу.

У разі складення особою, яку притягнуто до відповідальності, консолідованої фінансової звітності загальний річний оборот розраховується за даними такої консолідованої фінансової звітності.

Комісія встановлює порядок розрахунку загального річного обороту для юридичних осіб (крім банків), які складають і подають у файлі єдиного елек-

тронного формату фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами на основі таксономії.

Порядок розрахунку загального річного обороту для банків встановлюється Комісією за погодженням з Національним банком України.

10. Грубим порушенням профільного законодавства вважається порушення, за яке відповідно до цієї статті передбачено максимальний розмір фінансової санкції (штрафу) у розмірі понад 500 тисяч гривень.

Усі інші порушення профільного законодавства не вважаються грубими».

2. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) частину першу статті 2¹ викласти в такій редакції:

«Забороняється будь-яка дискримінація у сфері праці, зокрема порушення принципу рівності прав і можливостей, пряме або непряме обмеження прав працівників залежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного, соціального та іноземного походження, віку, стану здоров'я, інвалідності, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, підозри чи наявності захворювання на ВІЛ/СНІД, сімейного та майнового стану, сімейних обов'язків, місця проживання, членства у професійній спілці чи іншому громадському об'єднанні, участі у страйку, звернення або наміру звернення до суду чи інших органів за захистом своїх прав або надання підтримки іншим працівникам у захисті їхніх прав, повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції», повідомлення про фактичні або потенційні порушення вимог профільного законодавства, передбаченого Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», а також сприяння особі у здійсненні будь-якого з таких повідомлень, за мовними або іншими ознаками, не пов'язаними з характером роботи або умовами її виконання»;

2) частину першу і четверту статті 235 викласти в такій редакції:

«У разі звільнення без законної підстави або незаконного переведення на іншу роботу, у тому числі у зв'язку з повідомленням про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» іншою особою та/або повідомленням про фактичні або потенційні порушення вимог профільного законодавства, передбаченого Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір»;

«У разі наявності підстав для поновлення на роботі працівника, який був звільнений у зв'язку із здійсненням ним або його близькою особою повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції» іншою особою та/або повідомленням про фактичні або потенційні порушення вимог профільного законодавства, передбаченого Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», та за його відмови від такого поновлення орган, який розглядає трудовий спір, приймає рішення про виплату йому грошової компенсації у розмірі шестимісячного середнього заробітку, а у випадку неможливості поновлення — у розмірі дворічного середнього заробітку».

3. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356):

1) частину першу статті 194 викласти в такій редакції:

«1. Цінним папером є документ (електронний документ), що посвідчує майнові та інші права його власника, які виникають внаслідок вчинення одного чи кількох правочинів (емісії або видачі цінного папера), та має грошовий вираз»;

2) статтю 196 виключити.

4. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) статтю 45 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. У справах про відшкодування шкоди, завданої особі Головою, членом, працівником або залученим експертом Національної комісії з цінних паперів та

фондового ринку під час виконання ними своїх повноважень, належним відповідачем є Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку»;

2) частину другу статті 48 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Якщо до Голови, члена, працівника або залученого експерта Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку подано позов про відшкодування шкоди, завданої такими особами під час виконання ними своїх повноважень, суд до закінчення підготовчого провадження, а у разі розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження — до початку першого судового засідання, заміною першого відповідача Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, не закриваючи провадження у справі»;

3) у статті 137:

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення дії рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів) Національного банку України, нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій»;

абзац другий частини тринадцятої викласти в такій редакції:

«Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на кошти, що знаходяться в Національному банку України або інших банках, у тому числі іноземних, на рахунках, відкритих Центральному депозитарію цінних паперів та/або кліринговим установам для забезпечення здійснення грошових розрахунків, а також на рахунках, відкритих Центральному депозитарію цінних паперів для забезпечення виплати доходів за цінними паперами, при погашенні боргових цінних паперів чи при здійсненні емітентом інших корпоративних операцій, що передбачають виплату коштів».

5. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) статтю 48 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У справах про відшкодування шкоди, завданої особі Головою, членом, працівником або залученим експертом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку під час виконання ними своїх повноважень, належним відповідачем є Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку»;

2) частину другу статті 51 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Якщо до Голови, члена, працівника або залученого експерта Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку подано позов про відшкодування шкоди, завданої такими особами під час виконання ними своїх повноважень, суд до закінчення підготовчого провадження, а у разі розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження — до початку першого судового засідання, заміною першого відповідача Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, не закриваючи провадження у справі»;

3) статтю 56 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. З метою захисту прав інформатора, встановлених Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку за зверненням інформатора може звертатися до суду з позовом (заявою) в інтересах інформатора, брати участь у розгляді справ за такими позовами (заявами), а також на будь-якій стадії розгляду вступати у справу, провадження в якій відкрито за позовами (заявами) інформаторів, подавати апеляційну, касаційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими чи виключними обставинами, у тому числі у справі, провадження в якій відкрито за позовом (заявою) інформатора»;

4) у статті 150:

частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення дії рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів) Національного банку України, нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також встановлення для Національного банку України, Націо-

нальної комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій»;

абзац другий частини дванадцятої викласти в такій редакції:

«Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на кошти, що знаходяться в Національному банку України або інших банках, у тому числі іноземних, на рахунках, відкритих Центральному депозитарію цінних паперів та/або кліринговим установам для забезпечення здійснення грошових розрахунків, а також на рахунках, відкритих Центральному депозитарію цінних паперів для забезпечення виплати доходів за цінними паперами, при погашенні боргових цінних паперів чи при здійсненні емітентом інших корпоративних операцій, що передбачають виплату коштів»;

5) частину другу статті 293 доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) розкриття професійної таємниці на ринках капіталу та організованих товарних ринках»;

6) розділ IV доповнити главою 14 такого змісту:

«Глава 14. Розгляд судом справ про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках

Стаття 350⁹. Підсудність

1. Заява про розкриття особами, визначеними пунктами 1—3 частини першої статті 134 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо юридичної або фізичної особи у випадках, встановлених законом, подається до суду за місцезнаходженням особи, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, а у разі якщо такою особою є нерезидент — за місцезнаходженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 350¹⁰. Зміст заяви

1. У заяві до суду про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо юридичної або фізичної особи повинно бути зазначено:

1) найменування суду, до якого подається заява;

2) ім'я (найменування) заявника та особи, щодо якої вимагається розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, їх місце проживання або місцезнаходження, а також ім'я представника заявника, якщо заява подається представником;

3) ім'я (найменування) та місце проживання або місцезнаходження особи, у розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, яку вимагається розкрити;

4) обґрунтування необхідності та обставин, за яких вимагається розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо особи, із зазначенням положень законів, які надають відповідні повноваження, та/або прав та інтересів, які порушено;

5) обсяг (межі розкриття) інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо особи та мету використання такої інформації.

Стаття 350¹¹. Розгляд справи

1. Справа про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, розглядається у п'ятиденний строк з дня надходження заяви у закритому судовому засіданні з повідомленням заявника, особи, щодо якої вимагається розкриття такої інформації, та особи, в розпорядженні якої знаходиться така інформація, а в разі якщо справа розглядається з метою забезпечення охорони державних інтересів та національної безпеки — з повідомленням лише заявника.

2. Неявка в судове засідання без поважних причин заявника, особи, щодо якої вимагається розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, та/або особи, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, чи представників зазначених осіб не перешкоджає розгляду справи, якщо суд не визнав участь такої особи (таких осіб) обов'язковою.

3. У разі якщо під час розгляду справи буде встановлено, що заява ґрунтується на спори, який розглядається в порядку позовного провадження, суд залишає заяву без розгляду і роз'яснює заінтересованим особам, що вони мають право подати позов на загальних підставах.

Стаття 350¹². Рішення суду

1. У рішення про розкриття особою, визначеною пунктами 1—3 частини першої статті 134 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо юридичної або фізичної особи зазначаються:

1) ім'я (найменування) одержувача інформації, його місце проживання або місцезнаходження чи ім'я представника одержувача, якщо інформація надається представникові;

2) ім'я (найменування), місце проживання або місцезнаходження особи, щодо якої особа, у розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, має розкрити таку інформацію;

3) ім'я (найменування) та місце проживання або місцезнаходження особи, у розпорядженні якої знаходиться інформація щодо особи, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, яку необхідно розкрити;

4) обсяг (межі розкриття) інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, яка має бути надана особою, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, її одержувачу, а також мета використання такої інформації.

2. У разі якщо під час судового розгляду буде встановлено, що заявник вимагає розкрити інформацію, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо юридичної або фізичної особи без підстав і повноважень, визначених законом, суд ухвалює рішення про відмову в задоволенні заяви.

3. Ухвалене судом рішення підлягає негайному виконанню. Копії рішення суду надсилає особі, у розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, яку необхідно розкрити, заявнику та особі, щодо якої розкривається така інформація.

Особа, щодо якої розкривається інформація, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, або заявник мають право у п'ятиденний строк оскаржити ухвалене судом рішення до апеляційного суду в установленому порядку. Оскарження рішення не зупиняє його виконання»;

7) частину першу статті 430 доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹) розкриття особою, визначеною пунктами 1—3 частини першої статті 134 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо юридичної або фізичної особи».

6. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину першу статті 33 після слів «Національного банку України» доповнити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

2) статтю 46 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. У справах про відшкодування шкоди, завданої особі Головою, членом, працівником або залученим експертом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку під час виконання ними своїх повноважень, належним відповідачем є Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку»;

3) частину третю статті 48 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі якщо позов подано до Голови, члена, працівника або залученого експерта Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, суд до ухвалення рішення у справі заміною першого відповідача Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, не закриваючи провадження у справі»;

4) частину першу статті 125 доповнити пунктом 10 такого змісту:

«10) інші відомості, які вимагаються у випадках, визначених цим Кодексом»;

5) пункт 4 частини третьої статті 151 викласти в такій редакції:

«4) зупинення рішень Національного банку України, актів Національного банку України, нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також встановлення для Національного банку України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій»;

6) параграф 2 глави 11 розділу II доповнити статтями 289⁶—289⁸ такого змісту:

«Стаття 289⁶. Особливості провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про накладення арешту на майно або про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках

1. Провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про накладення арешту на майно або про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках при здійсненні нею визначених законом повноважень здійснюється на підставі відповідної заяви про накладення арешту на майно або про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

2. Арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою суду права на розпорядження та користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом вчинення порушення профільного законодавства (в розумінні Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»).

Для цілей цієї статті майно є доказом, якщо воно було об'єктом протиправних дій або було набуто протиправним шляхом, або було знаряддям вчинення порушення профільного законодавства (в розумінні Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»), або зберегло на собі сліди чи містить відомості про вчинення протиправних дій, а також може бути використано як доказ факту чи обставин, що становлять підставу розслідування, що проводиться Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Не допускається накладення арешту з інших підстав, ніж з метою запобігання можливості приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження майна, яке є предметом арешту.

Вартість майна, яке належить арештувати, повинна бути співмірною розміру шкоди, завданої правопорушенням.

3. Зупиненням виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках є тимчасова, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, заборона вчинення дій, які сторони договору — учасники ринків капіталу або учасники товарних спот-ринків зобов'язалися вчинити на виконання таких договорів.

Зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках допускається виключно з підстав недопущення вчинення порушення профільного законодавства (в розумінні Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків») або недопущення (зменшення) негативних наслідків такого порушення.

Невиконання сторонами договору — учасниками ринків капіталу або учасниками товарних спот-ринків дій, передбачених договором внаслідок дії заборони суду, не є порушенням зобов'язання та не може бути підставою для застосування правових наслідків порушення зобов'язання.

4. Із заявами, передбаченими частиною першою цієї статті, мають право звертатися уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями її центрального офісу, заяви, передбачені частиною першою цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями територіального органу її офісу, заяви, перед-

бачені частиною першою цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням такого територіального органу.

Заява про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках подається невідкладно після винесення постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках, але не пізніше завершення наступного робочого дня після винесення такої постанови.

Заяви, передбачені частиною першою цієї статті, подаються у письмовій формі та повинні містити:

1) найменування адміністративного суду;

2) найменування, поштову адресу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (територіального органу її офісу), а також номери засобів зв'язку уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштову адресу, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, до якої застосовуються заходи, передбачені частинами другою та/або третьою цієї статті;

4) підстави звернення із заявою, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі строк, протягом якого такі вимоги підлягають застосуванню;

5) правову кваліфікацію порушення, що є предметом розслідування, яке проводиться відповідно до статті 34 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків». Положення цього пункту не застосовується у разі проведення розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини першої статті 34 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

6) перелік документів та інших матеріалів, що додаються, у тому числі копія постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про проведення розслідування;

7) підпис уповноваженої особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

5. У разі недотримання вимог частини четвертої цієї статті суд повідомляє про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку та надає їй строк, але не більше ніж 24 години, для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленний строк тягне за собою повернення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви та доданих до неї документів.

Повернення заяви про накладення арешту на майно не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення недоліків.

Повернення заяви про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення недоліків, але не пізніше 48 годин з моменту винесення постанови про попереднє зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

6. Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження про накладення арешту на майно за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у разі, якщо заявлено вимогу щодо майна, не пов'язаного з проведенням розслідування Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якщо договір, щодо якого заявлено вимогу, не пов'язаний з предметом розслідування.

Відмова у відкритті провадження за заявою унеможливує повторне звернення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку з такою самою заявою.

7. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає рішення по суті заявлених вимог не пізніше 96 годин з моменту відкриття провадження.

Розгляд заяв, передбачених частиною першою цієї статті, здійснюється за участю Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та особи, стосовно якої подано таку заяву. Непри-

буття таких осіб у судові засідання не перешкоджає розгляду заяви.

8. Під час розгляду заяв, передбачених частиною першою цієї статті, суд має право за клопотанням учасників розгляду або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про арешт майна або зупинення виконання договору.

9. Суд відмовляє у задоволенні заяви про накладення арешту на майно, якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не доведе, що майно, щодо якого подано заяву про накладення арешту, є доказом для цілей цієї статті, а також не доведе існування підстав, передбачених абзацом другим частини другої цієї статті.

Суд відмовляє у задоволенні заяви про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках, якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не доведе, що укладення або виконання таких договорів становить порушення профільного законодавства (в розумінні Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»), якого можливо уникнути або негативних наслідків якого можливо уникнути чи зменшити їх в результаті такого зупинення.

10. У разі задоволення заяви про накладення арешту на майно суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

1) дата постановлення ухвали;

2) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;

3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, до якої застосовуються заходи, передбачені частиною другою цієї статті;

4) заборона розпоряджатися та користуватися майном, а також перелік майна, на яке накладено арешт;

5) порядок виконання ухвали із зазначенням строку дії арешту та способу інформування про порядок її виконання заінтересованих осіб.

11. У разі задоволення заяви про зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

1) дата постановлення ухвали;

2) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;

3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, до якої застосовуються заходи, передбачені частиною третьою цієї статті;

4) перелік дій, які заборонено вчиняти в рамках виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

5) порядок виконання ухвали із зазначенням строку дії зупинення виконання договорів та способу інформування про порядок її виконання заінтересованих осіб.

12. У разі задоволення заяви про накладення арешту на майно суд застосовує найменш обтяжливий спосіб арешту майна.

Суд зобов'язаний застосувати такий спосіб арешту майна або зупинення виконання договорів на ринках капіталу та організованих товарних ринках, який не призведе до зупинення або надмірного обмеження правомірної підприємницької діяльності особи, щодо якої (майна або зобов'язань якої) він постановляє ухвалу, або інших наслідків, які суттєво позначаться на інтересах третіх осіб.

13. Копія ухвали, передбаченої частинами десятою, одинадцятою цієї статті, негайно після її постановлення вручається учасникам розгляду, а в разі відсутності таких осіб під час оголошення ухвали надсилається їм не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

14. Ухвала, передбачена частинами десятою, одинадцятою цієї статті, підлягає негайному виконанню.

15. Апеляційні скарги на ухвали у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення. Подання апеляційної скарги на ухвалу суду, передбачену цією статтею, не перешкоджає її виконанню.

16. Заходи, передбачені частинами другою і третьою цієї статті, можуть бути скасовані ухвалою суду повністю або частково до завершення строку, на який такі заходи застосовані відповідно до ухвали суду, за клопотанням особи, щодо

якої (майна або зобов'язань якої) таку ухвалу було постановлено, якщо вона доведе, що в подальшому застосуванні такого заходу немає потреби.

17. У разі якщо за 96 годин до завершення дії ухвали, передбаченої частинами десятою, одинадцятою цієї статті, обставини, що були підставою для її постановлення, продовжують існувати, уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть звернутися до суду із заявою про продовження строку дії заходів, передбачених частиною другою або третьою цієї статті. Розгляд такої заяви здійснюється за правилами, встановленими цією статтею.

Стаття 2897. Особливості провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги

1. Проведення у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги при здійсненні нею визначених законом повноважень здійснюється на підставі відповідної заяви про надання доступу до такої інформації про електронні комунікаційні послуги:

1) від постачальників послуг голосових електронних комунікацій та/або міжособистісних послуг електронних комунікацій — інформації, яка ідентифікує абонентів (найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) та адреса), платіжні реквізити, вхідні та вихідні повідомлення із зазначенням дати, часу, тривалості та ідентифікацією телефонних номерів (номерів національного або міжнародного плану нумерації), з яких були отримані та/або на які надіслані повідомлення;

2) від постачальників послуг доступу до мережі Інтернет — інформації, яка ідентифікує абонентів (найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) та адреса), платіжні реквізити, строк користування послугою, тип використовуваної послуги, мережеві адреси із зазначенням дати, часу, тривалості сеансу.

2. Із заявами, передбаченими пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, мають право звертатися уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями її центрального офісу, заяви, передбачені пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями територіального органу її офісу, заяви, передбачені пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, подаються до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням такого територіального органу.

Такі заяви подаються у письмовій формі та повинні містити:

1) найменування адміністративного суду;

2) найменування, поштову адресу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (територіального органу її офісу), а також номери засобів зв'язку уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштову адресу, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) постачальника послуг, визначеного частиною першою цієї статті;

4) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) особи, яка є споживачем послуг, визначених частиною першою цієї статті;

5) підстави звернення із заявою, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо надання доступу до інформації, передбаченої пунктами 1 та/або 2 частини першої цієї статті, у тому числі строк, протягом якого необхідний доступ до такої інформації;

6) правову кваліфікацію порушення, що є предметом розслідування, яке проводиться відповідно до статті 34 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків». Положення цього пункту не застосовується у разі проведення розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини першої статті 34

Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються, у тому числі копія постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про проведення розслідування;

8) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким пропонується надати право доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги;

9) підпис уповноваженої особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. У разі недотримання вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку та надає їй строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установленний строк тягне за собою повернення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви та доданих до неї документів.

Повернення заяви не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення недоліків.

4. Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження щодо надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у разі, якщо заявлено вимогу щодо інформації, не пов'язаної з проведенням розслідування Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Відмова у відкритті провадження за заявою унеможливує повторне звернення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку з такою самою заявою.

5. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає рішення по суті заявлених вимог не пізніше 96 годин з моменту відкриття провадження.

Розгляд заяв, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, здійснюється за участю Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та особи, яка є постачальником відповідних послуг. Неприбуття таких осіб у судове засідання не перешкоджає розгляду заяви.

6. Під час розгляду заяв, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, суд має право за клопотанням учасників розгляду або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання щодо надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги.

7. Суд відмовляє у задоволенні заяви про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги, якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не доведе, що інформація, щодо якої подано заяву, стосується предмета розслідування, що проводиться Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

8. У разі задоволення заяви про надання доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначаються:

1) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким надається право доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги;

2) дата постановлення ухвали;

3) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;

4) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) постачальника послуг, визначеного частиною першою цієї статті;

5) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України) особи, яка є споживачем послуг, визначених частиною першою цієї статті;

6) порядок виконання ухвали із зазначенням строку її дії.

9. Копія ухвали, передбаченої частиною восьмою цієї статті, негайно після її постановлення вручається учасникам розгляду, а в разі відсутності таких осіб під час оголошення ухвали надсилається їм не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

10. Ухвала, передбачена частиною восьмою цієї статті, підлягає негайному виконанню.

11. Апеляційні скарги на ухвали у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення. Подання апеляційної скарги на ухвалу суду, передбачену цією статтею, не перешкоджає її виконанню.

12. У разі якщо за 96 годин до завершення дії ухвали, передбаченої частиною восьмою цієї статті, обставини, що були підставою для її постановлення, продовжують існувати, уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть звернутися до суду із заявою про продовження строку доступу до інформації про електронні комунікаційні послуги. Розгляд такої заяви здійснюється за правилами, встановленими цією статтею.

Стаття 289⁸. Особливості провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб

1. Провадження у справах за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб при здійсненні нею визначених законом повноважень здійснюється на підставі заяви щодо отримання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб (крім приміщень, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням).

2. Із заявою, передбаченою частиною першою цієї статті, мають право звернутися уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями її центрального офісу, заява, передбачена частиною першою цієї статті, подається до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. У разі якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є службовцями територіального органу її офісу, заява, передбачена частиною першою цієї статті, подається до окружного адміністративного суду за місцезнаходженням такого територіального органу.

Така заява подається у письмовій формі та повинна містити:

1) найменування адміністративного суду;

2) найменування, поштову адресу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (територіального органу її офісу), а також номери засобів зв'язку уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

3) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштову адресу, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, доступ до приміщення якої необхідний;

4) інформацію про приміщення або частину приміщення, до якого необхідний доступ;

5) підстави звернення із заявою, обставини, що підтверджуються доказами, та вимоги Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі строк, протягом якого необхідний доступ до приміщень;

6) правову кваліфікацію порушення, що є предметом розслідування, яке проводиться відповідно до статті 34 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків». Положення цього пункту не застосовується у разі проведення розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини першої статті 34 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються, у тому числі копію постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про проведення розслідування;

8) обґрунтування того, що доступ до речей, інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем, документів або інформації, яка може в них міститися (далі для цілей цієї статті — речі або документи), Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку неможливо отримати без доступу до приміщення, в якому такі речі або документи знаходяться;

9) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким пропонується надати право доступу до приміщень;

10) підпис уповноваженої особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

3. У разі недотримання вимог частини другої цієї статті суд повідомляє про це Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку та надає їй строк для усунення недоліків. Невиконання вимог суду в установленний строк тягне за собою повернення Національній комісії з

цінних паперів та фондового ринку заяви та доданих до неї документів. Повернення заяви не є перешкодою для повторного звернення з нею до суду після усунення недоліків.

4. Суд ухвалою відмовляє у відкритті провадження щодо надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб за заявою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у разі, якщо заявлено вимогу щодо доступу до приміщень, не пов'язаних з проведенням розслідування Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Відмова у відкритті провадження за заявою унеможливорює повторне звернення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку з такою самою заявою.

5. Після отримання заяви про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб суд здійснює судовий виклик особи, доступ до приміщення якої необхідний, крім випадку, встановленого частиною шостою цієї статті.

6. Якщо уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку доведуть суду наявність обставин, що дають підстави вважати, що існує реальна загроза приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження, зміни речей або документів, щодо яких існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що вони є доказом вчинення правопорушення, яке є предметом розслідування, що проводиться Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, заява про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб може бути розглянута судом без виклику особи, доступ до приміщення якої необхідний.

7. У повістці про судовий виклик, яку суд надсилає особі, доступ до приміщення якої необхідний, зазначається про обов'язок збереження речей або документів, щодо яких існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що вони є доказом вчинення правопорушення, у тому вигляді, який вони мають на момент отримання судового виклику.

8. У разі постановлення судом ухвали про відкриття провадження у справі суд приймає рішення про суті заявлених вимог не пізніше 96 годин з моменту відкриття провадження.

Розгляд заяви, передбаченої частиною першою цієї статті, здійснюється за участю Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та особи, стосовно якої подано таку заяву (або її представника), крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті.

Неприбуття за судовим викликом особи, доступ до приміщення якої необхідний, без поважних причин або неповідомлення нею про причини неприбуття не є перешкодою для розгляду заяви.

9. Під час розгляду заяви, передбаченої частиною першою цієї статті, суд має право за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка або дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб.

10. Суд задовольняє заяву про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб, якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку доведе наявність достатніх підстав вважати, що відповідні речі або документи:

1) перебувають або можуть перебувати у володінні відповідної фізичної або юридичної особи;

2) самі по собі або в сукупності з іншими речами або документами розслідування, що проводиться Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, мають суттєве значення для встановлення важливих обставин у такому розслідуванні;

3) не перебувають у приміщеннях, що належать на праві власності чи праві користування адвокатам, адвокатським бюро та/або адвокатським об'єднанням.

У разі якщо речі або документи містяться охоронювану законом таємницю, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку також має довести можливість використання як доказів відомостей, що містяться в цих речах або документах, та неможливість в інший спосіб довести обставини, які передбачаються за допомогою цих речей або документів.

У разі якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не доведе наявність достатніх підстав, передбачених цією частиною, суд постановляє ухвалу про відхилення заяви про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб.

Доступ особи до речей або документів, які містять охоронювану законом таємницю, здійснюється в порядку, визначеному законом. Доступ до речей або документів, що містять відомості, які становлять державну таємницю, не може надаватися особі, яка не має до неї допуску відповідно до вимог закону.

11. У разі задоволення заяви про надання доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб суд постановляє відповідну ухвалу, в якій зазначається:

1) імена (в розумінні Цивільного кодексу України) осіб, яким надається право доступу до приміщень фізичних та юридичних осіб;

2) дата постановлення ухвали;

3) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу;

4) найменування або ім'я (в розумінні Цивільного кодексу України), поштова адреса, а також номер засобу зв'язку (якщо такий відомий) особи, доступ до приміщення якої надано;

5) порядок виконання ухвали із зазначенням строку її дії, який не може перевищувати один місяць.

12. Копія ухвали, передбаченої частиною одинадцятою цієї статті, негайно після її постановлення вручається представнику Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та особі, стосовно якої подано таку заяву (або її представнику), крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті, у день її постановлення, а в разі відсутності такої особи (її представника) під час оголошення ухвали надсилається їй (їм) не пізніше наступного робочого дня після її постановлення.

У разі постановлення ухвали без виклику особи, доступ до приміщення якої надається, у випадку, передбаченому частиною шостою цієї статті, копія такої ухвали вручається такій особі уповноваженою особою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку при здійсненні доступу до такого приміщення.

13. Ухвала, передбачена частиною одинадцятою цієї статті, підлягає негайному виконанню.

14. Апеляційні скарги на ухвали у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення, а в разі постановлення ухвали без виклику особи, доступ до приміщення якої надається, у випадку, передбаченому частиною шостою цієї статті, апеляційна скарга може бути подана такою особою протягом десяти днів з дня вручення їй копії ухвали відповідно до абзацу другого частини дванадцятої цієї статті.

Подання апеляційної скарги на ухвалу, передбачену частиною одинадцятою цієї статті, не зупиняє її виконання.

15. У разі якщо за 96 годин до завершення дії ухвали, передбаченої частиною одинадцятою цієї статті, обставини, що були підставою для її постановлення, продовжують існувати, уповноважені особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку можуть звернутися до суду із заявою про продовження строку доступу до приміщень фізичних або юридичних осіб. Розгляд такої заяви здійснюється за правилами, встановленими цією статтею;

7) абзац дев'ятої частини першої статті 371 після цифр «283» доповнити словом і цифрами «статтями 289⁶, 289⁷, 289⁸».

7. Статтю 8 Закону України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383 із наступними змінами) після частини дев'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Довідка про нотаріально посвідчені договори щодо цінних паперів та/або інших фінансових інструментів, укладені особою, стосовно якої проводиться розслідування відповідно до статті 34 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», надається на обґрунтовану письмову вимогу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, засвідчену її гербовою печаткою, з обов'язковим зазначенням відомостей про постанову про проведення зазначеного розслідування».

У зв'язку з цим частиною десятою — шістнадцятою вважати відповідно частинами одинадцятою — сімнадцятою.

8. У статті 8 Закону України «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121 із наступними змінами):

1) частину другу викласти в такій редакції:

«Умови розміру оплати праці працівників установ та організацій, що фінансуються з бюджету, визначаються Кабі-

нетом Міністрів України, крім випадків, передбачених частинами третьою і п'ятою цієї статті та частиною першою статті 10 цього Закону»;

2) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Умови та розмір оплати праці Голови та членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також інших працівників Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначаються в порядку, встановленому Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

9. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30 із наступними змінами):

1) частину дев'яту статті 61 викласти в такій редакції:

«Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право у порядку, передбаченому статтею 8 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», надавати регуляторам ринків капіталу іноземних держав, які є підписантами Багатостороннього меморандуму про взаєморозуміння щодо консультування та співробітництва і обміну інформацією (Multilateral Memorandum of Understanding Concerning Consultation and Cooperation and the Exchange of Information — ММoU) Міжнародної організації комісій з цінних паперів (International Organization of Securities Commissions — IOSCO), інформацію, що становить банківську таємницю, отриману від банків у порядку, передбаченому цим Законом. Надана (отримана) інформація може бути використана виключно з метою державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринках капіталу та/або виконання Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку встановлених законом функцій, у тому числі у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

2) пункт 7 частини першої статті 62 викласти в такій редакції:

«7) Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку — у випадках самостійного подання банком інформації про банк як емітент та звітних даних відповідно до Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», а також у разі проведення відповідно до статті 34 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» розслідування стосовно особи, яка є клієнтом банку, на запит Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо банківських рахунків такого клієнта та операцій, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, а саме відомості на конкретну визначену дату або за конкретний проміжок часу та щодо конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи — підприємця про: наявність рахунків, номери рахунків, залишок коштів на рахунках, дату відкриття та/або закриття рахунку, операції списання з рахунків та/або зарахування на рахунки (включаючи інформацію про дату таких операцій та розмір сум, що підлягали нарахуванню та/або списанню), ідентифікаційні дані бенефіціара за рахунком умовного зберігання (ескроу) (для фізичних осіб — прізвище, ім'я та по батькові, ідентифікаційний номер платника податку, для юридичних осіб — повне найменування, ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань»;

3) частину восьму статті 62² викласти в такій редакції:

«Національний банк України має право у порядку інформаційної взаємодії надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку документи та інформацію, що становлять банківську таємницю, необхідні для отримання банком ліцензії на провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, а також необхідні для здійснення державного нагляду за діяльністю такого банку на ринках капіталу»;

4) частину третю статті 69 після слів «або вимоги до форм» доповнити словами «перелік показників та порядок їх формування»;

5) статтю 73 доповнити частиною двадцять другою такого змісту:

«У разі отримання від Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку повідомлення про вчинення банком порушення, застосування заходу

впливу за яке віднесено до компетенції Національного банку України, а також пропозиції, передбаченої частиною одинадцятою статті 49 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», Національний банк України інформує Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про результати розгляду отриманого повідомлення/пропозиції на її запит».

10. У Законі України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 47—48, ст. 372; 2012 р., № 12—13, ст. 82, № 37, ст. 443; 2019 р., № 44, ст. 277):

1) статтю 8 доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«11. У разі звернення недержавного пенсійного фонду до державних органів із заявою про надання адміністративної послуги плата за надання такої адміністративної послуги (у разі якщо така плата встановлена законодавством) сплачується засновником такого недержавного пенсійного фонду. У разі наявності у недержавного пенсійного фонду кількох засновників плата за надання адміністративної послуги сплачується одним із них за їхньою домовленістю»;

2) частину другу і дев'яту статті 67 викласти в такій редакції:

«2. Державний нагляд та контроль за діяльністю недержавних пенсійних фондів, адміністраторів пенсійних фондів, осіб, які здійснюють управління активами пенсійних фондів, зберігачів, страхових організацій та банківських установ здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у межах повноважень і в порядку, визначених цим Законом, Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» та іншими актами законодавства»;

«9. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює правозастосування відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

11. У Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62 із наступними змінами):

1) у статті 25:

а) включити частину шосту такого змісту:

«6. Реклама цінних паперів, щодо яких здійснено або буде здійснено публічну пропозицію, повинна відповідати таким додатковим вимогам:

1) містити зазначення про наявність затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку проспекту, посилання на веб-сайт та/або базу даних, де такий проспект оприлюднено або буде оприлюднено відповідно до вимог статті 102 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», а також інформацію про місце, в якому інвестори (потенційні інвестори) можуть (зможуть) отримати такий проспект у паперовій формі.

Вимоги цього пункту не застосовуються у випадках, визначених частиною четвертою статті 97 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

2) інформація, що міститься у рекламі, повинна бути точною, коректною, достовірною та неоманливою, а також узгоджуватися з інформацією, що міститься у проспекті (якщо проспект вже опубліковано), або з інформацією, яка повинна міститися у проспекті (якщо проспект ще не опубліковано»;

б) після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«7. Додаткові вимоги до реклами фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків визначаються Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», іншими законами щодо фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків, з урахуванням Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

У зв'язку з цим частини сьому — дев'яту вважати відповідно частинами восьмою — десятою;

в) у частину восьму включити абзац сьомий такого змісту:

«рекламувати фінансові піраміди, заборонені згідно із законодавством про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

г) частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. У разі якщо постановою або розпорядженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку емісію цінних паперів визнано недобросо-

вісною чи недійсною або випуск цінних паперів визнано таким, що не відбувся, емітент таких цінних паперів зобов'язаний припинити розповсюдження реклами цінних паперів відповідного випуску протягом трьох робочих днів з дня, наступного за днем повідомлення такого емітента про винесення постанови або видання розпорядження.

У разі виявлення порушення вимог законодавства про рекламу фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку виносить постанову про зупинення на період до десяти робочих днів або про заборону відповідної реклами фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків, про що повідомляє рекламодавця та розповсюджувача (суб'єктам у сфері медіа, що здійснюють розповсюдження такої реклами) протягом трьох робочих днів з дня винесення такої постанови.

У разі винесення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку постанови про зупинення або про заборону відповідної реклами фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків рекламодавець та розповсюджувач зобов'язані припинити розповсюдження такої реклами протягом трьох робочих днів з дня, наступного за днем повідомлення про винесення такої постанови.

Перебіг періоду зупинки розповсюдження реклами, щодо якої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку винесено постанову про зупинення, починається з дня припинення розповсюдження такої реклами на виконання такої постанови.

У разі невиконання постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про зупинення або заборону відповідної реклами фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків рекламодавець та розповсюджувач притягаються до відповідальності за вчинення такого порушення у порядку, встановленому Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

Порядок поновлення розповсюдження реклами фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

2) абзац перший частини четвертої статті 27 після слів «Національного банку України» доповнити словами «або Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку».

12. У Законі України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрації об'єктів» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 11, ст. 140 із наступними змінами):

1) абзац восьмий статті 2 викласти в такій редакції:

«рухоме майно — окрема рухома річ, сукупність рухомих речей, гроші, валютні цінності, цінні папери, облік яких не здійснюється у системі депозитарного обліку, а також майнові права та обов'язки, у тому числі майнові права на грошові кошти, що знаходяться на банківському рахунку»;

2) частину першу статті 37 доповнити пунктом 2¹ такого змісту:

«2¹) накладення арешту на рухоме майно на підставі рішення суду в порядку статті 289⁶ Кодексу адміністративного судочинства України».

13. Статтю 18 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 17, ст. 146 із наступними змінами) доповнити частиною дванадцятою такого змісту:

«12. Комітет, до предмета відання якого належить питання ринків капіталу, вносить на розгляд Верховної Ради України кандидатури двох осіб, які входять до складу Бюджетної ради Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, та визначає одну особу, яка делегується до складу Консультативно-експертної ради при Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

14. Частину першу статті 9 Закону України «Про холдингові компанії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 34, ст. 291; 2012 р., № 7, ст. 53) викласти в такій редакції:

«1. Протягом одного місяця з дня державної реєстрації холдингової компанії

така компанія має оприлюднити інформацію про напрями своєї діяльності у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків».

15. Частину другу статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) після слів «фінансових послуг» доповнити словами «державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринках капіталу та організованих товарних ринках».

16. У Законі України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481 із наступними змінами):

1) абзац третій частини другої статті 12 доповнити словами «крім випадків, встановлених законом»;

2) частину третю статті 29 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Держави, регулятори ринків капіталу яких є підписантами Багатостороннього меморандуму про взаєморозуміння щодо консультування та співробітництва і обміну інформацією Міжнародної організації комісії з цінних паперів (International Organization of Securities Commissions — IOSCO), визнаються такими, що забезпечують належний рівень захисту персональних даних».

У зв'язку з цим абзаци третій і четвертий вважати відповідно абзацами четвертим і п'ятим.

17. Частину першу статті 14 Закону України «Про безоплатну правничу допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577; із змінами, внесеними Законом України від 10 квітня 2023 року № 3022-IX) доповнити пунктом 26¹ такого змісту:

«26¹) інформатори у зв'язку із здійсненням ними повідомлення про фактичні або потенційні порушення вимог профільного законодавства відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» — на всі види правничих послуг, передбачених частиною другою статті 13 цього Закону, з питань, пов'язаних із захистом їхніх прав у зв'язку із здійсненням такого повідомлення».

18. У Законі України «Про інститути спільного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 29, ст. 337):

1) частину восьму статті 6 викласти в такій редакції:

«8. Реєстрація регламенту та внесення відомостей про інститут спільного інвестування до Реєстру, а також реєстрація змін до регламенту здійснюються за плату, розмір якої встановлюється Комісією»;

2) у частині дев'ятій статті 7:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) придбання цінних паперів під час їх первинного розміщення чи продаж емітентом раніше викуплених цінних паперів або пред'явлення до викупу цінних паперів такого інституту здійснюється учасниками такого інституту чи інвесторами через інвестиційну фірму, з якою укладено договір андеррайтингу щодо таких цінних паперів, або інвестиційною фірмою, з якою укладено договір андеррайтингу щодо таких цінних паперів, з власний рахунок чи за рахунок її клієнтів»;

абзац сьомий викласти в такій редакції: «Порядок взаємодії компанії з управління активами біржового інституту спільного інвестування та інвестиційної фірми, з якою укладено договір андеррайтингу щодо цінних паперів такого інституту, встановлюється Комісією»;

3) пункт 6 частини другої статті 42 викласти в такій редакції:

«6) укладення в разі потреби договору з інвестиційною фірмою»;

4) частину третю статті 55 викласти в такій редакції:

«3. У разі розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування інвестиційною фірмою їй виплачується винагорода відповідно до договору та нормативно-правових актів Комісії».

19. Пункт 10¹ частини другої статті 2 Закону України «Про адміністративні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 32, ст. 409; 2019 р., № 44, ст. 277) викласти в такій редакції:

«10¹) здійснення державного регулювання ринків фінансових послуг, ринків капіталу та організованих товарних ринків».

20. У Законі України «Про депозитарну систему України» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517 із наступними змінами):

1) частину другу статті 3 викласти в такій редакції:

«2. Поєднання депозитарної діяльності з іншими видами діяльності дозволяється виключно у випадках та порядку, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Діяльність, передбачена пунктами 3—5 частини першої цієї статті, може провадитися Національним банком України у встановлених законодавством випадках. Депозитарна діяльність Національного банку України може поєднуватися з кліринговою діяльністю»;

2) статтю 4 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Внесення недостовірної інформації до системи депозитарного обліку забороняється»;

3) у статті 6:

а) абзац третій частини четвертої викласти в такій редакції:

«судового рішення або рішення уповноваженого законом органу чи його посадової особи»;

б) абзац третій частини п'ятої викласти в такій редакції:

«судового рішення або рішення уповноваженого законом органу чи його посадової особи»;

в) абзаци другий і третій частини шостої викласти в такій редакції:

«У разі встановлення або зняття обмеження прав на цінні папери стосовно цінних паперів певного власника суд або уповноважений законом орган чи його посадова особа зобов'язані подати відповідне рішення депозитарній установі, в якій відкрито рахунок цього власника.

У разі встановлення або зняття обмеження прав на цінні папери стосовно всього випуску цінних паперів суд або уповноважений законом орган чи його посадова особа зобов'язані подати відповідне рішення Центральному депозитарію або Національному банку України відповідно до компетенції, встановленої цим Законом»;

г) абзац третій частини восьмої викласти в такій редакції:

«Особливості проведення депозитарних операцій та здійснення розрахунків за правочинами щодо цінних паперів, укладеними на організованих ринках капіталу та поза ними, якщо проводяться розрахунки за принципом «поставка цінних паперів проти оплати», у разі якщо відповідні цінні папери обліковуються на рахунку номінального утримувача, встановлюються Комісією, а у випадках, встановлених цим Законом, — Національним банком України за погодженням з Комісією. Депозитарна установа зобов'язана до завершення поточного операційного дня, протягом якого інформація за результатами розрахунків за правочинами, укладеними на організованих ринках капіталу та поза ними, якщо проводяться розрахунки за принципом «поставка цінних паперів проти оплати», була отримана від Центрального депозитарію або Національного банку України, надати номінальному утримувачу відповідну інформацію про виконані правочини»;

4) у статті 7:

а) пункт 2 частини шостої викласти в такій редакції:

«2) депозитарних операцій, пов'язаних із виконанням відповідного судового рішення або відповідного рішення уповноваженого законом органу чи його посадової особи про встановлення обмеження стосовно конкретного власника (крім випадку, якщо залишок таких цінних паперів дорівнює нулю)»;

б) частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Депозитарна установа повідомляє суд або уповноважений законом орган чи його посадову особу про дії, вчинені за результатами отримання відповідного рішення про встановлення обмеження стосовно конкретного власника, протягом наступного робочого дня після отримання рішення»;

5) абзац третій частини першої статті 16 викласти в такій редакції:

«Депозитарними активами для Центрального депозитарію є глобальні сертифікати цінних паперів і тимчасові глобальні сертифікати цінних паперів, сертифікати знерухомлених цінних паперів на пред'явника, а також записи на рахунках у цінних паперах Центрального депозитарію у депозитаріях іноземних держав та у міжнародних депозитарно-клірингових установах»;

6) статтю 18 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Депозитарні установи зобов'язані забезпечувати постійне резервне копіювання та зберігання системи депозитарного обліку в порядку та строки, встановлені Комісією»;

7) абзаци другий і третій пункту 10 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» викласти в такій редакції:

«У разі якщо власник цінних паперів до 1 липня 2024 року не уклав з депозитарною установою, обраною емітентом, договір про обслуговування рахунку в цінних паперах від власного імені або не здійснив переказ належних йому прав на цінні папери на свій рахунок у цінних паперах, відкритий в іншій депозитарній установі, тимчасово, до виконання вимог цього абзацу, такі цінні папери не надають їх власнику жодних прав за цінними паперами.»

Обмеження щодо користування правами за цінними паперами встановлюються депозитарною установою в системі депозитарного обліку протягом одного робочого дня після настання терміну, зазначеного в абзаці другому цього пункту».

21. У Законі України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами):

1) пункт 1 частини першої статті 3 доповнити підпунктом «л» такого змісту:

«л) службовці Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

2) в абзаці четвертою частини першої статті 13¹ слова «Фонду гарантування вкладів фізичних осіб; секретаріатах» замінити словами «Фонду гарантування вкладів фізичних осіб; офісі Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку; секретаріатах»;

3) у примітці до статті 51³ слова «Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку» виключити, а після слів «член Ради Національного банку України» доповнити словами «Голова та член Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, уповноважений на розгляд справ про порушення профільного законодавства Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

4) у примітці до статті 56 слова «Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку» виключити, а після слів «члена Ради Національного банку України» доповнити словами «Голови та члена Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, уповноваженого на розгляд справ про порушення профільного законодавства Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку».

22. У Законі України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158 із наступними змінами):

1) частину першу статті 7 доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹) професійна діяльність на ринках капіталу та організованих товарних ринках, яка ліцензується відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» та Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

2) частину першу статті 19 доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:

«Положення цієї частини не застосовуються до органу ліцензування, що здійснює ліцензування відповідно до пункту 1¹ частини першої статті 7 цього Закону».

23. Пункт 9 частини третьої статті 3 Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) доповнити словами «та Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку».

24. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

1) пункт 7 частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

«7) рішення інших державних органів, рішень (актів) Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та рішень Національного банку України, які законом визнані виконавчими документами»;

2) абзаци четвертий і п'ятий частини другої статті 48 викласти в такій редакції:

«Не допускається накладення арешту на кошти, що знаходяться в Національ-

ному банку України або інших банках на рахунках, відкритих Центральному депозитарію цінних паперів та/або кліринговим установам для забезпечення здійснення грошових розрахунків.»

Не допускається накладення арешту, звернення стягнення за власними зобов'язаннями Центрального депозитарію цінних паперів як суб'єкта господарювання на кошти, що знаходяться в Національному банку України або інших банках на рахунках, відкритих Центральному депозитарію цінних паперів для забезпечення виплати доходів за цінними паперами, при погашенні боргових цінних паперів чи при здійсненні емітентом інших корпоративних операцій, що передбачають виплату коштів».

25. У Законі України «Про спрощення процедур реорганізації та капіталізації банків» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 21, ст. 241; 2018 р., № 12, ст. 68; із змінами, внесеними Законом України від 19 червня 2020 року № 738-IX):

1) в абзаці першому частини десятої статті 2 слова «Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, документи» замінити словами «Національного банку України, документи»;

2) у статті 3:

а) у частині другій:

підпункт «б» пункту 1 викласти в такій редакції:

«б) банк не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати проведення загальних зборів розміщує в базі даних особи, яка відповідно до Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, а також на власному веб-сайті повідомлення про проведення загальних зборів, яке не містить проектів рішень щодо кожного з питань, включених до порядку денного загальних зборів»;

пункти 3 і 5 викласти в такій редакції: «3) учасникам банку надається переважне право на придбання акцій додаткової емісії, крім випадків, встановлених цим Законом.»

Банк розміщує в базі даних особи, яка відповідно до Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, повідомлення про можливість реалізації акціонерами переважного права при додатковій емісії акцій, крім випадків, встановлених цим Законом, не пізніше наступного дня після проведення загальних зборів»;

«5) Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку розглядає заяву та необхідні документи, визначені законодавством, та у випадку відсутності передбачених законодавством підстав для відмови у реєстрації приймає рішення про реєстрацію випуску акцій або про реєстрацію випуску акцій та затвердження проспекту акцій, або про реєстрацію звіту про результати емісії акцій протягом трьох робочих днів з дня подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку відповідних заяви та повного пакета документів (не враховуючи день подання).»

За наявності підстав для повернення заяви та пакета документів, які подаються Банком- правонаступником для реєстрації випуску акцій або реєстрації випуску акцій та затвердження проспекту акцій, або для реєстрації звіту про результати емісії акцій, без розгляду Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повертає відповідні заяву та документи заявнику протягом трьох робочих днів з дня їх отримання (не враховуючи день подання);»

б) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. У разі капіталізації банку, частка держави у статутному капіталі якого перевищує 75 відсотків акцій (часток), за участю міжнародної фінансової організації наглядова рада такого банку затверджує ринкову вартість акцій, визначену відповідно до частини першої статті 9 Закону України «Про акціонерні товариства», станом на день, що передує дню розміщення в базі даних особи, яка відповідно до Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, повідом-

лення про скликання загальних зборів, у порядку, встановленому цим Законом».

26. Абзац перший пункту 3 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо перезавантаження влади» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 43, ст. 250; 2020 р., № 27, ст. 177) викласти в такій редакції:

«3. Установити, що з 1 січня 2020 року норми і положення законів України, якими визначені розміри посадових окладів та інших складових оплати праці, грошового забезпечення працівників державних органів, крім Апарату Верховної Ради України, Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України, Вищого антикорупційного суду, Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, Національного агентства з питань запобігання корупції, Рахункової палати, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та членів Центральної виборчої комісії, застосовуються в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України».

27. У Законі України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» в редакції Закону України від 19 червня 2020 року № 738-IX із наступними змінами:

1) частину п'яту статті 1 доповнити абзацом другим такого змісту:

«За умови відсутності централізованого виконання правочинів дія цього Закону не поширюється на діяльність суб'єкта, відповідального за забезпечення функціонування електронної торгової системи (адміністратора), визначеного відповідно до Господарського кодексу України, Кодексу України про надра, Земельного кодексу України, Кодексу України з процедур банкрутства, законів України «Про приватизацію державного та комунального майна», «Про оренду державного та комунального майна», «Про виконавче провадження», «Про альтернативні джерела енергії», крім випадків отримання такою особою відповідної ліцензії»;

2) у статті 2:

а) у частині першій:

доповнити пунктами 7¹, 18¹, 182¹, 20¹, 22¹ і 59¹ такого змісту:

«7¹) бенчмарк — індекс, за допомогою якого визначається вартість фінансового інструменту та/або зобов'язання (розмір зобов'язання), що підлягає виконанню (сплаті) за фінансовим інструментом, або індекс, який використовується з метою відстеження його дохідності та/або для визначення ефективності управління портфелем фінансових інструментів або управління активами інвестиційного чи пенсійного фонду та/або використовується для визначення складу та структури активів інвестиційного чи пенсійного фонду, або індекс, який використовується для обчислення винагороди за ефективність провадження діяльності та/або надання послуг на ринках капіталу»;

«18¹) емітент фінансового інструменту — емітент емісійних цінних паперів, особа, яка видала неемісійні цінні папери, або особа, яка здійснила пропозицію щодо укладення деривативного контракту або уклала такий деривативний контракт»;

182¹) закритий період — період, що становить 30 календарних днів, який безпосередньо передує даті розкриття річної або проміжної фінансової звітності емітента»;

«20¹) індекс — значення, що оприлюднено або в інший спосіб розміщено у вільному публічному доступі, яке регулярно визначається повністю або частково шляхом застосування формули чи будь-якого іншого методу розрахунку або шляхом оцінювання на основі вартості одного чи кількох активів або цін (зокрема орієнтовних цін, фактичних або прогнозованих відсоткових ставок, котирувань, ринкових курсів), на основі іншого вартісного показника та/або шляхом опитування»;

«22¹) інформаційні бар'єри — механізми, що відповідають вимогам Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, які використовуються професійними учасниками ринків капіталу та організованих товарних ринків для забезпечення збереження конфіденційності інформації, яка є у володінні одного структурного підрозділу або окремого працівника такого професійного учасника, та неможливості її використання іншим структурним підрозділом або іншим працівником того самого професійного учасника»;

«59¹) схеми, що ґрунтуються на акціях, — схеми, згідно з якими посадові особи або працівники емітента отримують винагороду в акціях, опціонах на акції чи будь-яких інших правах на отримання акцій або отримують винагороду на підставі динаміки ціни акцій»;

підпункт «б» пункту 24 викласти в такій редакції:

«б) відповідності внутрішніх документів, що описують передбачені підпунктом «а» цього пункту процеси, вимогам законодавства про ринки капіталу та організовані товарні ринки, правил організованого ринку, учасником якого є такий професійний учасник або на якому його цінні папери допущені до торгів, стандартів, правил, інших внутрішніх документів саморегулювальної організації професійних учасників ринків капіталу, у разі якщо професійний учасник є членом такої саморегулювальної організації, а також відповідності бізнес-плану (бізнес-стратегії), ухваленого наглядовою радою або іншим органом, відповідальним за здійснення нагляду професійного учасника»;

пункти 29, 37, 58, 59 і 60 викласти в такій редакції:

«29) обіг цінних паперів (далі — обіг) — вчинення правочинів, пов'язаних з переходом прав на цінні папери і прав за цінними паперами, крім тих правочинів, однією із сторін яких є емітент (крім емітента депозитних сертифікатів банків) або особа, яка видала неемісійний цінний папір»;

«37) особа, яка здійснює виконавчі функції, — голова та члени колегіального виконавчого органу, особа, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу, або інша фізична особа, відповідальна за управління поточною діяльністю учасника ринків капіталу та професійного учасника організованих товарних ринків, чи особа, яка провадить діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками (крім пов'язаних агентів), та підзвітна з питання зазначеного управління наглядовій раді або іншому органу, відповідальному за здійснення нагляду, у тому числі стосовно виконання внутрішніх документів щодо надання відповідних послуг зазначеними професійними учасниками або особами, які провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу та організованими товарними ринками (крім пов'язаних агентів), та працівниками таких учасників або осіб»;

«58) специфікація деривативного контракту — документ, у якому визначаються стандартні (типові) умови деривативного контракту, що укладається на організованому ринку»;

59) строк обігу емісійних цінних паперів (далі — строк обігу) — строк, який починається з дня, наступного за днем реєстрації відповідного випуску цінних паперів, та закінчується днем, що передує дню початку погашення таких цінних паперів відповідно до проспекту або рішення про емісію»;

60) тісні зв'язки — випадки, якщо дві чи більше фізичні або юридичні особи пов'язані між собою таким чином:

а) прямим та/або опосередкованим володінням часткою у розмірі 20 або більше відсотків статутного капіталу (прав голосу) юридичної особи;

б) здійсненням прямого та/або опосередкованого контролю за юридичною особою. При цьому юридична особа, яка перебуває під контролем іншої юридичної особи, яка, у свою чергу, перебуває під контролем третьої юридичної особи, вважається такою, що перебуває під контролем третьої юридичної особи.

Особи, зазначені в абзаці першому цього пункту, вважаються пов'язаними тісними зв'язками у разі, якщо вони пов'язані відносинами контролю з однією особою»;

б) абзац сьомий частини другої викласти в такій редакції:

«терміни «контрольний пакет акцій», «порогові значення пакета акцій», «значний пакет акцій» — у значеннях, наведених у Законі України «Про акціонерні товариства»»;

3) у частині другій статті 4:

абзац другий викласти в такій редакції: «Учасники фондового ринку — це емітенти, у тому числі іноземні, або особи, які видала неемісійні цінні папери, особи, які надають забезпечення, інвестори у фінансові інструменти, які набули права власності на цінні папери, адміністратори, професійні учасники ринків капіталу, особи, які провадять діяльність, пов'язану з ринками капіталу»;

лу та організованими товарними ринками, саморегульовані організації професійних учасників ринків капіталу, номінальні утримувачі, депозитарії-кореспонденти»;

після абзацу сімнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«1¹) юридична особа, зареєстрована на тимчасово окупованій території України».

У зв'язку з цим абзаци вісімнадцятий — двадцять перший вважати відповідно абзацами дев'ятнадцятим — двадцять другим;

доповнити абзацом двадцять третім такого змісту:

«Професійним учасникам ринків капіталу забороняється провадження професійної діяльності на ринках капіталу, а також інших видів діяльності, передбачених цим Законом, на тимчасово окупованій території України»;

4) у статті 8:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Цінний папір — це документ (електронний документ), що посвідчує майнові та інші права його власника, які виникають внаслідок вчинення одного чи декількох правочинів (емісії або видачі цінного папера), та має грошовий вираз. До цінних паперів належать:

- 1) акції;
- 2) акції корпоративних інвестиційних фондів;
- 3) облігації;
- 4) казначейські зобов'язання України;
- 5) інвестиційні сертифікати;
- 6) опціонні сертифікати;
- 7) фондові варанти;
- 8) кредитні ноти;
- 9) депозитарні розписки;
- 10) державні деривативи;
- 11) сертифікати фондів операцій з нерухомістю;
- 12) депозитні сертифікати банків;
- 13) ошадні сертифікати банків;
- 14) векселі;
- 15) заставні;
- 16) інші фінансові інструменти та/або інші об'єкти цивільних прав, визнані Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку такими, що належать до цінних паперів, у разі якщо такі інструменти (об'єкти) відповідають визначенню, передбаченому абзацом першим цієї частини.

Платіжні інструменти не є цінними паперами»;

б) абзац перший частини сьомої викласти в такій редакції:

«7. Цінні папери за ступенем оборотоздатності можуть бути не обмежені в обороті (знаходиться у вільному обігу) або обмежено оборотоздатні (обіг яких обмежений). В Україні у цивільному обороті можуть бути такі групи цінних паперів»;

5) у статті 17:

а) частину першу після слова «спрямовуються» доповнити словом «виключно»;

б) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Особа, яка реалізує інфраструктурний проект, для фінансування якого здійснено емісію інфраструктурних облігацій, не має права вчиняти будь-які дії, наслідком яких може бути дострокове припинення, скасування або інша втрата прав на інфраструктурний проект, а також обтяження таких прав»;

6) у статті 18:

а) абзац другий частини першої після слова «спрямовуються» доповнити словом «виключно»;

б) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Особа, яка реалізує проект екологічного спрямування, для фінансування якого здійснено емісію зелених облігацій, не має права вчиняти будь-які дії, наслідком яких може бути дострокове припинення, скасування або інша втрата прав на проект екологічного спрямування, а також обтяження таких прав»;

7) частину шосту статті 27 викласти в такій редакції:

«6. Вимоги статей 93, 95 і 96 цього Закону не застосовуються до емісії депозитних сертифікатів банків. Інші вимоги розділу VII цього Закону щодо емісії цінних паперів застосовуються до емісії депозитних сертифікатів банків з урахуванням особливостей, визначених статтями 27, 92 цього Закону»;

8) у статті 34:

а) абзац п'ятий частини другої викласти в такій редакції:

«Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку після їх погодження центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у відповідних сферах, — щодо поставних то-

варних деривативних контрактів, базовий актив яких належить до сфери, державну політику у якій формує такий центральний орган виконавчої влади. Такий центральний орган виконавчої влади має право відмовити у погодженні відповідних специфікацій з підстав, визначених нормативно-правовими актами такого центрального органу виконавчої влади»;

б) частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює вимоги та показники, що обмежують ризики учасників організованого ринку деривативних контрактів, зокрема встановлює методику розрахунку лімітів позицій, яких учасник організованого ринку деривативних контрактів зобов'язаний дотримуватися за товарними деривативними контрактами, та порядок їх дотримання»;

9) абзац другий частини тринадцятої статті 36 викласти в такій редакції:

«У разі застосування до особи спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів відповідно до Закону України «Про санкції», які передбачають обмеження щодо укладення та виконання деривативних контрактів та/або правочинів щодо фінансових інструментів, такі правочини, вчинені за участю, від імені та/або на користь зазначених осіб, є нікчемними»;

10) статтю 38 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Для цілей цієї статті та статей 39, 40 цього Закону стороною деривативного контракту, правочину щодо фінансових інструментів, правочину щодо валютних цінностей, стороною товарної операції також вважається клієнт учасника клірингу, в інтересах якого учасник клірингу уклав такий деривативний контракт, вчинив відповідно правочин щодо фінансових інструментів, правочин щодо валютних цінностей, товарну операцію»;

11) у статті 41:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Професійна діяльність на ринках капіталу — це діяльність акціонерних товариств, товариств з обмеженою відповідальністю або товариств з додатковою відповідальністю з надання фінансових та інших послуг на ринках капіталу під час здійснення будь-якого виду діяльності, передбаченого частиною другою цієї статті.

Поєднання професійної діяльності на ринках капіталу з іншими видами діяльності дозволяється виключно у випадках та порядку, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Національний банк України поєднує провадження своєї діяльності з професійною діяльністю на ринках капіталу у випадках, встановлених Законом»;

б) абзац третій частини третьої викласти в такій редакції:

«Поєднання професійної діяльності на організованих товарних ринках з іншими видами діяльності дозволяється виключно у випадках та порядку, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

12) частину першу статті 43 викласти в такій редакції:

«1. Системно важливий професійний учасник ринків капіталу та організованих товарних ринків — це професійний учасник ринків капіталу та організованих товарних ринків, діяльність якого впливає на стабільність функціонування ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

13) у статті 44:

а) абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. Діяльність з торгівлі фінансовими інструментами провадиться інвестиційними фірмами, які створюються у формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю або товариства з додатковою відповідальністю, для яких операції з фінансовими інструментами є виключним видом діяльності, крім випадків, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Діяльність з торгівлі фінансовими інструментами може провадитися банками, за умови отримання відповідної ліцензії»;

б) абзац дев'ятий частини другої викласти в такій редакції:

«Інвестиційна фірма під час провадження своєї діяльності на ринках капіталу має право надавати додаткові послуги, передбачені цією частиною (крім депозитарної діяльності депозитарної установи, передбаченої пунктом 1 цієї частини), без отримання додаткових ліцен-

зій, інших документів дозвільного характеру»;

в) абзац перший частини дев'ятої викласти в такій редакції:

«9. Діяльність з управління портфелем фінансових інструментів — це діяльність інвестиційної фірми з управління портфелем фінансових інструментів, які складаються з одного або більше фінансових інструментів та/або коштів, в інтересах клієнтів»;

г) абзац другий частини одинадцятої викласти в такій редакції:

«За договором андеррайтингу інвестиційна фірма зобов'язується на умовах та у строки, визначені проспектом цінних паперів, діючи від імені емітента або оферента, організувати розміщення або продаж заздалегідь обумовленого обсягу цінних паперів емітента або оферента та від свого імені і за власний рахунок здійснити купівлю цінних паперів, які станом на кінець передбаченого проспектом цінних паперів строку розміщення не були відчужені першим власникам»;

г) абзац другий частини тринадцятої викласти в такій редакції:

«За договором про організацію розміщення інвестиційна фірма зобов'язується на умовах та у строки, визначені проспектом цінних паперів, діючи від імені емітента або оферента, організувати розміщення або продаж заздалегідь обумовленого обсягу цінних паперів емітента або оферента»;

14) у статті 46:

а) частину першу після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Інвестиційна фірма не може отримувати грошову або негрошову винагороду за направлення заявок клієнтів до певної багатосторонньої системи, якщо такі дії порушують вимоги положень внутрішніх документів, що регламентують запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, або не відповідають зобов'язанню такої інвестиційної фірми щодо виконання доручення на найвигідніших для клієнта умовах».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

б) абзац четвертий частини сьомої викласти в такій редакції:

«У разі виникнення спору щодо дотримання інвестиційною фірмою обов'язків, зазначених у частинах другій — четвертій цієї статті, обов'язок доведення дотримання цих обов'язків покладається на інвестиційну фірму. Вимоги цієї частини не застосовуються щодо договорів, укладених інвестиційною фірмою до подання інвестиційної фірми заяви, передбаченої частиною шостою цієї статті»;

в) доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«9. Положення цієї статті не застосовуються у разі здійснення інвестиційною фірмою, яка провадить дилерську, брокерську або субброкерську діяльність, операцій з прийняттям контрагентом у рамках провадження зазначених видів діяльності або надання відповідних додаткових послуг, пов'язаних із здійсненням таких операцій.

У відносинах з прийнятими контрагентами інвестиційні фірми зобов'язані діяти чесно, справедливо та професійно спілкуватися у спосіб, який є справедливим, чітким та не вводить в оману, беручи до уваги характер відповідного контрагента та його діяльність.

Прийняттям контрагентом для інвестиційної фірми може бути інша інвестиційна фірма, банк, страхова компанія, компанія з управління активами відкритих інвестиційних фондів або недержавних пенсійних фондів, державні органи, що здійснюють грошово-кредитну політику, валютну політику або політику управління державним боргом.

Особа, яка має статус прийнятного контрагента, має право відмовитися від такого статусу загалом або щодо здійснення окремої операції, повідомивши інвестиційну фірму про своє бажання, щоб її вважали кваліфікованим або некваліфікованим інвестором.

Інвестиційна фірма зобов'язана до початку здійснення операцій з прийнятим контрагентом отримати від нього письмове підтвердження, що він згоден із своїм статусом прийнятного контрагента загалом або щодо здійснення окремої операції»;

15) у статті 49:

а) пункт 5 частини третьої викласти в такій редакції:

«5) встановлює порядок допуску актів до торгів на такому регульованому ринку, а також порядок зупинення та скасування такого допуску»;

б) пункт 4 частини четвертої викласти в такій редакції:

«4) встановлює порядок допуску актів до торгів на такому БТМ, а також порядок зупинення та скасування такого допуску»;

в) пункт 4 частини п'ятої викласти в такій редакції:

«4) встановлює порядок допуску актів до торгів на такому ОТМ, а також порядок зупинення та скасування такого допуску»;

16) у статті 51:

а) абзац четвертий частини першої викласти в такій редакції:

«Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку визначає умови отримання іноземними юридичними особами ліцензій на провадження відповідного виду діяльності в межах професійної діяльності на ринках капіталу з організації торгівлі фінансовими інструментами та професійної діяльності на організованих товарних ринках»;

б) частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Оператори організованих ринків зобов'язані запровадити і забезпечувати функціонування ефективних механізмів, систем і процедур, спрямованих на регулярне здійснення моніторингу дотримання учасниками торгів правил функціонування відповідного ринку.

Оператори організованих ринків зобов'язані контролювати надіслані учасниками торгів у багатосторонній системі заявки та/або котирування, включаючи їх зміну чи скасування, з метою виявлення порушень правил функціонування відповідного ринку, а також виявлення поведінки, що може спричинити ситуацію цінової нестабільності або іншим чином порушити цілісність ринків капіталу, або завдати шкоди інвесторам, або іншим чином порушити законодавство про ринки капіталу та організовані товарні ринки. Оператори організованих ринків зобов'язані використовувати ресурси, необхідні для забезпечення ефективності такого моніторингу та контролю.

Оператори організованих ринків зобов'язані негайно повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку про будь-які суттєві порушення правил функціонування відповідного ринку, а також будь-які виявлені факти поведінки, що можуть спричинити ситуацію цінової нестабільності або іншим чином порушити цілісність ринків капіталу, або завдати шкоди інвесторам, або іншим чином порушити законодавство про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

17) у статті 52:

а) абзац другий частини четвертої викласти в такій редакції:

«Оператор організованого ринку повинен мати ефективні системи та механізми, які відповідають вимогам Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та забезпечують відповідність електронних торгових систем і програмно-технічних комплексів, що використовуються таким оператором, таким вимогам»;

б) частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Оператори організованих ринків зобов'язані розробити та запровадити правила визначення кроку цін фінансових інструментів, допущених до торгів на такому ринку, відповідно до вимог, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Оператори організованих ринків, а також учасники торгів на таких ринках зобов'язані забезпечити синхронізацію систем фіксації дати та часу, що використовуються ними під час здійснення операцій у рамках провадження професійної діяльності, відповідно до вимог, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

18) у статті 53:

а) абзац перший пункту 7 частини першої викласти в такій редакції:

«7) створення та забезпечення функціонування механізму запобігання та врегулювання конфлікту інтересів між будь-якими такими особами»;

б) абзац перший пункту 1 частини третьої викласти в такій редакції:

«1) створення та забезпечення функціонування механізму запобігання та врегулювання конфлікту інтересів між будь-якими такими особами»;

в) абзац перший пункту 1 частини п'ятої викласти в такій редакції:

«1) створення та забезпечення функціонування механізму запобігання та врегулювання конфлікту інтересів між будь-якими з таких осіб»;

г) частину шосту після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Оператор організованого ринку повинен виконувати повноваження, передбачені цією частиною, та звітувати про їх виконання перед Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку».

У зв'язку з цим абзац десятий вважається абзацом одинадцятим;

г) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Оператор організованого ринку під час провадження діяльності з організації торгівлі фінансовими інструментами зобов'язаний забезпечити відповідність правил ринку, торгівлю на якому організовує такий оператор, вимогам законодавства, а також дотримання таких вимог»;

19) статтю 54 викласти в такій редакції:

«Стаття 54. Реєстр організованих ринків

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку веде та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті реєстр організованих ринків, що функціонують на території України, та їх операторів»;

20) у статті 59:

а) абзац третьої частини четвертої викласти в такій редакції:

«Грошові розрахунки, передбачені цією частиною, здійснюються у встановленому Національним банком України порядку шляхом переказу коштів банками та Національним банком України та/або відображення в порядку, встановленому Національним банком України за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, у системі клірингового обліку особою, яка провадить клірингову діяльність, зміни обсягу прав та зобов'язань щодо коштів між сторонами деривативних контрактів, сторонами правочинів щодо фінансових інструментів та щодо валютних цінностей, а також сторонами товарних операцій, укладених на організованому ринку та поза ним, з відображенням переходу права вимоги на кошти, в тому числі припинення зобов'язань щодо коштів за результатами неттінгу»;

б) абзац другий і третій частини п'ятої викласти в такій редакції:

«Кошти та/або інші активи фізичних та юридичних осіб, зараховані на відповідні рахунки особи, яка провадить клірингову діяльність, для здійснення/забезпечення розрахунків, не є доходами такої особи.

Не допускається накладення арешту та/або звернення стягнення на кошти та/або інші активи на відповідних рахунках особи, яка провадить клірингову діяльність, зараховані для здійснення/забезпечення розрахунків за деривативними контрактами, правочинами щодо фінансових інструментів, щодо валютних цінностей та товарними операціями, укладеними на організованому ринку та поза ним»;

21) у статті 60:

а) абзац третьої частини другої викласти в такій редакції:

«Для забезпечення виконання зобов'язань, допущених до клірингу, центральний контрагент без ліцензії на провадження відповідного виду діяльності має право виступати стороною деривативних контрактів та правочинів щодо фінансових інструментів, інших активів, допущених до торгів на регульованому ринку, БТМ та/або товарній біржі»;

б) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Для здійснення своєї діяльності центральний контрагент використовує рахунки, відкриті в Національному банку України, у разі якщо такі розрахунки здійснюються в національній валюті, а також рахунки, відкриті в інших банках, у тому числі іноземних, які відповідають критеріям, встановленим Національним банком України, у разі якщо такі розрахунки здійснюються в іноземній валюті»;

22) частину шосту статті 63 викласти в такій редакції:

«6. Максимальний строк перебування внесених/зарезервованих коштів та/або інших активів у системі клірингового обліку без їх використання у процесі клірингу (крім коштів та/або інших активів, що використовуються як гарантійне забезпечення для проведення клірингу) встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

23) у статті 70:

а) абзац третьої частини другої викласти в такій редакції:

«1) інструменти капіталу, за умови що вони відповідають вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

б) у частині четвертій:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) подавати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку результати розрахунку пруденційних показників, що встановлені для відповідного виду професійної діяльності, та дані, на основі яких здійснювався такий розрахунок, у порядку та строки, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до закону»;

доповнити пунктами 3—7 такого змісту:

«3) у разі невиконання встановлених пруденційних нормативів щодо відповідного виду професійної діяльності подавати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку план заходів щодо поліпшення фінансового стану, вимоги до якого, порядок та строки подання встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, та забезпечувати виконання такого плану»;

4) запровадити механізм запобігання та врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів осіб, які здійснюють виконавчі функції у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків, працівників таких професійних учасників та осіб, які надають їм послуги або виконують роботи на підставі цивільно-правових договорів з такими професійними учасниками, їхніх пов'язаних агентів, інших осіб, пов'язаних з такими професійними учасниками відносинами контролю.

Передбачений цим пунктом механізм повинен також виявляти реальний чи потенційний конфлікт інтересів, пов'язаний з діями в інтересах різних клієнтів або з політикою (положенням) про винагороду, затвердженою таким професійним учасником.

Професійний учасник ринків капіталу та організованих товарних ринків зобов'язаний повідомити клієнта про наявність конфлікту інтересів осіб, передбачених цим пунктом. Таке повідомлення повинно бути здійснено з використанням засобів, що забезпечують його фіксацію, та містити деталі, достатні для прийняття клієнтом рішення щодо участі або відмови від участі в операції (що до вчинення або відмови від вчинення правочину). Дані про наявність конфлікту інтересів зазначених осіб та заходи, що вживаються професійним учасником з метою врегулювання такого конфлікту інтересів, у знеособленому вигляді підлягають опублікуванню на сайті професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків не пізніше робочого дня, наступного за днем повідомлення таким професійним учасником про наявність конфлікту інтересів клієнту;

5) здійснювати у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, збереження інформації, зокрема щодо:

а) ідентифікації та верифікації клієнтів;

б) наданих послуг та проведених операцій;

в) руху коштів та цінних паперів на рахунках у цінних паперах та банківських рахунках, пов'язаних з проведеними операціями;

б) забезпечувати дотримання інших організаційних та операційних вимог щодо провадження своєї професійної діяльності, встановлених цим Законом та відповідними актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

7) протягом усього періоду часу дії отриманої ліцензії дотримуватися ліцензійних умов»;

в) частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Професійні учасники ринків капіталу можуть об'єднуватися в об'єднання професійних учасників ринків капіталу, які можуть набувати статусу та здійснювати діяльність саморегульованих організацій професійних учасників ринків капіталу за відповідними видами професійної діяльності в порядку, передбаченому цим Законом.

Членство професійних учасників ринків капіталу в об'єднанні та/або у саморегульованій організації професійних учасників ринків капіталу є добровільним»;

г) доповнити частинами дев'ятою і десятою такого змісту:

«9. Кандидатури керівників Центрального депозитарію цінних паперів, професійних учасників, які провадять діяль-

ність з організації торгівлі на ринках капіталу та організованих товарних ринках та/або клірингову діяльність, а також системно важливих професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків) погоджуються з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку.

Кандидат на посаду керівника Центрального депозитарію цінних паперів, професійного учасника, який провадить діяльність з організації торгівлі на ринках капіталу та організованих товарних ринках та/або клірингову діяльність, а також системно важливого професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банку) повинен відповідати вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, зокрема щодо стажу роботи, ділової репутації, професійної придатності.

Керівники Центрального депозитарію цінних паперів, професійних учасників, які провадять діяльність з організації торгівлі на ринках капіталу та організованих товарних ринках та/або клірингову діяльність, а також системно важливі професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків) протягом усього часу обіймання відповідних посад повинні відповідати вимогам, передбаченим абзацом другим цієї частини.

10. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право порушувати перед контролером/власником істотної участі у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банку) питання про звільнення/відсторонення з посади особи, яка здійснює управлінські функції у такому професійному учаснику, у разі недодержання такою особою вимог законодавства, встановлених до такої особи.

Контролер/власник істотної участі у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банку) зобов'язаний вжити заходів щодо звільнення/відсторонення з посади особи, зазначеної в абзаці першому цієї частини, у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

24) доповнити статтею 70¹ такого змісту:

«Стаття 70¹. Вимоги до працівників професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків

1. Працівники професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків та особи, які на підставі цивільно-правових договорів надають послуги або виконують роботи в таких професійних учасниках, зобов'язані вживати таких заходів щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів:

1) вживати заходів щодо недопущення виникнення реального та/або потенційного конфлікту інтересів;

2) не пізніше робочого дня, наступного за днем, коли особа дізналася чи повинна була дізнатися про наявність у неї реального або потенційного конфлікту інтересів, повідомити про таку наявність свого безпосереднього керівника (особа, яка на підставі цивільно-правового договору надає послуги або виконує роботи, повідомляє особу, зазначену в такому договорі), а у разі перебування особи на посаді, що не передбачає наявності безпосереднього керівника, або в колегіальному органі — Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку.

Для цілей цієї статті особа, якій відповідно до цього пункту повідомлено про конфлікт інтересів, є відповідальною особою;

3) у разі наявності реального або потенційного конфлікту інтересів утриматися від прийняття рішень та/або вчинення дій до отримання вказівок від відповідальної особи щодо дій, що необхідно вчинити для врегулювання такого конфлікту інтересів;

4) вжити заходів щодо врегулювання реального або потенційного конфлікту інтересів відповідно до вказівок, отриманих від відповідальної особи.

2. Відповідальна особа не може у будь-який спосіб, прямо чи опосередковано, спонукати особу, яка звернулася з повідомленням про наявність у неї реального або потенційного конфлікту інтересів, до прийняття рішень, вчинення дій або бездіяльності на користь своїх приватних інтересів або приватних інтересів третіх осіб, крім клієнтів, обслуговування яких безпосередньо стосується конфлікту інтересів.

3. Відповідальна особа протягом двох робочих днів (відповідальна особа — працівник Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку — протягом п'яти робочих днів) після отримання повідомлення про наявність реального або потенційного конфлікту інтересів, зазначеного у пункті 1 частини першої цієї статті, зобов'язана прийняти рішення щодо врегулювання такого конфлікту інтересів, про що повідомити особу, яка здійснила таке повідомлення, у формі відповідної вказівки»;

25) у статті 71:

а) абзац шостий частини першої викласти в такій редакції:

«3) Національним банком України під час провадження ним депозитарної або клірингової діяльності у встановлених законом випадках»;

б) абзаці третій і четвертий частини третьої викласти в такій редакції:

«2) вид професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, зазначений у частині другій або третій статті 41 цього Закону, із зазначенням виду (видів) діяльності в межах такого виду професійної діяльності, на провадження якого (яких) заявник має намір одержати ліцензію.

У разі якщо заявник є членом саморегульованої організації професійних учасників ринків капіталу за відповідним видом професійної діяльності на ринках капіталу, такий заявник до своєї заяви про видачу ліцензії може додати подання такої саморегульованої організації, складене в довільній формі, зокрема, щодо підтвердження дотримання таким заявником стандартів, правил, інших документів такої саморегульованої організації»;

в) пункт 6 частини четвертої викласти в такій редакції:

«6) внутрішні документи, що регламентують запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, що виникає під час провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, а також запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

г) у частині п'ятій:

підпункт «а» пункту 2 викласти в такій редакції:

«а) перелік осіб, які є власниками істотної участі у заявнику, із зазначенням відсотка статутного капіталу чи права голосу, яким володіє кожний такий учасник (акціонер), ідентифікаційних даних таких осіб, а щодо осіб, які опосередковано володіють 10 і більше відсотками статутного (складеного) капіталу або права голосу придбаних акцій (часток) заявника, — також ідентифікаційні дані осіб, через яких забезпечується таке опосередковане володіння»;

підпункт «а» пункту 7 викласти в такій редакції:

«а) бізнес-план (бізнес-стратегію) на три роки, включаючи інформацію про заплановане відкриття філій, здійснення діяльності на підставі отриманої ліцензії, а також про інші види запланованої господарської діяльності. Такий план має містити інформацію про:

місце реєстрації потенційних клієнтів та інвесторів;

заплановані заходи з реклами фінансових послуг із зазначенням адміністративних одиниць, у яких планується розміщення найбільшої кількості реклами;

потенційних надавачів послуг з реклами фінансових послуг із зазначенням адміністративно-територіальних одиниць, на території яких такі особи провадять діяльність.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку затверджує орієнтовний (невиключний) перелік структурних елементів бізнес-плану (бізнес-стратегії), які можуть бути використані заявником при складанні ним бізнес-плану (бізнес-стратегії)»;

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) внутрішні документи в довільній формі, що регламентують запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, що виникає під час провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, а також запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

г) пункт 1 частини шостої викласти в такій редакції:

«1) бізнес-план (бізнес-стратегію) на три роки, включаючи інформацію про заплановане відкриття філій, здійснення

діяльності на підставі отриманої ліцензії, а також про інші види запланованої господарської діяльності.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку затверджує орієнтовний (невиключний) перелік структурних елементів бізнес-плану (бізнес-стратегії), які можуть бути використані заявником при складанні ним бізнес-плану (бізнес-стратегії);

д) частину двадцять другу доповнити абзацом третім такого змісту:

«Документи, подані для отримання ліцензії, не повинні містити недостовірної та/або оманливої інформації, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких він отримав ліцензію на провадження певного виду діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках»;

е) у частині двадцять четвертій:

в абзаці першому слова «приймає рішення» замінити словами «вносить постанову», а слова «прийняте рішення» — словами «винесену постанову»;

абзац другий замінити двома новими абзацами такого змісту:

«Ліцензія видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за умови, що заявник відповідає усім вимогам законодавства. З метою перевірки дотримання заявником таких вимог Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може провести інспекцію у порядку, встановленому статтею 33 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

Строк дії ліцензії на провадження певного виду діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках є необмеженим»;

26) частину другу статті 72 викласти в такій редакції:

«2. Постанова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про відмову у видачі ліцензії повинна зазначати конкретну причину (конкретні причини), що зумовила (зумовили) таку відмову»;

27) доповнити статтею 72¹ такого змісту:

«Стаття 72¹. Підстави для зупинення дії ліцензії на провадження певного виду діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право зупинити дію ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках у разі встановлення нею таких порушень:

1) призначення на посаду керівника ліцензіата особи, кандидатура якої не погоджена Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

2) непрозора структура власності ліцензіата;

3) суттєве відхилення розрахункового значення пруденційного показника, визначеного нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

4) обслуговування ліцензіатом операцій з цінними паперами на рахунках у цінних паперах без забезпечення можливості відновлення інформації щодо власників цінних паперів та належних їм цінних паперів;

5) неповідомлення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, емітентів або депонентів/номинальних утримувачів (якщо таке повідомлення передбачено умовами відповідного договору з цим емітентом, депонентом/номинальним утримувачем або нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку) про зміну місцезнаходження ліцензіата (для ліцензіата, що здійснює депозитарну діяльність);

6) відмова ліцензіата, не передбачена нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку з питань провадження депозитарної діяльності та/або договором, укладеним між депозитарною установою та депонентом/номинальним утримувачем або емітентом, та/або внутрішнім положенням про депозитарну діяльність депозитарної установи, у проведінні депозитарних операцій, складанні та наданні облікового реєстру Центральному депозитарію цінних паперів, реєстру власників цінних паперів емітенту за відповідним розпорядженням, а також внесення за відомо недостовірних відомостей до системи депозитарного обліку або ухи-

лення від проведення депозитарних операцій;

7) неприйняття уповноваженим органом ліцензіата з підстав, встановлених законодавством, рішення про ліквідацію пайового інвестиційного фонду.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може застосувати захід впливу контрольного характеру у вигляді зупинення дії ліцензії на провадження діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках за вчинення порушень законодавства, передбачених статтею 50 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків».

3. Дія ліцензії може бути зупинена у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, у зв'язку з несплатою ліцензіатом фінансової санкції, що була накладена на нього як захід впливу контрольного характеру, протягом трьох місяців з дня набрання чинності відповідною постановою про застосування заходу впливу контрольного характеру, крім постанов, які протягом трьох місяців з дня набрання ними чинності були оскаржені у судовому порядку та адміністративним судом відкрито провадження у справі про їх оскарження та щодо яких відсутнє судове рішення за результатами такого провадження, що набрало законної сили, постанов, які скасовані чи визнані нечинними за рішенням суду, що набрало законної сили, постанов, дію яких зупинено за ухвалою суду.

4. Обмеження та додаткові вимоги, що застосовуються до професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, дію ліцензії якого зупинено, умови, порядок та строк поновлення дії ліцензії встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. Постанова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про зупинення дії ліцензії повинна містити, у тому числі, строк зупинення дії ліцензії, який не може перевищувати один рік. У разі усунення причин, що стали підставою для винесення постанови про зупинення дії ліцензії, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку зобов'язана в найкоротший строк, не більше 10 робочих днів з дня усунення таких причин, винести постанову про відновлення дії такої ліцензії;

28) у статті 73:

а) у частині першій:

у пункті 6:

абзац третій викласти в такій редакції:

«а) таке порушення є повторним протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за попереднє порушення профільного законодавства (далі — перше порушення) порушенням тих самих норм такого законодавства, за умови що постановою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якою встановлено таке повторне порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування»;

в абзацах четвертому і шостому слова «рішення Національної» замінити словами «постанови Національної»;

абзац п'ятий викласти в такій редакції: «б) таке порушення є третім протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення порушення будь-яких норм такого законодавства, за умови що постановою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якою було встановлено таке третє порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування»;

у пункті 9 слова «прийнято рішення» замінити словами «винесено постанову»;

доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

«9¹) щодо професійного учасника ринків капіталу, який провадить діяльність з управління активами, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку винесено постанову про анулювання ліцензії на провадження діяльності з адміністрування недержавних пенсійних фондів»;

пункт 15 виключити;

доповнити пунктами 19¹, 19² такого змісту:

«19¹) професійний учасник ринків капіталу та організованих товарних ринків порушив обмеження, встановлені законодавством, щодо поєднання професійної діяльності на ринках капіталу з іншими видами діяльності;

19²) професійний учасник ринків капіталу та організованих товарних ринків перестав відповідати вимогам ліцензійних умов провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках за відповідним видом діяльності»;

б) у частині другій слово «рішення» замінити словом «постанови»;

в) доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Юридична особа у разі анулювання виданої їй ліцензії на провадження певного виду діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках з підстав, зазначених у пунктах 2—20 частини першої цієї статті, зобов'язана припинити провадження відповідної діяльності у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

29) у статті 74:

в абзацах другому, третьому і шостому частини четвертої слова «прийняття рішення» і «прийняття Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку рішення» замінити словами «винесення постанови»;

у частині п'ятій:

в абзаці першому слова «приймає рішення» замінити словами «вносить постанову»;

в абзаці другому слова «Рішення» замінити словом «Постанова», а слова «за відповідним рішенням» — словами «відповідною постановою»;

абзаці третій і четвертий викласти в такій редакції:

«Постанова про відмову в погодженні наміру набути або збільшити участь повинна зазначати підстави такої відмови.

Про винесену постанову Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повідомляє особу, зазначену у частині першій цієї статті, офіційним каналом зв'язку та/або шляхом направлення відповідного листа протягом трьох робочих днів з дня винесення постанови»;

в абзаці другому частини шостої слова «прийняла рішення» замінити словами «винесла постанову»;

у частині дев'ятій:

підпункти «б»—«г» пункту 7 викласти в такій редакції:

«б) інформацію про триваючі на дату подання заяви про намір провадження будь-яких контролюючих органів у справах щодо такої особи (таких осіб), виконавчі провадження, процедури застосування санкцій за порушення, пов'язані з наданням фінансових послуг;

в) інформацію про видачі ліцензії, дозволу, авторизації, наданні членства, видачі документів (сертифіката, свідоцтва тощо), що надають право провадити діяльність на ринках капіталу та організованих товарних ринках; відкликання, анулювання чи припинення таких ліцензій, дозволів, авторизації, членства чи дії документів; виключення із складу об'єднань професійних учасників ринків капіталу, професійних об'єднань та асоціацій;

г) інформацію про звільнення з посади за порушення законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, звільнення від виконання функцій довірчого власника трасту або інших фідуціарних обов'язків (обов'язків діяти якнайкраще в інтересах третіх осіб) чи будь-яких інших аналогічних відносин на ринках капіталу щодо осіб, які є контролерами такої особи або здійснюють у ній управлінські функції»;

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) інформацію про інтереси або діяльність, що можуть суперечити інтересам щодо професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, у якому фізична особа має намір набути або збільшити участь, а також про можливі рішення для врегулювання такого конфлікту інтересів»;

в абзаці першому частини п'ятнадцятої слова «прийняти рішення» замінити словами «винести постанову»;

30) текст статті 75 викласти в такій редакції:

«1. Юридична або фізична особа, яка набула участь у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків) таким чином, що стала прямо та/або опосередковано, самостійно чи спільно з іншими особами володіти 10, 25, 50, 75 і більше відсотками статутного капіталу професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків чи правом голосу акцій (часток) у статутному капіталі професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків та/або незалежно від формального володіння почала справляти значний вплив

на управління або діяльність професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків без отримання постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про погодження набуття участі, не має права голосу за такими акціями (частками) до моменту виконання вимог статті 74 цього Закону.

2. Юридична або фізична особа, яка збільшила участь у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків) таким чином, що стала прямо та/або опосередковано, самостійно чи спільно з іншими особами володіти 10, 25, 50, 75 більше відсотками статутного капіталу професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків чи правом голосу акцій (часток) у статутному капіталі професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків та/або незалежно від формального володіння почала справляти значний вплив на управління або діяльність професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків без отримання постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про погодження збільшення участі, має право голосу лише за акціями (частками), що належали їй до такого збільшення. При цьому інші акції або частки у статутному капіталі такої юридичної особи не дають права голосу до моменту виконання вимог статті 74 цього Закону.

3. Рішення загальних зборів, прийняті з використанням акцій (часток), що відповідно до частин першої та/або другої цієї статті не дають права голосу, та за умови невикористання яких рішення загальних зборів були б іншими, не мають юридичної сили»;

31) у статті 76:

а) пункт 3 частини другої викласти в такій редакції:

«3) запобігання та врегулювання конфлікту інтересів»;

б) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Вимоги до корпоративного управління професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, зазначених у пунктах 1 і 2 частини першої статті 42 цього Закону, які не є банками, встановлюються частинами першою, другою, четвертою — дев'ятою цієї статті.

Вимоги до корпоративного управління професійних учасників ринків капіталу, зазначених у пункті 2 частини першої статті 42 цього Закону, які є банками, встановлюються законодавством про банки та банківську діяльність, а також частиною десятою цієї статті.

Вимоги до корпоративного управління професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, зазначених у пункті 3 частини першої статті 42 цього Закону, встановлюються частинами першою, другою, четвертою — восьмою цієї статті та з урахуванням особливостей, визначених частиною одинадцятою цієї статті»;

в) у частині сьомій:

абзац четвертий доповнити реченням такого змісту: «Орган, відповідальний за здійснення нагляду, є відповідальним за організацію належного управління діяльністю професійного учасника, зокрема повинен забезпечити організацію розподілу повноважень між особами, які здійснюють дії, пов'язані з безпосереднім провадженням професійними учасниками ринків капіталу та організованих товарних ринків професійної діяльності, організацію запобігання конфлікту інтересів»;

абзаці п'ятій, дев'ятій, тринадцятій і п'ятнадцятій викласти в такій редакції: «Орган, відповідальний за здійснення нагляду, відповідно до вимог внутрішніх положень професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків повинен здійснювати»;

«4) затвердження та контроль виконання політики (положення) про винагороду осіб, які беруть участь у наданні послуг клієнтам, спрямованої на заохочення відповідального надання послуг, справедливого поводження з клієнтами та запобігання конфлікту інтересів у відносинах з клієнтами»;

«8) контроль діяльності осіб, які здійснюють виконавчі функції, та керівників підрозділів системи внутрішнього контролю (осіб, які одноосібно здійснюють функції таких підрозділів»;

«Орган, відповідальний за здійснення нагляду, створює постійно діючий комітет з управління ризиками або визначає

посадову особу, відповідальну за управління ризиками (ризик-менеджера);

г) після частини сьомої доповнити новою частиною такого змісту:

«8. Політика (положення) про винагороду, передбачена пунктом 4 частини сьомої цієї статті, не повинна містити положень щодо призначення винагороди, які можуть стимулювати працівників при наданні послуг надавати клієнтам рекомендації щодо набуття прав на окремі фінансові інструменти або отримання окремих фінансових послуг, за умови наявності варіанта інструменту або послуги, що більше відповідає інтересам клієнтів.

Політика (положення) про винагороду професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків має бути спрямована на підвищення якості надання послуг клієнтам та неперешкоджання професійному учаснику у виконанні його обов'язку діяти чесно, професійно та з найкращим забезпеченням інтересів клієнтів».

У зв'язку з цим частини восьму і дев'яту вважати відповідно частинами дев'ятою і десятою;

г) в абзаці першому частини дев'ятої слова «вимоги щодо» та в абзаці першому частини десятої слова «вимоги з» замінити словами «вимоги до»;

д) доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«11. Орган, відповідальний за здійснення нагляду в професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків, зазначеному в пункті 3 частини першої статті 42 цього Закону, може прийняти обґрунтоване рішення про відхилення такого професійного учасника від вимог до корпоративного управління, встановлених нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у разі якщо:

1) можливість відхилення від вимог до корпоративного управління передбачена нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

2) враховані особливості діяльності, характер та обсяги операцій, що здійснюються таким професійним учасником під час провадження ним професійної діяльності, ризики, притаманні такій діяльності, інші суттєві чинники;

3) у такому професійному учаснику забезпечується ефективне функціонування системи корпоративного управління;

4) таке рішення з відповідним обґрунтуванням подано до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в порядку та строк, визначені нею.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в разі недотримання умов, передбачених пунктами 2—4 цієї частини, має право зобов'язати професійного учасника, який подав рішення, передбачене цією частиною, забезпечити дотримання таких умов або виконання усіх вимог до корпоративного управління, встановлених нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

32) у статті 79:

а) у частині першій:

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) ідентифікаційні дані, відомості про ділову репутацію та професійний досвід голови та членів колегіального виконавчого органу (особи, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу), голови та членів органу, відповідального за здійснення нагляду юридичної особи, ділову репутацію юридичної особи»;

підпункт «б» пункту 8 викласти в такій редакції:

«б) внутрішні правила та інформацію про створення і забезпечення функціонування механізму запобігання та врегулювання конфлікту інтересів»;

б) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом 20 робочих днів з дня отримання документів, передбачених частиною першою цієї статті, офіційним каналом зв'язку надсилає юридичній особі, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на ринках капіталу та організованих товарних ринках, підтвердження отримання повного переліку документів, передбачених частиною першою цієї статті, або повідомляє таку юридичну особу про отримання неповного переліку таких документів.

У разі отримання неповного переліку документів, передбачених частиною першою цієї статті, Національна комі-

сія з цінних паперів та фондового ринку офіційним каналом зв'язку повідомляє юридичну особу, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на ринках капіталу та організованих товарних ринках, про строк, до якого необхідно подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку додаткову інформацію.

У разі неподання юридичною особою, яка має намір провадити діяльність з надання інформаційних послуг на ринках капіталу та організованих товарних ринках, додаткової інформації у визначений строк Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку повідомляє таку юридичну особу про залишення заяви про авторизацію без розгляду у зв'язку з отриманням неповного переліку документів.

Документи, подані для отримання авторизації, не повинні містити недостовірну та/або оманливу інформацію, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких такий заявник отримав свідоцтво про включення до Реєстру».

У зв'язку з цим частини третю — п'яту вважати відповідно частинами четвертою — шостою;

в) у частині четвертій:

в абзаці першому слова «приймає рішення» замінити словами «вносить постанову»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку вносить постанову про включення юридичної особи до Реєстру уповноважених осіб за умови, що заявник відповідає усім вимогам законодавства. З метою перевірки дотримання заявником таких вимог Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може провести інспекцію у порядку, встановленому статтею 33 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

у частині п'ятій слова «прийняття рішення», «прийняття такого рішення» замінити словами «винесення постанови»;

у частині шостій:

в абзаці першому слова «приймає рішення» замінити словами «вносить постанову»;

в абзаці шостому слово «Рішення» замінити словом «Постанова», а слово «оскаржено» — словом «оскаржена»;

в абзаці сьомому слово «прийняття» замінити словом «винесення», а слово «рішення» — словом «постанови»;

33) у частині першій статті 80:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) особа, яка включена до Реєстру уповноважених осіб, не розпочала провадження діяльності з надання інформаційних послуг протягом 12 місяців з дати її включення до Реєстру»;

доповнити пунктами 2¹ і 3¹ такого змісту:

«2¹) особа, яка провадить діяльність з надання інформаційних послуг на ринках капіталу та організованих товарних ринках, не провадила діяльність з надання інформаційних послуг на ринках капіталу та організованих товарних ринках протягом будь-яких шести місяців після початку провадження діяльності з надання інформаційних послуг»;

«3¹) особа, яка провадить діяльність з надання інформаційних послуг на ринках капіталу та організованих товарних ринках, отримала свідоцтво про включення до Реєстру уповноважених осіб внаслідок вчинення нею протиправних дій»;

підпункти «а» і «б» пункту 5 викласти в такій редакції:

«а) таке порушення є повторним порушенням тих самих норм законодавства, вчиненим протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення, за умови що постанову Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якою було встановлено таке повторне порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування.

Встановлення судом законності постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про притягнення до відповідальності за повторне порушення після одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення (незалежно від дати прийняття судом такого рішення) не позбавляє Національну комісію з цінних папе-

рів та фондового ринку права анулювати свідоцтво про включення до Реєстру відповідно до цього пункту;

б) таке порушення є третім порушенням протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення будь-яких норм такого законодавства, за умови що постанову Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якою встановлено таке третє порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування.

Встановлення судом законності постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про притягнення до відповідальності за третє порушення після одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення (незалежно від дати прийняття судом такого рішення) не позбавляє Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку права анулювати свідоцтво про включення до Реєстру відповідно до цього пункту»;

34) статтю 81 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Особи, які провадять діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, зобов'язані виконувати вимоги пункту 3, абзацу п'ятого частини четвертої статті 70 та частини сьомої статті 76 цього Закону»;

35) статтю 82 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Особи, які провадять діяльність з розповсюдження в режимі безперервного оновлення консолідованої інформації, зобов'язані виконувати вимоги пункту 3, абзацу п'ятого частини четвертої статті 70 та частини сьомої статті 76 цього Закону»;

36) статтю 83 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Особи, які провадять діяльність з подання звітних даних до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, зобов'язані виконувати вимоги пункту 3, абзацу п'ятого частини четвертої статті 70 та частини сьомої статті 76 цього Закону»;

37) частину п'яту статті 85 викласти в такій редакції:

«5. Інвестиційна фірма, що уклала договір з пов'язаними агентами, запобігає та врегулює конфлікти інтересів, що виникають у діяльності пов'язаних агентів у зв'язку з виконанням агентського договору, у тому числі конфлікту інтересів, що виникає із системи винагород та стимулів інвестиційної фірми та у зв'язку з отриманням пов'язаними агентами винагороди від третіх осіб.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює організаційні та операційні вимоги до інвестиційних фірм, зокрема щодо організації ними діяльності пов'язаних агентів, а також вимоги щодо винагороди та запобігання і врегулювання конфлікту інтересів у таких агентах, включаючи порядок укладення особистих угод»;

38) у статті 86:

а) частину шосту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Торговий репозиторій повинен забезпечити розроблення та запровадження внутрішніх документів і механізмів впорядкування інформації та передачі впорядкованої інформації іншому торговому репозиторію у випадках, встановлених законодавством»;

б) частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Торговий репозиторій повинен невідкладно зареєструвати та забезпечити зберігання всієї інформації, отриманої ним відповідно до частин сьомої та восьмої статті 34 цього Закону, протягом 10 років з дня закінчення строку дії деривативного контракту, інформація про який була отримана»;

в) доповнити частинами восьмою — десятою такого змісту:

«8. Торговий репозиторій на основі інформації, отриманої відповідно до статті 34 цього Закону, зобов'язаний розраховувати позиції щодо деривативних контрактів у розрізі класів деривативних контрактів та в розрізі осіб, які є сторонами деривативних контрактів.

Торговий репозиторій повинен у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, регулярно оприлюднювати на своєму веб-сайті інформацію щодо зведених позицій за класами деривативних контрактів.

9. Торговий репозиторій зобов'язаний надавати особам, які подають інформа-

цію відповідно до статті 34 цього Закону, можливість отримання доступу та уточнення поданої інформації у строки, визначені законодавством.

10. Торговий репозиторій зобов'язаний надавати на запит Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку коректну, достовірну та неоманливу інформацію»;

39) у статті 88:

а) у частині першій:

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) ідентифікаційні дані, відомості про ділову репутацію та професійний досвід голови та членів колегіального виконавчого органу (особи, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу), голови та членів органу, відповідального за здійснення нагляду заявника, ділову репутацію заявника»;

підпункт «г» пункту 7 викласти в такій редакції:

«г) про наявність спеціалістів, обладнання, комп'ютерної техніки, програмного забезпечення та приміщень, необхідних для провадження діяльності торговельного репозиторію»;

підпункт «а» пункту 8 викласти в такій редакції:

«а) внутрішні правила та інформацію про створення і забезпечення функціонування механізму запобігання та врегулювання конфлікту інтересів»;

б) частину третю доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Документи, подані для отримання свідоцтва про включення до Реєстру торговельного репозиторію, не повинні містити недостовірну та/або оманливу інформацію, а також повинні відповідати вимогам законодавства. Заявник несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та/або за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких такий заявник отримав свідоцтво про включення до Реєстру торговельного репозиторію»;

в) у частині четвертій:

в абзаці першому слова «приймає рішення» замінити словами «вносить постанову»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку вносить постанову про включення юридичної особи до Реєстру торговельного репозиторію за умови, що заявник відповідає усім вимогам законодавства. З метою перевірки дотримання заявником таких вимог Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може провести інспекцію у порядку, встановленому статтею 33 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

г) у частині п'ятій слова «прийняття рішення» замінити словами «винесення постанови»;

г) у частині шостій:

в абзаці першому слова «приймає рішення» замінити словами «вносить постанову»;

в абзаці п'ятому слово «Рішення» замінити словом «Постанова», а слово «оскаржено» — словом «оскаржена»;

в абзаці шостому слова «прийняття Національної комісією з цінних паперів та фондового ринку рішення» замінити словами «винесення постанови»;

40) у статті 89:

а) у частині першій:

доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) отримання особою, яка провадить діяльність торговельного репозиторію на ринках капіталу та організованих товарних ринках, свідоцтва про включення до Реєстру торговельного репозиторію внаслідок вчинення нею протиправних дій»;

доповнити абзацами сьомим — дванадцятим такого змісту:

«5) встановлення факту системного порушення особою, яка провадить діяльність торговельного репозиторію, або повторного протягом одного календарного року порушення вимог законодавства на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

Порушення на ринках капіталу та організованих товарних ринках вважається вчиненим системно, якщо:

а) таке порушення є повторним порушенням тих самих норм законодавства, вчиненим протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення, за умови що постанову Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якою встановлено таке повторне порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування.

Встановлення судом законності постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про притягнення до відповідальності за повторне порушення після одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення (незалежно від дати прийняття судом такого рішення) не позбавляє Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку права анулювати свідоцтво про включення до Реєстру торгових репозиторіїв відповідно до цього пункту;

б) таке порушення є третім протягом одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення порушенням будь-яких норм такого законодавства, за умови що постанову Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, якою було встановлено таке третє порушення, не скасовано судом або щодо такої постанови судом не розглядається провадження у справі про визнання її протиправною та скасування.

Встановлення судом законності постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про притягнення до відповідальності за третє порушення після одного року з дня притягнення до відповідальності за перше порушення (незалежно від дати прийняття судом такого рішення) не позбавляє Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку права анулювати свідоцтво про включення до Реєстру торгових репозиторіїв відповідно до цього пункту;

б) у частині другій:

в абзаці першому слово «Рішення» замінити словом «Постанова», а слово «оскаржене» — словом «оскаржена»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку офіційним каналом зв'язку повідомляє особу, зазначену в частині першій цієї статті, про винесення постанови про анулювання свідоцтва про включення до Реєстру торгових репозиторіїв протягом п'яти робочих днів з дня такого винесення. До повідомлення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про анулювання свідоцтва про включення до Реєстру торгових репозиторіїв додається відповідна постанова, яка повинна зазначати підстави для такого анулювання»;

41) частини другу і п'яту статті 90 викласти в такій редакції:

«2. Торговий репозиторій зобов'язаний мати внутрішні процедури та відповідні механізми управління, які запобігають будь-якому неправомірному розкриттю інформації з обмеженим доступом. Такі механізми управління повинні передбачати наявність чіткої організаційної структури торгового репозиторію з чітко визначеними, прозорими та послідовними сферами відповідальності, а також адекватні заходи системи внутрішнього контролю, у тому числі належні адміністративні та облікові процедури.

Торговий репозиторій забезпечує конфіденційність, цілісність та захист інформації, отриманої відповідно до частин сьомої і восьмої статті 34 цього Закону.

Торговий репозиторій має вживати всіх необхідних заходів для запобігання будь-якому неправомірному використанню інформації, що зберігається в його системах.

Торговий репозиторій не має права використовувати інформацію, отриману відповідно до статті 34 цього Закону, для комерційних цілей, крім випадку отримання згоди на таке використання, наданої суб'єктом, що подав таку інформацію.

Фізична особа, яка має тісний зв'язок з торговим репозиторієм, або юридична особа, пов'язана відносинами контролю з торговим репозиторієм, не повинна використовувати конфіденційну інформацію, наявну в торговому репозиторію, в комерційних цілях»;

«5. Торговий репозиторій зобов'язаний забезпечити функціонування механізмів запобігання та врегулювання конфлікту інтересів.

Торговий репозиторій зобов'язаний розробити і запровадити надійні та адекватні системи виявлення, мінімізації та контролю операційних ризиків»;

42) частини четверту і п'яту статті 92 викласти в такій редакції:

«4. Емісія депозитних сертифікатів банків здійснюється за такими етапами:

1) прийняття рішення про емісію депозитних сертифікатів банків органом (особою) емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

2) укладення з Центральним депозитарієм цінних паперів договору про об-

слуговування випусків цінних паперів (за відсутності такого договору);

3) присвоєння випуску депозитних сертифікатів банків коду ISIN та отримання емітентом коду LEI;

4) подання до Центрального депозитарію цінних паперів глобального сертифіката випуску депозитних сертифікатів банку та інших документів, визначених законодавством;

5) реєстрація Центральним депозитарієм цінних паперів випуску депозитних сертифікатів банку, депонування глобального сертифіката.

5. Вимоги частин першої — третьої цієї статті щодо отримання емітентом коду LEI застосовуються у разі здійснення емісії цінних паперів, що поєднується з публічною пропозицією таких цінних паперів.

Вимоги частини четвертої цієї статті щодо отримання емітентом коду LEI застосовуються у разі, якщо відчуження зареєстрованого випуску депозитних сертифікатів банків буде здійснюватися шляхом публічної пропозиції таких цінних паперів»;

43) у статті 93:

а) в абзаці четвертому частини другої слова «прийняття відповідного рішення» замінити словами «винесення відповідної постанови»;

б) доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Розміщення цінних паперів, випуск яких не зареєстровано у встановленому законодавством порядку, забороняється»;

44) у статті 95:

а) у частині п'ятій слова «прийняти рішення» замінити словами «винести постанову»;

б) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Обіг цінних паперів, звіт про результати емісії яких не зареєстровано у встановленому законодавством порядку, забороняється»;

45) у статті 96:

в абзаці другому частини третьої слова «Порядок прийняття рішення» замінити словами «Порядок винесення постанови»;

у частині четвертій слова «за рішенням» замінити словами «за постановою»;

у частині п'ятій:

в абзаці першому слова «приймає рішення» замінити словами «виносить постанову»;

в абзаці другому слова «прийняття Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідного рішення» замінити словами «винесення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідної постанови»;

46) частину другу статті 97 доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) емітентом у процесі відчуження зареєстрованого випуску депозитних сертифікатів банків»;

47) у статті 98:

а) абзац перший частини шостої викласти в такій редакції:

«6. У разі емісії цінних паперів, інших, ніж пайові цінні папери, у випадках, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, проспект може на вибір емітента складатися з базового проспекту, що містить всю важливу інформацію про емітента та цінні папери, щодо яких здійснюється публічна пропозиція, а також остаточних умов публічної пропозиції»;

б) частину восьму доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Особа, яка оформлює проспект, за невиконання умов проспекту несе відповідальність, визначену законом»;

48) частини четверту і восьму статті 99 викласти в такій редакції:

«4. Проспект вважається затвердженим виключно у разі винесення відповідної постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або видання розпорядження уповноваженої особи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

«8. Постанова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або розпорядження її уповноваженої особи про затвердження проспекту оприлюднюється на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом одного робочого дня після її винесення (його видання)»;

49) статтю 100 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Документи, подані для затвердження проспекту, не повинні містити недостовірну та/або оманливу інформацію. Особа, яка оформлює проспект, несе відповідальність за порушення вимог цього абзацу та за вчинення будь-яких інших протиправних дій, внаслідок яких проспект було затверджено»;

50) у статті 102:

а) частину другу доповнити абзацом шостим такого змісту:

«Вільний доступ до проспекту, оприлюдненого відповідно до вимог цієї частини, повинен зберігатися не менше 10 років після його оприлюднення»;

б) абзац третій частини третьої викласти в такій редакції:

«У разі якщо проспект складається з кількох документів або містить посилання на інші документи, такі документи можуть оприлюднюватися окремо, якщо вони надаються потенційному інвестору безоплатно на його вимогу. Кожний документ повинен містити вказівку, де можна отримати інші документи — складові частини проспекту. Оприлюднення проспекту або додатків до проспекту, які не затверджені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, забороняється»;

в) доповнити частинами п'ятою і шостою такого змісту:

«5. Будь-яка інформація, у тому числі інформація, що не є рекламою, розкрита в усній або письмовій формі щодо публічної пропозиції цінних паперів, повинна узгоджуватися з інформацією, що міститься у проспекті.

6. У разі якщо емітент або оферент повідомив одному або декільком інвесторам (потенційним інвесторам) в усній або письмовій формі будь-яку суттєву інформацію, що стосується цінних паперів, щодо яких здійснено або буде здійснено публічну пропозицію, така інформація повинна бути:

1) повідомлена всім іншим інвесторам, яким адресовано пропозицію щодо придбання цінних паперів, — у разі якщо оформлення проспекту не вимагається відповідно до положень частини четвертої статті 97 цього Закону;

2) включена до тексту проспекту або додатка до проспекту — у разі якщо оформлення проспекту вимагається відповідно до положень частини четвертої статті 97 цього Закону»;

51) частину першу статті 104 викласти в такій редакції:

«1. Публічна пропозиція викуплених емітентом акцій здійснюється в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, виключно за умови оприлюднення проспекту, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо інше не встановлено цим Законом та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також за умови виконання вимог статті 100 Закону України «Про акціонерні товариства». Здійснення публічної пропозиції викуплених емітентом акцій є можливим лише за умови дійсності проспекту»;

52) абзац другий частини другої статті 110 викласти в такій редакції:

«У випадках, передбачених абзацом другим частини п'ятої цієї статті, у разі скликання зборів власників облігацій за ініціативою декількох власників облігацій, які у сукупності володіють облігаціями, сумарна номінальна вартість яких дорівнює або перевищує 10 відсотків загальної номінальної вартості непогашених облігацій відповідного випуску, особою, відповідальною за проведення зборів, є один з таких власників за домовленістю між ними, оформленою у письмовій формі»;

53) у статті 124:

а) частину другу після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Інформація, яка розкривається відповідно до вимог цієї статті, має бути достовірною, послідовною, зрозумілою та повинна розкриватися в повному обсязі відповідно до встановлених вимог».

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

б) частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Особа, яка надає забезпечення, зобов'язана розкривати інформацію про себе відповідно до вимог цього Закону, встановлених для розкриття регульованої інформації емітентами»;

54) частину першу статті 128 доповнити пунктами 31 і 32 такого змісту:

«31) програму викупу емітентом власних акцій»;

32) кожний правочин, вчинений у рамках програми викупу»;

55) доповнити статтю 133¹ такого змісту:

«Стаття 133¹. Розкриття інсайдерської інформації на ринках капіталу

1. Емітент фінансових інструментів повинен розкривати інсайдерську інформацію, що безпосередньо стосується такого емітента, шляхом розміщення її у базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої

інформації від імені учасників ринків капіталу, на власному веб-сайті та подавати таку інформацію до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Емітент фінансових інструментів повинен розмішувати усю інсайдерську інформацію, яку він зобов'язаний розкривати публічно, на власному веб-сайті та залишати таку інформацію у вільному публічному доступі не менш як протягом п'яти років.

Емітент фінансових інструментів не має права одночасно здійснювати розкриття інсайдерської інформації та поширювати інформацію про такі фінансові інструменти з метою збільшення їх продажів та/або заохочення до отримання послуг, пов'язаних із ними.

2. Для цілей цієї статті інсайдерською інформацією є інсайдерська інформація на ринках капіталу, передбачена статтю 146 цього Закону.

3. Вимоги цієї статті застосовуються до емітентів тих фінансових інструментів, що допущені до торгів на організованих ринках капіталу, або фінансових інструментів, щодо яких подано заявку на допуск до торгів на організованих ринках капіталу.

4. Порядок розкриття та відтермінування розкриття інсайдерської інформації емітентами фінансових інструментів встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. Емітент фінансових інструментів, який не є фінансовою установою, має право під свою відповідальність відтермінувати розкриття інсайдерської інформації у разі, якщо дотримані всі такі умови:

1) невідкладне розкриття такої інформації може поставити під загрозу законні інтереси емітента фінансових інструментів;

2) відтермінування розкриття такої інформації не введе учасників ринків капіталу, в тому числі потенційних, в оману;

3) емітент фінансових інструментів здатний забезпечити конфіденційність такої інформації.

У разі якщо емітент фінансових інструментів відтермінував розкриття інсайдерської інформації відповідно до цієї частини, він повинен повідомити про таке відтермінування Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку, а також невідкладно після розкриття такої інформації подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку письмове пояснення щодо дотримання умов, зазначених у пунктах 1—3 цієї частини.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті перелік законних інтересів емітента фінансових інструментів, зазначених у пункті 1 цієї частини, та ситуацій, у яких відтермінування розкриття інсайдерської інформації може вести учасників ринків капіталу, в тому числі потенційних, в оману, про що зазначено у пункті 2 цієї частини.

6. З метою збереження стабільності фінансової системи емітент фінансових інструментів, який є фінансовою установою, має право під свою відповідальність відтермінувати розкриття інсайдерської інформації, у тому числі інформації щодо проблем з ліквідністю та/або необхідності одержання від Національного банку України підтримки ліквідності, у разі, якщо дотримані всі такі умови:

1) розкриття інсайдерської інформації ставить під загрозу фінансову стабільність емітента фінансових інструментів або фінансової системи;

2) суспільні інтереси вимагають відтермінування розкриття такої інформації;

3) конфіденційність такої інформації може бути забезпечена;

4) Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку надала згоду на відтермінування розкриття інсайдерської інформації на підставі дотримання умов, зазначених у пунктах 1—3 цієї частини.

Емітент фінансових інструментів повинен повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про свій намір відтермінувати розкриття інсайдерської інформації та надати докази дотримання умов, зазначених у пунктах 1—3 цієї частини.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у разі необхідності проводить консультації з Національним банком України щодо надання згоди, передбаченої пунктом 4 цієї частини.

У разі якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не надала згоди на відтермінування розкриття інсайдерської інформації, емітент

фінансових інструментів повинен розкрити таку інсайдерську інформацію невідкладно.

У разі якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку надала згоду на відтермінування розкриття інсайдерської інформації, вона щотижня перевіряє дотримання умов, зазначених у пунктах 1—3 цієї частини, та у разі недотримання хоча б однієї з таких умов скасовує надання згоди на відтермінування розкриття інсайдерської інформації і зобов'язує емітента фінансових інструментів розкрити таку інсайдерську інформацію у найкоротший строк.

7. У разі якщо розкриття інсайдерської інформації відтерміновано відповідно до частини п'ятої або шостої цієї статті та конфіденційність такої інсайдерської інформації більше не забезпечується, емітент фінансових інструментів зобов'язаний розкрити таку інсайдерську інформацію у найкоротший строк.

Вимоги розкриття інсайдерської інформації у найкоротший строк поширюються також на ситуації, якщо існують чутки, явно пов'язані з інсайдерською інформацією, розкриття якої було відтерміновано відповідно до частини п'ятої або шостої цієї статті, точність яких свідчить про те, що конфіденційність такої інсайдерської інформації більше не забезпечується.

8. У разі якщо емітент фінансових інструментів або особа, яка діє від його імені чи за його рахунок, під час звичайного здійснення своєї трудової діяльності або виконання своїх професійних обов'язків розкриває будь-яку інсайдерську інформацію третій особі, такий емітент фінансових інструментів повинен у повному обсязі та ефективно розкрити відповідну інсайдерську інформацію невідкладно — у разі навмисного розкриття або у найкоротший строк — у разі ненавмисного розкриття.

Положення цієї частини не застосовуються у разі, якщо третя особа, якій було розкрито інсайдерську інформацію, має зобов'язання щодо забезпечення конфіденційності такої інсайдерської інформації, у тому числі відповідно до вимог законодавства, статуту та/або договору.

9. Особа, яка розкриває будь-яку інформацію, у тому числі інсайдерську, шляхом її подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (у тому числі на її запит), не вважається такою, що порушує обмеження щодо розголошення інсайдерської інформації або інші вимоги (обмеження) щодо розкриття/нерозкриття інформації, передбачені цим Законом, іншими актами законодавства або договором.

10. Особа не підлягає притягненню до цивільно-правової, адміністративної, кримінальної та/або іншої відповідальності за розкриття інсайдерської інформації у разі подання такої інформації до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі на її запит»;

56) у статті 134:

а) частину другу доповнити пунктами 10—12 такого змісту:

«10) щодо послідовності проведення інспекцій на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

11) що стали відомі Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у зв'язку з організацією та проведенням розслідувань на ринках капіталу та організованих товарних ринках;

12) що стали відомі Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у зв'язку з одержанням повідомлення про фактичні або потенційні порушення профільного законодавства відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

б) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Положення цієї статті не поширюються на інформацію, оприлюднену відповідно до вимог закону, з моменту оприлюднення такої інформації»;

57) статтю 135 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Особи, які одержують інформацію, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, зобов'язані забезпечувати її збереження, зокрема дотримуватися режиму користування та розкриття такої інформації, встановленого законодавством»;

58) у статті 137:

а) частину першу доповнити абзацами п'ятим і шостим такого змісту:

«Особи, які одержують інформацію, передбачену цією частиною, зобов'язані забезпечувати збереження одержаної ін-

формації, що містить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, зокрема дотримуватися режиму користування та розкриття такої інформації, встановленого законодавством.

У разі якщо інформація, запит на яку було отримано відповідно до пунктів 1 та/або 2 цієї частини, містить інформацію, що надійшла до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від регулятора ринків капіталу та організованих товарних ринків іноземної держави, така інформація розкривається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, за умови виконання вимог, передбачених частиною третьою цієї статті»;

б) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в рамках міжнародного співробітництва відповідно до статті 8 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» має право надавати інформацію, що становить професійну таємницю, одержану у зв'язку з виконанням своїх повноважень, регуляторам ринків капіталу та організованих товарних ринків іноземних держав та отримувати від таких регуляторів відповідну інформацію.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право розкривати інформацію, що становить професійну таємницю та була одержана від регулятора ринків капіталу та організованих товарних ринків іноземної держави, в порядку, встановленому Законом України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

59) текст статті 138 викласти в такій редакції:

«1. Реклама фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків регулюється Законом України «Про рекламу» з урахуванням цього Закону та Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»;

60) статті 143 і 144 викласти в такій редакції:

«Стаття 143. Саморегульована організація професійних учасників ринків капіталу

1. Об'єднання професійних учасників ринків капіталу (далі — Об'єднання), яке зареєстровано та діє як юридична особа у встановленому законодавством порядку, має статус неприбуткової організації відповідно до податкового законодавства, може набути статус саморегульованої організації професійних учасників ринків капіталу (далі — СРО) у разі, якщо таке Об'єднання відповідає вимогам, встановленим цим Законом.

Порядок набуття Об'єднанням статусу СРО та позбавлення такого статусу встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з урахуванням вимог цього Закону.

2. Одне Об'єднання може набути статус СРО за одним або за декількома видами професійної діяльності на ринках капіталу, за умови дотримання вимог частини шостої цієї статті.

3. Набуття Об'єднанням статусу СРО, вступ професійних учасників ринків капіталу до СРО, прийняття правил, положень та інших документів СРО та внесення змін до них не належать до узгоджених дій суб'єктів господарювання.

4. За кожним видом професійної діяльності на ринках капіталу статус СРО може набути лише одне Об'єднання.

5. Об'єднання набуває статусу СРО з дня набрання чинності відповідною постановою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про включення Об'єднання до Реєстру саморегульованих організацій професійних учасників ринків капіталу (далі — Реєстр СРО).

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку видає СРО відповідне свідоцтво про включення Об'єднання до Реєстру СРО (далі — свідоцтво СРО). Строк дії свідоцтва СРО є необмеженим.

6. Для набуття статусу СРО Об'єднання повинно об'єднувати всіх професійних учасників ринків капіталу за одним із видів професійної діяльності, визначених законом, а також відповідати вимогам, встановленим Комісією, щодо:

1) активів, розмір яких має становити не менше одного мільйона гривень;

2) внутрішніх документів Об'єднання, необхідних для реалізації функцій, визначених законом та статутом Об'єднання;

3) керівника та заступника керівника виконавчого органу Об'єднання, керівників структурних підрозділів Об'єднання, а саме: щодо ділової репутації, професійної придатності та конфлікту інтересів;

4) ресурсної бази, зокрема матеріально-технічних та інформаційних ресурсів, мінімально необхідних для реалізації функцій, передбачених законом та статутом Об'єднання;

5) веб-сайту Об'єднання.

СРО зобов'язана дотримуватися вимог, зазначених у цій частині, протягом усього періоду своєї діяльності.

7. Для набуття статусу СРО Об'єднання повинно відповідати вимогам, передбаченим цією статтею, та в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, подати до неї:

1) заяву про видачу свідоцтва про реєстрацію СРО за відповідним видом професійної діяльності;

2) копії внутрішніх документів Об'єднання, необхідних для реалізації функцій, визначених законом та статутом Об'єднання;

3) копії документів, що підтверджують ділову репутацію, професійну придатність керівника та заступника керівника виконавчого органу, керівників структурних підрозділів Об'єднання, а також відсутність конфлікту інтересів у зазначених осіб;

4) копії документів, що підтверджують відповідність ресурсної бази;

5) документи, що підтверджують внесення плати за видачу свідоцтва про реєстрацію СРО;

6) перелік професійних учасників ринків капіталу — членів Об'єднання, які провадять вид професійної діяльності, за яким Об'єднання подало документи на отримання статусу СРО;

7) копію рішення загальних зборів членів Об'єднання за відповідним видом професійної діяльності щодо реєстрації його як СРО.

Перелік документів, зазначених у пунктах 2—5 цієї частини, та вимоги до оформлення документів, передбачених цією частиною, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 144. Порядок набуття статусу СРО

1. Набуття Об'єднанням статусу СРО здійснюється шляхом включення Об'єднання до Реєстру СРО.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку включає Об'єднання до Реєстру СРО своєю постановою, що виноситься та оприлюднюється відповідно до законодавства.

3. Підставою для відмови у наданні Об'єднанню статусу СРО є:

1) подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку неповного пакета документів, необхідних для включення Об'єднання до Реєстру СРО;

2) невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам законодавства;

3) невідповідність вимогам, передбаченим частиною шостою статті 143 цього Закону»;

61) розділ XI доповнити статтями 144¹—144⁷ такого змісту:

«Стаття 144¹. Повноваження СРО

1. Об'єднання, що набуло статусу СРО, має такі повноваження:

1) впровадження норм професійної етики у практичну діяльність членів та працівників СРО;

2) розроблення та затвердження методичних рекомендацій щодо провадження відповідного виду професійної діяльності на ринках капіталу;

3) впровадження ефективних механізмів розв'язання спорів, пов'язаних з професійною діяльністю членів Об'єднання;

4) здійснення моніторингу дотримання членами Об'єднання статуту та внутрішніх документів Об'єднання;

5) розроблення та затвердження обов'язкових для виконання членами СРО правил (стандартів) провадження відповідного виду професійної діяльності, крім правил (стандартів), що прямо встановлені законом;

6) розроблення заходів, спрямованих на запобігання порушенню членами СРО законодавства та внутрішніх документів СРО, у тому числі у разі припинення ними професійної діяльності;

7) застосування заходів дисциплінарного впливу до членів СРО у разі виявлення порушень статуту чи внутрішніх документів СРО;

8) забезпечення безперервного професійного розвитку фахівців на ринках капіталу;

9) здійснення заходів з підвищення рівня фінансової грамотності інвесторів у фінансові інструменти;

10) розгляд скарг споживачів фінансових послуг, які є клієнтами або потенційними клієнтами членів СРО;

11) здійснення інших повноважень, що відповідають вимогам законодавства та передбачені статутом такої СРО.

2. Через три місяці з дня набрання чинності постановою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про включення Об'єднання до Реєстру СРО:

1) Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку припиняє здійснення повноваження щодо встановлення порядку атестації керівників професійних учасників ринків капіталу, які є членами такої СРО;

2) СРО розпочинає здійснювати повноваження щодо встановлення порядку атестації керівників професійних учасників ринків капіталу, які є членами такої СРО.

3. СРО може додатково виконувати також інші повноваження, передбачені постановою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про делегування СРО додаткового повноваження (додаткових повноважень), винесеною відповідно до вимог статті 144² цього Закону.

4. Внутрішній документ СРО щодо здійснення повноваження, передбаченого частиною другою цієї статті, є обов'язковим для виконання професійними учасниками, які є членами такої СРО.

Документ (документи) СРО щодо здійснення додаткового повноваження (додаткових повноважень), делегованого (делегованих) відповідно до статті 144² цього Закону, є обов'язковим (обов'язковими) для виконання професійними учасниками, які є членами такої СРО, та може (можуть) бути обов'язковим (обов'язковими) для усіх професійних учасників ринків капіталу за відповідним видом професійної діяльності в обсягах та порядку, передбаченими постановою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про делегування такої СРО додаткового повноваження (додаткових повноважень).

Документи СРО, зазначені в абзацах першому та другому цієї частини, є частиною законодавства про ринки капіталу.

Стаття 144². Порядок делегування СРО додаткового повноваження (додаткових повноважень) Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку

1. СРО має право звернутися до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для делегування їй додаткових повноважень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Процес делегування додаткових повноважень здійснюється з дотриманням такої процедури:

1) прийняття загальними зборами членів СРО рішення про звернення до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку із запитом про можливість делегування такої СРО додаткового повноваження (додаткових повноважень) Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

2) подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку запити, передбаченого пунктом 1 цієї частини, разом із обґрунтуванням необхідності делегування;

3) прийняття Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку попередньої процедурної постанови про можливість делегування відповідно до запити СРО;

4) утворення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку робочої групи у складі представників Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та СРО;

5) формування робочою групою вимог до порядку виконання додаткового повноваження (додаткових повноважень) та вимог до ресурсної бази, необхідної для такого виконання;

6) схвалення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку проекту порядку виконання додаткового повноваження (додаткових повноважень), щодо якого (яких) прийнята процедура постанови, передбачене пунктом 3 цієї частини, та затвердження відповідних вимог до ресурсної бази СРО;

7) прийняття загальними зборами членів СРО рішення про затвердження порядку виконання делегованого повноваження (делегованих повноважень) та подання такого порядку для погодження до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

8) погодження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку виконання СРО делегованого повноваження (делегованих повноважень);

9) формування СРО ресурсної бази відповідно до встановлених вимог;

10) перевірка Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідності ресурсної бази СРО, необ-

хідної для виконання делегованого повноваження (делегованих повноважень), вимогам до такої ресурсної бази;

11) отримання від Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку висновку про відповідність ресурсної бази СРО, необхідної для виконання делегованого повноваження (делегованих повноважень), вимогам до такої ресурсної бази;

12) подання СРО заяви про делегування додаткового повноваження (додаткових повноважень) до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та відповідних документів;

13) винесення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку постанови про делегування СРО додаткового повноваження (додаткових повноважень);

14) оприлюднення постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про делегування СРО додаткового повноваження (додаткових повноважень) на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Підставою для відмови у делегуванні Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку СРО додаткового повноваження (додаткових повноважень) є:

1) подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку неповного пакета документів, необхідних для такого делегування;

2) невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам законодавства.

Після усунення невідповідності, що була підставою для винесення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку постанови про відмову у делегуванні СРО додаткового повноваження (додаткових повноважень), така СРО має право повторно подати документи, передбачені законодавством, для такого делегування.

3. Повернення СРО додаткового повноваження (додаткових повноважень), делегованого (делегованих) Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, у разі якщо СРО його (їх) не виконує, здійснюється відповідно до статті 144⁷ цього Закону.

Стаття 144³. Втрати Об'єднанням статусу СРО

1. Об'єднання втрачає статус СРО з дня набрання чинності постановою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про виключення такого Об'єднання з Реєстру СРО, що виноситься та оприлюднюється відповідно до законодавства.

2. СРО виключається з Реєстру СРО на підставі відповідної постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у разі:

1) подання СРО заяви про скасування Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку свідчення про реєстрацію СРО;

2) невиконання СРО рішень та/або постанов чи розпоряджень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та/або постанов чи розпоряджень уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

3) встановлення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку факту невідповідності СРО вимогам, визначеним частиною шостою статті 143 цього Закону;

4) встановлення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку факту подання недостовірних відомостей у процесі набуття Об'єднанням статусу СРО;

5) невиконання або неналежного виконання СРО повноваження, передбаченого частиною другою статті 144¹ цього Закону, та/або додаткового повноваження (додаткових повноважень), делегованого (делегованих) відповідно до статті 144² цього Закону;

6) подання іншим Об'єднанням, членами якого є більше 75 відсотків професійних учасників ринків капіталу за тим видом професійної діяльності, за яким вже є діюча СРО, заяви про реєстрацію такого Об'єднання як СРО та інших документів, оформлених відповідно до законодавства, які необхідні для реєстрації Об'єднання як СРО.

У разі подання заяви, передбаченої пунктом 6 цієї частини, до такої заяви додаються заяви професійних учасників ринків капіталу, які є членами діючої СРО, із твердженнями про згоду таких професійних учасників на позбавлення такої СРО статусу СРО за відповідним видом професійної діяльності на ринках капіталу. У разі якщо СРО об'єднує професійних учасників ринків капіталу за кількома видами діяльності, положення пункту 6 цієї частини застосовуються в частині втрати статусу СРО ли-

ше щодо того виду діяльності, за яким до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку подано заяву іншим Об'єднанням.

Стаття 144⁴. Наслідки набуття Об'єднанням статусу СРО або втрати такого статусу

1. Членство професійних учасників ринків капіталу в Об'єднанні та/або в СРО є добровільним.

2. Після набуття Об'єднанням статусу СРО за певним видом професійної діяльності на ринках капіталу професійні учасники ринків капіталу, які провадять діяльність за таким видом професійної діяльності, мають право стати членами такої СРО та бути її членами протягом всього строку наявності такого статусу.

3. Кожна СРО та Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку укладають угоду, що визначає організаційні та процедурні питання взаємодії щодо здійснення державного регулювання та нагляду на ринках капіталу.

4. З дня набуття Об'єднанням статусу СРО до нього та його працівників застосовуються положення:

1) статті 12 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» щодо заборон та обмежень, встановлених для працівників Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

2) статей 134—137 цього Закону щодо режиму професійної таємниці на ринках капіталу та організованих товарних ринках та порядку її розкриття, встановлених для Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. При цьому професійні учасники ринків капіталу з дня набуття Об'єднанням статусу СРО мають право передавати такий СРО інформацію про свою діяльність, у тому числі інформацію, що містить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

5. З дня набуття Об'єднанням статусу СРО до його працівників (крім обслуговуючого персоналу) застосовуються такі обмеження та вимоги:

1) забороняється:

а) бути повіреними третіх осіб у відносинах з СРО;

б) розкривати професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках. Вимоги цього підпункту поширюються також на колишніх працівників СРО;

в) використовувати майно СРО в політичних цілях чи особистих інтересах;

2) працівники СРО зобов'язані запобігати реальному або потенційному конфлікту інтересів під час виконання ними посадових обов'язків.

6. Делегування Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку СРО повноважень не призводить до обмеження повноважень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо здійснення державного регулювання та нагляду на ринках капіталу.

У разі звернення СРО або у разі врегулювання СРО конфлікту інтересів, що виник у такій СРО (у тому числі у членів органів управління СРО), Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право у встановленому нею порядку:

1) надати підтримку СРО у здійсненні повноваження, передбаченого частиною другою статті 144¹ цього Закону, та/або додаткового повноваження (додаткових повноважень), делегованого (делегованих) відповідно до статті 144² цього Закону; або

2) здійснити правозастосування щодо дотримання вимог, встановлених відповідними внутрішніми документами СРО, щодо здійснення повноваження, передбаченого частиною другою статті 144¹ цього Закону, та/або додаткового повноваження (додаткових повноважень), делегованого (делегованих) відповідно до статті 144² цього Закону; або

3) повернути повноваження, передбачене частиною другою статті 144¹ цього Закону, та/або додаткове повноваження (додаткові повноваження), делеговане (делеговане) відповідно до статті 144² цього Закону.

7. Подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви про відкликання статусу СРО, підписаної більш як 25 відсотками членів такої СРО, є підставою для винесення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку постанови про виключення такої СРО з Реєстру СРО.

8. Виключення СРО з Реєстру СРО має наслідком втрату Об'єднанням статусу СРО.

Стаття 144⁵. Обмеження СРО

1. СРО та її органи управління не мають права:

1) при здійсненні своєї діяльності обмежувати конкуренцію між членами

СРО або створювати будь-яку дискримінацію щодо членів СРО;

2) здійснювати діяльність та вчиняти дії, що призводять до виникнення реального або потенційного конфлікту інтересів;

3) використовувати свої права у спосіб, що надає можливість будь-якому члену СРО у процесі провадження ним професійної діяльності отримувати будь-яку перевагу;

4) використовувати інформацію, отриману у процесі виконання повноважень, у спосіб, не передбачений законом.

Стаття 144⁶. Повноваження Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо здійснення регулювання та контролю за діяльністю СРО

1. При здійсненні регулювання та контролю за діяльністю СРО Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку:

1) здійснює нагляд за реєстрацією членів, проведенням загальних зборів, голосуванням та підбиттям підсумків на загальних зборах членів Об'єднання, що провадяться у процесі отримання таким Об'єднанням статусу СРО;

2) здійснює аналіз відповідності Об'єднання та членів органів управління Об'єднання вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

3) погоджує внутрішні документи Об'єднання;

4) перевіряє відповідність ресурсної бази Об'єднання встановленим вимогам;

5) погоджує порядок виконання делегованого повноваження (делегованих повноважень) Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

6) видає свідоцтво СРО;

7) призначає представника Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для участі в засіданнях органів управління СРО;

8) призначає представника Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для участі в загальних зборах членів СРО;

9) встановлює в межах, передбачених законодавством, обов'язкові для виконання вимоги щодо функціонування СРО;

10) порушує перед загальними зборами членів СРО питання про звільнення з посад членів органів управління СРО;

11) розглядає скарги професійних учасників ринків капіталу про відмову у прийнятті їх до складу СРО;

12) розглядає скарги членів СРО щодо заходів дисциплінарного впливу, застосованих до них СРО;

13) проводить інспекції СРО;

14) здійснює нагляд за дотриманням Об'єднанням вимог, встановлених для набуття статусу СРО, та за дотриманням СРО порядку виконання делегованого повноваження (делегованих повноважень);

15) вимагає надання інформації та документів відповідно до законодавства;

16) вимагає внесення змін до внутрішніх документів СРО;

17) отримує від СРО інформацію про її діяльність за формою та в порядку, встановленими Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

18) надсилає запити про вжиття заходів, виносить постанову про втрату Об'єднанням статусу СРО, а також здійснює інші заходи правозастосування в межах, визначених законом;

19) визначає перелік звітних даних СРО, порядок їх складання, строки та форму подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

20) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Стаття 144⁷. Повернення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку повноваження, переданого (делегованого) СРО

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право винести постанову про призначення уповноваженої особи СРО у разі необхідності забезпечити повернення повноваження, передбаченого частиною другою статті 144¹ цього Закону, та/або додаткового повноваження (додаткових повноважень), делегованого (делегованих) відповідно до статті 144² цього Закону, в тому числі у зв'язку з:

1) неможливістю врегулювання конфлікту інтересів у діяльності СРО або у членів органів управління СРО;

2) неможливістю СРО належно виконувати таке повноваження (такі повноваження);

3) наявністю публічного конфлікту між членами органів управління СРО.

2. Призначення уповноваженої особи та виконання такою особою завдань, покладених на неї, здійснюється в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

62) назву розділу XII викласти в такій редакції:

«Розділ XII. ПРОТИДІЯ ЗЛОВЖИВАННЯМ НА РИНКАХ КАПІТАЛУ»;

63) статті 145—148 викласти в такій редакції:

«Стаття 145. Загальні положення застосування законодавства щодо протидії зловживанням на ринках капіталу

1. Законодавство щодо протидії зловживанням на ринках капіталу застосовується до:

1) фінансових інструментів, допущених до торгів на регульованому ринку, фінансових інструментів, щодо яких подано заяву про допуск до торгів на регульованому ринку;

2) фінансових інструментів, допущених до торгів на БТМ, фінансових інструментів, щодо яких подано заяву про допуск до торгів на БТМ;

3) фінансових інструментів, допущених до торгів на ОТМ;

4) інших фінансових інструментів (крім передбачених пунктами 1—3 цієї частини), ціна або обсяг торгів якими залежить від ціни та/або обсягу торгів фінансовими інструментами, передбаченими пунктами 1—3 цієї частини;

5) інших фінансових інструментів (крім передбачених пунктами 1—3 цієї частини), ціна або обсяг торгів якими впливає на ціну та/або обсяг торгів фінансовими інструментами, передбаченими пунктами 1—3 цієї частини.

2. Законодавство щодо протидії маніпулюванню на ринках капіталу також застосовується до:

1) товарних спот-контрактів, крім тих, що є оптовими енергетичними продуктами, зазначеними у частині четвертій статті 7 цього Закону, у разі якщо операції, заявки та/або котирування чи дії щодо них мають або ймовірно матимуть, або спрямовані на здійснення впливу на ціну та/або обсяг торгів фінансовими інструментами, передбаченими пунктами 1—3 частини першої цієї статті;

2) фінансових інструментів, зокрема зазначених у пункті 7 частини першої статті 7 цього Закону, у разі якщо операції, заявки та/або котирування чи дії щодо них мають або ймовірно матимуть вплив на ціну та/або обсяг торгів товарними спот-контрактами, ціна або обсяг торгів якими залежить від ціни та/або обсягу торгів фінансовими інструментами, зазначеними у цьому пункті;

3) дій, спрямованих на маніпулювання бенчмарками.

3. Законодавство щодо протидії зловживанням на ринках капіталу застосовується до будь-якої операції, заявки та/або котирування чи до поведінки щодо фінансових інструментів, зазначених у частинах першій і другій цієї статті, незалежно від того, здійснені вони на організованих ринках чи поза ними.

4. Законодавство щодо протидії зловживанням на ринках капіталу не застосовується до дій, що вчиняються органами державної влади та іншими державними органами у зв'язку з реалізацією грошово-кредитної політики, валютної політики або політики управління державним боргом (крім дій фізичних осіб, які працюють у таких органах на підставі трудового договору або на інших підставах, у разі якщо такі фізичні особи прямо чи опосередковано від свого імені здійснюють операції, надсилають заявки та/або котирування тощо).

5. Законодавство щодо протидії фінансовим пірамідам застосовується до:

1) будь-яких цінних паперів;

2) будь-яких фінансових інструментів, які не є цінними паперами;

3) об'єктів цивільних прав, що мають ознаки цінних паперів;

4) об'єктів цивільних прав або договорів, що мають ознаки фінансових інструментів.

6. Особи, які розробляють або поширюють інвестиційні рекомендації чи іншу інформацію, що рекомендує або пропонує інвестиційну стратегію, повинні вжити необхідних заходів для забезпечення об'єктивного представлення такої інформації, а також розкрити інформацію про власні інтереси або зазначити про наявність конфлікту інтересів, що пов'язані з фінансовими інструментами, яких стосується така інформація.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює вимоги до необхідних заходів, які мають бути вжиті особами, зазначеними в абзаці першому цієї частини, для об'єктивного представлення інвестиційних реко-

мендацій або іншої інформації, що рекомендує чи пропонує інвестиційну стратегію, та для розкриття інформації про власні інтереси або ознаки конфлікту інтересів.

Для цілей цієї частини:

1) інвестиційні рекомендації означають інформацію, що рекомендує або пропонує інвестиційну стратегію (конкретно або загалом) щодо одного або декількох фінансових інструментів або емітентів фінансових інструментів, включаючи будь-яку думку щодо теперішньої або майбутньої вартості чи ціни таких фінансових інструментів, призначену для її поширення різними засобами;

2) інформація, що рекомендує або пропонує інвестиційну стратегію, означає:

а) розроблену незалежним аналітиком, інвестиційною фірмою, банком, будь-якою іншою особою, основною діяльністю якої є розроблення інвестиційних рекомендацій, або фізичною особою, яка працює у зазначених осіб за трудовим договором чи на інших підставах, інформацію, що прямо чи опосередковано формулює конкретну інвестиційну пропозицію щодо фінансового інструменту або емітента фінансового інструменту; або

б) розроблену іншими особами, ніж особи, зазначені у підпункті «а» цього пункту, інформацію, що прямо пропонує конкретне інвестиційне рішення щодо фінансового інструменту.

7. Будь-які особи (у тому числі органи державної влади), які поширюють статистичні або прогнозні дані, що можуть мати значний вплив на ринки капіталу, повинні розповсюджувати їх об'єктивно та прозоро.

Стаття 146. Інсайдерська інформація на ринках капіталу

1. Інсайдерською інформацією на ринках капіталу є:

1) інформація точного характеру, яка не була оприлюднена, що прямо або опосередковано стосується одного чи декількох емітентів фінансових інструментів або одного чи декількох фінансових інструментів, яка у разі оприлюднення здійснюватиме значний вплив на ціну таких фінансових інструментів або на ціну пов'язаних деривативних контрактів;

2) щодо товарних деривативів — інформація точного характеру, яка не була оприлюднена, що прямо або опосередковано стосується одного чи декількох таких товарних деривативів або що прямо стосується пов'язаних товарних спот-контрактів, яка у разі оприлюднення ймовірно здійснюватиме значний вплив на ціну таких товарних деривативів або відповідних пов'язаних товарних спот-контрактів, розкриття якої обґрунтовано очікується або вимагається відповідно до законодавства, правил ринку, договору, практики або звичаю на відповідних ринках капіталу або товарних спот-ринках;

3) для осіб, уповноважених виконувати заявки та/або котирування щодо фінансових інструментів, під інсайдерською інформацією розуміється також інформація, передана клієнтом, яка стосується невиконаних заявок та/або котирувань клієнтів щодо фінансових інструментів, що має точний характер, прямо або опосередковано стосується одного чи декількох емітентів фінансових інструментів або одного чи декількох фінансових інструментів, яка у разі оприлюднення здійснюватиме значний вплив на ціну таких фінансових інструментів, на ціну відповідних пов'язаних товарних деривативних фінансових інструментів.

Інформація щодо проміжного етапу триваючого процесу вважається інсайдерською інформацією у разі, якщо такий процес сам по собі відповідає критеріям інсайдерської інформації, встановленим цією частиною. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті невичерпний орієнтовний перелік інформації, розкриття якої обґрунтовано очікується або вимагається відповідно до законодавства, правил ринку, договору, практики або звичаю на відповідних ринках капіталу або товарних спот-ринках.

2. Для цілей цієї статті:

1) товарний дериватив означає такі фінансові інструменти:

а) опціонні сертифікати, базовим активом яких є продукція;

б) фінансові інструменти, зазначені у пунктах 4–6, 9 та 10 частини першої статті 7 цього Закону;

2) інформація вважається такою, що має точний характер, якщо вона вказує на ряд обставин, які існують або на виникнення яких можна обґрунтовано очікувати, або на події, які відбулися або на які можна обґрунтовано очікува-

ти, якщо такі обставини або події є досить конкретними, щоб можна було зробити висновок про можливий вплив таких обставин або подій на ціну фінансових інструментів, на ціну відповідних пов'язаних товарних спот-контрактів або на ціну відповідних деривативних фінансових інструментів. У зв'язку з цим, якщо має місце триваючий процес, спрямований на виникнення певних обставин або певних подій або в результаті якого виникнуть певні обставини або певні події, такі майбутні обставини або майбутні події (а так само проміжні етапи такого триваючого процесу) можуть вважатися точною інформацією;

3) інформація вважається такою, що здійснюватиме значний вплив на ціну фінансових інструментів, на ціну пов'язаних товарних спот-контрактів або на ціну пов'язаних деривативних контрактів, якщо на основі такої інформації (з високим ступенем ймовірності) пересічний інвестор прийматиме свої інвестиційні рішення.

Стаття 147. Інсайдери на ринках капіталу

1. Інсайдером визнається будь-яка особа, яка володіє інсайдерською інформацією внаслідок того, що вона є:

1) особою, яка здійснює управлінські функції в емітенті фінансових інструментів;

2) власником акцій (часток, паїв) у капіталі емітента фінансових інструментів;

3) особою, яка має доступ до зазначеної інформації у зв'язку з виконанням трудових (службових) обов'язків або договорів зобов'язань незалежно від відносин з емітентом фінансових інструментів;

4) особою, яка отримала доступ до інсайдерської інформації внаслідок вчинення неправомірних дій.

2. Інсайдерами також є особи, які володіють інсайдерською інформацією внаслідок інших обставин, ніж передбачені пунктами 1–4 частини першої цієї статті, у разі якщо така особа знає або мала знати, що ця інформація є інсайдерською.

3. У разі якщо особою, зазначеною у цій статті, є юридична особа, інсайдером також вважається фізична особа, яка від імені або в інтересах такої юридичної особи бере участь у прийнятті рішень щодо набуття чи відчуження активів з рахунку такої юридичної особи або щодо надсилання, зміни чи скасування наказів та/або розпоряджень щодо проведення операцій за такими рахунками.

Стаття 148. Список інсайдерів на ринках капіталу

1. Емітенти фінансових інструментів та будь-які особи, які діють в їхніх інтересах або від їхнього імені (за наявності таких осіб), у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, зобов'язані:

1) скласти список усіх осіб, які мають доступ до інсайдерської інформації, та осіб, які працюють у них за трудовим договором або на інших підставах здійснюють повноваження, у рамках яких вони одержують доступ до інсайдерської інформації (далі — список інсайдерів);

2) вчасно оновлювати список інсайдерів відповідно до частини четвертої цієї статті;

3) надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку на її запит список інсайдерів.

2. Емітенти фінансових інструментів та будь-які особи, які діють в їхніх інтересах або від їхнього імені (за наявності таких осіб), повинні здійснювати всі необхідні заходи для забезпечення того, щоб особи, зазначені у списках інсайдерів, письмово підтвердили покладені на них правові зобов'язання та були поінформовані про фінансові санкції (штрафи) та інші заходи впливу контрольного характеру, передбачені за вчинення інсайдерських правочинів та/або неправомірне розкриття інсайдерської інформації.

У разі якщо інша особа на запит емітента забезпечує складання та актуалізацію списку інсайдерів, емітент фінансових інструментів несе повну відповідальність за дотримання вимог цієї статті. У такому разі емітент фінансових інструментів завжди має право доступу до такого списку.

3. Список інсайдерів повинен містити, зокрема, таку інформацію:

1) ідентифікаційні дані інсайдера;

2) підставу включення особи до такого списку;

3) дату і час одержання особою доступу до інсайдерської інформації;

4) дату складення списку інсайдерів.

4. Емітенти фінансових інструментів та будь-які особи, які діють в їхніх інте-

ресах або від їхнього імені (за наявності таких осіб), повинні невідкладно оновлювати свої списки інсайдерів за таких обставин:

1) при зміні підстави включення до списку інсайдерів особи, інформація про яку уже міститься у списку;

2) при одержанні новою особою доступу до інсайдерської інформації, що вимагає включення інформації про неї до списку інсайдерів;

3) якщо особа більше не має доступу до інсайдерської інформації.

При кожному оновленні необхідно зазначати дату і час, коли відбулася зміна, що зумовила необхідність оновлення списку інсайдерів.

5. Емітенти фінансових інструментів та будь-які особи, які діють в їхніх інтересах або від їхнього імені (за наявності таких осіб), повинні зберігати списки інсайдерів щонайменше протягом п'яти років після дня їх складення або оновлення.

6. Обов'язки застосування положень цієї статті до емітентів фінансових інструментів, інструменти яких допущені до торгів виключно на ринках малих та середніх підприємств, встановлюються нормативно-правовим актом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

7. Положення цієї статті застосовуються до емітентів фінансових інструментів, які:

1) подавали заявку або надавали згоду на допуск своїх фінансових інструментів до торгів на регульованому ринку;

2) надавали згоду на допуск своїх фінансових інструментів до торгів на БТМ або ОТМ (у разі якщо фінансові інструменти допущені до торгів виключно на БТМ або ОТМ);

3) подавали заявку на допуск своїх фінансових інструментів до торгів на БТМ»;

64) розділ XII доповнити статтями 149–157 такого змісту:

«Стаття 149. Інсайдерські правочини та неправомірне розкриття інсайдерської інформації на ринках капіталу

1. Деривативні контракти та правочини з іншими фінансовими інструментами вважаються інсайдерськими у випадках, якщо особа володіє інсайдерською інформацією та використовує таку інформацію при укладенні деривативних контрактів або набутті інших фінансових інструментів, яких прямо або опосередковано стосується така інформація, від свого імені або від імені третіх осіб, або при заміні сторони таких деривативних контрактів, або при розпорядженні такими іншими фінансовими інструментами від свого імені або від імені третіх осіб, прямо або опосередковано (далі — інсайдерські правочини).

Інсайдерським правочином також вважається використання інсайдерської інформації для скасування або зміни заявки та/або котирування щодо фінансових інструментів, яких стосується така інсайдерська інформація, у разі якщо заявка та/або котирування були надані до ознайомлення відповідної особи з інсайдерською інформацією.

2. Рекомендація іншій особі вчинити інсайдерський правочин або спонукання іншої особи до вчинення інсайдерського правочину має місце у разі, якщо будь-яка особа володіє інсайдерською інформацією та здійснює принаймні одну з таких дій:

1) на основі цієї інформації рекомендує іншій особі придбати або продати фінансові інструменти (укласти деривативні контракти), яких стосується така інсайдерська інформація, або спонукає іншу особу до здійснення такого придбання, продажу або укладення;

2) на основі цієї інформації рекомендує іншій особі скасувати або змінити заявку та/або котирування щодо фінансового інструменту, якого стосується така інсайдерська інформація, або спонукає іншу особу до здійснення такого скасування або зміни.

3. Слідування рекомендаціям або спонуканням, зазначеним у частині другій цієї статті, вважається інсайдерським правочином, у разі якщо особа, яка слідує таким рекомендаціям або спонуканням, знає або мала знати, що вони ґрунтуються на інсайдерській інформації.

4. Неправомірним розкриттям інсайдерської інформації вважаються випадки, якщо особа володіє інсайдерською інформацією та розкриває таку інформацію іншим особам, крім розкриття такої інформації у зв'язку з необхідністю виконання професійних, трудових або службових обов'язків та в інших випадках, передбачених законодавством.

Наступне розкриття рекомендацій або спонукань, зазначених у частині другій цієї статті, вважається неправомірним розкриттям інсайдерської інформації, у разі якщо особа, яка розкриває такі ре-

комендації або спонукання, знає або мала знати, що вони ґрунтуються на інсайдерській інформації.

5. Факт того, що особа володіє або володіла інсайдерською інформацією, не означає, що така особа використовувала таку інформацію і таким чином вчиняла інсайдерські правочини, у разі якщо така особа діяла в рамках правомірної поведінки, межі якої визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

6. Особа, яка розкриває будь-яку інформацію, в тому числі інсайдерську, шляхом її подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (у тому числі на її запит), не вважається такою, що порушує обмеження щодо розголошення інсайдерської інформації або інші вимоги (обмеження) щодо розкриття/нерозкриття інформації, передбачені цим Законом, іншими актами законодавства або договором.

7. Особа не підлягає притягненню до цивільно-правової, адміністративної, кримінальної та/або іншої відповідальності за розкриття інсайдерської інформації у разі подання такої інформації до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, в тому числі на її запит.

Стаття 150. Заборона інсайдерських правочинів і неправомірного розкриття інсайдерської інформації на ринках капіталу

1. Будь-яка фізична або юридична особа, яка є інсайдером, не має права:

1) вчиняти або намагатися вчинити інсайдерські правочини;

2) рекомендувати іншій особі вчинити інсайдерські правочини або спонукати іншу особу до вчинення інсайдерських правочинів;

3) неправомірно розкривати інсайдерську інформацію.

2. Використання інсайдерської інформації під час зондування ринків капіталу відповідно до статті 151 цього Закону, а саме передача її потенційним інвесторам, не є порушенням заборони використання інсайдерської інформації, передбаченої цією статтею.

Стаття 151. Зондування ринків капіталу

1. Зондування ринків капіталу є передачею інформації одному або декільком потенційним інвесторам до оголошення інформації про вчинення правочину з фінансовими інструментами, у тому числі за межами України, з метою визначення заінтересованості потенційних інвесторів, у тому числі нерезидентів, у можливому вчиненні правочину щодо фінансових інструментів, а також його умов та основних характеристик його предмета (вид, тип, обсяг, строк та умови вчинення такого правочину).

Зондування ринків капіталу може проводитися:

1) емітентом;

2) власником фінансового інструменту (оферентом) у таких кількостях або за такою вартістю, що відрізняє правочин від звичайного правочину і допускає метод продажу, заснований на попередній оцінці потенційної заінтересованості потенційних інвесторів;

3) третьою особою, яка діє від імені або в інтересах особи, зазначеної у пункті 1 або 2 цієї частини.

2. Передача особою, яка має намір придбати контрольний пакет акцій, інсайдерської інформації акціонерам також вважається зондуванням ринку, за умови що:

1) інформація необхідна акціонерам для формування ними думки щодо готовності запропонувати свої акції до продажу такій особі;

2) волевиявлення акціонерів щодо готовності продажу власних акцій обґрунтовано вимагається для прийняття рішення про набуття контрольного пакета акцій.

3. Особа, зазначена у пунктах 1–3 частини першої цієї статті, яка передає інформацію, до проведення зондування ринку повинна оцінити, чи передбачає таке зондування передачу інсайдерської інформації. У разі передачі інсайдерської інформації особа, зазначена у пунктах 1–3 частини першої цієї статті, повинна у письмовій формі сформулювати висновок та його обґрунтування щодо доцільності та необхідності такої передачі. Така особа повинна надати зазначені документи Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку на її запит. Це зобов'язання застосовується до кожного випадку передачі інсайдерської інформації у процесі зондування ринків капіталу. Особа, зазначена у пунктах 1–3 частини першої цієї статті, яка передає інформацію, повинна відповідним чином оновлювати документи, передбачені цією частиною.

4. Передача інсайдерської інформації в рамках зондування ринку вважається вчиненою у процесі нормального здійснення особою, зазначеною у пунктах 1—3 частини першої цієї статті, своєї трудової або професійної діяльності чи обов'язків, за умови що така особа дотримується вимог, передбачених частинами третьою та п'ятою цієї статті.

5. Особа, зазначена у пунктах 1—3 частини першої цієї статті, яка передає інформацію, до проведення зондування ринку повинна:

1) отримати у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, згоду на передачу інсайдерської інформації особі, стосовно якої проводиться зондування ринку, — потенційному інвестору;

2) поінформувати особу, стосовно якої проводиться зондування ринку, про заборону використання такої інсайдерської інформації або намагання її використати від свого імені чи від імені третіх осіб, прямо чи опосередковано, для набуття або відчуження (заміни сторін) фінансових інструментів, яких така інформація стосується;

3) поінформувати особу, стосовно якої проводиться зондування ринку, про заборону використання такої інформації або намагання її використати шляхом скасування або зміни вже надісланого заявкю або котирування щодо фінансових інструментів, яких така інсайдерська інформація стосується;

4) поінформувати особу, стосовно якої проводиться зондування ринку, про зобов'язання її щодо забезпечення дотримання режиму конфіденційності інформації у разі надання письмової згоди на одержання такої інформації.

Особа, зазначена у пунктах 1—3 частини першої цієї статті, яка передає інформацію, повинна вести облік усієї інформації, переданої особі, стосовно якої проводиться зондування ринку, у тому числі інформації, переданої відповідно до пунктів 1—4 цієї частини, а також вести облік відомостей про потенційних інвесторів, яким передано інформацію, у тому числі юридичних і фізичних осіб, які діють від імені потенційного інвестора, дату і час передачі. Особа, зазначена у пунктах 1—3 частини першої цієї статті, яка передає інформацію, повинна надати дані зазначеного обліку Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку на її запит.

6. У разі якщо інформація, передана у процесі зондування ринку, перестає бути інсайдерською інформацією, за оцінкою особи, зазначеної в частині першій цієї статті, яка передає її, така особа у найкоротший строк повинна поінформувати про це одержувача інформації.

Особа, зазначена у пунктах 1—3 частини першої цієї статті, яка передає інформацію, повинна вести облік повідомлень та інформації, передбачених цією частиною, та надати відповідну інформацію Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку на її запит.

7. Особа, стосовно якої проводиться зондування ринку, повинна самостійно оцінити, чи володіє вона інсайдерською інформацією, та момент, з якого вона перестає володіти інсайдерською інформацією.

8. Особа, зазначена у пунктах 1—3 частини першої цієї статті, яка передає інформацію, повинна зберігати документи, передбачені цією статтею, не менше п'яти років.

9. Порядок проведення зондування на ринках капіталу, зокрема визначення обов'язків особи, стосовно якої проводиться зондування ринку, порядок передачі інформації про зондування ринків капіталу та ведення обліку документів про зондування ринків капіталу встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 152. Маніпулювання на ринках капіталу

1. Маніпулювання на ринках капіталу включає в себе такі діяння:

1) здійснення операцій, надання заявк та/або котирувань або вчинення будь-яких інших дій, що:

а) подають або можуть подавати недостовірні або оманливі сигнали щодо пропозиції, попиту або ціни фінансового інструменту чи пов'язаного товарного спот-контракту;

б) фіксують або можуть зафіксувати на аномальному або штучному рівні ціну одного або декількох фінансових інструментів чи пов'язаних товарних спот-контрактів;

2) здійснення операцій, надання заявк та/або котирувань або вчинення інших дій, що впливають або можуть вплинути на ціну одного або декількох фінансових інструментів чи пов'язаних

товарних спот-контрактів, із застосуванням обману, махінації чи інших неправомірних дій, у тому числі шахрайства;

3) поширення інформації (у тому числі чуток) за допомогою медіа, у тому числі через мережу Інтернет, або в інший спосіб, яка подає або може подавати недостовірні або оманливі сигнали щодо пропозиції, попиту або ціни фінансового інструменту чи пов'язаного товарного спот-контракту або яка фіксує або може зафіксувати на аномальному або штучному рівні ціну одного або декількох фінансових інструментів чи пов'язаного товарного спот-контракту, якщо особа, яка поширила таку інформацію або чулки, знала або мала знати про те, що ця інформація є недостовірною або вводить в оману;

4) передача недостовірної або оманливої інформації або надання недостовірних або оманливих вхідних даних для розрахунку бенчмарків, якщо особа, яка передає інформацію або надає вхідні дані, знала або мала знати про те, що така інформація або дані є недостовірними або вводять в оману, а так само будь-які інші дії, за допомогою яких здійснюється маніпулювання розрахунком бенчмарку.

Не вважаються маніпулюванням дії, передбачені пунктом 1 цієї частини, якщо доведено, що вони здійснювалися на законних підставах і відповідають прийнятній ринковій практиці, зазначеній у пункті 3 частини третьої цієї статті.

2. Маніпулюванням на ринках капіталу вважаються, зокрема, такі діяння:

1) діяння особи (осіб, які діють спільно), спрямовані на забезпечення домінуючої позиції щодо попиту або пропозиції фінансових інструментів чи пов'язаних товарних спот-контрактів, наслідком яких є або може бути пряме чи опосередковане фіксування ціни купівлі або продажу або створення чи можливе створення інших несправедливих умов торгів;

2) купівля або продаж фінансових інструментів при відкритті або закритті ринку, наслідком яких є або може бути введення в оману інвесторів, які діють з огляду на ціни, що відображаються на ринку, зокрема ціни відкриття або ціни закриття;

3) надання заявк та/або котирувань на організованому ринку, у тому числі їх скасування або зміна з використанням будь-яких доступних засобів проведення торгів, включаючи електронні засоби, такі як алгоритмічна і високочастотна торгівля, що може призвести до одного з наслідків, передбачених пунктом 1 частини першої цієї статті, шляхом:

а) порушення чи уповільнення функціонування електронної торговельної системи організованого ринку або ймовірності такого порушення чи уповільнення;

б) створення для інших осіб ускладнень в ідентифікації дійсних заявк та/або котирувань в електронній торговельній системі організованого ринку або ймовірність створення таких ускладнень, у тому числі із внесенням заявк та/або котирувань, які призведуть до переважання або дестабілізації електронної торговельної системи організованого ринку чи окремих її елементів;

в) створення або можливого створення недостовірних чи оманливих сигналів щодо попиту, пропозиції або ціни фінансового інструменту, зокрема шляхом внесення заявк та/або котирувань, що ініціюють або посилюють тенденцію (тренд);

4) використання переваги періодичного або регулярного доступу до друкованих чи аудіовізуальних медіа або онлайн-медіа за допомогою висловлення думки про фінансові інструменти (або опосередковано про емітента таких фінансових інструментів), пов'язані товарні спот-контракти, зайнявши попередню позицію щодо таких фінансових інструментів, пов'язаних товарних спот-контрактів та одержуючи згодом вигоду від впливу, який висловлені думки чинять на ціну таких інструментів, пов'язаних товарних спот-контрактів, не доводячи належним та ефективним чином інформацію про наявність конфлікту інтересів до загального відома.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розробляє та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті:

1) орієнтовний невичерпний перелік показників, що стосуються вчинення дій з використанням обману, махінації чи інших неправомірних дій;

2) орієнтовний невичерпний перелік показників, що стосуються подання недостовірних сигналів або таких, що вводять в оману, або фіксації цін та процедур їх обчислення;

3) прийнятні ринкові практики, які не є маніпулюванням на організованих ринках.

4. У разі якщо особа, зазначена в цій статті, є юридичною особою, положення цієї статті також застосовуються до фізичних осіб, які беруть від імені або в інтересах такої юридичної особи участь у прийнятті рішень щодо одбуття чи відчуження активів з рахунку такої юридичної особи або щодо надсилання, зміни чи скасування наказів та/або розпоряджень щодо проведення операцій за такими рахунками.

Стаття 153. Заборона маніпулювання на ринках капіталу

1. Будь-яка особа не має права здійснювати або намагатися здійснити маніпулювання на ринках капіталу.

Стаття 154. Програма викупу акцій

1. Як виняток із положень статей 150 та 153 цього Закону, дії, що вчиняються емітентом з метою викупу власних акцій у рамках програми викупу акцій (далі у цій статті — програма викупу), не є інсайдерськими правочинами або маніпулюванням на ринках капіталу, за умови дотримання усіх таких умов:

1) інформація про програму викупу розкрита до початку викупу в повному обсязі;

2) інформація про кожну операцію з викупу, що здійснюється в рамках такої програми викупу, подається до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку, а також розкривається в порядку, встановленому статтею 124 цього Закону, як частина регульованої інформації такого емітента;

3) дотримані належні граничні ліміти щодо ціни та обсягів викупу акцій, встановлені відповідним рішенням загальних зборів акціонерів;

4) викуп проводиться виключно з метою досягнення цілей, зазначених у частині другій цієї статті, та з дотриманням вимог, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. З метою поширення винятку, передбаченого частиною першою цієї статті, на здійснення операцій з викупу акцій відповідна програма викупу акцій повинна мати лише одну з таких цілей:

1) зменшення капіталу емітента;

2) забезпечення виконання емітентом своїх зобов'язань, що виникають з боргових або деривативних цінних паперів, які можуть бути конвертовані в акції (погашені акціями) емітента;

3) забезпечення виконання емітентом або його асоційованою компанією своїх зобов'язань, що виникають із схем, які ґрунтуються на акціях.

3. Операції з викупу акцій, що здійснюються в рамках програми викупу, мають здійснюватися виключно на організованому ринку, на якому акції емітента допущено до торгів.

4. Інші вимоги до програми викупу та порядку її реалізації встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. З метою поширення винятку, передбаченого частиною першою цієї статті, емітент упродовж дії програми викупу не може здійснювати такі операції:

1) продаж власних акцій;

2) виконання впродовж закритого періоду правочинів щодо будь-яких фінансових інструментів;

3) виконання правочинів щодо будь-яких фінансових інструментів, у разі якщо емітент вирішив відтермінувати публічне розкриття інсайдерської інформації.

6. Положення частини п'ятої цієї статті не застосовуються у разі, якщо:

1) емітент акцій затвердив програму викупу з фіксованим розкладом;

2) програма викупу виконується під керівництвом інвестиційної фірми, що приймає рішення щодо строків викупу акцій емітента незалежно від емітента.

Положення пункту 1 частини п'ятої цієї статті не застосовуються у разі, якщо емітент є інвестиційною фірмою або банком, що розробив та впровадив ефективні інформаційні бар'єри, спрямовані на запобігання неправомірному розкриттю особам, відповідальним за прийняття рішень щодо торгівлі власними акціями, інсайдерської інформації особами, які мають доступ до інсайдерської інформації, що прямо чи опосередковано стосується такого емітента.

Положення пунктів 2 і 3 частини п'ятої цієї статті не застосовуються у разі, якщо емітент є інвестиційною фірмою або банком, що розробив та впровадив ефективні інформаційні бар'єри, спрямовані на запобігання неправомірному розкриттю особам, відповідальним за торгівлю власними акціями від імені клієнтів, інсайдерської інформації особами, які мають доступ до інсайдерської

інформації, що прямо чи опосередковано стосується такого емітента.

7. Для цілей цієї статті програма викупу з фіксованим розкладом означає програму викупу, що передбачає фіксовані дати та обсяги акцій, що будуть викуповуватися впродовж дії програми викупу та зафіксовані до моменту оприлюднення такої програми викупу.

Стаття 155. Стабілізація

1. Стабілізацією є купівля або пропозиція щодо купівлі пайових та/або боргових цінних паперів та пов'язаних із такими цінними паперами інструментів, що здійснюється інвестиційною фірмою при значній пропозиції таких цінних паперів виключно з метою підтримки ринкової ціни на такі цінні папери протягом заданого періоду часу внаслідок перенасиченості пропозицій на продаж таких цінних паперів.

2. Для цілей цієї статті:

1) значною пропозицією є пропозиція цінних паперів (первинна або вторинна), що відхиляється від умов звичайної торгівлі такими цінними паперами за загальною вартістю такої пропозиції та за способом продажу цінних паперів;

2) інструментами, пов'язаними з цінними паперами, є такі інструменти, включно з тими фінансовими інструментами, що не допущені до торгів на організованому ринку, та фінансовими інструментами, щодо яких не подано заявкю на допуск до торгів на організованому ринку:

а) правочини, що надають право на придбання або продаж пайових та/або боргових цінних паперів;

б) права (у тому числі переважні права акціонерів) на придбання або продаж пайових та/або боргових цінних паперів;

в) фондові деривативні контракти, базовим активом яких є пайові та/або боргові цінні папери;

г) деривативні цінні папери, базовим активом яких є пайові та/або боргові цінні папери;

г) пайові та/або боргові цінні папери, на/в які боргові цінні папери можуть бути обміняні або конвертовані (якщо проспект (рішення про емісію) боргових цінних паперів передбачає можливість їх обміну або конвертації в інші пайові та/або боргові цінні папери);

д) інструменти, емітентом яких (особою, яка їх видала) є емітент пайових та/або боргових цінних паперів, якщо ринкова ціна на таких інструментів ймовірно матиме вплив на ціну таких пайових та/або боргових цінних паперів або навпаки;

е) інструменти, емітентом яких (особою, яка їх видала) є особа, яка надає забезпечення за пайовими та/або борговими цінними паперами, якщо ринкова ціна таких інструментів ймовірно матиме вплив на ціну таких пайових та/або боргових цінних паперів або навпаки.

3. Як виняток із положень статей 150 та 153 цього Закону, дії, що вчиняються з пайовими та/або борговими цінними паперами та пов'язаними з такими цінними паперами інструментами з метою стабілізації, не є інсайдерськими правочинами або маніпулюванням на ринках капіталу, якщо:

1) стабілізація проводиться протягом обмеженого періоду часу (періоду стабілізації), граничні межі якого встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

2) відповідна інформація про стабілізацію подається до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку;

3) дотримано належні обмеження щодо ціни, граничні межі якої встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

4) такі дії відповідають встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку вимогам щодо порядку проведення стабілізації.

4. Інформація про операції, що здійснюються з метою стабілізації фінансових інструментів, повинна передаватися суб'єктами, що здійснюють такі операції, до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у встановлені нею порядку та строки.

5. Додаткові вимоги щодо стабілізації та порядку її проведення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 156. Запобігання і виявлення зловживань на ринках капіталу

1. Оператори організованих ринків капіталу у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, повинні запровадити та забезпечувати функціонування ефективних механізмів, систем і процедур, спрямованих на запобігання і виявлення інсайдерських правочинів,

маніпулювання, а також спроб укладення інсайдерських правочинів і маніпулювання.

Оператори організованих ринків капіталу повинні повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку про будь-які заявки та/або котирування, у тому числі про їх скасування або зміну, що можуть бути інсайдерськими правочинами, маніпулюванням або спробою вчинити інсайдерські правочини та/або маніпулювання, не пізніше завершення робочого дня, протягом якого виникли такі заявки та/або котирування.

2. Професійні учасники ринків капіталу, які провадять діяльність, види якої передбачені пунктами 1—4 частини другої статті 41 цього Закону, у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, повинні запровадити та забезпечувати функціонування ефективних механізмів, систем і процедур, спрямованих на виявлення підозрілих заявок та/або котирувань щодо будь-якого фінансового інструменту. У разі якщо професійний учасник ринків капіталу має обґрунтовані підозри, що заявки та/або котирування щодо будь-якого фінансового інструменту, надані або виконані на організованих ринках капіталу або поза ними, можуть бути інсайдерськими правочинами, маніпулюванням або спробою вчинення інсайдерського правочину та/або маніпулювання, він повинен не пізніше закінчення відповідного робочого дня повідомити про такі підозри Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку.

3. Вимоги до механізмів, систем і процедур, зазначених у частині першій цієї статті, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 157. Правочини керівників

1. Особи, які здійснюють управлінські функції в емітенті фінансових інструментів, та особи, тісно пов'язані з ними, повинні у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, повідомляти такого емітента фінансових інструментів про будь-які операції, вчинені від імені таких осіб, що стосуються акцій або боргових цінних паперів такого емітента або інших фінансових інструментів, пов'язаних з такими цінними паперами (далі — правочини керівників).

Повідомлення, передбачене абзацом першим цієї частини, здійснюється особами, які здійснюють управлінські функції в емітенті фінансових інструментів, та особами, тісно пов'язаними з ними, якщо загальна сума вчинених правочинів такими особами за календарний рік досягла розміру 200 тисяч гривень, який розраховується у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Такі повідомлення повинні бути направлені невідкладно, але не пізніше завершення третього робочого дня з дати вчинення правочину, за умови досягнення обсягу, встановленого абзацом другим цієї частини.

2. Для цілей цієї статті тісно пов'язаними особами є:

1) чоловік і дружина або прирівняні до них особи;

2) син, дочка, пасинок, падчерка, усиновлена особа, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням;

3) особи, які спільно проживали або були пов'язані спільним побутом і мали взаємні права та обов'язки щонайменше один рік до дати вчинення відповідного правочину;

4) юридична особа, траст або партнерство, створені відповідно до законодавства України або іноземної держави, управлінські функції в якому здійснюються:

а) особою, яка здійснює управлінські функції в емітенті;

б) особою, зазначеною у пунктах 1—3 цієї частини;

в) особою, яка прямо або опосередковано контролюється особами, зазначеними у підпунктах «а» і «б» пункту 4 цієї частини;

5) юридична особа, траст або партнерство, створені відповідно до законодавства України або іноземної держави, економічні інтереси якої значною мірою еквівалентні економічним інтересам осіб, зазначених у підпунктах «а» і «б» пункту 4 цієї частини.

3. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, повинні повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку про всі правочини керівників.

Такі повідомлення повинні бути направлені Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом трьох робочих днів з дати вчинення відповідного правочину.

4. Емітент фінансових інструментів зобов'язаний розкрити інформацію, отриману ним відповідно до частини першої цієї статті, у порядку, визначеному статтею 124 цього Закону, як частину регульованої інформації такого емітента.

5. Емітенти повинні у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, в письмовій формі повідомити особу, яка здійснює управлінські функції, про її обов'язки відповідно до цієї статті. Емітенти повинні у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, скласти список осіб, які здійснюють управлінські функції, а також осіб, тісно пов'язаних з ними.

Особи, які здійснюють управлінські функції, повинні:

1) повідомити у письмовій формі тісно пов'язаних з ними осіб про їхні обов'язки відповідно до цієї статті, а також зберігати копію такого повідомлення;

2) надати емітенту перелік своїх тісно пов'язаних осіб.

6. Особа, яка здійснює управлінські функції в емітенті, не повинна прямо чи опосередковано вчиняти від свого імені або від імені третіх осіб правочини, які стосуються акцій або боргових цінних паперів такого емітента, або інших фінансових інструментів, пов'язаних із такими цінними паперами, протягом закритого періоду.

Емітент може дозволити особі, яка здійснює управлінські функції, вчиняти правочини, передбачені абзацом першим цієї частини, протягом закритого періоду в таких випадках:

1) в індивідуальному порядку, за наявності виняткових обставин, зокрема серйозних фінансових труднощів, що вимагають негайного продажу фінансових інструментів;

2) набуття акцій та/або укладання опціонів або інших фінансових інструментів здійснюється в рамках схем, які ґрунтуються на акціях.

7. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює обставини, за яких емітент може дозволити вчиняти правочини протягом закритого періоду, відповідно до частини шостої цієї статті, у тому числі обставини, що вважатимуться винятковими.

8. Положення цієї статті застосовуються до емітентів фінансових інструментів, які:

1) подавали заявку або надавали згоду на допуск своїх фінансових інструментів до торгів на регульованому ринку;

2) надавали згоду на допуск своїх фінансових інструментів до торгів на БТМ або ОТМ (у разі якщо фінансові інструменти допущені до торгів виключно на БТМ або ОТМ);

3) подавали заявку на допуск своїх фінансових інструментів до торгів на БТМ);

65) розділ XII доповнити статтями 158 і 159 такого змісту:

«Стаття 158. Фінансові піраміди

1. Фінансова піраміда — це шахрайство або дії, що мають ознаки шахрайства, які вчиняються з використанням фінансових інструментів та/або об'єктів цивільних прав, що мають ознаки фінансових інструментів, та передбачають створення, функціонування та просування, у тому числі за допомогою медіа та інших засобів, схеми взаємодіє між засновником (засновниками) схеми та іншими особами (інвесторами такої схеми), відповідно до якої залученням інвесторам пропонується (обіцяється) отримання пасивного доходу, виплата та/або розмір якого залежить від залучення нових інвесторів до такої схеми.

2. До фінансової піраміди не належать операції, що здійснюються фінансовими установами під час надання ними фінансових послуг, визначених статтею 4 Закону України «Про фінансові послуги та фінансові компанії» або законами з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку визначає та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті орієнтовний невичерпний перелік ознак створення, функціонування та/або просування фінансової піраміди.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку визначає та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті прийнятні ринкові практики, що не є фінансовими пірамідами.

Стаття 159. Заборона фінансових пірамід

1. Особа не має права створювати, забезпечувати функціонування або просування фінансових пірамід.

Така заборона стосується будь-яких юридичних або фізичних осіб, у тому числі іноземних, а також відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб, трастів та інших подібних правових утворень»;

6б) пункт 13 розділу XIII «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити абзацом другим такого змісту:

«До ощадних (депозитних) сертифікатів, укладених до дати набрання чинності цим Законом, застосовуються положення цього Закону щодо ощадних сертифікатів».

28. У Законі України «Про товарні біржі» в редакції Закону України від 19 червня 2020 року № 738-IX із наступними змінами:

1) частину першу статті 1 викласти в такій редакції:

«1. Цей Закон визначає правові умови створення та функціонування товарних бірж на території України як організованих товарних ринків, а також заходи щодо протидії зловживанням на організованих товарних ринках»;

2) у статті 2:

а) пункти 2, 4, 9¹, 11 і 16 частини першої викласти в такій редакції:

«2) біржовий договір — договір, що укладається відповідно до правил товарної біржі в ході або за результатами біржових торгів та передбачає:

оплатну передачу біржового товару в межах найбільшого з таких проміжків часу, визначеного звичаєм ділового обороту та зафіксованого правилами товарної біржі;

проведення розрахунків у строки, визначені відповідно до правил товарної біржі»;

«4) біржовий товар — актив, допущений до біржових торгів на товарній біржі згідно з правилами такої товарної біржі, а саме продукція та інші речі, визначені родовими ознаками, а також деривативні контракти, які не є фінансовими інструментами»;

«9¹) організація укладання деривативних контрактів на товарних біржах — діяльність товарної біржі із створення та функціонування електронної торгової системи, яка у встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку забезпечує централізоване укладання деривативних контрактів, які не є фінансовими інструментами, та правочинів щодо них та/або централізоване виконання деривативних контрактів, які не є фінансовими інструментами, та правочинів щодо них згідно з недискреційними правилами, встановленими товарною біржою та зареєстрованими у встановленому цим Законом порядку»;

«11) продукція — сільськогосподарська продукція, деревина, мінерали, паливно-енергетичні ресурси, сировина, метали, дорогоцінне каміння, матеріальна продукція рибальства, паливної, хімічної, легкої, харчової та інших галузей промисловості, а також інші речі, визначені родовими ознаками»;

«16) учасник торгів (учасник біржових торгів) — член товарної біржі, а також у випадках, встановлених законодавством та/або правилами товарної біржі, інша особа, яким відповідно до цього Закону та правил товарної біржі надано право здійснювати торгівлю на такій товарній біржі»;

б) абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

«2. Терміни «багатостороння система», «БТМ», «генеральна угода», «деривативні контракти», «деривативні фінансові інструменти», «значний вплив на управління або діяльність юридичної особи», «кліринг», «клірингова діяльність», «неттінг», «ОТМ», «офіційний канал зв'язку», «поставні деривативні контракти», «товарний спот-риннок», «товарні деривативні контракти», «учасники товарних спот-ринків», «центральний контрагент», «централізоване виконання правочинів» та «централізоване вчинення правочинів» вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»;

3) у статті 3:

а) частину другу після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту: «Професійна діяльність з організації торгівлі продукцією на товарних біржах, професійна діяльність з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах здійснюються виключно товарними біржами на підставі відповідних ліцензій, виданих Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку».

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим;

б) частину третю і п'яту викласти в такій редакції:

«3. Товарна біржа може поєднувати свою професійну діяльність з іншими видами діяльності виключно у випадках та порядку, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

«5. Слова «товарна біржа», «оператор організованого товарного ринку», «організований товарний ринок» та похідні від них дозволяється використовувати у назві лише юридичним особам, які отримали ліцензію на провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та/або ліцензію на провадження діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах відповідно до вимог цього Закону»;

4) у частині другій статті 4:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку визначає умови отримання іноземними юридичними особами ліцензії на провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та ліцензії на провадження діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах»;

після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«1¹) юридична особа, зареєстрована на тимчасово окупованій території України».

У зв'язку з цим абзаци п'ятій — восьмий вважати відповідно абзацами шостим — дев'ятим;

доповнити абзацом десятим такого змісту:

«Товарним біржам забороняється провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах, а також інших видів діяльності, передбачених цим Законом, на тимчасово окупованій території України»;

5) у статті 9:

а) частину четверту доповнити пунктами 9—11 такого змісту:

«9) порядок розміщення учасниками торгів інсайдерської інформації на веб-сайті товарної біржі»;

10) порядок здійснення контролю за додержанням учасниками біржових торгів правил товарної біржі»;

11) застосування санкцій за порушення правил товарної біржі»;

б) у частині п'ятій:

абзац перший пункту 1 викласти в такій редакції:

«1) створення та забезпечення функціонування механізму запобігання та врегулювання конфлікту інтересів між будь-якими такими особами»;

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) порядок зупинення торгів та інших заходів, що здійснюються товарною біржею для протидії значним коливанням цін на біржовий товар для уникнення цінової нестабільності товарного ринку»;

пункт 3 виключити;

в) частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює нагляд за діяльністю товарних бірж, зокрема за дотриманням правил товарної біржі»;

б) пункт 3 частини першої статті 11 викласти в такій редакції:

«3) вести реєстр (перелік) учасників біржових торгів, їхніх заявок, укладених угод і договорів»;

7) частину п'яту статті 13 викласти в такій редакції:

«5. Зміст біржових угод (договорів) не підлягає розкриттю (за винятком найменування товару, кількості, ціни, місця і строку виконання), крім випадків, передбачених законодавством України та правилами товарної біржі»;

8) розділ III доповнити статтею 13¹ такого змісту:

«Стаття 13¹. Розкриття інсайдерської інформації на організованих товарних ринках

1. Учасник торгів повинен належним чином у порядку, встановленому цією статтею, розкривати інсайдерську інфор-

мацію на організованих товарних ринках, якою він володіє та яка стосується такого учасника, його материнської компанії або пов'язаної компанії.

2. Для цілей цієї статті:

1) материнська компанія означає юридичну особу, яка в іншій юридичній особі (дочірній компанії):

а) має більшість прав голосу; або

б) має право формування складу органів управління як учасник (акціонер); або

в) має можливість здійснювати вирішальний вплив на управління діяльністю на основі угоди; або

г) є учасником (акціонером) та:

більшість членів органів управління дочірньої компанії, які обіймали посади протягом поточного та попереднього фінансового років, були призначені виключно за результатами голосування материнської компанії, у разі якщо такої компанії належало 20 і більше відсотків прав голосу та участь у голосуванні не брали інші юридичні особи, які відповідають вимогам підпунктів «а»–«в» цього пункту; або

на підставі договору, укладеного з іншими учасниками (акціонерами), самостійно контролює більшість прав голосу.

Для цілей підпунктів «а», «б» і «г» цього пункту при визначенні прав голосу та прав формування органів управління, належних материнській компанії, права голосу та права формування органів управління в юридичній особі, належні іншим дочірнім компаніям цієї материнської компанії, або особам, які діють від їхнього імені, додаються до відповідних прав такої материнської компанії.

Для цілей підпунктів «а», «б» і «г» цього пункту при визначенні прав голосу та прав формування органів управління, належних материнській компанії, такі права повинні бути зменшені на відповідну кількість прав, що знаходяться у володінні:

в інтересах осіб, які не є материнською компанією або її дочірньою компанією; або

за акціями, за умови що відповідні права здійснюються відповідно до отриманих інструкцій, або якими володіють у рамках договору позики, за умови що права голосу здійснюються в інтересах особи, яка надає акції у позику.

Для цілей підпунктів «а» та «в» цього пункту загальна кількість прав голосу повинна бути зменшена на кількість прав, що належать дочірнім компаніям дочірньої компанії або особам, які діють від власного імені в інтересах таких компаній;

2) пов'язана компанія означає дочірню компанію, а також юридичну особу, яку відповідно до вимог законодавства учасник торгів зобов'язаний включати до своєї консолідованої фінансової звітності.

3. Учасник торгів має право під свою відповідальність відтермінувати розкриття інсайдерської інформації на організованих товарних ринках у разі дотримання всіх таких умов:

1) невідкладне розкриття може поставити під загрозу законні інтереси учасника торгів;

2) відтермінування розкриття інформації не введе учасників торгів в оману;

3) учасник торгів здатний забезпечити конфіденційність такої інформації;

4) учасник торгів не вчинитиме правочинів з активами, допущеними до торгів на товарній біржі, на підставі такої інформації.

У разі якщо учасник торгів відтермінував розкриття інсайдерської інформації відповідно до цієї частини, він повинен повідомити про таке відтермінування Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку, а також невідкладно після розкриття такої інформації подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку письмове пояснення щодо дотримання умов, зазначених у пунктах 1–4 цієї частини.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті перелік законних інтересів учасника торгів, зазначених у пункті 1 цієї частини, та ситуацій, у яких відтермінування розкриття інсайдерської інформації може ввести в оману учасників торгів, у тому числі потенційних, про що зазначено в пункті 2 цієї частини.

4. У разі якщо учасник торгів або особа, яка діє від його імені чи за його рахунок, у ході звичайного здійснення нею своєї трудової діяльності або виконання своїх професійних обов'язків розкриває будь-яку інсайдерську інформацію на організованих товарних ринках третій особі, учасник торгів або особа, яка діє від його імені чи за його рахунок, по-

винна в повному обсязі і ефективно розкрити таку інсайдерську інформацію невідкладно — у разі навмисного розкриття або у найкоротший строк — у разі ненавмисного розкриття.

Положення цієї частини не застосовуються, якщо третя особа, якій розкрито інсайдерську інформацію, має зобов'язання щодо забезпечення конфіденційності такої інформації, у тому числі відповідно до вимог законодавства, статуту та/або договору.

5. Інсайдерська інформація на організованих товарних ринках розкривається шляхом:

1) розміщення в базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків;

2) розміщення на веб-сайті товарної біржі, на якій особа, яка розкриває таку інформацію, є учасником торгів;

3) подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за її запитом.

Учасник торгів, у разі виникнення у нього інсайдерської інформації, не пізніше початку торгової сесії наступного торгового дня після дня виникнення такої інформації зобов'язаний розмістити таку інформацію на веб-сайті товарної біржі у порядку, встановленому правилами такої товарної біржі.

Товарна біржа до завершення робочого дня, протягом якого учасник торгів розмістив на її веб-сайті інсайдерську інформацію, зобов'язана розмістити таку інформацію в базі даних особи, яка провадить діяльність з оприлюднення регульованої інформації від імені учасників ринків капіталу та професійних учасників організованих товарних ринків, у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

6. Для цілей цієї статті інсайдерською інформацією на організованих товарних ринках є інсайдерська інформація на організованих товарних ринках, зазначена у статті 21 цього Закону.

7. Особа, яка розкриває будь-яку інформацію, у тому числі інсайдерську, шляхом її подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (у тому числі на її запит), не вважається такою, що порушує обмеження щодо розголошення інсайдерської інформації або інші вимоги (обмеження) щодо розкриття/нерозкриття інформації, передбачені цим Законом, іншими актами законодавства або договором.

8. Особа не підлягає притягненню до цивільно-правової, адміністративної, кримінальної та/або іншої відповідальності за розкриття інсайдерської інформації у разі подання такої інформації до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі на її запит;

9) частину першу статті 16 викласти в такій редакції:

«1. Біржові брокери (брокери) є фізичними особами, які уповноважені членами товарної біржі або іншими учасниками торгів, які не є членами товарної біржі (у випадках, передбачених правилами товарної біржі), на виконання доручень таких осіб щодо здійснення біржових та позабіржових операцій»;

10) статтю 20 викласти в такій редакції: «Стаття 20. Сфера застосування законодавства щодо протидії зловживанням на організованих товарних ринках

1. Законодавство щодо протидії зловживанням на організованих товарних ринках застосовується до:

1) біржових товарів;

2) деривативних контрактів, які не є фінансовими інструментами, у разі якщо операції, заявки, котирування та/або інші дії щодо них мають чи ймовірно матимуть вплив або спрямовані на здійснення впливу на ціни та/або обсяг торгів біржовими товарами (далі — пов'язані деривативні контракти).

Положення цієї частини не поширюються на оптові енергетичні продукти (в розумінні статті 7 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»).

2. Законодавство щодо протидії зловживанням на організованих товарних ринках застосовується до будь-якої операції, заявки, котирування та/або інших дій щодо активів, зазначених у частині першій цієї статті, незалежно від того, здійснені вони на організованих ринках чи поза ними.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку з метою протидії зловживанням на організованих товарних ринках:

1) встановлює вимоги щодо функціонування на організованих товарних ринках ефективних механізмів, систем і процедур, спрямованих на запобігання

та виявлення інсайдерських правочинів, маніпулювання, а також спроб укладення інсайдерських правочинів і маніпулювання на таких ринках;

2) встановлює порядок інформування товарними біржами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про будь-які заявки та/або котирування, у тому числі про їх скасування або зміну, які можуть бути інсайдерськими правочинами, маніпулюванням або намаганням вчинення інсайдерських правочинів та/або маніпулювання на організованих товарних ринках;

3) встановлює порядок визнання осіб такими, що володіють інсайдерською інформацією, та порядок здійснення такими особами прав та обов'язків у зв'язку з володінням ними інсайдерською інформацією;

4) встановлює порядок віднесення правочинів з біржовими товарами до інсайдерських правочинів (правочинів з використанням інсайдерської інформації);

5) встановлює випадки правомірного розкриття інсайдерської інформації;

6) розробляє та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті:

а) орієнтовний невичерпний перелік інформації, яка вважається інсайдерською, правочинів, які вважаються інсайдерськими, а також дій, які вважаються неправомірним розкриттям інсайдерської інформації;

б) орієнтовний невичерпний перелік діянь, які вважаються маніпулюванням на організованих товарних ринках;

в) прийнятні ринкові практики, які не вважаються маніпулюванням;

7) здійснює інші повноваження, передбачені законом;

11) розділ VI доповнити статтями 21 і 22 такого змісту:

«Стаття 21. Заборона інсайдерських правочинів та неправомірного розкриття інсайдерської інформації на організованих товарних ринках

1. Інсайдерською інформацією на організованих товарних ринках є інформація точного характеру, яка прямо або опосередковано стосується одного чи кількох біржових товарів та яка не була оприлюднена, але у разі оприлюднення здійснювала б значний вплив на ціни таких біржових товарів або пов'язаних деривативних контрактів.

2. Будь-яка фізична або юридична особа не має права:

1) вчиняти або намагатися вчинити інсайдерські правочини;

2) рекомендувати іншій особі або спонукати іншу особу до вчинення інсайдерських правочинів;

3) неправомірно розкривати інсайдерську інформацію.

Стаття 22. Заборона маніпулювання на організованих товарних ринках

1. Маніпулювання на організованих товарних ринках включає такі діяння:

1) здійснення операцій, надання заявок та/або котирувань або вчинення інших дій, які:

а) надають чи можуть надавати недостовірні або оманливі сигнали щодо пропозиції, попиту чи ціни біржового товару або пов'язаного деривативного контракту;

б) фіксують чи можуть зафіксувати на аномальному або штучному рівні ціни одного чи декількох біржових товарів або пов'язаних деривативних контрактів;

2) здійснення операцій, надання заявок та/або котирувань або вчинення інших дій, які впливають чи можуть вплинути на ціну одного або декількох біржових товарів або пов'язаних деривативних контрактів, із застосуванням обману, махінації чи інших неправомірних дій, у тому числі шахрайства;

3) поширення інформації (у тому числі чуток) через медіа, у тому числі через мережу Інтернет, або в інший спосіб, яка надає чи може надавати недостовірні або оманливі сигнали щодо пропозиції, попиту чи ціни біржового товару або пов'язаного деривативного контракту, а також яка фіксує чи може зафіксувати на аномальному або штучному рівні ціни одного чи декількох біржових товарів або пов'язаних деривативних контрактів, за умови що особа, яка поширила таку інформацію (чутки), знала або мала знати про те, що така інформація є недостовірною чи вводить в оману.

Не вважаються маніпулюванням дії, передбачені пунктом 1 цієї частини, якщо буде доведено, що такі дії здійснювалися на законних підставах та виконують прийнятним ринковим практикам, зазначеним у підпункті «в» пункту 6 частини третьої статті 20 цього Закону.

2. Будь-яка особа не має права здійснювати або намагатися здійснити маніпулювання на організованих товарних ринках»;

12) в абзаці другому пункту 3 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» цифри «2022» замінити цифрами «2024».

29. Частиною другою статті 16 Закону України «Про акціонерні товариства» від 27 липня 2022 року № 2465-IX доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«Положення цієї частини не поширюються на банки».

30. У Декреті Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7—93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами):

1) у статті 2:

пункт 9 викласти в такій редакції: «9) за операції з видачі приватизаційних паперів»;

пункт 9¹ виключити;

2) абзаци другий і третій підпункту «п» пункту 6 статті 3 виключити.

II. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через один місяць з дня його опублікування, крім:

1) підпункту 1 пункту 20, підпункту 11 пункту 27, підпункту 3 пункту 28 розділу I цього Закону, які набирають чинності через шість місяців з дня опублікування цього Закону;

2) підпунктів 3, 10, 11, 15, 19 пункту 1, підпунктів 4, 6, 7 пункту 6, пункту 7, підпункту 2 пункту 9, підпункту 2 пункту 12, підпунктів 3, 4 пункту 21, підпункту «в» підпункту 23, підпункту «б» підпункту 25, абзацу одинадцятого підпункту «а» підпункту 28, підпункту 55, 60–64 пункту 27, підпунктів 8, 10, 11 пункту 28 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2026 року;

3) підпункту 17 пункту 1, пункту 2, підпункту 3 пункту 5, пункту 17 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2028 року;

4) підпункту 13 пункту 1, пункту 30 розділу I цього Закону, які набирають чинності з дня набрання чинності Законом України про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо діяльності Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Установити, що тимчасово, до 1 січня 2026 року, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може застосовувати до фізичних та юридичних осіб фінансові санкції (штрафи) за:

1) розміщення цінних паперів без реєстрації їх випуску в установленому законом порядку —

у розмірі від десяти до п'ятдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або в розмірі до 150 відсотків прибутку (надходжень), одержаного (одержаних) в результаті таких дій;

2) здійснення операції (операцій), пов'язаної (пов'язаних) з безпосереднім провадженням професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, для здійснення якої (яких) необхідна наявність відповідної ліцензії, без ліцензії на провадження відповідного виду діяльності в межах такої професійної діяльності або провадження відповідного виду діяльності, що підлягає ліцензуванню на підставі ліцензії, іншої ніж та, що надає право на провадження такого виду діяльності, або провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках з порушенням умов ліцензування —

у розмірі від п'яти до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) ненадання, надання не в повному обсязі та/або надання недостовірної інформації (крім випадків, передбачених підпунктами 4, 5 цього пункту) інвестору в цінні папери (у тому числі акціонеру) на його письмовий запит про діяльність емітента відповідно до вимог, встановлених законом, —

у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

4) ненадання, надання не в повному обсязі та/або надання недостовірної інформації (крім випадків, передбачених підпунктами 3, 5 цього пункту), обов'язок надання якої встановлено законодавством, інвестору в цінні папери, емітентом облігацій або особою, яка надає забезпечення, —

у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5) ненадання, надання не в повному обсязі та/або надання недостовірної інформації (крім випадків, передбачених підпунктами 3, 4 цього пункту) інвестору у фінансові інструменти на його письмовий запит —

у розмірі від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

б) нерозміщення, розміщення не в повному обсязі регульованої інформації на

ринках капіталу та організованих товарних ринках та/або розміщення недостовірної регульованої інформації на ринках капіталу та організованих товарних ринках на власному веб-сайті учасника ринків капіталу та/або професійного учасника організованих товарних ринків —

у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

7) нерозміщення, розміщення не в повному обсязі інформації та/або розміщення недостовірної інформації у загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів —

у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

8) неподання, подання не в повному обсязі інформації та/або подання недостовірної інформації до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку —

у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

9) неподання, несвоєчасне подання, подання не в повному обсязі інформації або подання недостовірної інформації про укладення деривативного контракту до торгового репозиторію —

у розмірі до 50 відсотків ціни деривативного контракту на момент його укладення;

10) невиконання або несвоєчасне виконання рішень, постанов та/або розпоряджень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, розпоряджень та/або постанов уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо усунення порушень законодавства про ринки капіталу та організовані товарні ринки, у системі накопичувального пенсійного забезпечення, законодавства про акціонерні товариства —

у розмірі від п'яти до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

11) порушення порядку провадження депозитарної діяльності, що призвело до втрати інформації, що міститься у системі депозитарного обліку цінних паперів, а також ухилення від внесення змін або внесення завідомо недостовірних змін до системи депозитарного обліку —

у розмірі від десяти до п'ятдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

12) ненадання депоненту виписки з рахунку в цінних паперах або інших документів, надання яких передбачено законодавством про депозитарну систему України, —

у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

13) порушення адміністратором за випуском облігацій або особою, відповідальною за проведення зборів власників облігацій, обов'язків, передбачених законодавством, —

у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

14) порушення емітентом облігацій обов'язку щодо призначення адміністратора за випуском облігацій (у тому числі у зв'язку із зміною адміністратора за випуском облігацій) у випадках, передбачених законодавством, або порушення обов'язку щодо реєстрації змін до проспекту цінних паперів або рішення про емісію цінних паперів —

у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

15) умисне незаконне розголошення, передача або надання доступу до інсайдерської інформації (крім розкриття інсайдерської інформації в межах виконання професійних, трудових або службових обов'язків та в інших випадках, передбачених законом) та/або надання з використанням інсайдерської інформації рекомендацій щодо придбання або відчуження фінансових інструментів та/або вчинення на власну користь або на користь інших осіб з використанням інсайдерської інформації правочинів, спрямованих на придбання або відчуження фінансових інструментів, яких стосується інсайдерська інформація, —

у розмірі від п'ятдесяти до ста тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або в розмірі від 150 до 300 відсотків прибутку (надходжень), одержаного (одержаних) в результаті таких дій;

16) умисні дії, що мають ознаки маніпулювання на організованих ринках капіталу та організованих товарних ринках, наявність яких встановлена відповідно до пункту 3 цього розділу, —

у розмірі від десяти до п'ятдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або в розмірі до 150 відсот-

ків прибутку (надходжень), одержаного (одержаних) в результаті таких дій;

17) порушення заборони фінансових пірамід —

у розмірі від десяти до п'ятдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або в розмірі до 150 відсотків прибутку (надходжень), одержаного (одержаних) в результаті таких дій;

18) невиконання умов проспекту цінних паперів, затвердженого у встановленому порядку, або рішення про емісію цінних паперів, випуск яких зареєстровано у встановленому порядку, —

у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

19) замовлення послуг з виготовлення, розміщення та/або розповсюдження реклами фінансових інструментів, ринків капіталу та організованих товарних ринків, яка не відповідає вимогам законодавства про рекламу, —

у розмірі від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

20) неприпинення розповсюдження реклами цінних паперів у разі визнання емісії таких цінних паперів відповідного випуску недобросовісною чи недійсною, або визнання в установленому порядку випуску цінних паперів таким, що не відбувся, —

у розмірі від 200 до 400 відсотків вартості розміщеної реклами;

21) розповсюдження реклами після зупинення в установленому порядку такого розповсюдження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку —

у розмірі від 300 до 600 відсотків вартості розміщеної реклами;

22) порушення порядку набуття або збільшення участі у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків —

у розмірі до 10 відсотків номінальної вартості придбаних акцій (часток) професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, у разі якщо особа набула або збільшила пряму участь у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків;

у розмірі до 10 відсотків номінальної вартості акцій (часток), що належать акціонеру (учаснику) професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, через якого особа набула або збільшила участь у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків;

Фінансові санкції (штрафи), передбачені підпунктом 22 цього пункту, можуть застосовуватися до особи, яка набула або збільшила істотну участь у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків, або до будь-якої особи у структурі власності професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків, через яку така особа набула або збільшила істотну участь у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків.

Фінансові санкції (штрафи), передбачені підпунктами 1–3, 6–8, 10–12, 15, 16 цього пункту, можуть застосовуватися до фізичних осіб з дня набрання чинності Законом України про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо правопорушень на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право тимчасово, до 1 січня 2026 року, встановлювати наявність ознак маніпулювання на організованих ринках капіталу та організованих товарних ринках.

4. Установити, що максимальні розміри фінансових санкцій (штрафів), передбачені частинами першою — шостою статті 50 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», тимчасово, з 1 січня 2026 року до 1 січня 2030 року, застосовуються:

протягом 2026 року з коефіцієнтом 0,2; протягом 2027 року з коефіцієнтом 0,4; протягом 2028 року з коефіцієнтом 0,6; протягом 2029 року з коефіцієнтом 0,8.

5. Установити, що тимчасово, до затвердження персонального складу Консультативно-експертної ради при Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку відповідно до вимог, передбачених частиною шостою статті 17 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», вимоги частини третьої статті 30, абзацу другого частини четвертої статті 31 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків» не застосовуються.

6. Установити, що:

1) Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реорганізацію апарату Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі у цьому пункті — апарат) в офіс Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі у цьому пункті — офіс) у строк до 1 січня 2025 року;

2) припинення виконання апаратом повноважень, передбачених законом, затверджується відповідним розпорядженням, виданим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку як колегіальним органом;

3) офіс починає виконувати повноваження, визначені відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», на підставі відповідного розпорядження, виданого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку як колегіальним органом, але не пізніше терміну, передбаченого підпунктом 1 цього пункту;

4) забезпечення роботи Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку здійснюється апаратом до початку виконання повноважень офісом відповідно до підпункту 3 цього пункту;

5) до реорганізації апарату в офіс не застосовуються пункти 1–4, 6–8, 10, 11 частини другої статті 42 Кодексу законів про працю України та положення абзаців другого і третього частини третьої статті 87 Закону України «Про державну службу».

7. Установити, що тимчасово, до призначення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку уповноважених на проведення інспекцій на ринках капіталу та організованих товарних ринках відповідно до вимог та у порядку, передбачених статтею 19 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», виконання обов'язків уповноважених на проведення інспекцій на ринках капіталу та організованих товарних ринків, покладаються на службовців Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, які визначаються розпорядженням, виданим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку як колегіальним органом.

8. Установити, що тимчасово, до призначення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку уповноважених на супроводження відповідно до вимог та у порядку, передбачених статтею 19 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», виконання обов'язків уповноважених на супроводження та здійснення повноважень, передбачених статтями 36 і 38 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», покладаються на службовців Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, які визначаються розпорядженням, виданим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку як колегіальним органом.

9. Установити, що тимчасово, до призначення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку не менше трьох уповноважених на розгляд справ про порушення профільного законодавства відповідно до вимог та у порядку, передбачених статтями 19, 21 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків»:

1) виконання обов'язків уповноважених на розгляд справ про порушення профільного законодавства та здійснення повноважень щодо проведення розгляду справ про порушення профільного законодавства в порядку, передбаченому статтею 37 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», покладаються на членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

2) повноваження керівника Колегії уповноважених на розгляд справ про порушення профільного законодавства, передбачені частиною третьою статті 37 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», здійснюються Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

10. Саморегулівній організації професійних учасників ринків капіталу, які мають свідоцтво про надання статусу саморегулівній організації професійних учасників ринків капіталу, чинне на 1 січня 2026 року, продовжують зберігати свій статус саморегулівних організа-

цій, за умови приведення протягом 2026 року їхніх внутрішніх документів та діяльності у відповідність з вимогами Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та отримання ними Свідоцтва про включення Об'єднання до Реєстру саморегулівних організацій професійних учасників ринків капіталу відповідно до вимог та в порядку, передбачених статтями 143, 144 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

11. Установити, що тимчасово, до 31 грудня третього року, наступного за роком набрання чинності підпунктом 13 пункту 1 розділу 1 цього Закону, фінансування Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку здійснюється виключно за рахунок коштів загального фонду Державного бюджету України, при цьому не застосовуються положення абзаців першого та третього частини першої статті 23 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», якими передбачено фінансування Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за рахунок коштів спеціального фонду Державного бюджету України.

Кошти спеціального фонду Державного бюджету України використовуються для фінансування видатків Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку відповідно до вимог та у порядку, передбачених статтями 23, 26 Закону України «Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків», з 1 січня четвертого року, наступного за роком набрання чинності підпунктом 13 пункту 1 розділу 1 цього Закону.

12. Кабінету Міністрів України:

1) протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2024 рік» щодо забезпечення фінансування Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, яким передбачити таке фінансування в обсязі, не меншому за обсяг, передбачений станом на 1 січня 2022 року у Законі України «Про Державний бюджет України на 2022 рік» на фінансування Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, збільшений на офіційний рівень інфляції за 2022 і 2023 роки;

2) передбачити у проектах законів України про Державний бюджет України на кожний рік, який входить у період, зазначений в абзаці першому пункту 11 цього розділу, видатки загального фонду Державного бюджету України на фінансування Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в обсязі, не меншому за обсяг, передбачений станом на 1 січня 2022 року у Законі України «Про Державний бюджет України на 2022 рік» на фінансування Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, збільшений на офіційний рівень інфляції за відповідний період;

3) протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом вжити заходів для приведення у відповідність із цим Законом підзаконних нормативно-правових актів шляхом:

приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом; забезпечення приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

13. Національному банку України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

14. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку:

1) протягом дев'яти місяців з дня набрання чинності цим Законом розробити та затвердити нормативно-правові акти, передбачені цим Законом, крім нормативно-правових актів, зазначених у підпункті 2 цього пункту;

2) вжити заходів для приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із положеннями цього Закону, зазначеними у підпунктах 2–4 пункту 1 цього розділу, забезпечивши набрання чинності такими актами не пізніше набрання чинності відповідними положеннями цього Закону.

15. Кабінету Міністрів України у 2025 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
22 лютого 2024 року.
№ 3585-IX.